

การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้นักงานทุติยภูมิ วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 จากการทำรายการวิทยุที่เป็นแต่ละครั้งวิทยุ
บทสนทนา และบทความ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม

ปริญญานิพนธ์

ของ

ทวีศักดิ์ ทิพย์รอก

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

7 ก.ค. 2526

เสนอขอมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานนิพนธ์
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญากรรณศึกษามหาบัณฑิต

พฤษภาคม 2525

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

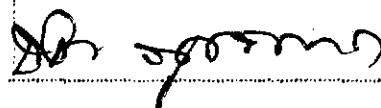
คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำวิทยาลัยได้พิจารณาอนุมัติเรียบร้อยแล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาทบทวนหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

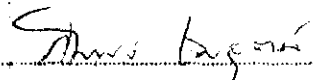
 ประธาน

ศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ สว่างจิต กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

 ประธาน

ศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ สว่างจิต กรรมการ

 กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปด้วยดี เพราะแรงบันดาลใจจากคุณพ่อ คุณแม่ ที่คอย
ให้กำลังใจ และสนับสนุนเสมอมาจนสามารถประสบความสำเร็จในชีวิต ลูกขอกราบขอบพระคุณ
อย่างสูงสุดไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ชม ภูมิภาค ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกศินี ไชยกิจเสถียร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์วิริยะ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมพร ชมอุ้ม ที่ได้ให้การ
สนับสนุน ให้คำแนะนำ และให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่ง จนงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลง
สมบูรณ์ไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณคณะอาจารย์ นักเรียนและนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 โรงเรียนวัดธาตุทอง
โรงเรียนผู้ใหญ่วัดกุสุตาราม และโรงเรียนผู้ใหญ่วัดราชบุรณะ ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี
ในการทดลองครั้งนี้

และขอขอบคุณคุณสุภาวดี ศรีไทรรัตน์ คุณกฤษณา บุญเรืองรอด คุณสุรศักดิ์ มีวงศ์
และเพื่อน ๆ น้อง ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ สนับสนุน
และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาทั้งแก่ตนจนสำเร็จบริบูรณ์

ทวีศักดิ์ พิพัฒน์รอก

พฤษภาคม 2525

สารบัญ

หน้า	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	6
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
เอกสารเกี่ยวกับการปฏิรูปแบบเบ็ดเสร็จ	10
เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับเพป็นที่ก่เลียง	19
X เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับการฉีพราย	23
เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม และความสามารถในการแก้ปัญหาในกลุ่ม	29
ขนาดของกลุ่มและประสิทธิภาพของกลุ่ม	33
เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับบทละครวิทยุ บทสนทนา และบทความ	36
ประเภทของรายการวิทยุทางการศึกษา	36
รูปแบบของรายการวิทยุทางการศึกษาที่นิยมจัก	38
X เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับบทละครวิทยุ	42
X เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับรายการบทสนทนา	48
เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับรายการบทความ	53
สมมติฐานในการวิจัย	60

3	วิธีดำเนินการทดลอง	61
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	61
	การแบ่งกลุ่มตัวอย่างเพื่อการทดลอง	61
	แบบแผนการวิจัย	62
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	63
	การสร้างเครื่องมือ	64
	รายการวิทยุที่มีบันทึกเสียง	64
	แบบทดสอบ	64
	การวิเคราะห์ข้อทดสอบวัดผลการเรียนรู้	64
	การดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล	66
	ระยะเวลาการทดลอง	67
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	67
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	70
	การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล	70
	ตอนที่ 1 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้อาเซียนที่สัปดาห์ที่ 1 จากการศึกษาการฟังรายการวิทยุที่เป็นบทละครวิทยุ บทสนทนา และบทความ ตามด้วยการอธิบายกลุ่ม กับ การสอนปกติ เรื่อง ยาสีฟันให้ไทย	71
	ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้อาเซียนที่สัปดาห์ที่ 2 จากการศึกษาการฟังรายการวิทยุที่เป็นบทละครวิทยุ บทสนทนา และบทความ ตามด้วยการอธิบายกลุ่ม กับ การสอนปกติ เรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ	75
	ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้อาเซียนที่สัปดาห์ที่ 3 จากการศึกษาการฟังรายการวิทยุที่เป็นบทละครวิทยุ บทสนทนา และบทความ ตามด้วยการอธิบายกลุ่ม กับ การสอนปกติ เรื่อง การวางแผนครอบครัว	78

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุปเขต อาชีพ รายผล และข้อเสนอแนะ	81
บทย่อ	81
✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	81
✓ สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	81
✓ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	81
เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	82
ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง	82
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	82
✓ การดำเนินการทดลอง	83
การวิเคราะห์ข้อมูล	83
✓ สรุปผลการทดลอง	84
อาชีพรายผล	85
ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	88
ภาคผนวก	97

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	62
2 แสดงแบบแผนการวิจัย	62
3 แสดงความแปรปรวน (s ²) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) ค่าความเชื่อมั่น (r _{tt}) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (SE _{meas}) ของแบบทดสอบแต่ละฉบับ	65
4 แสดงความสัมพันธ์พื้นฐานของข้อมูลผลการเรียนรู้นักงานพุทธนิสัย เรื่อง ยาเสพติดให้โทษ	72
5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบองค์ประกอบเดียว เพื่อเปรียบเทียบ คะแนนผลการเรียนรู้นักงานพุทธนิสัย เรื่อง ยาเสพติดให้โทษ ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งสองกลุ่ม	73
6 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง ระหว่างคู่ของกลุ่มตัวอย่าง เรื่อง ยาเสพติดให้โทษ	74
7 แสดงความสัมพันธ์พื้นฐานของข้อมูลผลการเรียนรู้นักงานพุทธนิสัย เรื่อง สิ่งแวดล้อม เป็นพิษ	75
8 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบองค์ประกอบเดียว เพื่อเปรียบเทียบ คะแนนผลการเรียนรู้นักงานพุทธนิสัย เรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ของกลุ่ม ตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม	76
9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่าง ระหว่างคู่ของกลุ่มตัวอย่าง เรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ	77
10 แสดงความสัมพันธ์พื้นฐานของข้อมูลผลการเรียนรู้นักงานพุทธนิสัย เรื่อง การวางแผน ครอบครัว	78
11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบองค์ประกอบเดียว เพื่อเปรียบเทียบ คะแนนผลการเรียนรู้นักงานพุทธนิสัย เรื่อง การวางแผนครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม	79

การวาง	หน้า
12 แสดงแผนการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคู่ของกลุ่มตัวอย่าง เรื่อง การวางแผนครอบครัว	80
13 แสดงค่า P_H , P_L , p , r , Δ ที่ได้จากกรณีวิเคราะห์แบบทดสอบ เรื่อง ยาเสพติดให้โทษ	160
14 แสดงค่า P_H , P_L , p , r , Δ ที่ได้จากกรณีวิเคราะห์แบบทดสอบ เรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ	161
15 แสดงค่า P_H , P_L , p , r , Δ ที่ได้จากกรณีวิเคราะห์แบบทดสอบ เรื่อง การวางแผนครอบครัว	162

บทนำ

ทรัพยากรที่สำคัญที่สุด คือ ทรัพยากรมนุษย์ ประเทศชาติจะมั่นคงและพัฒนาเพียงใด ขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชากร (Quality of Population) ในชาติ การนำวิทยาการใหม่ ๆ มาใช้ในการพัฒนาประเทศจะไม่ไถ่ผล หากประชากรยังไม่มีคุณภาพ ไม่พร้อมที่จะนำความรู้ใหม่ ๆ ไปปฏิบัติ (กระทรวงศึกษาธิการ 2519 : 27) ดังนั้น เป้าหมายอันค้ำแรกในการพัฒนาประเทศ คือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคานอื่น ๆ เครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของประชากรคือ การศึกษา ซึ่งจะทอดงหมายถึง การศึกษาสำหรับคนที่ยังเยาว์วัยและเข้าสถานศึกษา รวมถึงคนเฒ่าพฒันและเกณฑ์การศึกษาแล้ว (ป๋วย อึ๊งภากร 2517 : 95) การจัดการศึกษาโดยทั่วไปนั้น อาจแบ่งออกเป็นสองระบบค้ำยกัน คือ การศึกษาระบบในโรงเรียนภาคปกติ (Formal Education) และการศึกษาระบบนอกโรงเรียน (Non-Formal Education) ซึ่งการศึกษาทั้งสองระบบค้ำกล่าวนั้น ต้องมีความสัมพันธ์สนับสนุนกันและกันอยู่ตลอดเวลา เพราะเมื่อคำนึงถึงความจำเป็นที่จะต้องใช้การศึกษาแก่ประชาชนในประเทศแล้ว ก็ไม่อาจปล่อยให้แต่ละระบบใดระบบหนึ่งใด การศึกษาระบบในโรงเรียนภาคปกติ เป็นความจำเป็นพื้นฐานของประเทศในการพัฒนาคุณภาพประชากร ในขณะที่เกี่ยวกับการศึกษานอกระบบโรงเรียนก็เป็นความจำเป็นค้ำเนื่อง ในการพัฒนาคุณภาพประชากรของประเทศใหม่มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ 2517 : 51) แต่เดิมเน้นการศึกษาจำกัดขอบเขตอยู่แค่ การศึกษาที่เป็นระบบโรงเรียน ซึ่งในปัจจุบันจัดได้ว่าเป็นการผลิตกำลังคนที่มีประสิทธิภาพไม่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย และการพัฒนาประเทศทั้งในค้ำาณปริมาณและคุณภาพ (อรุณพ พงษ์วาท 2517 : 2) ทั้งนี้เพราะการศึกษาในระบบโรงเรียนนั้นมีขีดจำกัดที่มุ่งส่งเสริมกันเฉพาะสังคมในเมือง ส่วนสังคมชนบทได้รับการส่งเสริมรน้อยมาก และโดยที่ค้ำาลังคนส่วนใหญ่ของไทย เป็นผู้ที่อยู่ในภาวะสังคมชนบทมากกว่าสังคมในเมือง ซึ่งก่อให้เกิด

ปัญหาต่าง ๆ เช่น เกิดโรคภัยไข้เจ็บ ความยากจน อัตราการเกิดสูง ในขณะที่ผลผลิตต่ำ ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากสภาพการไม่รู้นิรันดร์ของประชาชน เพราะประสิทธิภาพการศึกษาของชนบทยังอยู่ในระดับต่ำ (บุญสม เทวานุกูลระห์ 2515 : 153) ถึงสถิติไม่รู้นิรันดร์อายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปนั้นสูงถึง 31.4 % ของประชากรในวัยนี้ และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อยู่ในชนบท (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2517 : 13) ดังนั้นการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการไม่รู้นิรันดร์ของประชากรในวัยผู้ใหญ่เหล่านี้ จึงเป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องกระทำควบคู่ไปกับการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชน ซึ่งรัฐต้องมีการในการจัดการศึกษานี้แล้ว

ในแผนการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2520 ได้กำหนดนโยบายของรัฐเกี่ยวกับการศึกษานอกโรงเรียนว่า "รัฐพึงเร่งรัดและสนับสนุนการศึกษานอกโรงเรียนในลักษณะต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลได้รับการศึกษาตลอดชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์แก่ผู้ที่ไม่มีโอกาสศึกษาในระบบโรงเรียนเป็นอันดับแรก" (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2520 ก. : 3) และได้กล่าวถึงระบบการศึกษาของการศึกษานอกโรงเรียนว่า "การศึกษานอกโรงเรียน เป็นการศึกษานอกเหนือไปจากการศึกษาในระบบโรงเรียน ไม่ว่าการศึกษานั้นจะจัดขึ้นเป็นกิจกรรมการศึกษาโดยเฉพาะ หรือเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมอื่น เพื่อมุ่งให้รู้จักแก้ปัญหา ปกครองชีพ หรือพัฒนาความรู้เฉพาะอย่าง ตามความต้องการและความสนใจของพลเมือง" (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2520 ก. : 11) ส่วนการจัดการศึกษานั้นกำหนดว่า "ให้จัดสรรวัสดุ อุปกรณ์การศึกษา ตลอดจนเทคนิควิธีการ และเทคโนโลยีทางการศึกษาใช้ในการศึกษาอย่างเหมาะสมแก่สภาพท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมกันในคุณภาพของการศึกษา ทั้งที่จัดในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2520 ข. : 14)

การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่อยู่นอกโรงเรียนประเภทหนึ่ง ที่รัฐได้จัดตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2483 เพื่อจัดการไม่รู้นิรันดร์ แต่การลดจำนวนผู้ไม่รู้นิรันดร์ก็ลดลง ยังไม่หมดไปเท่าที่ควร เนื่องจากประสบปัญหาการออกกลางคันของนักศึกษาผู้ใหญ่ และการเน้นแต่การอ่านออกเขียนได้ โดยไม่คำนึงถึงลักษณะของผู้เรียน ตลอดจนเนื้อหาที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้ใหญ่เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและจากทัศนคติของคนทั่วไป ที่เชื่อว่า ไม่มีความจำเป็นที่ต้องรู้หนังสือ สำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมที่ของอาศัยคำพูดเป็นสื่อในการสื่อความหมาย

ทาง ๆ จึงทำให้การจัดการศึกษาผู้ใหญ่ล้มเหลว (มติส. ภาควิชา 2520 : 2 อ้างอิงจาก
กระทรวงศึกษาธิการ 2518 : 2) ดังนั้นเพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว ในปี พ.ศ. 2511
กองการศึกษาผู้ใหญ่จึงได้เริ่มโครงการการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ (The Functional
Literacy and Family Life) ขึ้น ซึ่งเป็นการศึกษานอกโรงเรียนแบบหนึ่ง ซึ่งในขณะนั้น
จัดขึ้นในรูปของชั้นเรียน ตามโรงเรียนประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ครูสอนส่วนมากเป็นครูที่สอน
ในโรงเรียนประถมศึกษาตอนกลางวัน และมาช่วยสอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จในตอนเย็น
หรือตอนกลางคืน โครงการการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จของประเทศไทยได้ดำเนินการมาตั้งแต่
พ.ศ. 2511 ตามแผนงานทาง ๆ โดยเริ่มในภาคเหนือก่อน จากนั้นจึงขยายไปภาคใต้ ภาค-
ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคกลาง (กระทรวงศึกษาธิการ 2518 : 1 - 2) โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. เพื่อส่งเสริมให้คนคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น อันเป็นแนวทางให้สามารถมีชีวิตอยู่ใน
สังคมอย่างมีความสุข
2. เพื่อให้คนเกิดความพร้อมที่จะรับบริการจากหน่วยงาน ส่งเสริมความอยู่ดีกินดี
ในสาขาทาง ๆ เช่น การอนามัย การเกษตร และเพื่อให้รู้จักหาทางที่จะแสวงหาบริการนั้น ๆ
3. เพื่อให้ได้เรียนรู้หนังสือ อันจะเป็นเครื่องมือในการหาข้อมูล ความรู้ใหม่ ๆ ในการ
ที่จะช่วยการคิดการแก้ปัญหา อันจะเป็นประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน

หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จนี้ มีความมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง รู้จัก
สังคมสิ่งแวดล้อม มีความคิดแก้ปัญหาเป็น เมื่อได้ใช้วิธีการเรียนรู้นี้ไปจนได้จุดสมมติที่ตั้งแล้วเวลาควา
มรู้เรียนจะบังเกิดพฤติกรรมดังต่อไปนี้

1. เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์
รัฐธรรมนูญ และวัฒนธรรมอันดีงาม
2. เป็นพลเมืองดี มีศีลธรรม มีระเบียบวินัย รู้จักสิทธิ และหน้าที่ของพลเมืองในระบบ
ประชาธิปไตย ตลอดจนความรับผิดชอบตนเอง ครอบครัวและสังคม
3. มีความรู้ ความสามารถ และทักษะเพียงพอแก่การประกอบอาชีพ การศึกษาเพิ่มเติม
หรือการดำเนินชีวิต ทั้งนี้โดยคำนึงถึงภาษาไทยอย่างถูกต้อง และมีพื้นฐานความรู้เพียงพอ

ที่จะแก้ปัญหาชีวิตประจำวันได้

4. มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ตลอดจนรู้จักรักษาและส่งเสริมการสาธารณสุขของตนเอง

5. มีความเข้าใจปัญหาการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ รู้จักพิจารณาและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

6. มีเจตคติที่ดีต่อสังคมชาติทุกชนิก มีความขยัน อดทน ประหยัด ตลอดจนรู้จักสงวนบำรุงรักษาสาธารณสมบัติ และทรัพยากรธรรมชาติ ให้เกิดประโยชน์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต (ไพบุณย์ จันทยศ 2519 : 5)

ปัจจุบันวิทยาการต่าง ๆ เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางเทคโนโลยี ได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้ในวงการต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง เช่น ทางด้านการทหาร ทางการค้า ทางด้านวิศวกรรม ทางการแพทย์ และทางการศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้งานต่าง ๆ เหล่านั้นมีประสิทธิภาพ ประหยัด และมีประสิทธิผลสูง (กอ สวัสดิ์พานิชย์ 2517 : 83 - 84) ในวงการการศึกษาได้มีนักการศึกษาพยายามแสวงหาวิธีต่าง ๆ ในอันที่จะจัดการศึกษาให้ทันกับความต้องการของโลก จึงได้มีการนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาเป็นบทบาทในการศึกษา เพราะว่า (สมาน ขาขียนนท์ 2517 : 137)

1. เทคโนโลยีส่งเสริมการสอนรายบุคคล
2. เทคโนโลยีช่วยให้ไม่ท้อในการทำการศึกษาจริง
3. เทคโนโลยีช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนระหว่างครูกับนักเรียน
4. เทคโนโลยีช่วยทวีคูณความรู้ให้แก่ผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น

เทคโนโลยียังประกอบด้วย

1. เครื่องมือหรืออุปกรณ์ (Hard ware) เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ วิทยุ

โทรทัศน์

2. วัสดุ (Software) เช่น ภาพฟิล์ม เทปบันทึกเสียง แบบเรียน รูปภาพ

แผนภูมิ

3. เทคนิคหรือวิธีการใหม่ ๆ (วิธีการ ศรีสอาน 2516 : 99 - 100)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ประกอบด้วยการเรียนและนวัตกรมนั้นเอง การสอนที่จะนำไปพัฒนาประเทศนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา การนำหรือการศึกษาเอาเทคนิคหรือวิธีการใหม่ ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์จึงเป็นเรื่องน่าปฏิบัติ จุฬาลักษณ์ยูนิตสอนว่าจะให้นำเทคนิคหรือวิธีการใหม่ ๆ ในการสอนไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม โดยยึดปรัชญาการศึกษา ความมุ่งหมายของการศึกษาแห่งชาติ ตลอดจนหลักการมุ่งหมายโครงสร้างของหลักสูตร แต่ละระดับควย สำหรับการศึกษานี้ใหญ่ของค่าเงินตาม เจตนาของหลักสูตรที่ของการใหญ่เรียนคิดเป็น แก่นปัญหาเป็น และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขสมควรแก่สภาพ ฉะนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงต้องมุ่งใหญ่เรียนเรียนด้วยการคิด การแก้ปัญหา ศึกษาคนควย โดยผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้แสดงมาเป็นผู้กำกับการเล่นคอยชี้แนะแนวทางและประกบ ปรกองใหญ่เรียนไปสู่เป้าหมายตามเจตนาของหลักสูตรที่วางไว้ ดังนั้นจึงเป็นภาระของผู้สอนในการสรรหาเทคนิคการสอนที่คิดเหมาะสมมาสอน ผู้วิจัยเห็นควยกับ ประจักษ์ต์ ญุณย์ (ประจักษ์ต์ ญุณย์ 2520 : 53 - 54) ทว่า การสอนที่ดีคือการสอนที่มุ่งใหญ่เรียนรู้จักคิดมีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมใหญ่เรียนรู้จักคิดเป็นสำคัญ การให้มีโอกาสฝึกคิดหาเหตุผลมอย ๆ จะทำให้เป็นคนช่างคิด อันเป็นผลดีของตนเอง ตลอดจนควย ปรกประเทศชาติ นอกจากนั้นการสอนที่ดี ควมมุ่งเน้นกระบวนการแก้ปัญหา โยปัจจุบันนี้เชื่อว่าวิธีการที่ผู้เรียนเรียนรู้นั้นแนวการแก้ปัญหา เป็นสิ่งที่ควยควนิงมากกว่าผลที่จะเกิดจากการเรียนรู เพราะถาผู้เรียนรู้วิธีการหรือสามารถคิดวิธีการ หรือสามารถประยุกต์วิธีแก้ปัญหาได้แล้ว ก็เชื่อว่าควจะมีประโยชน์ที่จะพัฒนาคนให้เป็นนักคิดที่สังคมปรารถนามากกว่า จากความทองการถึงกล่าว ผู้วิจัยตระหนักถึงควยสำคัญ และคุณประโยชน์ของการเรียนการสอนที่มุ่งใหญ่เรียนรู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักแก้ปัญหา โยเฉพาะการรู้จักอยู่รวมกันเ็นสังคมอย่างมีความสุข และสามารถนำควมรู้ ความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตัวเอง สังคม และประเทศต่อไป

ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาทั้งกล่าว น่าจะแก้โดยการใชเทคนิคการอภิปรายกลุ่ม ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งในการสอน การศึกษานี้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ที่สนองต่อการคิดเป็น แก่นปัญหาเป็น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจว่า เมื่อใหญ่เรียนได้รับฟังรายการวิทยุ ซึ่งมันที่ก่อควยเพ้นท์กเสียงนั้น บรรยายภาศในการเรียนรู้นักขณะใด และรูปแบบของรายการวิทยุแบบใด จะเกิดผลการเรียนที่ดีที่สุด จึงได้ศึกษา

ผลการเรียนรู้อันพึงพิศัยในการรับฟังรายการวิทยุซึ่งบันทึกไว้ด้วยเทปบันทึกเสียงที่เป็นบทละครวิทยุ (Dramatization) ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม บทสนทนา (Dialogue) การถกเถียงการอภิปรายกลุ่ม และบทกวี (Straight talk) ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม เพื่อความรู้ความเข้าใจแบบรายการแบบไหนส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ดีกว่ากัน

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้อันพึงพิศัย จากการฟังรายการวิทยุ ซึ่งบันทึกไว้ด้วยเทปบันทึกเสียง ที่เป็นบทละครวิทยุ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม บทสนทนาตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม บทกวีตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กับการสอนตามปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการแสวงหาแนวทางการจัดการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพของการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ
2. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการทดลองนำสื่อประเภทเทปบันทึกเสียง ประกอบกับเทคนิควิธีการสอนแบบอภิปราย มาใช้กับการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ
3. จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ในการเลือกเทคนิควิธีการเพื่อนำมาใช้ในการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการทดลองกับนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 โรงเรียนผู้ใหญ่วัดราชบูรณะ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2525 โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองดังนี้

กลุ่มทดลอง ก. ศึกษาจากรายการบทละครวิทยุ (Dramatization)
ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม

กลุ่มทดลอง ข. ศึกษาจากรายการบทสนทนา (Dialogue) ตามด้วย
การอภิปรายกลุ่ม

กลุ่มทดลอง ค. ศึกษาจากรายการบทความ (Straight Talk) ตามด้วย
การอภิปรายกลุ่ม

กลุ่มทดลองทุกกลุ่มศึกษาจากรายการทั้งกล่าว โดยใช้เวลาในการศึกษารายการ
แต่ละครั้งเป็นเวลา 15 นาทีเท่า ๆ กัน ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม 15 นาที เป็นจำนวน
สามเรื่องเท่ากันทุกกลุ่ม

2. ตัวแปรในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

รูปแบบของรายการสามรูปแบบ

1. รายการบทละครวิทยุ (Dramatization) ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม
2. รายการบทสนทนา (Dialogue) ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม
3. รายการบทความ (Straight Talk) ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ผลการเรียนรู้จากเนื้อหาที่ศึกษา วิเคราะห์และอภิปราย 3 เรื่อง คือ

1. ยาเสพติดให้โทษ
2. สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ
3. การวางแผนครอบครัว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลการเรียนรู้จากเนื้อหาที่ศึกษา หมายถึง ผลจากการวัดพฤติกรรมการค้นคว้า
(Cognitive Domain) ซึ่งวัดได้เป็นคะแนน ด้วยแบบทดสอบที่ปลายี่สิบคำถาม ที่ครอบคลุม
เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง เพื่อวัดพฤติกรรมการทำความเข้าใจ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์

และการนำไปใช้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และทำการทดลองเพื่อหาค่าอำนาจจำแนก ค่าความยากง่าย และค่าความเชื่อมั่นมาแล้ว

2. รายการวิทยุที่บันทึกด้วยเทปบันทึกเสียง หมายถึง รายการที่เป็นละครวิทยุ (Dramatization) บทสนทนา (Dialogue) และบทความ (Straight Talk) ที่บันทึกไว้ด้วยเทปบันทึกเสียง ใช้กับนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3 ตามหลักสูตรการศึกษาดูใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ซึ่งผู้วิจัยได้รับคำแนะนำจากวิทยากรของโครงการการศึกษาทางวิทยุและไปรษณีย์ กรมการศึกษาดูใหญ่ กระทรวงศึกษาธิการ

3. รายการบทละครวิทยุ (Dramatization) หมายถึง การเสนอรายการวิทยุที่บันทึกไว้ด้วยเทปบันทึกเสียง เป็นการแสดงออกด้วยคำพูด เสียงดนตรี เสียงประกอบ เพื่อให้คนฟังเห็นภาพพจน์และท่าทาง

4. รายการบทสนทนา (Dialogue) หมายถึง การเสนอรายการวิทยุที่บันทึกไว้ด้วยเทปบันทึกเสียงเป็นเสียงของคนคุยกันระหว่างสองคน เพื่อให้ผู้ฟังได้ฟังในเรื่องที่น่าสนใจ และเป็นเรื่องที่สนทนามีความคิดเห็นตรงกัน มีความรู้เท่ากัน หรือระหว่างเจ้าหน้าที่วิทยุกับผู้มี ความรู้เรื่องนั้นโดยเฉพาะ

5. รายการบทความ (Straight Talk) หมายถึง การเสนอรายการวิทยุที่บันทึกไว้ด้วยเทปบันทึกเสียง โดยมีคนพูดหน้าไมโครโฟนคนเดียว เป็นเรื่องราวของผู้เชี่ยวชาญ วิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ โยให้เป็นการเสนอความคิดเห็นหรือเป็นข้ออธิบายเกี่ยวกับเรื่องราวพิเศษ

6. การอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion) หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ร่วมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนที่ได้ฟัง มีสมาชิกของกลุ่มไม่น้อยกว่า 25 คน และมีผู้นำการอภิปรายหนึ่งคน โดยเลือกจากนักรวมอภิปรายด้วยกัน

7. กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง กลุ่มผู้เรียนที่ใช้ในการทดลองวิจัยครั้งนี้ทั้งหมด 4 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยให้กลุ่มทดลองศึกษาจากรายการวิทยุที่บันทึกไว้ด้วยเทปบันทึกเสียง กลุ่มทดลอง ก. ศึกษาจากละครวิทยุ ตามด้วย การอภิปรายกลุ่ม กลุ่มทดลอง ข. ศึกษาจากบทสนทนา ตามด้วย การอภิปรายกลุ่ม กลุ่มทดลอง ค. ศึกษาจาก

บทความ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนตามปกติ

8. การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ (Functional Literacy) หมายถึง การศึกษา นอกกระบบทั้งชั้นเพื่อผู้ใหญ่ให้มีโอกาสศึกษาเล่าเรียน ซึ่งจะช่วยให้เขาสามารถปรับปรุงชีวิต ความเป็นอยู่ เศรษฐกิจ และสังคมให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังต้องการให้ผู้ใหญ่ได้ใช้ความรู้ทาง เกษตรแผนใหม่ และความรู้ด้านอื่น ๆ เพื่อช่วยเพิ่มพูนรายได้ให้สูงขึ้น มีฐานะมั่นคง มีความรู้ เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง มีความรับผิดชอบงานหน้าที่พลเมือง และสามารถอ่านออกเขียนได้ คิดเป็น แก้ปัญหาเป็น เพื่อเป็นประโยชน์ในการค้นคว้าหาความรู้ อันเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ซึ่งเป็นการศึกษาที่สังกัดอยู่ในกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวง- ศึกษาธิการ

9. การสอนตามปกติ หมายถึง วิธีสอนที่ใช้การบรรยายเป็นหลัก มีการใช้รูปภาพ แผนภูมิ ประกอบการสอน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารเกี่ยวกับการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ

การศึกษาผู้ใหญ่ในประเทศไทยได้เริ่มดำเนินงานอย่างเป็นทางการมาตั้งแต่พุทธศักราช 2483 โดยครั้งแรกมีวัตถุประสงค์เพื่อสอนประชาชนที่เป็นผู้ใหญ่ไม่รู้หนังสือไทย และรู้หนังสือพลเมืองตามระบอบประชาธิปไตย ทั้งนี้เพราะจากการสำรวจสำมะโนประชากรในพุทธศักราช 2483 ปรากฏว่ามีประชาชนอายุตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ที่ไม่รู้หนังสือเป็นจำนวนร้อยละ 68.8 หรือประมาณ 6 ล้าน 8 แสนคน รัฐบาลจึงเห็นความสำคัญ และความจำเป็นในเรื่องการศึกษาผู้ใหญ่ และเริ่มรณรงค์จัดการไม่รู้หนังสือทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล ในขณะนั้นที่จะเร่งรัดให้ประชาชนชาวไทยรู้จักหนังสือไทย อย่างน้อยก็อ่านออกเขียนได้ จึงมีการออกพระราชกำหนดส่งเสริมการรู้หนังสือในพุทธศักราช 2496 และผลปรากฏว่าสามารถสอนคนไม่รู้หนังสือเพิ่มขึ้นถึง 1,404,686 คน การเรียนการสอนในระยะเริ่มแรก หลักสูตรที่ใช้ยังคงเหมือนหลักสูตรประถมศึกษาของโรงเรียนภาคกลางวัน ครั้นถึงพุทธศักราช 2488 ซึ่งเป็นปีที่สงครามโลกครั้งที่สองยุติลง เศรษฐกิจของประเทศกำลังอยู่ในระยะตกต่ำ รัฐบาลไม่สามารถดำเนินงานได้เช่นเดิม จึงต้องยกเลิกพระราชกำหนดดังกล่าว ปล่อยให้เรียนโดยสมัครใจ จำนวนผู้เรียนจึงลดลง การศึกษาผู้ใหญ่จึงซบเซาลงระยะหนึ่ง จนกระทั่งในพุทธศักราช 2490 จึงได้มีการฟื้นฟูจัดการศึกษาผู้ใหญ่ขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ทางเศรษฐกิจ และสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานจัดการศึกษาผู้ใหญ่ให้กว้างขวางไปจากเดิม คือนอกจากจะจัดให้ประชาชนเรียนเพื่ออ่านออกเขียนได้ และรู้หน้าที่พลเมืองแล้ว ยังมีการส่งเสริมอาชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนให้สัมพันธ์กับการส่งเสริมการใช้เวลาว่างของประชาชนให้เป็นประโยชน์อีกด้วย อย่างไรก็ตามโครงการที่จัดใหม่นี้ได้รับความสนใจจากประชาชนน้อยมาก เพราะยังคงใช้หลักสูตรเดิมอยู่ ต่อมาปีพุทธศักราช 2506 จากการสำรวจสำมะโนประชากร ปรากฏว่าประชาชนอายุ 15 ปีขึ้นไป

มีกรอยละ 23 จึงทำให้รัฐบาลต้องหันกลับมาสนใจกับโครงการจัดการไม่รูหนังสือ กับการสอน
 การวิชาชีพขั้นพื้นฐาน โครงการนี้คือ การศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 1, 2 ต่อมาในปีพุทธศักราช 2508
 ประเทศไทยได้รวมมือกับองค์การยูเนสโก วางแผนจัดการไม่รูหนังสือขึ้นอีก ประเทศไทยส่ง
 คณะผู้แทนไปร่วมประชุมระดับรัฐมนตรีศึกษาธิการที่ประเทศอิหร่าน เพื่อวางนโยบายเกี่ยวกับ
 การศึกษาผู้ใหญ่ ผู้ประชุมมีความเห็นร่วมกันว่าในการรณรงค์การไม่รูหนังสือนั้น การสอนให้
 อ่านออกเขียนได้ และคิดเป็นเท่านั้นยังไม่เป็นการเพียงพอที่จะช่วยให้คนพัฒนาตนเอง จะต้อง
 ส่งเสริมในเรื่องการฝึกอาชีพควบคู่ไปด้วย ด้วยความคิดดังกล่าว ปีพุทธศักราช 2511
 ประเทศไทยจึงได้ประยุกต์ความคิดนี้มาทำเป็นงานทางด้านการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จที่
 จังหวัดลำปาง โดยมีความมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องการอ่านออกเขียนได้
 คิดเลขเป็น และมีความรู้ในเรื่องอาชีพควบคู่กันไป แต่โดยออกมาไม่ตรงกับความต้องการนัก
 กล่าวคือผู้สอนส่วนมากหันไปสอนเรื่องการอ่าน การเขียน การคิดเลขเป็น ทั้งนี้เนื่องจาก

1. ผู้สอนไม่ประสบการและทักษะในเรื่องการสอนอ่านเขียน คิดเลข เพราะสอน
 ได้กกลางวันอยู่แล้ว

2. ผู้สอนขาดความมั่นใจในเรื่องการสอนอาชีพ

3. ผู้สอนคิดว่าผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องงานอาชีพอยู่แล้ว ผู้เรียนที่มาเรียน เมื่อพบ
 กับครูที่ขาดความมั่นใจในการสอนจึงทำให้เกิดความท้อถอย ผู้เรียนจึงหยุดเรียนกลางคันกันมาก
 ทำให้นักการศึกษาผู้ใหญ่พยายามหาแนวทางแก้ไขปัญหาต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ 2518 :

3 - 5)

จากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้จากโครงการทดลอง ปี 2511 และข้อคิดบางอย่าง
 จากการประชุมปฏิบัติงานที่ประเทศอินเดีย ประเทศไทยได้ปรับปรุงการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ
 ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของประเทศมากขึ้น โดยการออกสำรวจสภาพปัญหาและ
 ความต้องการของประชาชนที่จังหวัดลำปาง และแพร่ โดยมีความมุ่งหมายคือ

1. เพื่อสำรวจความเป็นอยู่ อาชีพ และเศรษฐกิจของประชาชนในหมู่บ้าน

2. เพื่อศึกษาทัศนคติ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ

3. เพื่อศึกษาถ้อยคำที่ประชาชนในหมู่บ้านใช้พูดกัน เมื่อได้ข้อมูลตามความต้องการ

และปัญหาของท้องถิ่นแล้วคณะกรรมการร่างหลักสูตรจึงได้ลงมือร่างหลักสูตร หลักสูตรที่จัดทำขึ้นนี้
ทำในรูปของความคิดรวบยอด กล่าวคือ หลักสูตรจะกล่าวถึงเหตุถึงผล และแนวทางในการแก้
ปัญหานั้น ๆ หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จได้รวบรวมมาจากปัญหาและความสนใจของ
ประชาชนไทย 73 ข้อ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 4 หมวดใหญ่ คือ

1. หมวดเกษตร
2. หมวดอนามัยและการวางแผนครอบครัว
3. หมวดเศรษฐกิจ
4. หมวดหน้าที่พลเมือง

โดยมีความมุ่งหมายของหลักสูตรดังต่อไปนี้

1. เพื่อส่งเสริมให้คนคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น อันจะเป็นแนวทางให้สามารถมีชีวิตอยู่
ในสังคมอย่างมีความสุข
2. เพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะรับบริการจากหน่วยงาน ส่งเสริมความกินดีอยู่ดี
ในสาขาต่าง ๆ เช่น อนามัย เกษตร และเพื่อให้รู้จักหาทางที่จะแสวงหาบริการนั้น ๆ
3. เพื่อให้ได้เรียนรู้หนังสือ อันจะใช้เป็นเครื่องมือในการหาข้อมูล ความรู้ใหม่ ๆ
ในการที่จะช่วยคิดแก้ปัญหานั้น ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ 2518 : 60)

ฟอว์ และคนอื่น ๆ (Faure and others, 1972 : 81) ได้กล่าวว่าความ
มุ่งหมายของศึกษายผู้ใหญ่อยู่ที่การช่วยผู้ใหญ่ใหญ่เหล่านั้นดำเนินชีวิตได้อย่างผสมกลมกลืนกับสิ่ง
แวดล้อมรอบคน อยู่ทช่วยให้มีชีวิตที่ดีกว่าเดิม อยู่ทช่วยให้เขาถึงแก่นแท้ของชีวิตมนุษย์วิสุทธิ
กว่าเดิม อยู่ทช่วยให้สำนึกคุณค่าของความเป็นคน อยู่ทช่วยให้ได้รับการยอมรับยกย่องนับถือ
และอยู่ทช่วยให้อำนาจแห่งวิทยาการเฟื่องฟู โยชนแห่งชีวิต

ฟอว์ และคนอื่น ๆ (Faure and others, 1972 : 208) ยังกล่าวว่า การศึกษา
แบบเบ็ดเสร็จนี้เป็นการศึกษาที่มีกิจกรรมเกี่ยวกับสังคมและเศรษฐกิจและถือเอาสังคมและเศรษฐกิจ
เป็นความสำคัญสูงสุดในการพัฒนาบุคคลที่สมบูรณ์ที่สำคัญคือไม่ อยู่นิ่งสื้อ แรงจูงใจของบุคคลแต่ละ
บุคคลเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนเพื่อให้การเรียนนั้นสามารถนำไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน
หรือให้การเรียนนั้น ๆ เป็นประโยชน์แก่กิจการทางสังคม - เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม มรรควิธี

อันนำไปสู่ความสำเร็จก็คือโปรแกรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ "จัดให้ตามความต้องการของบุคคล" การอ่านออกเขียนได้มิได้เป็นจุดมุ่งหมายปลายทางอันสำคัญ แต่เป็นเพียงมรรควิธีที่จะสร้างบุคคลให้เป็นไท และมีอิสระจากพันธกรณี ช่วยให้นักพัฒนาตนเอง เนื้อหาที่เรียนมิได้เน้นเนื้อหาตามปรกติ แต่เป็นเนื้อหาที่จะแก้ปัญหาจริง ๆ โดยใช้ความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ การศึกษาแบบเบ็ดเสร็จจึงมุ่งพัฒนาบุคคลทางด้านสติปัญญา ด้านแสดงความคิดเห็น ตลอดจนความสามารถในทางเทคนิคและอาชีพ

ปีน มาลากุล อธิการบดีมหาวิทยาลัยการกระทรวงศึกษาธิการ ในครั้งที่เป็นผู้แทนยูเนสโกไปประชุมสัมมนาการศึกษาผู้ใหญ่ที่รัฐไมซอร์ ประเทศอินเดีย เมื่อปีพุทธศักราช 2492 ได้กล่าวถึงคำจำกัดความเกี่ยวกับการศึกษาผู้ใหญ่ว่า "สิ่งที่เราปรารถนามากที่สุด คือความรู้ และการสอนให้อ่านออกเขียนได้ คือหนทางไปสู่เป้าหมาย การศึกษาผู้ใหญ่ยังรวมถึงการช่วยเหลือเสริมให้มีความมั่งคั่ง มีวิธีการทำมาหากินที่ดี การสังคม และวัฒนธรรมที่ดีด้วย (UNESCO. 1972 : 57 - 141)

องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) ได้ให้การสนับสนุนโครงการการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จหลายโครงการด้วยกัน เพื่อที่จะทดสอบแนวความคิดที่ว่า การลงทุนทางการศึกษาให้สามารถอ่านออกเขียนได้ สามารถจะช่วยให้ประเทศค่อยพัฒนาก้าวหน้าในทางเศรษฐกิจ และสังคมได้อย่างรวดเร็ว เช่นในประเทศที่พัฒนาแล้ว การขาดการเรียนรู้อย่างพอเพียง การขาดแคลนสิ่งอำนวยความสะดวก หรือขาดลักษณะอื่นใดในการพัฒนาสังคม เมื่อคำนึงถึงปัจจุบันสำคัญที่ประเทศค่อยพัฒนายังช้าอยู่จึงทำให้เห็นความจำเป็นในการวางโครงการการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จให้มีส่วนสัมพันธ์กับการวางแผนครอบครัว ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องใหม่ แต่ก็เป็นการริเริ่มที่จะตรงเป้าหมายสุดท้ายในการแก้ปัญหาประชากรได้ดียิ่งที่สุด และยิ่งกว่านั้นผลประโยชน์ได้ก็คือประชากรมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นจากเดิม (เกียรติชัย พงษ์พาณิชย์, 2519 : 53 - 54) ประเทศไทยกับองค์การยูเนสโกได้ร่วมมือกันวางแผนจัดการไม่รู้นักหนังสือ โดยทางยูเนสโกได้ส่งผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาผู้ใหญ่มาช่วยวางแผนการแก้ไขไม่รู้นักหนังสือ โดยใช้ชื่อว่า "Thailand Work Oriented Literacy Proposal 1967 - 1968" โครงการนี้มุ่งที่จะให้การรู้หนังสือได้ไปมีส่วนสัมพันธ์กับการ-

พัฒนาเศรษฐกิจและสังคม กล่าวคือทำให้ผู้ใหญ่สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากหนังสือเรียนไปใช้ให้ประโยชน์ในการปรับปรุงอาชีพและความเป็นอยู่ของตนให้ดีขึ้น หรือที่เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า Functional Literacy (บุญสม นาวานุเคราะห์ 2515 : 155 - 156)

สำหรับคำว่า Functional Literacy ซึ่งประเทศไทยได้ใช้ชื่อว่า การศึกษาแบบเบ็ดเสร็จนั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้พอจะกล่าวเป็นตัวอย่างไว้คือ

องค์การยูเนสโก (UNESCO) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การศึกษาแบบเบ็ดเสร็จคือการรู้หนังสือใช้ประโยชน์ได้ ผู้รู้หนังสือใช้ประโยชน์ได้คือ ผู้ที่มีความรู้เพียงพอที่จะรวมกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่การรู้หนังสือในกลุ่มหรือชุมชนที่ตนเป็นสมาชิกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้เกิดทักษะในการพัฒนาตนเองและชุมชน (Literacy House Lucknow. 1972 : 15)

มาเทอร (Mathur. 1972 : 7) ได้กล่าวไว้ว่า การศึกษาแบบเบ็ดเสร็จเป็นการให้ทักษะที่จำเป็นแก่ผู้เรียน ทำให้เขาเหล่านั้นประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ประโยชน์ให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เขาอาศัยอยู่

จากเอกสารคู่มืออบรมครูสอนการศึกษานานาชาติแบบเบ็ดเสร็จของกองการศึกษานานาชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ 2517 : 73) ได้กล่าวว่าหลักสูตรจะช่วยแก้ปัญหาของชุมชนได้ การมีลักษณะดังนี้คือ

1. มีความสัมพันธ์กับชีวิตความเป็นอยู่ของผู้เรียน เรียนไปแล้วนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงได้ ผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่แล้วย่อมจะสนใจในสิ่งที่ตรงกับชีวิตความเป็นอยู่ของเขาเอง ไม่สนใจสิ่งที่อยู่ไกลตัว และไม่สัมพันธ์กับชีวิตความเป็นอยู่ของเขา
2. มีความเจาะจงลงไปสู่ปัญหาที่เป็นตัวของผู้เรียน และชุมชนที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักในปัญหา มองเห็นมูลเหตุ และวิธีแก้ไขอันจะนำไปสู่การปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของตนให้ดีขึ้น
3. เนื้อหาของวิชาทักษะ เช่น ภาษาไทย และคณิตศาสตร์ ถอดกลั่น สัมพันธ์สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาอื่นที่จะต้องเรียนในหลักสูตร ไม่จำแยกไว้ทางหาก ทั้งนี้เพื่ออาศัยแรงจูงใจจากการเรียนเนื้อหาที่สัมพันธ์กับชีวิตของผู้เรียนนั้น ทำให้เกิดความสนใจในการเรียนวิชาทักษะไปในตัว

ฝ่าย ภาณุรัตน์ (ฝ่าย ภาณุรัตน์ 2518 : 20) กล่าวว่า การสอนการศึกษา
ผู้ใหญ่แบบเบ็คส์เสร็จ มีลักษณะสำคัญ 2 ประการคือ ประการแรกยกยาสอนแบบบังคับหรือ
หลอกลวงผู้เรียนมิให้เชื่อ จงให้ข้อเท็จจริง และให้เขาคัดสินใจด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้วิธี
อภิปรายโดยรับฟังความเห็นของผู้เรียนจึงเป็นวิธีที่ดีที่สุด ประการที่สองในการสอนผู้ใหญ่แบบ
เบ็คส์เสร็จนี้ หากมีบทเรียนตอนใดที่ควรแก้ไขให้เหมาะสมกับความต้องการและสภาพท้องถิ่น
ที่ควรแก้ไขได้ เช่นหากผู้เรียนในห้องเรียนไม่ไต่พำนา บทเรียนก็อาจเปลี่ยนเป็นการทำสวนยาง
หรือการประมง ใช้หลักการทาง ๆ ที่มียู่ จึงสามารถดัดแปลงแก้ไขได้ตามความเหมาะสม
ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูผู้สอนเป็นสำคัญ

สุนทร สุนันท์ชัย (สุนทร สุนันท์ชัย 2518 : 77 - 78) ได้กล่าวเช่นเดียวกันว่า
วิธีสอนผู้ใหญ่ควรเป็นวิธีกระตุ้นให้เขาใช้ความคิด นำประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนกันฝึกใช้
ข้อมูลทาง ๆ ในการแก้ปัญหา และตัดสินใจ ครูไม่ควรสอนความรู้ให้แก่ผู้เรียนซึ่งเป็นวิธีทำให้
ผู้เรียนเบื่อหน่าย และขาดความภูมิใจในตนเอง สรุปได้ว่าการสอนแบบเบ็คส์เสร็จคือการสอน
ให้คน "คิดเป็น" ซึ่งควรจะมีขั้นตอนทาง ๆ ดังต่อไปนี้

1. จะต้องรู้ว่าปัญหาคืออะไร เช่น สุขภาพไม่สมบูรณ์ รายได้ตกต่ำ ผลผลิตไม่
พอเพียง การคิดถึงประโยชน์ส่วนรวมน้อย
2. จะต้องคิดว่าปัญหาเกิดจากอะไร เช่น สุขภาพไม่สมบูรณ์เกิดจากอาหารการกิน
มีโรคภัยไข้เจ็บเรื้อรังเป็นน หรือเกิดจากอากาศไม่บริสุทธิ์ หรือเกิดจากเหตุผลเฉพาะกรณี
การคิดค้นว่าปัญหาเกิดจากอะไร อาจจะทำได้หลายวิธี เช่น
 - 2.1 โดยการถกถามจากคำหรือเอกสารอ้างอิงต่าง ๆ ซึ่งเน้นการศึกษา
ผู้ใหญ่แบบเบ็คส์มีทางทำได้โดยมาก เพราะผู้เรียนยังอ่านไม่ไกลไกล
 - 2.2 โดยการนำประสบการณ์มาแลกเปลี่ยนระหว่างครูกับผู้เรียนและระหว่าง
ผู้เรียนด้วยกัน สำหรับวิธีที่สองนี้ทำได้ยากกว่า
 - 2.3 โดยการใช้วิทยากรซึ่งทำได้นาน ๆ ครั้ง
 - 2.4 โดยการใช้สื่อทัศนวัสดุ วิธีนี้ก็เช่นกันทำได้บางแต่ไม่บ่อยนัก
3. จะแก้ไขปัญหานั้นอย่างไร จึงจะเหมาะสมและดีที่สุดสำหรับสภาพสังคมและตนเอง

ในขณะนั้นซึ่งควรแก้ไข้ปัญหา คนคิดเป็นจำเป็นที่ผู้นั้นจะต้องรู้จักสภาพสังคม รู้จักตนเอง และ รู้จักวิชาการ

มานพ กาละที (มานพ กาละที 2515 : 98 - 102) ได้กล่าวว่าผู้ใหญ่ไม่ว่าจะมีอายุมากแค่ไหน ก็มีความสามารถจะเรียนได้ตลอด แต่การเรียนของผู้ใหญ่นั้นเขาจะเรียนตามวิธีการของเขา ซึ่งมีความแตกต่างไปจากวิธีการเรียนของเด็ก หลักสำคัญในการเรียนของผู้ใหญ่นั้นมี 4 ข้อ

1. ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ก็ เมื่อเขาต้องการจะเรียน
2. ผู้ใหญ่จะเรียนเฉพาะสิ่งที่เขามีความรู้สึกรู้สึกว่ามีความจำเป็นจะต้องเรียน
3. ผู้ใหญ่จะเรียนรู้โดยการกระทำ
4. จุดศูนย์กลางในการเรียนรู้ของผู้ใหญ่อยู่ที่ปัญหา และปัญหาเหล่านั้นจะต้องเป็น

ความจริง

5. ประสบการณ์ผลกระทบกระเทือนต่อการเรียนรู้ของผู้ใหญ่
6. ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ก็ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นกันเอง
7. การสอนผู้ใหญ่ควรใช้วิธีการหลาย ๆ อย่าง
8. ผู้ใหญ่ต้องการแนะนำไม่ใช่กระแนะหรือการสอน

สมประสงค์ วิทย์เกียรติ (สมประสงค์ วิทย์เกียรติ 2518 : 110 - 112)

ได้กล่าวถึงสาระสำคัญบางประการของการจัดการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จไว้คือ

แบบเรียน

แบบเรียนมีลักษณะแผนปฎิบัติ เพื่อผลทางจิตวิทยาช่วยให้ผู้ใหญ่เรียนไม่หมกมุ่นกำลังใจ เมื่อเห็นแบบเรียนเป็นเล่มใหญ่ และช่วยให้ผู้ใหญ่เรียนภาคภูมิใจเมื่อเห็นแบบเรียนของตนเพิ่มปริมาณขึ้นทุกวัน

แบบเรียนแต่ละแผนกนั้นจะประกอบด้วยภาพที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ในท้องถิ่น มีคำหลักเพื่อช่วยในการอธิบาย ส่วนด้านหลังจะเป็นเนื้อหาเพื่อช่วยในการอ่าน

การสอน

ในขบวนการสอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็คส์เรจ ผู้สอนจะดำเนินการช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้ค้นหาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและชุมชน การอภิปรายร่วมกันนั้น อาจเป็นกลุ่มใหญ่หรือกลุ่มย่อยก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสมในการเรียน การสอนนั้นถ้าผู้ไปเยี่ยมชั้นเรียนแล้วเห็นคนกำลังอภิปรายกันอยู่โดยไม่สามารถแยกตัวใครเป็นผู้เรียนใครเป็นผู้สอนแล้ว นับว่าผู้สอนเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการสอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็คส์เรจ

การวัดผล

หลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็คส์เรจ เป็นหลักสูตรที่เน้นลักษณะพิเศษซึ่งมุ่งให้นักศึกษาคิดเป็น อานอกเข็ญใจ คิดเลขเป็น มีระยะเวลาการเรียนไม่น้อยกว่า 200 ชั่วโมง ผู้เรียนจะต้องมีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของเวลาเรียนทั้งหมดในการเรียนนั้น ถ้า นักศึกษาก่อนมีเวลาเรียนในक्रमร้อยละ 70 หากครูผู้สอนเห็นว่านักศึกษานั้นมีความตั้งใจ เรียนดี และได้รับความรู้แล้วพอสมควร เมื่อต้องการจะขอให้นักศึกษาไปประกาศนียบัตร ครูจะ ต้องสอนชดเชยให้จนมีเวลาครบร้อยละ 70 ของเวลาเรียนทั้งหมดในหลักสูตรก่อนจึงเสนอให้ไปประกาศนียบัตรได้

การทดสอบระหว่างเรียนนั้น ผู้สอนเป็นผู้ทดสอบเองอย่างน้อย 3 ครั้ง ผลการทดสอบ 3 ครั้ง เป็นข้อมูลในการแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มิได้หมายถึงผลการใด ๆ ของผู้เข้าทดสอบ คือ

- ภาษาไทย (อ่าน และเขียน)
- เลขคณิต
- ความรู้ทั่วไป
- การเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติ (จากการสังเกต สัมภาษณ์ หรือ

วิธีการอื่น ๆ แล้วแต่ที่ถือว่าเป็นหลักฐานไว้)

สถานที่

จังหวัดที่จะขอเปิดดำเนินการต้องสำรวจและคัดเลือกสถานที่ที่เหมาะสม

หลักเกณฑ์ดังนี้

1. อยู่ในท้องถิ่นที่มีจำนวนผู้ไม่รู้หนังสือ และสนใจจะเข้าเรียนมากพอสมควร อย่างน้อยไม่ต่ำกว่าห้องเรียนละ 20 คน
2. มีครูที่สอนอยู่ในท้องถิ่น มีความเข้าใจปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น มีความประพฤติดี เป็นที่นับถือของประชาชน
3. อยู่ในท้องถิ่นที่สามารถจะนิเทศได้ไม่ยากนัก
4. ควรอยู่เป็นกลุ่มใกล้เคียง ๆ กัน หรืออำเภอหนึ่งควรมีอย่างน้อย

3 ห้องเรียน

5. ห้องเรียน อาจตั้งอยู่ในโรงเรียน วัด มัสยิด บ้านกรู หรือบ้านนักศึกษาได้ ตามแผนการศึกษาจะเห็นว่าสะดวกต่อการมาเรียน

ผู้เรียน

ผู้เรียนควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. มีอายุย่างเข้าปีที่ 15 ขึ้นไป
2. เป็นผู้ที่ยังอ่านหนังสือไม่ออก และเขียนหนังสือไม่ได้ หรือเคยเรียนมาแล้วยังไม่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
3. ไม่เป็นผู้มีจิตพิการ ไม่สมประกอบ หรือมีโรคติดต่ออันตราย หรือโรคอันติดต่อเป็นอันตรายแก่สุขภาพผู้อื่น

ผู้สอน

ผู้สอนควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. สม่ักรใจที่จะทำการสอน
2. มีภูมิสำเนาอยู่ในท้องถิ่น หรือสอนอยู่ในท้องถิ่นนั้น
3. มีวุฒิไม่ต่ำกว่า ป.ป., ป.กศ. หรือ พ.กศ.
4. แม้ไม่มีวุฒิตามข้อ 3 แต่มีความสามารถที่จะสอนได้ จึงควรพิจารณาเป็นราย ๆ ไป
5. ต้องผ่านการฝึกอบรมและได้รับประกาศนียบัตรการสอนตามหลักสูตร

การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ จากเขตการศึกษา หรือกรมสามัญศึกษา
 นักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จที่ใกล้จะสำเร็จหลักสูตร โรงเรียนผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ
 ย่อมมีสิทธิที่จะ รับประทานนิตยสาร เขียนเพื่อประโยชน์ประโยชน์ศึกษาของตน

เอกสาร และการวิจัยเกี่ยวกับแผ่นบันทึกเสียง

สื่อประเภทแผ่นบันทึกเสียง สื่อประเภทที่สามารถบันทึกหรือลบเสียงได้ ใช้และเก็บ
 รักษาได้ง่าย จึงเป็นที่นิยมอย่างกว้างขวาง มีทั้งเป็น Cassette, Cartridge และ Reel
 Tape

โกล (Dale, 1955 : 297 - 298) กล่าวถึงคุณสมบัติของสื่อประเภทนี้

1. เป็นสื่อที่สามารถทำการสื่อความหมายสองทิศทาง (two-way communication) โดยครูสามารถจะเป็นผู้รวมกิจกรรม หากนักเรียนไม่เข้าใจหรือต้องการ
 ชักถาม โดยการหยุดแผ่นแล้วเปิดโอกาสให้ซักถาม เมื่ออธิบายเป็นที่เข้าใจแล้ว สามารถ
 เปิดฟังต่อไปได้

2. เป็นสื่อสามารถจัดปัญหา เรื่องการวางออกอากาศของวิทยุกับตารางเรียน
 ในชั้นเรียนได้ โดยที่สามารถนำไปใช้ทุกเมื่อที่ต้องการ

3. เป็นสื่อที่สามารถเปิดรับฟังซ้ำได้ หรือเปิดฟังทบทวนได้ และสามารถใช้ในการ
 ประเมินผล เช่น กิจกรรมในห้องปฏิบัติการทางภาษา (Language Laboratory)

4. แผ่นสามารถเป็นหลักฐานเสมือนหนังสืออ้างอิง เมื่อนักศึกษาต้องการ
 ทบทวนหรือค้นหาข้อมูลที่เป็นที่กในแผ่น

5. สามารถอัดบันทึกเป็นภาษาต่าง ๆ แล้วเปิดมานำฟังให้นักศึกษาทางภาษา
 ฟังขณะฝึก หรือสาธิตไวยากรณ์ ๆ กัน

แผ่นบันทึกเสียงนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนได้หลายทางด้วยกัน เช่น (สมพงษ์ ศิริเจริญ
 และคณะอื่น ๆ 2506 : 391 - 392)

1. บันทึกการทบทวนเนื้อหาจากวิทยุ
2. บันทึกเรื่องราวเหตุการณ์ของท้องถิ่น

3. สัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับการแนะนำอาชีพ
4. ปักแผ่นเกี่ยวกับการพูด
5. แก้วใส การอ่าน หรือช่วยในการฝึกที่ตองกระทำซ้ำ ๆ น้อย ๆ
6. บันทึกคำกล่าวสุนทรพจน์ที่น่าสนใจ และการแสดงทาง ๆ
7. บันทึกการอธิบายและการวิจารณ์ต่าง ๆ
8. เตรียมการประชุม หรือรายการที่จะออกทางวิทยุ
9. ประกอบการเรียนภาษาต่างประเทศ
10. ศึกษาความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน
11. แสดงกิจกรรมของชั้นเรียนใหญ่ปกครองนักเรียนไ้ทราบในการประชุมระหว่างครูและปกครองนักเรียน
12. ใช้ฝึกอาชีพกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ละคร ดนตรี ฯลฯ
13. บันทึกข่าวเหตุการณ์ประจำวันที่สำคัญ ๆ และขอกิดเห็นทาง ๆ
14. เวียนดนตรี และฝึกการฟังดนตรี

เกสินี โชติกเสถียร (เกสินี โชติกเสถียร 2523 : 242) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเพลงบันทึกเสียงในการเรียนการสอน คือ

1. ใช้บันทึกเหตุการณ์ ข่าว เพลง คำบรรยาย ภาพปรากฏการณ์และสิ่งที่น่าสนใจเพื่อนำมาเปิดใหญ่เรียนทั้งในชั้นเรียน

2. บันทึกบทเรียนที่มีบันทึกไว้ก่อนแล้ว มาใช้เป็นอุปกรณ์การสอน
3. ใช้สัมภาษณ์บุคลากรหรือนักเรียนเกี่ยวกับการแนะนำการเรียน เป็นต้น
4. ใช้บันทึกเสียงประกอบการสอน สไลด์ ภาพสตริป และวัสดุอื่น ๆ
5. ใช้ฝึกฝนเกี่ยวกับการเรียนภาษาโดยเฉพาะใช้เป็นประโยชน์ในห้อง

ปฏิบัติการภาษา

6. ใช้บันทึกเสียงเพลงเพื่อนำมาเปิดใหญ่เรียนทั้งขณะกำลังเรียนปฏิบัติวิชา ศิลป พลศึกษา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพัฒนาการทางอารมณ์

งานวิจัยเกี่ยวกับแฟ้มบันทึกเสียง (Recordings) จาก European Research on A-V Adis Part II ฮาวิสัน (Harrison. 1966 : 70 - 99) รวมรวมไว้ทั้งนี้ ไวท์แมน (Weidmann. 1961) ได้ศึกษาการใช้แฟ้มบันทึกเสียง ณ โรงเรียน-ฮินเตอร์ดอร์ท (Hintersdorf) กับโรงเรียนรวมชั้น (one-room school) กับนักเรียนระดับวัยต่าง ๆ กัน โดยเตรียมแฟ้มในวิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ธรรมชาติศึกษา ภาษาศาสตร์ การสะกดคำ (spelling) การเขียน และคณิตศาสตร์ ใช้ครูสาขาต่าง ๆ เหล่านี้เตรียมบทเรียนบันทึกแฟ้ม 100 บท แฟ้มแฟ้มเป็น 8 ระดับ มีอุปกรณ์ประกอบเช่น ฟิช ภาพ แผนที่ เอกสาร ประกอบบทเรียนระดับ 1 - 4 มีครูเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่วนระดับ 5 - 8 ใช้แฟ้มกับเอกสารเท่านั้น ผลการทดลองพบว่า ช่วยลดความผิดพลาดในการสะกดคำดีกว่าการสอนแบบปกติประมาณ 50 %

กีวโนท (Guenot. 1964) ได้ศึกษาการใช้วิธีการทางโสตทัศนศึกษาในการสอนภาษาอังกฤษ แก่นักศึกษาผู้ใหญ่ ผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ โดยบันทึกบทเรียนลงแฟ้ม และใช้กับฟิล์มสตริป เฉพาะในห้องเรียน หลังจากเรียนในห้อง นักศึกษาจะเข้าศึกษาในห้องปฏิบัติการทางภาษา ผลปรากฏว่าวิธีการนี้ปรากฏผลดี และมีการพัฒนาพฤติกรรมด้านการเรียนแบบและการออกเสียง

ฟอร์สคิง (Forsknig. 1962) ได้ศึกษาการสอนภาษาอังกฤษโดยไม่ใช้ตำรา โดยใช้แฟ้มบันทึกเสียงแทนในการฝึกภาษาร่วมกับภาพประกอบ พบว่า นักเรียนที่มีอายุระหว่าง 7 - 11 ปี จะพัฒนาภาษาเพิ่มขึ้นตามอายุ

อะวีโซ และ เวิน (Aviso and Wien. 1958) ศึกษาการใช้แฟ้มบันทึกเสียงในการสอนภาษาต่างประเทศ กับนักศึกษาระดับ 6 และ 7 จำนวน 2516 คน (ชาย 674 และหญิง 1842 คน) ผลปรากฏเป็นผลดีในการพัฒนาคำภาษา โดยเฉพาะเด็กอายุ 12 หรือ 13 ขวบ

โฮฟไมสเตอร์ (Hofmeister. 1973 : 50) ได้ทำการวิจัยกับเด็กที่มีความผิดปกติ 3 กลุ่ม คือ 1. เด็กเรียนช้าจากห้องเรียนปกติ 2. เด็กที่มี I.Q. ระหว่าง 50 - 75 และ 3. เด็กที่มี I.Q. ระหว่าง 35 - 50 เรียนกับบทเรียนโปรแกรมแบบ Audio-Tutorial

Programming ใน 3 กลุ่มวิชา คือ ความสัมพันธ์ทางคณิตศาสตร์ การสะกดคำ และภาษาพื้นฐานก่อนเขาเรียน ผลการวิจัยพบว่า Audio Tutor Programming (บันทึกเสียงกรอกรูปร่าง) ผู้รับการฝึกสามารถเปิดแฟ้มฟังหลังการฝึกทุกเมื่อ จนกว่าจะลงมือปฏิบัติโดยบางถูกของและชำนาญ ผลปรากฏจากการใช้วิธีนี้สรุปได้ดังนี้

1. ลดปัญหาการควบคุมการฝึก
2. ช่วยให้ผู้รับการฝึก สอนผ่านด้วยปริมาณสูงและกะเนนที (60 %)
3. ช่วยลดเวลาการฝึก (50 %)
4. ช่วยลดปริมาณทำการฝึก และเวลาฝึกด้วยผู้ฝึก (60 %)
5. เป็นสิ่งเราสำหรับผู้รับการฝึกเป็นอย่างดี

เป็รื่อง กุฑ (เป็รื่อง กุฑ 2519 : 68 - 70) ได้รวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับวิทยุและการบันทึกเสียง ดังต่อไปนี้

โพพแฮม (Popham, 1961 : 109 - 118) สอนการวิจัยทางการศึกษาแก้ไขเด็กระดับปริญญาโท โดยใช้การบรรยายใส่เทปเป็นอนุกรม เน้นกับการอธิบายที่อาจารย์เป็นผู้ว่า เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มทดลองนี้กับกลุ่มที่สอน โดยวิธีบรรยายแบบธรรมดา และอธิบายกันด้วย ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน และโพพแฮม (1962) ซึ่งให้กลุ่มทดลองเรียนจากการอธิบายที่นักศึกษาเป็นผู้ว่าการอธิบายรวมกับการบรรยาย โดยเทปบันทึกเสียง ผลก็ปรากฏอย่างเดียวกันคือไม่พบความแตกต่าง ระหว่างผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมในการทดลอง ครั้งหลังนี้ทดลอง ระดับมหาวิทยาลัยในวิชาหลักกามิทธิศึกษา

พิกเรล เนลด์ และกิฟสัน (Pickrel, Neidt & Gibson, 1958 : 81 - 93) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาสเปน โดยครูสอนเป็นครูประจำชั้นธรรมดาที่ไม่เคยมีความรู้ หรือการศึกษาภาษาสเปนมาก่อน แต่ใช้เครื่องบันทึกเสียงมาช่วย ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนกับครูที่เคยศึกษาภาษาสเปนมาแล้ว ปรากฏว่าวิธีทั้ง 2 นี้ ไม่มีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากการเปรียบเทียบ ผลที่ได้จากนักเรียนมาจากกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองอย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากนักเรียนทั้งหมด การเปรียบเทียบกลุ่มควบคุมกับกลุ่มทดลอง 4 ชุด ปรากฏว่า 3 ชุด แสดงว่ากลุ่มควบคุมเรียนได้ดีกว่า

โมลสตัด (Moldstad. 1955 : 150 - 162) กล่าวถึงการวิจัยของลอว์ ซึ่งได้วิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในวิชาฝรั่งเศส ระหว่างนักเรียนที่ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา กับไม่ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา ผลปรากฏว่านักเรียนเกรด 9 ซึ่งเรียนภาษาฝรั่งเศสเบื้องต้น กลุ่มที่เรียนโดยใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา มีความคล่องทางภาษาสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนเกรด 10 และ 11 กลุ่มที่ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา มีความสามารถที่จะเข้าใจภาษาพูดฝรั่งเศสได้สูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ใช้ อย่างมีนัยสำคัญ

ส่วนการวิจัยพื้นฐานและวิธีที่ไม่ปรากฏว่ามีอยู่ที่ใดบาง (เป็รอง กุญ 2519 : 70)

เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับการอภิปราย

การอภิปราย คือ การที่กลุ่มคนที่มีความรู้ และความสนใจในเรื่องเดียวกัน หรือมีปัญหาในทำนองเดียวกัน มารวมสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน บางครั้งก็เป็นการพูดใหญ่ ผู้รวมอภิปรายคุยกันเอง แต่ในบางครั้งก็มีผู้ฟังอยู่ด้วย (สุจิต เพ็ชรชอบ 2515 : 1) เป็รอง กุญ (เป็รอง กุญ 2515 : 1 - 2) ได้กล่าวถึงวิธีถ่ายทอดประสบการณ์ทางการศึกษา ที่จะคงใหญ่เรียนรับไปโดยผ่านประสาทรับรู้ที่สำคัญ 2 อย่าง คือ ตา และหู ประสาทรับรู้หรือวิชาความรู้ รอยละประมาณ 95 ก็ได้มาจาก 2 ทางนี้ การมารับการศึกษานั้น ผู้เรียนจะต้องกระทำ การหาประสบการณ์โดยการอ่าน ฟัง พูด ดู ชิม ทดม ดนกว่า เขียนรายงาน และอภิปราย

ชม ภูมิภาค (ชม ภูมิภาค 2506 : 58 - 59) ได้กล่าวถึงคุณค่าของการอภิปรายที่มีต่อการให้การศึกษาว่า "ขบวนการให้การศึกษาเกี่ยวกับความคิดและวิธีการใหม่นั้น ขบวนการหมู่พวก (Group Process) เช่น การอภิปรายหมู่ (Group discussion) เป็นเครื่องมือที่เหนือกว่าการถ่ายทอดอย่างมาก เพราะการอภิปรายนั้นจะเป็นเครื่องนำไปสู่การตัดสินใจด้วยความเข้าใจแจ่มแจ้ง และก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมกระทำด้วยความเข้าใจ" (ชม ภูมิภาค 2519 : 78)

เจนกกุล กรีนแสง (เจนกกุล กรีนแสง 2520 : 178) ได้กล่าวถึงวิธีสอนแบบอภิปรายว่า จะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมความคิดเชิงวิจารณ์ (Critical Thinking)

นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นของตน ซึ่งมีรากฐานจากความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับข้อเท็จจริง หลักการและความคิดรวบยอด ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักเรียนกับพึงเหตุผลของผู้อื่น และสามารถประเมินค่าของความคิดเห็นของผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง

1. ขวัญจิต วิทยุชีพ (ขวัญจิต วิทยุชีพ 2522 : 22 อ้างอิงมาจาก นิโคลาส เบเนเท 2520 : 61) ได้เสนอความคิดเรื่องการอภิปรายว่า การจัดกลุ่มสนทนาเพื่อถกเถียงกันถึงปัญหาต่าง ๆ ของประชาชนในสังคม เป็นสิ่งที่พึงกระทำเป็นอย่างยิ่ง เพราะไม่เพียงแต่ช่วยให้การสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ยังช่วยให้เกิดการเข้าร่วมในการแก้ปัญหาของประชาชน และที่สำคัญที่สุดคือช่วยเปลี่ยนความรู้สึกที่จะ "รับ" ฝ่ายเดียวมาเป็นความต้องการที่จะ "ทำ" เพื่อปรับปรุงสภาพชีวิตของประชาคมให้ดีขึ้น

2. สุนทร สุนันทชัย (สุนทร สุนันทชัย 2519 : 391 - 392) ได้เสนอถึงหลักการสอนผู้ใหญ่ของ เปาโล แฟร์ ว่าใช้วิธีให้อภิปราย ยิ่งอภิปรายลึกซึ้งเพียงใด ผู้เรียนก็จะมองเห็นคุณค่าของความจริงได้มากยิ่งขึ้นเพียงนั้น ทักษะของผู้เรียนเองจะเปลี่ยนจากความคิดเห็นเดิมเนื่องจากการวิพากษ์วิจารณ์อย่างจริงจังนั่นเอง การวิพากษ์วิจารณ์เป็นการวิเคราะห์ หรือแบ่งแยกส่วนรวมออกเป็นส่วนย่อย และมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อยตั้งแต่เดิมผู้เรียนยังมองไม่เห็น

3. โมหันตัก อัลคูลกาเกอร์ (โมหันตัก อัลคูลกาเกอร์ 2517 : 40 - 41) กล่าวว่า การอภิปรายกลุ่ม คือการจัดกลุ่มบุคคลให้มีโอกาสพบปะและอภิปรายแบบไม่เป็นทางการในหัวข้อที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมเกี่ยวข้อง

4. คมเพชร ฉัตรศุภกุล (คมเพชร ฉัตรศุภกุล 2521 : 64 - 66) ได้กล่าวถึงการอภิปรายกลุ่มว่า มีคุณค่าสำหรับสมาชิกแต่ละคน และมีคุณค่าต่อกลุ่มด้วย ดังนี้

1. การอภิปรายกลุ่มจะส่งเสริมให้สมาชิกแต่ละคนได้รับการยกย่องนับถือ ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะได้ร่วมมือกับกลุ่มและประสบความสำเร็จโดยปกติแล้ว สมาชิกแต่ละคนจะมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มตามสัดส่วนแห่งความสามารถของตนเอง และประสบการณ์ที่เคยมีอยู่ถึงนั้นบุคคลแต่ละคนจึงเป็นสมาชิกที่สำคัญของกลุ่ม โดยให้ความช่วยเหลือกลุ่ม

2. การอภิปรายกลุ่ม จะส่งเสริมให้สมาชิกได้ใช้ความคิดอย่างวิพากษ์วิจารณ์ และเพิ่มประสิทธิภาพในการพูดคุยหาข้อสรุปในกลุ่ม

3. การอภิปรายกลุ่มจะกระตุ้นและส่งเสริมให้บุคคลได้มีความคิดใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น โดยปกติสมาชิกในกลุ่มอาจจะได้รับปัญหาบางประการ เมื่อเขาได้มีโอกาสเข้ากลุ่มและได้รับฟัง ความคิด ตลอดจนประสบการณ์ของผู้อื่น ๆ สมาชิกอาจจะเรียนรู้ที่จะร่วมมือกับบุคคลอื่นในการ แก้ไขปัญหาของกลุ่ม และในขณะเดียวกัน ก็อาจจะรับเอาความคิดเห็นของบุคคลในกลุ่มมาผสมกับ ความคิดของตนเอง และความรู้สึกของตนเอง

4. การอภิปรายกลุ่มจะช่วยสร้างทัศนคติทางจิตใจที่สมบูรณ์ในการอภิปราย กลุ่มนั้น อาจจะเป็นการช่วยลดความเครียดทางจิตใจลงไปได้ ในขณะเดียวกันจะเป็นการเพิ่มความ สามารถในการเข้ากันสังคม และนำไปสู่ความเชื่อมั่นในความคิดของตนเองอย่างลึกซึ้ง

สวัชนม์ วัฒนวงศ์ (สวัชนม์ วัฒนวงศ์ 2524 : 77 - 79) กล่าวว่า การอภิปราย กลุ่มมีความมุ่งหมายที่สำคัญ คือต้องการให้บุคคลหรือชนบทกันโดยพิจารณาถึงเรื่องราวที่สมาชิก ในกลุ่มมีความสนใจร่วมกัน โดยมีสมาชิกเข้ารวมการอภิปรายประมาณ 6 - 20 คน ภายใต้การ ความควบคุมดูแลของผู้นำหรือประธานกลุ่ม วิธีการอภิปรายกลุ่มนั้นทำให้โอกาสแก่ผู้เรียนอย่างกว้างใน การแสดงความคิดเห็นและประสบการณ์แก่บุคคลอื่น ๆ

นอมฤติ จงพยุหะ และคณะอื่น ๆ (นอมฤติ จงพยุหะ และคณะอื่น ๆ 2517 : 47) กล่าวว่า การอภิปรายเป็นวิธีการเรียนที่สำคัญมากอย่างหนึ่ง เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนแต่ละคน รู้จักแสดงความคิดเห็น ฝึกให้เป็นคนช่างคนกล้า ทำให้เป็นคนกล้าพูด กล้าแสดง ซึ่งเด็กไทย เรายังขาดคุณสมบัติข้อนี้

สำหรับการศึกษานักศึกษาใหญ่ หรือการศึกษานอกโรงเรียนของประเทศไทยเรามีปรัชญาว่า สอนให้เป็นคนคิดเป็น (Kit Pen Man) และหัวใจของการสอนนักศึกษาใหญ่ของไทยก็คือ การอภิปราย ในปี 2520 ภาควิชาส่งเสริมการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ร่วมมือกับกองการศึกษานักศึกษา กทม. สำนักศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และองค์การบริหารวิเทศกิจ แห่งสหรัฐอเมริกาได้ศึกษาลักษณะปัญหาและความต้องการของประชาชนภาคเหนือเกี่ยวกับการ ศึกษาใหญ่ และได้เสนอวิธีการสอนให้สอดคล้องกับการวิจัยไว้ดังนี้ (มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ 2520 : 123 - 124)

1. ให้นักศึกษาได้อภิปราย ชักถาม สนทนา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ไ้รวมปฏิบัติจริงให้มากที่สุด

2. ให้นักศึกษาได้พูดหรือหารือกันเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม 3, 4, 5 หรือ 6 คน
3. ให้นักศึกษาได้วิจารณ์ ฟัง และถกเถียงการสาธิต ปฏิบัติงานของผู้อื่น แล้วอภิปราย

วิจารณ์ หรือสรุปผล

4. ให้นักศึกษาได้รวมกันออกความคิดเห็นแบบระดมพลังสมอง
5. มอบปัญหาให้นักศึกษารวบรวมแสดงความคิดเห็นและหาวิธีแก้
6. ครูต้องเป็นผู้พบน้อยที่สุด เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พูดได้ปฏิบัติจริงให้มากที่สุด
7. เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองด้วยการมาศึกษาารวมกัน

การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

ข้อดีและข้อเสียของการสอนแบบอภิปรายกลุ่ม (ไมท์มัท อัลคูลกาเกอร์ 2517 : 47, อาคม จันทสุนทร และคณะ 2521 : 260, สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ 2524 : 79)

ข้อดี

1. ผู้เรียนรู้จักร่วมมือกันแสดงความคิดเห็น
2. เป็นการฝึกเพื่อให้รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบ
3. เป็นการเรียนให้รู้จักประชาธิปไตย
4. รู้จักทำงานเป็นกลุ่ม
5. ฝึกให้เป็นคนรู้จักคิดแก้ปัญหา
6. ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย
7. ผู้สอนลดเวลาพูดไปมาก
8. ผู้สอนรู้จักพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคนได้ขึ้น

ข้อเสีย

1. ผู้เรียนบางคนอาจไม่แสดงความคิดเห็น
2. ผู้เรียนอาจเกิดการแตกแยกเป็นหมู่เป็นพวก
3. เนื้อหาไม่ตรงมทผู้เรียนอาจเสียเวลาได้
4. อาจมีบางคนพูดมาก ผู้ศึกษาคิดหาเหตุผลหรือการอภิปราย
5. การอภิปรายกลุ่มมักจะไม่ค่อยได้ดี ถ้าหากสมาชิกไม่ได้รับการฝึกให้ทราบบทบาทและความรับผิดชอบของตนเอง

วิโรจน์ แสงผล (วิโรจน์ แสงผล 2515 : 90 - 91) ได้ทำการวิจัยผลการ
ใช้ภาพยนตร์ ควบคู่กับการอภิปราย เรื่องผลการเรียนรู้ของความจริงของนักศึกษาชั้น ป. ๓. ปีที่ 1
วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา จากการใช้ภาพยนตร์ 16 ม.ม. วิธีต่าง ๆ โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น
เป็นสามกลุ่ม

- กลุ่มที่ 1 ครูอธิบายจบแล้วฉายภาพยนตร์ประกอบ
- กลุ่มที่ 2 ครูอธิบายจบแล้วฉายภาพยนตร์และมีการอภิปราย
- กลุ่มที่ 3 ครูอธิบาย ฉายภาพยนตร์ จบแล้วอภิปราย และฉายภาพยนตร์ซ้ำอีก

ครั้งหนึ่ง

ผลการวิจัยปรากฏว่าปริมาณการเรียนรู้และความคงทนในการจำของกลุ่มที่เรียนจากครู
อธิบาย ฉายภาพยนตร์ จบแล้วอภิปราย และฉายภาพยนตร์ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง มากกว่าปริมาณการ
เรียนรู้ได้จากการอธิบายของครูจบแล้วฉายภาพยนตร์และมีการอภิปราย และปริมาณการเรียนรู้
ของกลุ่มที่ได้จากครูอธิบายจบแล้วฉายภาพยนตร์ ส่วนปริมาณการเรียนรู้และความคงทนในการจำ
ของกลุ่มที่เรียนจากครูอธิบายจบแล้วฉายภาพยนตร์ ปรากฏว่าไม่แตกต่างกัน

ผลการใช้สไลด์ประกอบเพื่อกำหนดวิธีต่าง ๆ ไพโรจน์ เมาใจ (ไพโรจน์ เมาใจ
2516 : 45) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาสถิติศึกษา ในระดับชั้นประถมศึกษา
โดยใช้สไลด์ประกอบเพื่อกำหนดวิธีต่าง ๆ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นสี่กลุ่ม

- กลุ่ม 1 ฉายสไลด์ประกอบเพื่อบริบทให้เรียนทันที
- กลุ่ม 2 อธิบายเนื้อเรื่อง แล้วฉายสไลด์ประกอบเพื่อบริบทให้เรียน
- กลุ่ม 3 อธิบายเนื้อเรื่อง แล้วฉายสไลด์ประกอบเพื่อบริบทและอภิปรายซ้ำ
- กลุ่ม 4 สอนแบบอธิบายโดยไม่มีการสอน

ผลการวิจัยปรากฏว่า

ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้โดยใช้สไลด์ประกอบเพื่อกำหนดวิธีต่าง ๆ จากการ
ทดลองเนื้อหา 3 เรื่อง ปรากฏว่าวิธีที่ส่งต่อการสอนด้วยวิธีอธิบายเนื้อเรื่อง ฉายสไลด์
ประกอบเพื่อบริบท และอภิปรายซ้ำ วิธีที่รองลงมาคือการสอนด้วยวิธีอธิบายเนื้อเรื่อง แล้วฉาย
สไลด์ประกอบเพื่อบริบท ส่วนการสอนวิธีฉายสไลด์ประกอบเพื่อบริบทให้เรียนทันที กับวิธีสอนแบบ

อธิบายโดยไม่มีอุปกรณ์การสอน ใดเลยพอ ๆ กับทั้งสองเรื่อง คือเรื่องการใช้ผ้าพันแผล และ เรื่องการเคลื่อนย้ายผู้ป่วย อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องการฉายปอด และการปฐมพยาบาลคนจมน้ำ ปากกว่าการสอนแบบอธิบายโดยไม่มีอุปกรณ์การสอน ใดเลยดีกว่าแบบฉายสไลด์ ประกอบเพ ให้เรียนทันที

✓ ผลการฟังรายการวิทยุกับการอภิปราย ขวัญจิต ภิญโญชีพ (ขวัญจิต ภิญโญชีพ 2522 : 46 - 47) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลการเรียนรู้จากฟังรายการวิทยุเพื่อการศึกษาจากระบบแบบฟังแล้วอภิปราย กับฟังแล้วไม่อภิปราย ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม

- กลุ่ม 1 ฟังแล้วไม่อภิปราย
- กลุ่ม 2 ฟังแล้วอภิปรายเป็นกลุ่มใหญ่
- กลุ่ม 3 ฟังแล้วอภิปรายเป็นกลุ่มย่อย ✓

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ผลการเรียนรู้ในเรื่อง "มาดทะยัก" เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยพบว่า การฟังรายการวิทยุแบบฟังแล้วอภิปราย เป็นกลุ่มใหญ่ ให้ผลการเรียนรู้สูงกว่าแบบฟังแล้วไม่อภิปราย เป็นกลุ่มย่อย และผลการเรียนรู้จากการฟังแล้วอภิปรายทั้งสองวิธีสูงกว่าแบบฟังแล้วไม่อภิปราย แต่อย่างไรก็ดี คะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันไม่มากนัก ฉะนั้นเมื่อวิเคราะห์เหตุผล โดยการวิเคราะห์ ความแปรปรวนร่วม จึงพบว่าผลการเรียนรู้ทั้งสามวิธี แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ผลการเรียนรู้ในเรื่อง "ถ้าเราจะเลือกภูเขาน" การฟังรายการวิทยุแบบฟังแล้วอภิปรายทั้งสองวิธี ให้ผลการเรียนรู้สูงกว่าแบบฟังแล้วไม่อภิปราย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 และการฟังรายการวิทยุแบบฟังแล้วอภิปราย เป็นกลุ่มใหญ่ ให้ผลการเรียนรู้สูงกว่าฟังแล้วอภิปราย เป็นกลุ่มย่อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

3. ผลการเรียนรู้เมื่อวิเคราะห์จากคะแนนผลการทดลองทั้งสองเรื่อง รวมกัน พบว่าการฟังรายการวิทยุแบบฟังแล้วอภิปราย เป็นกลุ่มใหญ่ ให้ผลการเรียนรู้สูงกว่าแบบฟังแล้วอภิปราย เป็นกลุ่มย่อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 ส่วนการฟังแล้วอภิปราย

เป็นกลุ่มย่อย กับภารกิจแล้วไม่อภิปราย ให้ผลการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารและการวิจัย เกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม และความสามารถในการแก้ปัญหาในกลุ่ม

(Group Process and Group Problem Solving Abilities)

กลุ่มสัมพันธ์ (Group Dynamics) คำว่า Group Dynamics หรือ "กลุ่มสัมพันธ์" นี้ (พจนานุกรม 2520 : 1) Kurt Lewin เป็นบัญญัติศัพท์ขึ้น ซึ่งหมายถึงกระบวนการที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในกลุ่ม และกลุ่ม (Group) ในที่จะต้องประกอบขึ้นด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มารวมสังสรรค์ทำกิจกรรมหรือมาเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และกลุ่มต้องมีการเคลื่อนไหว (Dynamics) อีกด้วย แต่ละคนในกลุ่มต้องมีการเปลี่ยนแปลง มีการปรับตัว ปรับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในลักษณะที่ต่อเนื่องกัน

ความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงภายในกลุ่มที่เรียกว่า "กลุ่มสัมพันธ์" นี้ เกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น

1. เนื่องจากลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกแต่ละคนซึ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งหรือปัญหาอันกระทบความ หรือการที่สมาชิกของกลุ่มพยายามหาทางแก้ไข ความตึงเครียดต่าง ๆ หรือการที่สมาชิกพยายามรักษาสถานะสมดุลย์ในระหว่างบุคคลในกลุ่ม
2. เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในกลุ่ม เป็นต้นว่า การเปลี่ยนผู้นำ การแนะนำสมาชิกใหม่ การมาหรือการขาดของสมาชิกอย่างสม่ำเสมอ ความรู้สึกเท่าที่ ความชอบของสมาชิกที่เหมือนกัน อาจจะมีผลกระทบกระเทือนต่อโครงสร้าง และการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงภายในกลุ่ม การเปลี่ยนของสมาชิกไม่ได้เป็นตัวการที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงภายในกลุ่ม กลุ่มบางกลุ่มยังคงโครงสร้างเดิม ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงในหมู่สมาชิกตลอดเวลา

3. ใ้คงองค์ประกอบเกี่ยวกับความมั่นคง และความอ่อนไหวของกลุ่ม สิ่งนี้ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการวินิจฉัยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของกลุ่ม ความมั่นคงของกลุ่ม หมายถึงการที่กลุ่มมีความคงตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของสมาชิกภายในกลุ่ม และมีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา ส่วนความอ่อนไหวของกลุ่มนั้น หมายถึงการที่กลุ่มมีความแปรปรวน เมื่อมีการ-

เปลี่ยนแปลงของสมาชิกภายในกลุ่ม

อิทธิพลของกลุ่มที่มีต่อสมาชิก

1. กลุ่มมีอิทธิพลต่อการศึกษาศึกษาหรือการเรียนรู้ของบุคคลที่เป็นสมาชิกอย่างมาก
2. กลุ่มเป็นเครื่องสนับสนุน และช่วยให้สมาชิกสามารถแสดงออกซึ่งความสามารถ ความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ปฏิกิริยาต่าง ๆ ทั้งในทางที่ดีและไม่ดี

3. กลุ่มช่วยให้สมาชิกมองเห็นภาพของตนเอง (Perception of self) ชัดเจนขึ้น

4. กลุ่มมีอิทธิพลเหนือผลงานและการทำงานของสมาชิก
5. กลุ่มมีอิทธิพลในการช่วยตัดสินใจ
6. กลุ่มช่วยควบคุมความมักใหญ่ใฝ่สูง ความทะเยอทะยาน ความต้องการของสมาชิก และยังช่วยให้สมาชิกไกล่เกลี่ยความขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนเองอีกด้วย

กระบวนการกลุ่ม หรือกระบวนการหมู่พวก (Group Process) กระบวนการหมายถึง ปฏิบัติการโต้ตอบกันอย่างเสรี ซึ่งสมาชิกในกลุ่มต่างช่วยกระตุ้นซึ่งกันและกัน เพื่อที่จะใช้ความรู้ความสามารถพิเศษที่มีอยู่ในสมาชิกแต่ละคน นำกลุ่มไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งเอาไว้ โดยมีหัวหน้าหรือผู้นำเป็นบุคคลยกระตุ้นให้เกิดปฏิบัติการโต้ตอบซึ่งกันและกัน เมื่อกลุ่มประสบปัญหาสมาชิกจะต้องช่วยกันแก้ปัญหาโดยใช้ความรู้ความสามารถของตน

ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สำหรับการสอน (A Group Process Model for Teaching) ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์สำหรับการสอน (เขาวงกต เศรษฐศิลป์ 2517 : 156 - 166) คือ หลักการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเกี่ยวกับสัมพันธ์กับผู้อื่นในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ วิธีการในการเรียนจะทำให้ได้โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย (Small Group) ซึ่งแยกย่อยออกมาจากกลุ่มใหญ่ในชั้นเรียน การกำหนดจำนวนสมาชิกในกลุ่ม จะกำหนดให้เหมาะสมพอเหมาะที่สมาชิกทุกคนจะมี โอกาสติดต่อสัมพันธ์กันได้อย่างใกล้ชิด

หลักการเรียนรูตามทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์

1. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเรียนรู้ด้วยตนเอง (Active Participation) จากความสัมพันธ์กับสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มย่อย

2. ใหญ่เรียนมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ (Analysis) กระบวนการเรียนรู้ เนื้อหา และความสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่ม

หลักการสอนตามทฤษฎีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์

หลักการข้อที่ 1 การตั้งจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน (Objectives)

หลักการข้อที่ 2 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning Experience)

2.1 ผู้เรียนจะเป็นผู้ลงมือกระทำกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยกิจกรรมนี้จะช่วยให้ใหญ่เรียนมีส่วนร่วมทางร่างกาย (Physically Involvement) อารมณ์ (Ego หรือ Emotion Involvement)

2.2 มีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ

หลักการข้อที่ 3 การพัฒนาความสามารถทางปัญญา (Intellectual Development) และมนุษยสัมพันธ์ (Human Relationship)

3.1 ช่วยใหญ่เรียนเข้าใจตนเอง

3.2 ช่วยใหญ่เรียนเข้าใจผู้อื่น

3.3 ช่วยใหญ่เรียนมองเห็นปัญหาและวิธีการทำงานที่เหมาะสม

หลักการข้อที่ 4 การสรุป และนำหลักการไปประยุกต์ใช้ (Application in real life)

4.1 การประยุกต์ใช้เข้าใจตนเอง

4.2 การประยุกต์ใช้เข้าใจผู้อื่น

4.3 การประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในอนาคต

4.4 การประยุกต์ใช้ในสังคม

4.5 การประยุกต์ใช้สร้างสรรค์สิ่งใหม่

หลักการข้อที่ 5 การประเมินผล (Evaluation) ใหญ่เรียนเรียนรู้ร่วมกัน ประเมินผลการเรียนรู้ของตนจากการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะมีวิธีการประเมินผลใด 2 ลักษณะ คือ

5.1 การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม (Group Achievement) ผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มจะประกอบไปด้วยผลการทำงานของกลุ่ม (Group productivity) ความสามัคคี (Cohesion) หรือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่ม (Group Unity) และคุณธรรมหรือ-

คานิยม (Moral)

5.2 การประเมินผลความสัมพันธ์ในกลุ่ม (Intergroup Relation)

จิตวิทยา สังคมวิทยา (จิตวิทยา สังคมวิทยา 2522 : 44 - 45) ได้พูดถึงลักษณะการเรียนรู้โดยวิธีการกระบวนการกลุ่ม

1. ผู้เรียนหรือสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมทุกคน
2. กิจกรรมที่จัดทุกครั้ง ก่อให้เกิดความรู้สึกทางอารมณ์เกิดความประทับใจ และมีความหมายต่อผู้เรียน เพราะเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนค้นพบสิ่งที่เรียนได้ด้วยตนเอง
3. การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมได้วิเคราะห์ที่มาการอธิบาย แยกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกันและกัน ไม่ได้อาศัยจากตัวผู้ทำเพียงฝ่ายเดียว
4. กลุ่มหน้าที่เป็นเพียงผู้จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนโดยคำนึงถึงเป้าหมายให้สอดคล้องกับเป้าหมาย และเนื้อหาที่วางไว้ และคอยช่วยให้กลุ่มดำเนินไปอย่างดี กลุ่มหน้าที่คอยเชิดชมหรือประสานเท่านั้น อาจถือได้ว่าครูเป็นผู้เรียนคนหนึ่งก็ได้
5. การเรียนรู้ของกลุ่ม จะมีลักษณะ 3 ประการคือ การเรียนรู้เรื่องตนเอง การเรียนรู้เรื่องของผู้เรียนด้วยกันในกลุ่ม และการเรียนรู้เรื่องของกลุ่ม
6. การเรียนรู้ได้ผลลัพท์เมื่อสมาชิก หรือผู้เรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และส่วนรวม

✓ ข้อดี หรือประโยชน์ของการใช้กระบวนการกลุ่มในการเรียน การสอน ระบุว่า ถ้าการเรียนการสอนแต่ละครั้งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และเป็นไปตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ ก็แสดงว่าได้ดำเนินการสู่จุดมุ่งหมายที่ดี ผลลัพธ์ที่ตามมาคือ (จิตวิทยา สังคมวิทยา 2522 : 59 - 60)

1. ผู้เรียนรู้จักเข้าใจตนเองดีขึ้น ยอมรับข้อบกพร่องของตนเอง เพื่อจะได้พยายามหาทางแก้ไข แม้จะทำได้เพียงบางส่วน ก็ยังนับว่ามีคุณค่ากว่าการไม่ได้ทำอะไรเลย
2. ผู้เรียนรู้จักคิด สังเกต ชื่นมากกว่าเดิม
3. ทำให้เป็นคนใจกว้างขึ้น เข้าใจผู้อื่นมากขึ้น ยอมรับว่าบุคคลอื่นก็มีทั้งข้อดีข้อเสีย พฤติกรรมทุกอย่างมาจากสาเหตุ ยอมรับเหตุผลความคิดเห็นของผู้อื่น

5. มีวิฤทธาจะทางอารมณ์สูงขึ้นกว่าเดิม จะตัดสินใจหาใจ ๆ ก็ใช้เหตุผลมากขึ้น
 6. รู้จักมองอะไรเป็นกลาง ๆ ไม่คอยโอนเอียงไปตามสิ่งที่ได้เห็นได้ฟังมาทันที
- มีการไตร่ตรองมากขึ้นกว่าเดิม

7. ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ทันที

นอกจากนี้การศึกษาด้านจิตวิทยาของการได้เข้ามามีส่วนรวมในกลุ่ม (The Psychological effects of participation in Groups) ซึ่งในปี ค.ศ. 1920 Elodg Allport (พจนานุกรม ลิมอาร์บี 2520 : 61 - 62) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับผลของกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคลหลายครั้ง สรุปได้ว่า ในการทำงานไม่ว่าจะทำงานเป็นกลุ่มหรือทำงานเดี่ยว ถ้ามีคนอื่นเฝ้าดูคอยให้กำลังใจแล้วจะ เป็นการช่วยกระตุ้นให้กลุ่มหรือบุคคลได้มีความพยายามในการทำงานเพิ่มขึ้นอีก แต่ในงานที่เกี่ยวข้องกับความคิดดั้งเดิม หรืองานที่ต้องการความตั้งใจสูง ถ้าบุคคลใดทำอย่างโดดเดี่ยว ตามลำพัง ผลของงานก็จะมีคุณภาพต่ำกว่า การมีบุคคลอื่นเฝ้าดูอยู่ด้วย

ขนาดของกลุ่มและประสิทธิภาพของกลุ่ม

มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับขนาดและประสิทธิภาพของกลุ่มกันอย่างกว้างขวาง ผลที่ได้ปรากฏมีใจขึ้นอยู่กับขนาดของกลุ่มเสมอไป พจนานุกรม ลิมอาร์บี (พจนานุกรม ลิมอาร์บี 2520 : 114 - 115) กล่าวว่า การเพิ่มจำนวนสมาชิกเข้าไปในกลุ่มไม่ได้ ทำให้กลุ่มทำงานได้มากขึ้น ตรงกันข้ามคือสมาชิกเพิ่มกับทำงานได้น้อยลงไปกว่าเมื่อยังไม่ได้เพิ่มสมาชิกเข้าไปเสียอีก แสดงว่าขนาดของกลุ่มมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการทำงานของสมาชิก ซึ่ง แมคเคอร์ดี และ แลมเบิร์ต (Mc Curdy and Lambert. 1958 : 478 - 496) ได้ศึกษาพบว่าเมื่อสมาชิกเพิ่มขึ้นทำให้ผลงานหรือประสิทธิภาพของกลุ่มลดลง เมื่องานนั้นเป็นงานที่ต้องทำอย่างมีระเบียบแบบแผน กลุ่มขนาดใหญ่เป็นเหตุให้สมาชิกมีแรงจูงใจในการทำงานต่ำ

เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มขนาดใหญ่กับกลุ่มขนาดเล็กในการทำงานประเภทเดียวกันพบว่า กลุ่มขนาดใหญ่มีประสิทธิภาพต่ำกว่ากลุ่มขนาดเล็ก หรือคนเดี่ยวทำงานตามลำพัง เทเลอร์ และ เฟาสต์ (Tayler and Faust. 1952 : 360 - 368) ได้ศึกษาทดลองให้กลุ่มแก้ปัญหา

เพศ 20 คำถาม พบว่า กลุ่มขนาด 4 คน แก้ปัญหาได้เร็วกว่ากลุ่มขนาด 2 คน เช่นเดียวกับ การทดลองของฟอกซ์และคนอื่น ๆ (Fox and others. 1953 : 351) พบว่าคุณภาพในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับมนุษย์สัมพันธ์ของกลุ่ม 12 และ 13 คน ดีกว่ากลุ่มขนาด 6, 7 และ 8 คน นอกจากนั้น เซาท์ (South. 1927 : 348 - 368) ยังพบว่าการ 6 คน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ปัญหาทางความสัมพันธ์บุคคลเร็วกว่ากลุ่มขนาด 3 คน ตามา ซิลเลอร์ (Ziller. 1957 : 165 - 173) ศึกษาพฤติกรรมการทำงานของกลุ่มขนาด 2 และ 6 คน ซึ่งทำงานสองแบบ พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างขนาดของกลุ่ม กับคุณภาพของงานกลุ่ม เช่นเกี่ยวกับการทดลองของ แฮร์ (Hare. 1952 : 261 - 267) ของสแลตเตอร์ (Slater. 1958 : 129 - 139) และของ แมคเคอชชี (Mc Keachic. 1963 : 118 - 172) ซึ่งต่างก็พบว่ากลุ่มขนาดใหญ่แก้ปัญหามีประสิทธิภาพเหนือกว่ากลุ่มขนาดเล็ก ไวรัช เจียมบรรจง (ไวรัช เจียมบรรจง 2518 : 25) ศึกษาอิทธิพลของขนาดกลุ่มต่อประสิทธิภาพในการแก้ปัญหา พบว่ากลุ่มขนาดสี่คน เมื่อทำงานโดยใช้เวลาเท่า ๆ กัน กลุ่มขนาดสองคนแล้ว จะทำงานได้เร็วกว่ากลุ่มขนาดสองคนทั้งทางปริมาณและคุณภาพของงานนั้น ชอร์ (โสภา ชูกุลพิชัย และ อรุทัย ชื่นมณูย์ ม.ป.ป. : 166 - 170) ได้ศึกษา Interacting Group ในแง่ของการแก้ปัญหา ผลงานกลุ่มกับผลงานของคนคนเดียว พบว่า กลุ่มคนช่วยกันแก้ปัญหาได้ถูกต้องกว่าคนเดียว ส่วนความเร็วในการแก้ปัญหากลุ่มคนคนเดียว เมื่อเปรียบเทียบกับความเร็วในการแก้ปัญหากลุ่มคน ปรากฏว่า กลุ่มคนมีการทำงานเร็วเท่ากับอัตราเฉลี่ยของบุคคลคนเดียว

เกี่ยวกับความสัมพันธ์ และความพอใจของสมาชิกในกลุ่ม โสภา ชูกุลพิชัย และ อรุทัย ชื่นมณูย์ (โสภา ชูกุลพิชัย และ อรุทัย ชื่นมณูย์ ม.ป.ป. : 166 - 170) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างละเอียด เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มที่มีขนาดต่างกันพบว่าในเวลาเท่ากัน กลุ่มที่มีขนาดใหญ่ขึ้น มีการติดต่อสื่อสาร และมีการปะทะสังสรรค์น้อยกว่ากลุ่มขนาดเล็ก กลุ่ม 2 คน 3 คน เป็นกลุ่มที่มีความใกล้ชิดสนิทสนม มีพลังอำนาจกลุ่มจะมีขนาดเท่าใดนั้นขึ้นอยู่กับงานของกลุ่ม

๒) สแลตเตอร์ (Slater. 1958 : 129 - 139) ศึกษาขนาดของกลุ่ม และความ-

พอใจของสมาชิกโดยให้กลุ่มขนาดเล็ก ๆ คือ มีสมาชิก 2, 3 และ 4 คน กับกลุ่มขนาดใหญ่ คือ มีสมาชิก 5, 6 และ 7 คน มารวบรวมปัญหาเกี่ยวกับมนุษย์สัมพันธ์ และให้เสนอวิธีการแก้ปัญหาโดยการอภิปราย ด้วยวิธีการปะทะสังสรรค์ของ Bale's Interaction Process Analysis หลังจากนั้นให้ผู้ทดลองทำแบบสอบถามสองชุด คือ ไพบระเมินเกี่ยวกับสิ่งกระตุ้นหนึ่ง และ Checklist 60 ข้อ อีกชุดหนึ่ง ไคม์ดังนี้

1. โดยทั่วไปสมาชิกในกลุ่มจะแสดงบทบาทสำคัญ ๆ ใดสอดคล้องกับขนาดของกลุ่ม
2. กลุ่มเล็ก ๆ มีลักษณะการคล้อยตามไปทางบวก กล่าวคือมีเวลาในการแก้ปัญหาไ้มากกว่า ไคม์มากกว่า มีส่วนรวมกิจกรรมดีกว่า และประสมผลสำเร็จมากกว่า มีการแข่งขันและแยกตัวออกจากกลุ่มน้อยกว่า ตลอดจนสมาชิกมีความพอใจในตำแหน่งที่ตนดำรงอยู่ในกลุ่มมากกว่า
3. กลุ่มใหญ่มีวิธีการในการจัดทำเนิการใดดีกว่า เลิศขาด และยอมรับผู้นำมากกว่าสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถ และมีอำนาจมากกว่า ตลอดจนการแสดงความคิดเห็นในการรวมอภิปรายมีมากกว่า

เกี่ยวกับความพอใจของสมาชิกในกลุ่มขนาดต่าง ๆ จากการทดลองของเทเลอร์และเฟาสท์ (Tayler and Faust. 1952 : 360 - 368) แฮร์ (Hare. 1952 : 261 - 267) และ แมคแคชี (Mc Keachie. 1963 : 118 - 172) ได้ให้สมาชิกออกแบบสอบถามวัดความพอใจ หลังจากการทำงานร่วมกันแล้ว ผลโดยทั่วไปปรากฏว่าในกลุ่มที่มีขนาดเล็ก สมาชิกมีความพอใจในการทำงานมากกว่ากลุ่มที่มีขนาดใหญ่ ทั้งนี้เนื่องมาจากขณะที่กลุ่มมีขนาดใหญ่ขึ้น สมาชิกแต่ละคนมีโอกาสน้อยในการแสดงความคิดเห็น หรือมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอย่างจำกัด เพราะธรรมชาติของการปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มเป็นเช่นนั้น สมาชิกทุกคนไม่สามารถแสดงความคิดเห็นพร้อมกันได้ โดยเฉพาะในกลุ่มอภิปราย ซึ่งเรื่องนี้ ไวรัช เจียมบรรจง (ไวรัช เจียมบรรจง 2518 : 25) ได้ศึกษาอิทธิพลของขนาดกลุ่มต่าง ๆ กัน มีความพอใจในการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน

เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับละครทางวิทยุ (Drametization) บทสนทนา (Dialogue) และบทกวาง (Straight Talk)

ประเภทของรายการวิทยุทางการศึกษา

ชม ภูมิภาค (ชม ภูมิภาค 2520 : 18 - 19) ได้แบ่งรายการศึกษาของวิทยุกระจายเสียงไว้ 4 ประเภท ได้แก่

1. รายการเพื่อการสอนในห้องเรียนโดยตรง (Direct Classroom Teaching)
2. รายการเสริมการสอนในห้องเรียน (Supplementary Classroom Teaching)
3. โดยการศึกษาผู้ใหญ่ที่เป็นแบบแผน เป็นการสอนเพื่อเลื่อนระดับความรู้ในชั้นต่าง ๆ รวมทั้งมหาวิทยาลัยเปิด หรือมหาวิทยาลัยทางอากาศ
4. รายการศึกษาผู้ใหญ่ที่ไม่เป็นแบบแผน เป็นการเพิ่มพูนความรู้ทั่วไป รูปแบบของรายการวิทยุ

ในการจัดทำบทกระจายเสียงนั้น ย่อมต้องคำนึงถึงเนื้อหาและความสนใจของผู้ฟัง จึงได้มีการดัดแปลงปรับปรุงบทกระจายเสียงเป็นแบบต่าง ๆ โดยผู้เกี่ยวข้องในวงการใดสังเกตพิจารณารูปแบบของรายการมีหลายรูปแบบต่าง ๆ กัน กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 80 - 103) ได้แบ่งรูปแบบของรายการวิทยุ ดังนี้

1. แบบพูดบรรยายล้วน (Straight Talk) เป็นบทกระจายเสียงที่ผู้กล่าวพูดบรรยายตลอด ใจคนเพียงคนเดียวเฉพาะผู้พูดคนเดียวเท่านั้น ใช้เวลานาน
2. การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นการเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือมีความชำนาญในทางใดทางหนึ่ง มาสัมภาษณ์ออกอากาศ อาจเป็นคนเดียวหรือสองคนก็ได้ ไม่เป็นรายละเอียดย่อย
3. แบบอภิปรายเป็นคณะหรือโต๊ะกลม (Panel or Round Table) เป็นแบบที่เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกัน ทำให้ผู้ฟังเกิดความคิดเห็นในหลายแง่มุม

ผู้เข้าอภิปรายต้องมีความรู้หรือความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ เป็นการแลกเปลี่ยนทัศนะ

4. แบบบันทึกเหตุการณ์จริง (Actuality or On-the spot) เป็นการถ่ายทอดหรือบันทึกเสียงจากสถานที่แหล่งเกิดทางเหตุการณ์

5. แบบแข่งขันตอบปัญหา (Quiz Bee) เป็นการตั้งคำถามให้ผู้เข้ารวมรายการเป็นผู้ตอบ เป็นปัญหาที่เฉพาะส่วนหรือเกี่ยวข้องกับผู้ฟังด้วย

6. แบบแถลงปัญหาหรือโต้วาที (Forum or Debate) เป็นแบบที่คงมีประธาน หรือผู้ดำเนินการให้ผู้เข้ารวมรายการใช้เหตุผลโต้แย้งเพื่อให้เกิดความคิดและพิจารณาเหตุผล และขยายข้อเท็จจริงหลายแง่มุม

7. แบบการละคร (Dramatization) เป็นแบบการแสดงด้วยเสียงคนเสียงดนตรี เสียงประกอบให้เกิดภาพพจน์ในความคิดของผู้ฟังถึงเรื่องราวที่ดำเนินไป

8. แบบสาธิต (Demonstration) เป็นแบบเรียนทางวิทยุที่ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมตามบทกระจายเสียง ขณะที่กำลังรับฟัง บางครั้งผู้ฟังต้องใช้อุปกรณ์ประกอบด้วยในขณะรับฟัง รายการบางครั้งหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อให้ผู้ฟังได้กระทำ

9. แบบดนตรี (Music) มีหลายลักษณะ

9.1 ใช้ดนตรีประกอบบทเรียนเพียงเพื่อสร้างอารมณ์ให้เพลิดเพลินชวนสนใจตัวบทเรียนเท่านั้น ไม่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง

9.2 ใช้ดนตรีประกอบบทเรียนเพื่อส่งเสริมให้เกิดอารมณ์ในท้องเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องที่เป็นแบบละคร

9.3 เป็นตัวบทเรียนให้เด็กได้ฝึกการสนิมทางดนตรี

9.4 เป็นตัวบทเรียนให้ผู้ฟังได้ฝึกแสดงลีลาทางไปตามจังหวะ

9.5 เป็นตัวบทเรียนให้ผู้ฟังได้ฝึกร้องตาม

10. แบบห้องเรียนจำลอง (Classroom Pick-up) เป็นลักษณะการถ่ายทอดเสียงจากห้องเรียนที่มีครูกำลังสอนนักเรียนตามปกติ

ดูสาร เนื่องจางงก (ดูสาร เนื่องจางงก 2508 : 30 - 216) แบ่งรูปของรายการวิทยุที่ทางออกไปเพิ่มจากที่กล่าวมาแล้ว คือ

1. รายการสนทนา (Dialogue) เป็นการสนทนาโต้ตอบระหว่างคนสองคน (บางครั้งอาจมากกว่าสองคน) แสดงความคิดเห็นไปทางเดียวกัน มีบทรายละเอียดที่เข้มข้น อย่างชำนาญ

2. รายการแบบแม็กกาซีน (Magazine Programme) เป็นการรวบรวม คำสัมภาษณ์ของหลายแบบหลายเรื่องจากบุคคลหลาย ๆ คน มาต่อไว้ในรายการเดียวกัน

3. รายการสารคดี (Feature) เป็นการเล่าเรื่องให้ความรู้ ความเพลิดเพลิน เราอาวมณ์ และโน้มน้าวจิตใจ

4. รายการเพลงเป็นรายการเสนอเพลงเสีย 95 เปอร์เซ็นต์ และเวลา ที่เหลือสลับควงขาว ความรู้ หรือบทความ

รูปแบบของรายการวิทยุทางการศึกษาที่นิยมจัด

จากบทเรียนทางวิทยุทองคำ ABC ของออสเตรเลียจัดอยู่นั้น จากการสำรวจ ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่วิทยุโรงเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 23) เจ้าหน้าที่ วิทยุเหล่านี้ให้ความคิดเห็นว่า แบบพูดบรรยาย (Straight Talk) นั้น จะโด่งดังมาก หากผู้บรรยายมีความชำนาญทางการพูดวิทยุประกอบ ลักษณะของบทเรียนมีคุณค่าน่าสนใจ แบบบทเรียนชนิดที่ให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมจะโด่งดังที่สุดสำหรับเด็กเล็ก โดยเฉพาะวิชา ชีววิทยา และชีววิทยาประกอบเทร่าท่าท่า ส่วนองค์การ AIR ของอินเเดียส่วนมากใช้บท กระจายเสียงแบบพูดบรรยาย (Straight Talk) โดยเจ้าหน้าที่ให้ความเห็นว่า ผลักได้ ง่ายและรวดเร็ว แบบพอลีกเพลงอื่น ๆ ก็มีใช้บ้าง เช่น วิชาวรรณคดี ใช้แบบอ่านและ บรรยายประกอบ แบบเล่านิทาน และบทละคร วิชาประวัติศาสตร์ ใช้แบบละครและเล่าเรื่อง วิชาภูมิศาสตร์ ใช้แบบบรรยายเป็น เรื่องทัศนจักร และแบบสนทนา วิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป นิยมใช้แบบการละคร และการเล่าเรื่อง สุขวิทยาและอนามัย ใช้แบบการละครและการ เล่าเรื่อง สุขวิทยาและอนามัย ใช้แบบพูดบรรยาย สังคมศึกษาใช้แบบสนทนาและอภิปราย ชาวภายในและภายนอกประเทศ ปกติใช้แบบพูดบรรยายล้วน (กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 26)

วิทยุโรงเรียนในสหรัฐอเมริกา เกี่ยวกับการใช้รูปแบบของรายการให้เฉพาะกับเนื้อหาวิชานั้น อยู่ในดุลยพินิจของผู้จัดทำรายการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 19) แบบที่นิยมใช้กันมากในสหรัฐอเมริกา ก็คือแบบสัมภาษณ์ แบบสนทนา แบบละคร แบบบรรยาย และแบบการโต้ตอบ (Forum-type) และจากการสำรวจฉันทนาการศึกษาในสหรัฐ สรุปความเห็นพ้องกันว่าแบบการละครนั้นเหมาะกับเด็กชั้นสูง สำหรับเด็กเล็กควรใช้แบบบรรยายโดยตรง (Straight Talk) หรือแบบสนทนา (Dialogue) ก็ไม่ผิดเหมือนกัน

โครงการเผยแพร่ความรู้ทางวิทยุกระจายเสียงของการศึกษาผู้ใหญ่ รายการเรื่อง นารู้ออกอากาศที่สถานีวิทยุกระจายเสียง ปชส.8 (วิทยุการเกษตร) วัตถุประสงค์เพื่อเสนอความรู้สาระประโยชน์ ตลอดจนข้อคิดที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันแก่ผู้ศึกษาผู้ใหญ่ และผู้ฟังทั่วไป ใช้ลักษณะของรายการที่ออกอากาศ คือ บรรยายความรู้ประกอบดนตรี บทสนทนาแบบสัมภาษณ์ อภิปรายละคร ในเนื้อหากฎหมาย การทำกิน การเกษตร เศรษฐกิจ และการอนามัย (กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 49)

แบบของรายการกับเนื้อหาตามที่นิยมใช้ควบคู่กันมีดังต่อไปนี้ ธรรมชาติศึกษา นิยมใช้การพูดบรรยายล้วน (Straight Talk) วรรณคดี นิยมใช้การละคร (Dramatization) วิทยาศาสตร์ (ฟิสิกส์) นิยมใช้แบบสนทนา (Dialogue) หรือให้นักเรียนมีส่วนร่วม (Participation or Dialogue) เหตุการณ์ปัจจุบันนิยมใช้การละคร หรือบรรยายให้เห็นภาพ (Dramatization of Illustrated Talk) การเลือกหนังสืออ่าน นิยมใช้การสนทนา (Dialogue) (กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 20)

วิลเลียม (Williams. 1950 : 32 - 73) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดรายการวิทยุทางการศึกษาของประเทศบราซิล รายงานไว้ว่า กระทรวงศึกษาธิการของประเทศบราซิล ได้ใช้วิธีการ การจัดรายการของสถานีวิทยุเพื่อการคำไปใช้ แต่เน้นมุ่งหมายไปทางงานจริยศึกษา โดยจัดเป็นละครวิทยุสำหรับเด็ก เพื่อสอนเกี่ยวกับโลก (Earth) ชีวิตในชนบท ความดีของดนตรี และมีอีกรายการหนึ่งที่ชื่อรายการว่า "This Wonderful World" จัดเป็นละครวิทยุอีกเช่นเดียวกัน เสนอเกี่ยวกับชีวิตของบุคคลที่เสียสละให้วามร่วมมือเพื่อสวัสดิภาพของมนุษยชาติ ชีวิตประวัติ และขอความจริงอัน ๆ การค้นพบทาง-

วิทยาศาสตร์ เรื่องราวของมนุษย์ ทุกอย่างจัดเป็นแบบละครทั้งหมด แต่สำหรับการใช้วิทยุเพื่อการศึกษาผู้ใหญ่ นั้น กระบวนการที่จัดสำหรับประถมศึกษาจากการสำรวจความต้องการของผู้ทั้งของการให้จัดแบบห้องเรียนจำลอง (Simulated Class) โดยประกอบด้วย ครูและนักเรียน สักสองสามคน โดยให้นักเรียนตอบคำถาม เมื่อตอบผิดครูจะเป็นผู้แก้ไข ปรากฏผลว่าได้ผลดีกว่าการใช้แบบบรรยายโดยตรง (Straight Talk) และดีกว่าแบบห้องเรียนใหญ่ (Conventional Classroom) นอกจากนี้ก็มีรายการพิเศษเป็นครั้งคราว เช่น รายการแข่งขันการตอบปัญหา หรือรายการผจญภัยของสามเเลอ (Voyage of Three People) เป็นการสอนเกี่ยวกับประเทศต่าง ๆ ในโลก

ในประเทศซามัวตะวันตก (Western Samoa) รายการวิทยุเพื่อการศึกษาสำหรับเด็กมักจะเป็นรายการเพลงสลับกับการสนทนาสั้น ๆ ส่วนรายการสำหรับแม่บ้านมักจะเป็นรายการร้องเพลงสลับกับการพูด (Singing and Partly of Talks) เนื้อหาเกี่ยวกับการกุศลและงานเมฆาน

วีระพันธ์ สวัสดิ์ (วีระพันธ์ สวัสดิ์ 2522 : 103) ได้สำรวจรูปแบบของรายการวิทยุ ว.ป.ณ. ที่ควรติดตามความเห็นของเจ้าหน้าที่ ว.ป.ณ. พบดังนี้

รูปแบบของรายการ	ลำดับความต้องการ
ก. แบบละคร	1
ข. แบบสัมภาษณ์	2
ค. แบบสนทนาโต้ตอบ	3
ง. แบบบรรยาย	4

รุจิเวช สพฤกษ์สันติ และ สมชาย แสงจิตพันธ์ (ชม ภูมิภาค 2520 : 137) ได้สำรวจความต้องการในเนื้อหาของรายการวิทยุกระจายเสียงเพื่อการศึกษาตลอดชีพในจังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2518 พบว่า รายการละครวิทยุได้รับความนิยมมากในรายการประเภทบันเทิง และพบว่าเพศหญิงชอบรายการละครวิทยุมากกว่าเพศชาย และได้รับความนิยมลดลงในผู้ฟังที่มีระดับการศึกษาสูง และ รุจิเวช พบว่ารายการที่คนชอบฟังที่สุด คือ การตอบปัญหา รองลงมาได้แก่ การสัมภาษณ์ หรือสนทนาและไต่ถาม

ส่วน สมชาย พบว่า รูปแบบของรายการที่คนชอบมากที่สุด และรองลงมาดังนี้ รายการ
สัมภาษณ์ รายการสนทนา รายการขบขัน และรายการตอบปัญหา

ในการศึกษากครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเอารูปแบบของรายการวิทยุที่ได้รับความนิยมมาศึกษา

3 รูปแบบ คือ

1. รายการบทละครวิทยุ (Dramatization)
2. รายการบทสนทนา (Dialogue)
3. รายการพูดความ (Straight Talk)

โดยนำมาบันทึกเสียงแบบกรัก (Cassette Tapes) แล้วเปิดให้ผู้เรียน
ฟัง แผนการใช้วิทยุกระจายเสียง ซึ่งวิทยุยังมีข้อจำกัดมาก ผู้วิจัยเห็นว่าเทปบันทึกเสียงเป็น
สื่อที่มีลักษณะธรรมชาติการรับฟังคล้ายกับวิทยุมาก และสามารถจัดข้อจำกัดของวิทยุลงได้หลาย
กรณี

คุณสมบัติของเทปบันทึกเสียง

1. เป็นสื่อที่สามารถทำการสื่อความหมายสองทิศทาง (two-way communication) โดยครูสามารถจะเป็นผู้รวมกิจกรรม หากผู้เรียนไม่เข้าใจหรือต้องการซักถาม โดยการ
หยุดเทปแล้วเปิดโอกาสให้ซักถาม เมื่ออธิบายเป็นที่เข้าใจแล้วสามารถเปิดฟังต่อไปได้
2. เป็นสื่อที่สามารถจัดปัญหา เรื่องราวออกอากาศของวิทยุกับการวางแผน
ในชั้นเรียนได้ โดยที่สามารถนำไปใช้ทุกเมื่อที่ต้องการ
3. เป็นสื่อที่สามารถเปิดรับฟังซ้ำได้ หรือเปิดฟังทบทวนได้ และสามารถใช้ในการ
การประเมินผล เช่นกิจกรรมในห้องปฏิบัติการทางภาษา (Language Laboratory)

(Dele. 1955 : 297 - 298)

4. สามารถบันทึกรายการที่น่าสนใจจากวิทยุได้ (สมพงษ์ ศิริเจริญ และ
คนอื่น ๆ 2506 : 391)

5. ใช้บันทึกเหตุการณ์ ข่าว เพลง คำประกาศรับ การปรากฏตา และสิ่งที่น่าสนใจ
เพื่อนำมาเปิดให้ผู้เรียนฟังในชั้นเรียน

6. บันทึกบทเรียนที่บันทึกไว้ก่อนแล้วมาใช้เป็นอุปกรณ์การสอน (เกกนิ์ โชติกเสถียร

2523 : 242)

เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับละครวิทยุ (Dramatization)

คำว่า *Drama* มาจากภาษากรีกมีความหมาย "to act or to do" การละคร อาจเป็นตอนสั้น ๆ หรือเต็มตลอดเรื่องจนจบ แสดงบนเวทีหรือในห้องเรียนก็ได้ ไม่เพียงเท่านั้น ยังมีการกระทำบางอย่างที่เร้าอารมณ์ให้คล้อยตามหรือสร้างอารมณ์ประทับใจ (Strong Emotional Impact) กว่าประสบการณ์เชิงนาฏการ (Dramatize Experiences) (Dale, 1955 : 124)

จิระพันธ์ เหมะ (จิระพันธ์ เหมะ 2524 : 12 อ้างอิงมาจาก กรมวิชาการ 2521 : เล่ม 1, 3 : 19, 53 และ 163) ได้ให้ความหมายการละครแบบการอ่านบทสนทนา (Dialogue) ว่าเป็นการแสดงบทบาทด้วยเสียง เน้นความสำคัญของการใช้เสียง แสดงบทบาท เช่น การอ่านบทละครหรือบทสนทนาจากวรรณคดี จากชีวิตจริง รวมทั้งการอ่านทำนองเสนาะ ในปัจจุบันแผนการศึกษาชาติฉบับใหม่ ปีพุทธศักราช 2521 ได้บรรจุละครวิทยุไว้ในหลักสูตรวิชาภาษาไทยด้วย เช่น บทละครวิทยุเรื่อง "ทางว้าว" ของหม่อมหลวงปิ่น มาลากุล บทสนทนาในเรื่อง "เศรษฐศาสตร์ในห้องแถว" ของ หยก บุรพา การเล่านิทานในเรื่อง "นิค ๆ หนอย ๆ" ของคอกไม้สด เป็นต้น

กาลาฮาน (Callahan, 1948 : 112) กล่าวว่า ผู้เรียนสนใจละครทุกประเภท เพราะละครให้ชีวิตชีวาสนุกสนานจริงสมจริง และให้การกระทำหรือเกิดภาพพจน์ ละครวิทยุได้รับความนิยมทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เพราะผู้ผลิตสามารถผลิตง่าย และสามารถปรับประยุกต์กับทุกสถานการณ์ ละครวิทยุสามารถสร้างทำเรื่องให้ประทับใจ หรือเร้าอารมณ์โดยทันที เสียงประกอบและบทละคร (Script) โดยการใช้บทละครวิทยุ ก็สามารถแสดงละครวิทยุเองโดยไม่จำเป็นต้องห้องห้องจำ หรือเตรียมเวลานาน ละครวิทยุของการชักชวนในการแสดงนอยกว่าละครบนเวที

กรมวิชาการ (กรมวิชาการ 2521 : 19) ได้กล่าวถึงการนำการละครแบบการอ่านบทสนทนา (Dialogues) ในการสอนการอ่านออกเสียงและการฟังว่า การแสดงละครแบบอ่านบทสนทนา เป็นการแสดงบทบาทด้วยเสียง เน้นความสำคัญของการใช้เสียงแสดงบทบาท การอ่านบทสนทนาเป็นรูปแบบหนึ่งของการจัดประสบการณ์ด้านการฟัง และการออกเสียง ยังเป็นวิธีการที่สะดวกเหมาะที่จะนำมาใช้ เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศจากการอ่านออกเสียงตามปกติ

โดยการดัดแปลงใช้ในการฝึกทักษะการอ่าน

วิจัย วงษ์ใหญ่ (วิจัย วงษ์ใหญ่ 2521 : 45) สรุปไวยากรณ์การสร้างสรรคทางสติปัญญา โดยการแสดงออกของผู้เรียนเกิดจากการกระทำ จินตนาการ และสัญลักษณ์ ซึ่งอยู่ในขั้นการเรียนรู้ ขั้นสัญลักษณ์ (Iconic Representation)

รูปแบบของละคร

1. ละครแสดงบนเวที (Stage Drama) เป็นละครที่แสดงออกถึงความหมาย อารมณ์ บรรยายภาพ การดำเนินเรื่อง และตัวละคร (Character) ฯลฯ ด้วยการแสดง อากัปกิริยา สีหน้า น้ำเสียง ฉาก สี แสง และเสียง โดยมีบุคคลหรือสิ่งอื่น ๆ ในรูปของรูปธรรม เป็นผู้แสดง เช่น ละครเวที ละครหุ่น หนังตะลุง เป็นต้น

2. ละครวิทยุ (Dramatization) เป็นละครที่แสดงด้วยเสียง ความหมาย อารมณ์ บรรยายภาพ การดำเนินเรื่อง และตัวละคร ฯลฯ สร้างให้เกิดภาพพจน์แก่ผู้ฟังด้วย เสียงพูดของตัวละคร หรือผู้บรรยายและเสียงดนตรีประกอบ

หลักการผลิตละครวิทยุ

จิระพันธ์ เมาะ (จิระพันธ์ เมาะ 2524 : 16 อ้างอิงมาจาก Taylor. 1965 : 21) ได้กล่าวถึงการผลิตละครวิทยุว่า ปัญหาของการละครหรือการแสดงออกของ ตัวละคร หรือตัวละคร (Character) และการที่จะให้สมจริงสมจังโดยอาศัยเพียงคำอธิบาย หรือคำพูดหรือเสียง ผู้ผลิตต้องพยายามศึกษาความรู้เกี่ยวกับการผลิตรายการวิทยุ โดย การอ่าน ทดลอง ฝึกงาน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้แสดง ผู้ผลิตรายการ ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญ ผู้ผลิต ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่อไปนี้

1. เสียงพูด (Voice Acting) การแสดงออกด้วยเสียง ผู้ชมไม่ได้รับ การชมการแสดง เช่นละครบนเวที ผู้แสดงจึงต้องแสดงให้ชัดฟังเห็นภาพพจน์เช่นเดียวกับละคร บนเวที ผู้แสดงต้องนึกภาพพจน์บนเวที และนำตนเข้าบรรยายภาพให้ได้ จึงจะสามารถนำเสียง สร้างบรรยายภาพ อารมณ์คล้อยตามบทได้ ซึ่งใช้เวลาฝึกพอสมควร เพราะห้วงนั้นฝึกเสียง หรือห้วงที่มีส่วนประกอบที่อาจทำให้ผู้แสดงประหม่า หรือจุกบอด (Handicap) เสียงตัวละคร เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของละครวิทยุ

2. เสียงประกอบ (Sound Effects) นำมาใช้เพื่อสร้างบรรยากาศให้หูฟัง
 เกิดภาพพจน์ สถาบันการศึกษาของรัฐมิสซูรี (Missouri State Dpt. of Education,
 1959 : 69) และคริวส์ (Crews, 1944 : 125) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายการทำเสียง
 ประกอบเพื่อจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อสร้างภาพพจน์ชัดเจนสมจริงสมจังในการแสดง
2. เพื่อสร้างบรรยากาศและสถานที่
3. เพื่อสร้างอารมณ์ (Mood) คล้อยตามบรรยากาศของฉาก
4. เพื่อสร้างเวลา
5. เพื่อสร้างเสียงประหลาด
6. เพื่อใช้มอบใหม่ความรู้สึกต่อเนื่อง
7. เพื่อสร้างลักษณะ กริยาท่าทางของตัวละคร
8. เพื่อสร้างภาพพจน์แบบทวนระลอกเหตุการณ์ (Montage Effects)
9. เพื่อเปิดและปิดฉาก

เสียงประกอบอาจสร้างด้วยเทคนิคทางเครื่องดนตรีหรืออิเล็กทรอนิกส์ และบันทึกจาก
 เสียงจริงก็ได้

เสียงดนตรี เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของละครวิทยุ เพราะสามารถสร้างอารมณ์
 ประทับใจแก่ผู้ฟัง ความมุ่งหมายของการใช้เสียงดนตรีประกอบมีดังต่อไปนี้

1. เปิดฉากการแสดง ต้องเลือกเข้ากับบท เช่นบทเศร้า ตลก ฯลฯ
2. เปลี่ยนฉากสู่ฉาก แสดงถึงเวลา บรรยากาศ และอารมณ์
3. เพื่อนำสู่จุดสุดยอดของเรื่อง (Climax)
4. เพื่อสร้างอารมณ์
5. เพื่อจบการแสดง

3. บทละครวิทยุ ผู้เขียนบทละครวิทยุ เป็นบทเพื่อเสนอทางสื่อสัมผัสของ พยายามจัดหรือเอาชนะข้อจำกัดต่าง ๆ ของละครวิทยุ บทสนทนาไม่เพียงแต่คำโครงเรื่อง (Plot) เท่านั้น แต่อธิบายถึงการแสดงอาการ (Action) และการดำเนินเรื่อง (Narrator) ใหญ่ทั้งเนื้อหาพรรณนาเกี่ยวกับละครเวทีหรือภาพยนตร์

4. คณะทำงานในการผลิต (Producing Staff) แบ่งงานเป็นฝ่ายต่าง ๆ เช่น เกี่ยวกับการผลิตละครโทรทัศน์ เป็นปัจจัยสำคัญในการผลิตละครวิทยุ

ละครวิทยุกับสื่อ

ละครวิทยุเป็นประสบการณ์ทางคำพูด (Verbal Symbol) ที่ให้อารมณ์นาฏการ (Dramatic Impact) คล้ายกับประสบการณ์นาฏการ (Dramatized Experience) แต่เสนอผ่านสื่อประเภทเสียง (Auditory Media) ประเภทเครื่องบันทึกเสียงและวิทยุ (Recording & Radio) สื่อที่ใช้กับละครวิทยุ (Dramatization) มีดังต่อไปนี้

1. สื่อแผ่นเสียง (Record Medium)
2. สื่อเทปบันทึกเสียง (Tape or Cassette recorded Medium)
3. สื่อวิทยุ (Radio Medium) บทละครวิทยุที่จะเสนอผ่านช่อง (Channel) นี้อาจนำเสนอละครวิทยุสด หรืออยู่ในรูปสื่อแผ่นเสียงหรือสื่อเทปบันทึกเสียง

การจัดรายการวิทยุแบบการละคร (Dramatization)

รายการวิทยุแบบละครนั้น เป็นเรื่องราวที่แสดงด้วยคำพูด เสียงดนตรี และเสียงประกอบ เพื่อให้ผู้ฟังเห็นภาพพจน์ของเหตุการณ์และท่าทางมีหลักการ จัดดังนี้ (ชม ภูมิภาค 2520 : 213 - 250)

การสร้างเรื่องต้องพยายามสร้างเรื่องให้เหมาะกับธรรมชาติ ความสนใจ ความต้องการของกลุ่มผู้ฟัง เช่น กลุ่มผู้ฟังที่เป็นเกษตรกร แม่บ้าน เด็ก เมื่อตัดสินใจแล้วว่า จะจัดรายการ เพื่อผู้ฟังประเภทใดแล้ว จึงตัดสินใจจะสร้างเรื่องแบบใด ต่อจากนั้นก็เลือกตัวละครของเรื่อง กำหนดบทบาทให้ กำหนดสถานที่ในเรื่อง ควรเป็นสถานที่ที่ผู้ฟังรู้จัก กำหนดโครงเรื่อง

มาเลือกสรรประกอบกันเข้าให้เหมาะสม โดยสอดคล้องอารมณ์ต่าง ๆ ลงไปเพื่อให้เรื่องไม่จืดจาง
ถ้าอารมณ์นั้นสอดคล้องแทรกลงไปจะดีมาก

การวางโครงเรื่อง วางใจ 3 ลักษณะ คือ

1. เริ่มจากความสนใจตอนเริ่มเรื่อง โดยโรดจากเหตุการณ์สำคัญขึ้นก่อน
2. ค่อย ๆ สร้างความฉงนขึ้นฟังติดตามจนถึงจุดสำคัญ
3. วางฉากเหตุการณ์สำหรับไวตอนจบ

การกำหนดตัวละครวิญญู จะต้องเลือกลักษณะประจำตัวละครแต่ละตัว ได้แก่บุพพณ
ลักษณะ บุคลิกภาพ การพูด หัตถ์คดี ชื่อ อายุ ตัวละครไม่ควรมีมากเกินไป ในแต่ละฉาก
ควรมีตัวละครประกอบประมาณ 2 - 3 คน จะดีมาก ตัวละครแต่ละตัวมีเสียงแตกต่างกันอย่าง
ชัดเจน ตัวละครทั้งหมดไม่ควรเกิน 6 คน

สถานที่หรือฉากของเรื่อง สถานที่หรือฉากที่ดีคือสถานที่ที่ผู้เขียนคุ้นเคย รู้จักสถานที่
นั้นดี นอกเสียจากว่าผู้เขียนจะสามารถจินตนาการสถานที่ได้ดี ถ้าจินตนาการไม่ได้ ควรใช้
สถานที่จริงจะได้ไม่ผิดความจริง

การเขียนบทสนทนาของตัวละคร ต้องใช้ภาษาง่าย ๆ ชัดเจน ๆ หลีกเลี่ยงการใช้ภาษา
ทวิญญู ๆ ผู้ฟังยอมเข้าใจว่าจะเกิดอะไรต่อไปกับตัวละครที่ตนชอบ และปฏิกิริยาที่จะให้วิญญู
วิระสกรวี (พระเอก นางเอก) ได้รับชัยชนะ และผู้ร้ายได้รับการลงโทษ อย่าแทรกความมาก
เกินไป เพราะผู้ฟังสนใจตัวละครมากกว่า ความคิดของตัวละคร ถ้าจะแทรกต้องแทรกไว้ในกวียา
หรือบทบาทของตัวละคร

โจนส์ (Jones. 1972 : 115) กล่าวเกี่ยวกับละครวิญญูว่า ความสำคัญของตัว
ละครวิญญู ขึ้นอยู่กับเสียง (voice) และบทบาทของตัวละคร (Characterization)
ในการเลือกบทละครควรคำนึงถึงระดับ ประสบการณ์ และความยากง่ายของศัพท์ กับระดับผู้ฟัง
บทละครไม่ควรยาวมากนัก เวลา 15 นาที เป็นเวลาที่เหมาะ ควรจะคำนึงเรื่องรวกเร็ว
ไม่ลืมน นำสู่จุดสุดยอด (Climax) ได้เร็ว และชัดเจนอาจกระทำไ้ยาก ทั้งนี้เพราะละคร
วิญญูมีเสียงและบทบาทของตัวละครเป็นตัวนำเพียงอย่างเดียวเท่านั้นเอง บางครั้งเสียงและบทบาท
อาจเป็นตัวทำลายความสนใจแก่ผู้ฟังได้

จิระพันธ์ เมาะ (จิระพันธ์ เมาะ 2524 : 27 อ้างอิงมาจาก Abbott. 1941 : 101 - 136) กล่าวว่า การเสนอตัวละครเป็นสิ่งสำคัญมาก ผู้ประกาศต้องใช้คำพูดเพื่อสร้างภาพพจน์เกี่ยวกับสถานการณ์ และสถานที่ในความคิดของผู้ฟังให้โดดเด่นตัวละครเข้าฉาก ต้องให้ข้อมูลพอสมควรแต่ไม่มากนัก ปล่อยตัวละครเข้าฉากของให้ข้อมูลพอสมควรแต่ไม่มากนัก ปล่อยให้ผู้ฟังสร้างจินตนาการเองบ้าง ผู้บรรยายอาจจะบอกบางสิ่งบางอย่างที่จำเป็นเกี่ยวกับดำเนินเรื่อง (Plot Development) อาจใช้คำพูด หรือดนตรีประกอบช่วยก็ได้ ลักษณะของตัวละคร หรือบรรยายบางอย่างจะถูกสร้างขึ้นด้วยเสียงของตัวละคร เนื่องจากละครวิทยุไม่เหมือนละครเวที หรือภาพยนตร์ ผู้ฟังไม่สามารถเห็นตัวละคร บรรยายฉาก เวที สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือการให้ความกระจ่างชัด (Absolute Clarity) ไม่มีผู้เรียนคนใดสนใจในเรื่องที่เขาไม่เข้าใจ การสร้างความกระจ่างชัดสร้างได้ด้วยการใช้ภาษาง่าย ๆ เหมาะกับระดับวัย ความกระจ่างชัดอย่างเดียวยังไม่เป็นที่เพียงพอที่จะนำความสำเร็จแก่ผู้ฟังได้ สิ่งที่สำคัญเท่า ๆ กับความกระจ่างชัดคือ การสร้างและนำความสนใจของผู้ฟังได้ตลอดเรื่อง

งานวิจัยเกี่ยวกับละครวิทยุ

มัสตัทสึ (Mastatsu. n.d. : 101) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับละครวิทยุในวิชาโสตทัศนศึกษา กับสไลด์ และการสอนปากเปล่า กับนักเรียนชั้น 3 และ 6 ผลปรากฏว่าการสอนด้วยละครวิทยุให้ผลมากที่สุดกับเด็กชั้นต่ำ ๆ สำหรับชั้น 6 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างการวัดผลทันทีกับรออีกเดือนสอบ ปรากฏว่าการสอนปากเปล่านั้นดีที่สุด

อมรา ปริญญาบุญมรณ (อมรา ปริญญาบุญมรณ 2522 : 98) ได้สำรวจการใช้สื่อการสอนแบบละครในโรงเรียนมัธยมในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า

ก. การใช้สื่อการสอนแบบละครในระดับมัธยมศึกษาในปัจจุบัน ทำเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. เป็นกิจกรรมประกอบการเรียน
2. เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ข. สื่อการสอนแบบละคร มีคุณค่าในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ตรง และใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด ทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นทั้งผู้มีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติ (ผู้แสดง) และผู้สังเกต (ผู้ชม) หรือเป็นผู้ฟัง

ค. ผู้สอนร้อยละ 59.01 มีความเห็นว่าสื่อการสอนแบบละครเป็นประโยชน์ค่อนข้างมากต่อการเรียน

ง. ผลการใช้สื่อประเภทนี้ ผู้สอนระบุว่า ผู้เรียนกล้าแสดงออก และมีความมั่นใจตนเองมากขึ้น และยังทำให้ประสิทธิภาพการเรียนการสอนดีขึ้น

และพบว่าละครแบบอ่านบทสนทนาเหมาะสำหรับทุกวิชา

อับบอร์ต (Abbott. 1941 : 139) ได้ศึกษาความทองการละครแบบต่าง ๆ ของเด็กวัยต่าง ๆ พบว่า

เด็ก 6 ขวบ ชอบเรื่องที่เป็นอย่างจริง เหมือนจริง (Realism) เสียง ธรรมชาติ เสียงนกล่ียงจากธรรมชาติจริง ๆ

เด็ก 6 - 9 ขวบ ชอบนิทานเกี่ยวกับเทพบุตร - เทพธิดา เทพนิยาย เรื่อง- ปรละภาค เวียกไควว้าย Fairy-tale Period ชอบคนน้อยกว่าตน

เด็ก 9 - 12 ขวบ ชอบละครแบบการต่อสู้ ผจญภัย เสียงภัย ช่นชอบเรื่อง ผจญภัยที่แฝงด้วยคุณงามความดี วรรณปราณธรรม เช่น Robin Hood เป็นต้น

เด็กชอบรายการผู้ใหญ่แท้ ๆ มากกว่าผู้ใหญ่เล่นสร้างเป็นเด็ก (เลียนเสียงเด็ก)

เด็กชอบละครที่เปิดโอกาสให้เกิดการจินตนาการ

เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับรายการบทสนทนา (Dialogue)

ปกติในชีวิตประจำวันของคนนั้น จะคงมีการสนทนาปราศรัยกันในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเกี่ยวกับความเป็นอยู่ สภาพของสังคม เหตุการณ์บ้านเมือง แฉวแฉวจะสนใจเรื่องใด และในวงสนทนานั้น ก็อาจจะมีบุคคลทั้งแก่ 2 คนขึ้นไป จนถึงเป็นกลุ่มใหญ่ ซึ่งแต่ละคนจะมีแนวความคิดเห็น ความรู้ความเข้าใจต่างกันไป ดังนั้นในการสนทนาจึงอาจมีทั้งการเห็นด้วยและขัดแย้งคละเกล่ากันไป นอกจากนั้นยังมีบุคคลที่สมัครเป็นเพียงการสนทนา

เพียงอย่างเดียว โดยไม่รวมวงคุย ดังนั้นเมื่อนำรูปแบบการสนทนาไปใช้ในการผลิตรายการวิทยุ จึงควรยึดแนวทางหรือวิธีการสนทนาในชีวิตประจำวันนั้นด้วย (จารุสินทร์ มุลิกะพงษ์ และคนอื่น ม.ป.ป. : 1)

รายการสนทนา (Dialogue) ก็คือ การแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป แต่ไม่ควรเกิน 4 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับช่วงเวลาของรายการ

จุดประสงค์ของการจัดรายการสนทนาทางวิทยุกระจายเสียง ก็เพื่อให้ผู้ฟังได้มีโอกาสฟังทัศนคติ ความรู้ความเข้าใจ และข้อคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รับผิดชอบชำนาญการ หรือผู้ที่มีความสนใจในเรื่องต่าง ๆ ที่จะหยิบยกขึ้นมาเป็นหัวข้อสนทนาแต่ละครั้ง โดยผู้ฟังจะได้ความรู้เพิ่มขึ้น และเกิดแนวคิดที่จะนำมาใช้ในชีวิตได้ นอกจากนี้ผู้ฟังอาจมีความคิดเห็นขัดแย้งหรือสอดคล้องไปกับผู้สนทนา ดังนั้นรูปแบบของรายการสนทนา (Dialogue) ทางวิทยุกระจายเสียงจึงไม่สู้จะแตกต่างจากรายการอภิปราย (Discussion) มากนัก ผิดกันแต่ไว้ในรายการอภิปราย (Discussion) นั้น ผู้ดำเนินการอภิปรายเป็นเพียงผู้นำการอภิปรายและตั้งปัญหาให้ผู้ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นไปตามความรู้ความสามารถของแต่ละคน แต่ในรายการสนทนา (Dialogue) จะร่วมให้ข้อคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้ร่วมสนทนาได้ตลอดรายการ

รายการสนทนา (Dialogue) เป็นรูปแบบของรายการที่ผู้คนชอบฟังมาก จากการศึกษาของ สมชาย แสงจิตพันธ์ และ รุจิเรข สพฤกษ์สันติ (ชม ภูมิภาค 2520 : 137) เรื่อง ความต้องการในเนื้อหาของรายการวิทยุกระจายเสียงเพื่อการศึกษาค้นคว้าในจังหวัดสุพรรณบุรี และจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2518 ผลของการศึกษาของ รุจิเรข พบว่ารายการที่คนชอบฟังที่สุด คือ การตอบปัญหา รองลงมาได้แก่การสัมภาษณ์ หรือสนทนาและโต้วาที ส่วนของ สมชาย พบว่ารูปแบบของรายการที่คนชอบมากที่สุด และรองลงมาดังนี้ รายการสัมภาษณ์ รายการสนทนา รายการอภิปราย และการตอบปัญหา

รายการสนทนาโดยมากจะมีความยาวของรายการ 15 - 30 นาที รายการสนทนา (Dialogue) นั้น เป็นการคุยกันระหว่างคนสองคนเพื่อให้ผู้ฟังในเรื่องที่น่าสนใจ และเป็นเรื่องที่คู่สนทนามีความคิดตรงกัน มีความรู้เท่ากัน หรือเป็นการสนทนาระหว่างเจ้าหน้าที่สถานีกับผู้มีความรู้เรื่องนั้นโดยเฉพาะ เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นโดยตรง หรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง

กับเรื่องนั้น หรือมีผลต่อเหตุการณ์ หรือเรื่องนั้น ดังนั้นการสนทนาอาจจะมี 2 แบบ คือ

1. คู่สนทนาที่มีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ พอกัน สนทนากัน
2. เจาหน้าที่สถานี สนทนากับผู้รู้ หรือผู้เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น

หลักการในการจัดรายการสนทนา (Dialogue) ที่น่าจะมีคือมีดังนี้

1. ต้องให้ผู้ฟังรู้ว่า ผู้สนทนาเป็นใคร มีความสำคัญเกี่ยวข้องกับเรื่องสนทนาอย่างไร ขอบข่ายของการสนทนาตลอดจนความสำคัญของการสนทนา ดังนั้นผู้ประกาศในกรณีนี้ผู้สนทนาเป็นผู้รู้ เรื่องนั้นๆ คู่กัน จะต้องทำความเข้าใจกับคู่สนทนาทั้งสองในเรื่องขอบข่าย ผู้ประกาศจะกองแนะนำ เรื่องสนทนาทั้งสองแล้วดำเนินการสนทนา
2. ผู้ประกาศ หรือผู้ผลิต จะต้องสรุป เมื่อคู่สนทนาจบลงไปแล้ว เอยถึงผู้สนทนาอีกครั้งเป็นการแนะนำอีก และกล่าวขอบคุณ
3. ในกรณีผู้ผลิตเป็นผู้สนทนากับผู้รู้เรื่องใด ผู้ผลิตที่จะเป็นคู่สนทนาควรจะต้องเตรียมขอบข่ายการสนทนากับผู้รู้รวมสนทนาก่อนล่วงหน้า แล้วจึงดำเนินการเช่นเดียวกัน คือ แนะนำเรื่องสนทนา ผู้รวมสนทนา ผู้ผลิตที่เป็นคู่สนทนา จะต้องทำเป็นตัวแทนของผู้ฟังคอยเปิดรายการ กองสรุปเรื่อง แนะนำผู้รวมสนทนาและกล่าวขอบคุณ
4. ระวังอย่าให้การสนทนาเป็นการปรากฏตา หรือการอธิบายไป ต้องเป็นการพูดคุยกันธรรมดา ผิดกันที่เป็นการคุย เรื่องที่เป็นสาระ ดังนั้นลักษณะของบทสนทนาจึงแตกต่างจากบทสนทนาของบทละคร นั่นคือผู้จัดทำมักจะซักเพื่อให้มีเนื้อหาให้ชัด เพื่อให้เข้าใจถูกต้อง หรือมีปัญหา หรือเพื่อสรุปการสนทนาที่ผ่านมาเป็นตอน ๆ เพื่อกระตุ้นผู้ฟัง
5. เพื่อรักษาความสนใจของผู้ฟัง ควรจะเพิ่มเกร็ดความรู้และประสบการณ์ส่วนตัวเข้าไปด้วย (ชม ภูมิภาค 2520 : 138)

อุฬาร เนื่องจำนงค์ (อุฬาร เนื่องจำนงค์ 2520 : 58) พูดถึงรายการสนทนา (Dialogue) ว่า รายการสนทนาหรือการสัมภาษณ์โต้ตอบ เจาหน้าที่ของสถานีจะทำหน้าที่เป็นผู้สัมภาษณ์ การสัมภาษณ์แบบนี้ตามปกติไม่มีบทเขียนไว้ให้พูด แต่จะมีบันทึกหัวข้อสำคัญ ๆ ไว้อย่าง ๆ เท่านั้น บทบาทของครั้งจำเป็นจะต้องอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน ในกรณีเช่นนี้เราไม่เรียกว่าบทรายการสัมภาษณ์ เรียกว่าบทสนทนา

บทสนทนา (Dialogue) นั้น หมายถึงการสนทนาโต้ตอบกันระหว่างคน 2 คน แต่ เรื่องการพูดที่มีบทสนทนาอาจจะหาได้ก็หลายวิธี แทนที่จะเป็นเพียง 2 คน ก็อาจเป็น 3 - 4 หรือ 5 คนก็ได้ และถ้าหากทำไปเช่นนั้นก็จะทำให้รายการน่าฟังยิ่งขึ้น บทสนทนานั้นบางทีอาจจะ นำมาทำเป็นบทละครก็ได้ แต่ละครั้งนั้นมักมักเป็น เรื่องสมมติขึ้น ถึงกระนั้นละครก็อาจจะใช้บอก เรื่องจริงได้ หรือแม้แต่เรื่องจินตนิยายก็ยังสามารถนำมาใช้แสดงความจริงบางอย่างได้

แอบบอต และ ไรเดอร์ (Abbot & Rider. 1957 : 236 - 238) ได้กล่าวถึง บทสนทนา (Dialogue) ว่า การฟังวิทยุเราไม่สามารถเห็นตัวผู้แสดง ผู้แสดงจะแสดงกิริยา ท่าทางโดยการพูดเป็นสำคัญ ควรจะสร้างอารมณ์ให้แก่มุขผู้ฟังโดยใช้คำพูด โครงสร้างของประโยค และการพูดจา อารมณ์แห่งหมก ออกอากาศโดยใช้คำพูด ผู้ชมภาพยนตร์สามารถเห็นกิริยาของผู้แสดงทุกคน แต่ผู้ฟังวิทยุผู้แสดงโดยการใช้อำนาจพูด การพูดของผู้แสดงควรจะเรียกชื่อ สถานที่ นั้น ๆ โดยในบทสนทนา (Dialogue) บทสนทนาไม่เป็นเฉพาะคำแนะนำของผู้แสดงเท่านั้น แต่ยังเป็นการอธิบายกิริยาท่าทาง หรือเงื่อนไขต่าง ๆ ของบุคคล ได้พยายามสร้างภาพขึ้นในความ รู้สึกของผู้ฟัง ด้วยการเปรียบเทียบการบรรยายเพียงคำพูดคำเดียว บทสนทนา (Dialogue) ควรจะทำให้รู้สึกเหมือนตาเห็นโดยปราศจากการบรรยายหรือการพรรณนาของผู้บรรยาย ผู้เขียน บทสนทนา (Dialogue) ก็จะต้องทำตัวเหมือนผู้ฟัง พยายามสร้างและใช้คำพูดที่แสดงออกถึง กิริยาท่าทาง และสถานะการต่าง ๆ ได้

บทสนทนา (Dialogue) นี้เป็นวิธีที่ประโยชน์สำหรับรายการเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับ ความรู้ แต่จะต้องเขียนขึ้นอย่างชำนาญ เพื่อให้ผู้ฟังมีความรู้สึกเหมือนกับว่าตนกำลังรับฟังการ สนทนาอยู่จริง ๆ ไม่ใช่กำลังฟังการอบรมสั่งสอน (อุทรา นื่องจำนงค์ 2520 : 58)

รายการสนทนา (Dialogue) กระจ่ายเสียงเป็นรายการที่น่าสนใจและมีผู้นิยมฟังกัน มาก เพราะการเสนอรายการมีเสียงพูดโต้ตอบ มีความแปลกใหม่ ผู้ฟังนอกจากจะได้รับความรู้ ความเข้าใจ หักศนคติ ขอบคึกเห็น ขาวสาร และยังเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการสนทนาของผู้ ทรงคุณวุฒิ หรือผู้มีวิเศษชำนาญการ หรือผู้ที่มีความสนใจในเรื่องต่าง ๆ ที่จะหยิบยกขึ้นมาเป็น หัวข้อสนทนาแต่ละครั้ง ซึ่งเป็นไปตามหลักจิตวิทยาที่ความนิยมชอบฟังผู้อื่นคุยกัน หากการเสนอ รายการสนทนา (Dialogue) ได้มีการเตรียมงานไว้อย่างดี แล้วย่อมจะได้รับความสนใจ

จากผู้ฟังเป็นอย่างดี

ดังกล่าวนั้น ใ้กับผู้รู้โลกกล่าวว ายการสนทนา (Dialogue) นั้น มีลักษณะ คล้ายกับรายการสัมภาษณ์ (Interview Program)

ส่วนที่มีลักษณะคล้ายกับรายการสัมภาษณ์ (Interview Program) รายการประเภทนี้ ก็คือ เป็นการสนทนาระหว่างบุคคล 2 คน ซึ่งดูเป็น ๆ จะเห็นว่าง่าย เพราะโดยปกติคนเรานั้น มีอุปนิสัยที่ชอบฟังคนอื่นคุยกันอยู่แล้ว ดังนั้นเสียงสนทนาของคน 2 คน ในรายการสัมภาษณ์ ย่อมทำ ให้คนฟังสนใจมากกว่าเสียงพูดเสียงเดี่ยว

ลักษณะของผู้สัมภาษณ์ที่ดีนั้นจะต้องนึกอยู่เสมอว่า เป็นตัวแทนของผู้ฟัง ดังนั้นต้องคิด ไตรตรองว่าผู้ฟังอยากทราบ หรือควรจะทราบอะไรจากผู้ถูกสัมภาษณ์ โดยพยายามซักถามแทน ผู้ฟัง ผู้สัมภาษณ์อาจจะต้องพูดมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับผู้ถูกสัมภาษณ์ ถ้าผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นคนไม่ชอบ พูด ผู้สัมภาษณ์จะต้องซักถามให้มากขึ้น หรืออธิบายให้มากขึ้น และควยเห็นเองผู้สัมภาษณ์ นอกจากจะทำตัวเป็นผู้ชวนคุยที่ไม่แสดงตัวเกินกว่าผู้ถูกสัมภาษณ์แล้ว ก็ควรจะเป็นผู้ที่คอยควบคุม รายการหรือผู้ถูกสัมภาษณ์ให้พูดเขาสุจริตที่ประโยชน์ของการ โดยจะต้องไม่ใช่วิธีพูดกดดัน แลคอยสอดแทรกระหว่างช่องว่างของคำพูด (จุฬพล รอดคำดี และคนอื่น ม.ป.ป. : 4, อรรถพร เรียบการ ม.ป.ป. : 202)

ขั้นตอนในการผลิตรายการสนทนา (Dialogue)

1. การสนทนาทางวิทยุนี้ ไม่ควรใช้เวลาว่างนัก และขณะเดียวกันก็ไม่ควรสั้นเกินไป อยู่ระหว่าง 15 - 30 นาที ตลอดทั้งเป็นคือ
2. ผู้ผลิตรายการจะเป็นผู้กล่าวแนะนำผู้ร่วมสนทนาให้ผู้ฟังทางบ้านได้รู้จักโดยละเอียด ว่าเป็นใคร มาจากไหน เกี่ยวพันกับหัวข้อของการสนทนาอย่างไร จากนั้นจึง โยนลูกให้ผู้ร่วม สนทนาดำเนินการต่อไป หรือผู้ผลิตรายการจะเป็นผู้ร่วมสนทนาด้วยก็ได้ ซึ่งก็เป็นการดี ถ้าวก ผู้ร่วมสนทนาคนนอกพูดออกนอกเรื่องจะได้ดึงเขาสู่เรื่องที่ต้องการได้ และเมื่อจบการสนทนาแล้ว ผู้ผลิตรายการจะกล่าวสรุปอีกครั้ง

3. ผู้สนทนาที่ใดเชื่องช้ารวมรายการนั้น ไม่ควรมากคน หากความยาวของรายการ 15 นาที ก็จะมีผู้ร่วมสนทนาทั้งหมด 2 คน หากยาวถึง 30 นาที ก็อาจเป็น 3 คนได้
4. ในระหว่างการสนทนา ควรให้มีบรรยากาศเป็นกันเอง และมีชีวิตชีวาให้มากที่สุด ให้เหมือนกับการสนทนาในความเป็นจริง และหากผู้ร่วมสนทนาอยู่ในเชิงซ้ำ ก็คอยอารมณ์ขัน รวมไปถึงคอยแก้แกล้งบ้าง

5. พยายามอย่าให้เกิดช่วงว่างระหว่างการสนทนามากนัก แต่หากถึงเพื่อคิดคำพูด หรือประโยคบางทีไม่น่าจะเป็นไร

6. เนื่องจากผู้ฟังทางบ้านไม่อาจจะเห็นหน้าหรือท่าทางของผู้สนทนาได้ จึงควรช่วยให้ผู้ฟังได้มองเห็นภาพในความคิดคำนึงว่า ใครกำลังพูด โดยพยายามจัดหาผู้ร่วมสนทนาที่นำเสียงต่างกันไปมาก ๆ เช่น ถ้าสนทนา 15 นาที ผู้สนทนามี 2 คน ควรเป็นหญิง 1 ชาย 1 หรือถ้าเป็นเพศเดียวกัน ก็ให้เสียงต่างกันจนฟังได้ชัด สำหรับผู้สนทนา 2 คน ก็ไม่สู้จะมีปัญหามากนัก ควรระวังเมื่อมีผู้สนทนา 3 - 4 คน คั้งนั้นในกรณีควรให้มีการเรียกชื่อตนเอง เช่น...

จิต..."เมื่อกี้ในเรื่องนี้ เราน่าจะทำการทดลองให้เหตุผลแน่นอนเสียก่อน จึงขอนำออกมาให้ประชาชนใช้ นี่เป็นความเห็นของผมนะครับ คุณวิชัยละครับ"

วิชัย..."ที่คุณจิตพูดมาทั้งหมดผมก็เห็นด้วย แต่..."

ถ้าผู้ฟังอย่างนี้ ถึงแม้จะไม่มีการแนะนำชื่อมาก่อน ผู้ฟังย่อมรู้ได้ทันทีว่าเสียงแรกคือจิต และเสียงที่สองคือวิชัย เพราะฉะนั้นหากมีผู้สนทนา 3 - 4 คน ผู้ฟังก็จะไม่สับสน

7. การสนทนาไม่ควรมีบท (Script) มากจน เพราะจะทำให้ไม่เป็นธรรมชาติ ผู้ฟังจะเกิดความเบื่อหน่าย อาจจะนับเป็นหัวข้อย่อย ๆ ที่จะพูดได้ โดยเฉพาะถ้ามีรายละเอียดที่จะท่องอาบถึง จะไปไม่ผิดพลาด (จารุลินทร์ มุสิกะพงษ์ และคณะ ม.ป.ป. : 2 - 3)

เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับรายการบทความ (Straight Talk)

รายการบทความ (Straight Talk) หรือรายการพูดคุย หรือรายการสาระสั้น ๆ เป็นชื่อเรียกรายการวิทยุประเภทหนึ่งที่มาจากภาษาเิมว่า "Talk Program" หรือ "Radio Talk" รายการประเภทนี้เป็นรายการวิทยุที่มีลักษณะง่ายและธรรมชาติที่สุด (Aspinall, 1971 : 87)

โดยอาศัยวิธีเสนอเรื่องราวสั้น ๆ เพียงหนึ่งเรื่องความเสี่ยงของบุคคล หรือผู้ดำเนินรายการ
คนเดียว โดยไม่มีเพลงหรือเสียงประกอบอื่น ๆ คั่นรายการ กล่าวอีกนัยหนึ่ง รายการบทความ
นี้ก็คือ การส่งสาร (เนื้อหา) ซึ่งอาจจะเป็นข้อมูล (information) ความคิดเห็น (opinion)
ไปยังผู้ฟังตรง ๆ ไม่อ้อมค้อมด้วยการ "พูดคุย" กับผู้ฟังนั่นเอง

ตามปกติ รายการบทความ (Straight Talk) จะเป็นรายการที่ใช้สำหรับพูดกัน
ระหว่างรายการใหญ่ต่าง ๆ เป็นการสอดแทรกความรู้หรือความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ฟัง
แทนที่จะปล่อยให้เวลาว่างไปเฉย ๆ หรือเปิดเพลงไปเรื่อย ๆ การสอดแทรกรายการประเภทนี้
ก็เปรียบเสมือนการสอดแทรกโฆษณาขายของ ๆ คั่นรายการต่าง ๆ แต่โดยหน้าที่ของวิทยุซึ่งจำเป็น
ต้องให้ความรู้และสารประโยชน์อื่น ๆ ด้วย นอกเหนือจากความบันเทิงและโฆษณา สถานีจึง
มีหน้าที่ที่จะต้องสอดแทรกสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ฟังในแง่อื่น ๆ บาง ครั้งนักเพื่อเป็นการกระชับ
มาตรฐานการฟังของผู้ฟัง และยกระดับศักดิ์ศรีของสถานีว่าเป็นสถานีที่มีคุณค่าและให้ประโยชน์
ต่อผู้ฟังอย่างแท้จริง (จุฬพล รอดคำดี และคณะ ม.ป.ป. : 2)

ลักษณะของรายการบทความ (Straight Talk)

รายการบทความ (Straight Talk) เป็นการเสนอรายการอ่านบทความที่ได้รับ
มา หรือการสนทนาทางวิทยุกระจายเสียง เป็นการเสนอเรื่องราวแก่ผู้ฟังในทางต่าง ๆ เช่น
ในทางข้อเท็จจริง เกณฑ์ข้อสันนิษฐาน ใจคิด ความสนใจ และเรื่องที่เป็นสาระในการเสนอ
บทความ เนื่องจากมีเวลาอยู่จำกัด จึงต้องมีการเขียนบทให้สั้น กระชับรัดกุม แฉกแจ่ม ผู้ฟัง
สามารถเข้าใจได้ทันที ไม่ต้องเสียเวลาหยุดคิด ไขข้อความที่ตรงไปตรงมาไม่อ้อมค้อม หลีกเลี่ยง
การให้รายละเอียดที่ไม่สำคัญ (อรณพ ธีรภารว ม.ป.ป. : 192 - 194)

รายการบทความ (Straight Talk) มักมุ่งเพื่อเนื้อหาสาระความรู้ในรูปที่ไม่
ยุ่งยากและสิ้นเปลืองน้อยในการผลิตรายการ ถ้าหากเขียนดีและวิธีการพูด ก็สามารถดึงดูดความ
สนใจของผู้ฟังจำนวนมากได้ (ชม ภูมิภาค 2520 : 114)

Format ของรายการบทความ (Straight Talk) มีลักษณะง่ายที่สุด คือใช้ตอน

เพียงคนเดียวที่นั่งท่าไม้โครโฟน แล้วก็พูด (กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 67 - 70)

ปัจจุบันนี้นิยมทำรายการบทความ (Straight Talk) ที่ผู้พูดคนเดียวจะเกาะเก้าอี้ เป็นเรื่องราวของผู้เชี่ยวชาญในวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะเท่านั้น โดยให้เป็นการเสนอความคิดเห็น หรือข้ออธิบายเกี่ยวกับเรื่องราวลักษณะ เช่น เรื่องเหตุการณ์ทางการเมือง เหตุการณ์ของโลก เรื่องราวทางวิทยาศาสตร์ การศก หรือวิชาการสาขาอื่นใดก็ได้ ซึ่งผู้พูดจะต้องมีความเชี่ยวชาญในเรื่องที่ตนจะพูดนั้นอยู่เป็นพิเศษ (สุพาร เนื่องจำนงค์ 2520 : 90 - 92)

ในบทความยาวของรายการบทความ (Straight Talk) มีผู้เสนอไว้หลายท่าน ชม ภูมิภาค (ชม ภูมิภาค 2520 : 114) ว่า ความยาวของบทความนั้นโดยปกติจะไม่เกิน 15 นาที ส่วน สุพาร เนื่องจำนงค์ (สุพาร เนื่องจำนงค์ 2520 : 90) ว่า รายการบทความที่โชกผู้เพียงคนเดียว ส่วนมากที่เห็นท่ากันอยู่ ซึ่งกินเวลา 3 ถึง 7 นาที ส่วน ฮิลลาร์ด (Hilliard, 1974 : 164) บอกว่า ความยาวของรายการบทความ 3 - 5 นาที แต่ไม่ควรเกิน 10 นาที

ในการเขียนบทกระจายเสียงนั้น ผู้เขียนต้องคิดอยู่เสมอว่า เขียนสำหรับผู้ที่ไหนฟัง ไม่ได้เขียนสำหรับให้คนอ่าน อ่านให้คนฟังนั้นทงนั้นถึงหู (กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 69 - 70)

สิ่งสำคัญในการจัดทำรายการบทความ (Straight Talk) ที่ต้องเน้นเป็นพิเศษคือ ส่วนวาทะที่โชเหตุที่ตองเน้นว่าส่วนวาทะเป็นเรื่องราวสำคัญ เพราะลักษณะของรายการเป็นรายการที่เรียบและง่ายที่สุด เป็นรายการที่เสนอเสียงพูดของคน ๆ เดียวโดยไม่มีเสียงประกอบหรืออาศัยเทคนิคอื่น ๆ มาช่วย ควรใช้ภาษาหรือคำพูดที่ทำให้ผู้ฟังมองเห็นภาพ หรือสร้างจินตนาการตามใจง่ายที่เรียกว่า "picture words" (จุฬาล รอดคำดี และคนอื่น ม.ป.ป. : 3) ซึ่งจะช่วยให้ผู้ฟังเห็นกริยาท่าทาง อันจะนำไปสู่เรื่องราวโดยผ่านทางหู จะตองอธิบายให้ง่ายที่สุด มีการนำและสรุปเรื่องพูด (Aspinall, 1971 : 87)

ผู้เขียนบทความ (Straight Talk) ก็สามารถจะอาศัยหลักการเขียนบทวิทยุมาใช้ คือการเขียนประโยคสั้น ๆ ไม่ใช่ประโยคยาวที่ประกอบด้วยประโยค ควรหากำสำคัญให้ผู้ฟังสามารถเข้าใจ และนึกเห็นภาพความหมายได้โดยง่าย และการพูดตองตรงไปตรงมา (จุฬาล รอดคำดี และคนอื่น ม.ป.ป. : 3, กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : - 3,

Lawton. 1961 : 262)

ผู้เขียนบทจะทหาวิธีทำให้ประโยคแรกที่ถูกเป็นที่น่าสนใจในทันที (Gain attention immediately) เทคนิค 1 นาทีทอง คือ จะต้องดึงความสนใจของผู้ฟังให้ได้อีกก่อนที่ผู้ฟังจะเปลี่ยนคลื่นไปฟังสถานีอื่น ยิ่งในรายการบทความ (Straight Talk) ที่ยาวเพียง 1 หรือ 2 นาที กล้วยแหว่ ผู้จัดจึงต้องดึงความสนใจของผู้ฟังให้ได้ในช่วง 10 - 15 วินาทีแรกของการเริ่มเรื่อง (จุฬพล รอดคำดี และคนอื่น ม.ป.ป. : 4, กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 69 - 70, Chester, Garrison. 1963 : 286)

ในการเขียนบทความ (Straight Talk) เนื้อเรื่องเป็นจุดใหญ่ใจความของสารที่ผู้จัดรายการบทความต้องการ "สั่ง" หรือ "เสนอ" ให้ผู้ฟังไตร่ตรอง ผู้จัดจะต้องมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งเพียงอย่างเดียว ไม่ควรจะมีวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ลงไปมากมาย ควรจะให้มีความชัดเจน

การเปรียบเทียบกับสิ่งที่ผู้ฟังรู้จัก และในภาพออก จะทำให้ผู้ฟังจับความหมายได้ดียิ่งขึ้น พยายามหลีกเลี่ยงตัวเลขและสถิติต่าง ๆ ซึ่งถ้าจำเป็นต้องเอ่ยถึงก็ควรใช้ตัวอย่างระมัดระวัง คัดแปลงให้เข้าใจง่าย ควรหลีกเลี่ยงตัวอย่างและศัพท์เทคนิคที่ไม่จำเป็น (จุฬพล รอดคำดี และคนอื่น ม.ป.ป. : 4, Aspinall. 1971 : 87 - 88)

การเขียนบทความ (Straight Talk) ที่โครงสร้างเหมือนการแต่งเรียงความทั่ว ๆ ไป คือมีคำนำ เนื้อเรื่อง และการสรุป คำนำควรจะสั้นด้วยคำพูดที่ดึงดูดใจ ผู้ฟังที่สนใจ เนื้อเรื่องต้องให้ผู้ฟังรู้และเข้าใจได้ทันทีในขณะที่รับฟัง และเมื่อจบเรื่องก็ควรจะมีข้อสรุปด้วยการสร้างให้ผู้ฟังเกิดความประทับใจ มีการสรุปข้อใหญ่ใจความ เป็นการทบทวนให้ผู้ฟังรู้เนื้อหาสาระที่ฟังครั้งหนึ่ง ๆ ใ้โดยถูกต้อง (จุฬพล รอดคำดี และคนอื่น ม.ป.ป. : 5 - 6, กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 69 - 70, Aspinall. 1971 : 87 - 88)

การพูดทางวิทยุนั้นไม่ใช่เป็นการอ่านหนังสือ ต้องให้น้ำเสียงเป็นไปตามธรรมชาติอย่างพูดจาสนทนาถึงแม้ว่าจะเป็นการเล่นที่เตรียมบทวิทยุไว้ก็ตาม ผู้ดำเนินรายการที่ชำนาญและเข้าใจงานเท่านั้นจึงจะสามารถ "อ่าน" บทวิทยุให้เสมือนเป็นการพูดคุยกับผู้ฟังได้ เพราะฉะนั้นบุคลิกภาพทางเสียงก็ อันหมายถึงน้ำเสียงและลีลาในการพูดที่แสดงแว่วระคิดหรือรสน

จริงใจ มีชีวิตชีวา ก็จะสามารถดึงดูดให้นายผู้ฟังให้ตั้งใจติดตามฟังเรื่องโดยตลอด ซึ่งจะช่วยให้เกิดผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย การใช้คำพูดที่เร้าอารมณ์และมองเห็นภาพพจน์ จะเป็นการเรียกของความสนใจผู้ฟังให้ติดตามรายการต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 69, อรรถพร เขียวถาวร ม.ป.ป. : 192 - 194, Aspinall. 1971 : 87)

การเริ่มในการพูดจะคงไว้ด้วยความคิดหลัก (Main ideas) เป็นการนำเข้าสู่ความสนใจ สิ่งที่น่าสนใจจะพูดต่อไป ส่วนเนื้อเรื่องจะคงกระจางซัก (กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 69 - 70, Lawton. 1961 : 262)

ในการพูดเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไม่ควรถือว่าผู้ฟังมีความรู้เดิมเป็นพื้นฐานแล้ว การพูดอาจถึงเรื่องนั้นเรื่องนั้นเท่ากับเป็นการเพิ่มภาระใหญ่ทั้งต่องานทบทวนความรู้ ผู้ฟังบางคนอาจไม่รู้เรื่องที่ต้องถึงเลยทีเดียว (กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 70)

ลีลาในการพูดที่เหมาะสมกับเนื้อหาของเรื่อง และความสั้นยาวของการหยุดพูดช่วงหนึ่ง ๆ ก่อนที่จะพูดประโยคต่อไปนั้น ก็ควรจะแตกต่างกัน เช่น ถ้าพูดประโยคบางประโยคควรจะทำให้ผู้ฟังคิดและจจว่า ควรจะหยุดสักครูหนึ่ง เพื่อให้เวลาแก่วงก่อนจะอ่านประโยคต่อไป

ตามปกติแล้ว เวลา 1 นาที ผู้ดำเนินรายการควรจะพูดคุ้ยโดยการอ่านบทในประมาณ 8 บรรทัด หรือประมาณ 140 - 150 คำ (จุฬพล รอดคำดี และคณะ ม.ป.ป. : 7, กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 70)

ผู้ที่เริ่มเสนอรายการประเภทบทความ (Straight Talk) ต้องมีการฝึกฝนทักษะการอ่านแบบพาดอย่างถี่

การเสนอรายการมีความสำคัญเท่ากับการเขียนบทเพราะต้องใช้เทคนิคต่าง ๆ เช่น เกี่ยวกับการใช้ไมโครโฟน การตั้งระดับเสียงและปริมาณของเสียง (อรรถพร เขียวถาวร ม.ป.ป. : 193)

ประโยชน์ของรายการบทความ (Straight Talk)

บทความ (Straight Talk) มีประโยชน์อยู่หลายประการ อาทิเช่น

1. เสนอเนื้อหาสาระใ้มาก เป็นระเบียบและเป็นการเสนอตรง ๆ ไม่อ้อมค้อม ผู้ฟังสามารถติดตามสาระใ้ได้อย่างเป็นขั้นตอน เพราะใ้ได้เตรียมการจัดระเบียบสาระใ้ไว้วางหนาใ้ใ้การลงพุดมาก่อนและแก้ไขแล้ว
2. สามารถปรับใ้ให้เหมาะกับความมุ่งหมายของการสื่อสารใ้หลายแบบ ไม่ว่าจะเป็นเพื่อแจ้งข่าว เพื่อชักจูง เพื่อกระตุ้น หรือเพื่อการศึกษา
3. หากคนเขียนใ้ใ้กาย เพราะทุกคนใ้ใ้เคยฝึกการใ้เรียงความมาแล้วทุกคน เคยเล่าเรื่อง เคยปฐกถามาแล้ว และเมื่อเขียนใ้ในคนที่ตนเองมีความรู้ มีประสบการณ์ ย่อมจะเขียนใ้ใ้เพียงแต่ใ้ใ้รับการแนะนำวิธีเขียนบทความสำหรับวิหุใ้เพียงเล็กน้อย ก็ย่อมจะเขียนใ้ใ้
4. การผลิตรายการใ้ไม่ยุ่งยาก ไม่ใ้เกี่ยวข้งกับบุคคลมากมาย ไม่ต้งใ้ใช้สิ่งประกอบมากนัก
5. ในเรื่องใ้ใ้เป็นเรื่องยืยาว สาระเกี่ยวข้งกันหลายกัน อาจจัดเป็นบทความชุดต่อเนื่องกันใ้ (ชม ฎุมภาค 2520 : 114)
6. ถ้าผู้ผลิตรายการบทความ (Straight Talk) มีคำพุดใ้ใ้ความหมายแจ่มแจ้ง ชัดเจน ฟังแล้วเข้าใจใ้ใ้ทันที ผู้ฟังจึงจะติดตามรับฟังไปจนจบรายการ (อุฬาร เนืองจันงค์ 2520 : 91)
7. ใช้คนเพียงคนเดียวเฉพาะผู้ผลิต ไม่ต้งใ้เสียเวลาชักจูงมาก ผู้ผลิตใ้เพียงแต่ทดลองอ่านบทพุดใ้ใ้ทดลอง และใ้ใ้จบพุดใ้เวลาที่กำหนดใ้พุดแล้ว (กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 69 - 70)

ข้อเสียของรายการบทความ (Straight Talk)

1. ลักษณะสำคัญของรายการบทความ (Straight Talk) คือ คำพุด ถ้าพุดใ้ใ้ใ้พุดเสียใ้ใ้มาฟัง ก็จะไม่สามารถถึงผู้ฟัง ไม่น่าสนใจ ก็จะทำให้ไม่ใ้ใ้ตามสมควร

2. รายการบทความ (Straight Talk) ถ้าผู้ใดในคณะผู้แบบ "สั่งสอน" คือ
 "ต้องอย่างนั้นต้องอย่างนี้" ผู้ฟังก็จะฟังอย่างเฉย ๆ ไม่ซึมซาบเขาไปในจิตใจ (กระทรวงศึกษาธิการ
 2503 : 69 - 70)

3. สิ่งที่น่าพอใจยิ่งก็คือ เรื่องของการพูดออกรายการที่เรามักจะได้ยินการ "อ่าน"
 บทความทางวิทยุมากกว่าที่จะได้ยินการ "พูดคุย" กันผู้ฟัง ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องนักในแง่ของ
 การใช้สื่อวิทยุ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะอื่น ม.ป.ป. : 7)

4. วิทยุกระจายเสียงสมัยใหม่ ไม่ใครจะได้อ่านรายการประเภทบทความล้วน ๆ หรือ
 Straight Talk นี้มากนัก กลับไปใช้สำหรับเมื่อต้องการอธิบายหรือเสนอเรื่องราวพิเศษทาง ๆ
 หรือวิชาเฉพาะอย่างมากกว่า เช่น เรื่องเหตุการณ์ทางการเมือง เหตุการณ์ของโลก เรื่องราว
 ทางวิทยาศาสตร์ การค้า เป็นต้น

5. มีผู้น้อย ๆ ที่ปรากฏว่า คนเราถึงเป็นผู้เชี่ยวชาญมากเพียงใดก็ยิ่งหย่อนสมรรถภาพ
 ในการพูดด้วยภาษาทาง ๆ ใ้คนอื่นเข้าใจขึ้นเพียงนั้น เพราะมักจะหันมาใช้ศัพท์เฉพาะวิชา และ
 ไม่ชอบพูดอะไรออกมาให้เป็นทีกระจางซัก โดยไม่ต้องอธิบายขยายความเพิ่มเติม และมักจะพูดว่า
 อย่างนี้เวลาอธิบายเรื่องราวให้มากกว่าเวลาที่ไ้กำหนดไว้ให้ (สุพาร เนืองจันทรงค์ 2520 :
 90 - 91)

6. รายการพูดโดยตรง (Talk Program) ถ้าไม่มีการเขียนบท (Script)
 การพูดบางทีอาจจะออกนอกเรื่อง โดยเฉพาะการพูดที่ไม่เป็นรูปแบบ (Lawton, 1961 : 262)

วิเชียร โฉมทอง (วิเชียร โฉมทอง 2524 : 45) ได้ทำการเปรียบเทียบ
 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนปทุมสาลีวิทยาคาร
 อำเภอลำดวน จังหวัดนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2523 จากการใช่วิทยุเพื่อการสอนในรูปแบบ
 รายการทั้งสาม โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

กลุ่มทดลอง ก. ศึกษาจากรายการวิทยุแบบผู้บรรยายล้วนคนเดียว (Straight Talk)

กลุ่มทดลอง ข. ศึกษาจากรายการวิทยุแบบสนทนาโต้ตอบสองคน (Dialogue)

กลุ่มทดลอง ค. ศึกษาจากรายการวิทยุแบบการละคร (Dramatization)

ซึ่งแต่ละครั้งใช้ชุดแสงไม่เกินห้าคน แต่ละฉากใช้ชุดแสงไม่เกินสามท่าน

ผลการทดลองปรากฏว่า

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มที่เรียนจากบทเรียนทางวิทยุแบบพหุคูณ รวบรวมงานเขียนแบบสนทนาโต้ตอบสองคน และแบบละคร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนต่างกันนั้น เมื่อเรียนจากบทเรียนทางวิทยุแบบเดียวกันแล้ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. เมื่อนักเรียนได้เรียนจากบทเรียนทางวิทยุแล้ว นักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางการเรียนดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่ากลุ่มที่มีระดับความสามารถทางการเรียนปานกลาง และกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางการเรียนอ่อน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และยังได้พบอีกว่า ผลความแตกต่างนี้เกิดจากระดับความสามารถทางการเรียนเอง มิได้มีผลของรูปแบบของรายการเขาไปเกี่ยวข้องกับ

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้

ผลการเรียนรู้ตามพุทธิพิสัยของกลุ่มที่เรียนจากการฟังรายการบทละครวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มที่เรียนจากการฟังรายการบทสนทนาตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มที่เรียนจากการฟังรายการบทความตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และกลุ่มที่เรียนจากการสอนปกติแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการทดลอง

ลำดับขั้นในการดำเนินการทดลองครั้งนี้มีดังต่อไปนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 ปีการศึกษา 2525 ของโรงเรียนผู้ใหญ่จักราชบุรณะ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร จำนวน 104 คน ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยครั้งแรกสำรวจโรงเรียนที่เปิดสอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3 มีจำนวนนักศึกษาตั้งแต่ 4 ห้องเรียนขึ้นไปที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร สุ่มหาทั้งโรงเรียนที่มีจำนวนนักศึกษาตั้งแต่ 365 คน ถัดเลือกเฉพาะผู้ที่มีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ นับตั้งแต่เริ่มเรียนไปในการศึกษา 2525 จนถึงวันทำการทดลอง

การแบ่งกลุ่มตัวอย่างเพื่อการทดลอง (Random Assignment Subject)

นำตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 104 คน มาแบ่งเป็น 4 กลุ่ม เท่า ๆ กัน กลุ่มละ 26 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย จากนั้นใช้วิธีจับฉลากเพื่อกำหนดกลุ่มในการทดลองดังแสดงไว้ใน

ตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนนักศึกษาตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		รวม
	สูง	ต่ำ	
กลุ่มทดลอง ก.	13	13	26
กลุ่มทดลอง ข.	13	13	26
กลุ่มทดลอง ค.	13	13	26
กลุ่มควบคุม	13	13	26
รวม	52	52	104

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีแบบของการวิจัยเป็นแบบ Post test-Only Control Group Design (อนันต์ ศรีโสภณ 2521 : 155 - 156) ดังแสดงไว้ใน ตาราง 2

ตาราง 2 แสดงแบบแผนการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง	Treatment	การทดสอบ
R_1	X_1	T
R_2	X_2	T
R_3	X_3	T
R_4	$\sim X$	T

- เมื่อ R_1 คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นกลุ่มทดลอง ก.
 R_2 คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นกลุ่มทดลอง ข.
 R_3 คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นกลุ่มทดลอง ค.
 R_4 คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นกลุ่มควบคุม
 X_1 คือ การเรียนจากการฟังบทละครวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม
 X_2 คือ การเรียนจากการฟังบทสนทนาตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม
 X_3 คือ การเรียนจากการฟังบทความตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม
 CX คือ การเรียนจากการสอนปกติ
 T คือ การทดสอบทันที หลังจากการทดลอง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 รายการวิทยุที่มีที่ลงในแฟ้มบันทึกเสียง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักสูตรการศึกษา
 ผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3 หมวดวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 3 เรื่อง คือ

- ก. ยาเสพติดให้โทษ
- ข. สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ
- ค. การวางแผนครอบครัว

ทั้ง 3 เรื่อง ได้ถูกนำมาสร้างเป็นบทละครวิทยุ บทสนทนา และบทความ มีความยาวประมาณ
 15 นาที

2.2 แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คุณพุทธิสัย (Cognitive Domain) จำนวน
 3 ชุด คือ

- ก. เรื่องยาเสพติดให้โทษ จำนวน 25 ข้อ
- ข. เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ จำนวน 25 ข้อ
- ค. เรื่องการวางแผนครอบครัว จำนวน 25 ข้อ

การสร้างเครื่องมือ

1. รายการวิทยุที่มีเทปบันทึกเสียง

ก. ศึกษารูปแบบของรายการวิทยุ โกลด์ มหานครวิทยุ (Dramatization) บทสนทนา (Dialogue) และ มหานคร (Straight Talk)

ข. ศึกษาหลักสูตรของกรมการศึกษานอกโรงเรียน เพื่อเลือกเนื้อหา

ค. นำเนื้อหามาสืบค้นเป็นบทรายการวิทยุ 3 รูปแบบ คือ มหานครวิทยุ (Dramatization) บทสนทนา (Dialogue) และ มหานคร (Straight Talk) และบันทึกเสียง

ง. ทดลองให้นักศึกษานอกโรงเรียนฟังรายการทั้ง 3 รูปแบบ เพื่อแก้ไขปรับปรุง จำนวน 3 ครั้ง

2. แบบทดสอบ

การสร้างแบบทดสอบวัดผล การเรียนรู้ด้านหลักการสร้างข้อสอบของ ขวาล แพทย์กุล (ขวาล แพทย์กุล 2520 : 11 - 132) ลักษณะข้อสอบเป็นแบบ 5 ข้อเลือก วัดผล ความรู้ที่สืบทอด จำนวน 3 ชุด ชุดละ 25 ข้อ คือ

ก. แบบทดสอบเรื่องยาเสพติดให้โทษ

ข. แบบทดสอบเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

ค. แบบทดสอบเรื่องการรักษาโรคเรื้อรัง

แบบทดสอบทั้ง 3 ชุด จะต้องมีค่าทางสถิติอยู่ในช่วงที่ยอมรับ หลังจากการวิเคราะห์แล้ว ทุกชุดมีใช้แบบทดสอบชุดเดียวกัน

การวิเคราะห์ข้อสอบวัดผลการเรียนรู้

1. นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งหมด มีให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และประสบการณ์ การวัดผลการศึกษา ตรวจสอบ

2. นำแบบทดสอบทั้งหมดไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดธาตุทอง

เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร เพื่อนำมาวิเคราะห์และแก้ไขปรับปรุง หลังจากนั้นนำไปทดลองกับนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 ของโรงเรียนผู้ใหญ่วัดคูสุทธาวาส เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร รวมจำนวน 120 คน

3. การตรวจให้คะแนนตรวจโดยข้อถูกให้ 1 คะแนน ผิดให้ 0 คะแนน (Zero-One Method)

4. นำกระดาษคำตอบที่ตรวจให้คะแนนแล้วมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับความยากง่าย และอำนาจจำแนกของข้อสอบโดยใช้เทคนิค 27 เปอร์เซนต์ และเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 มีระดับอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ข้อที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าวต้องปรับปรุงหรือตัดทิ้ง (ชาวล แพร์ทกุล 2508 : 286 - 309, อันต์ ศรีโสภา 2520 ก : 101 - 104)

5. นำผลคะแนนของแบบทดสอบมาหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าความเชื่อมั่นของ กูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson : KR - 20) (Ferguson. 1966 : 67) ทั้งรายละเอียดตาราง 3

ตาราง 3 แสดงการายเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน (S^2) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SE_{meas}) ของแบบทดสอบแต่ละฉบับ

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้คุณพุทธิพิสัย	จำนวนข้อ	$\bar{X}$	S^2	S	r_{tt}	SE_{meas}
เรื่อง ยาเสพติดให้โทษ	25	14.13	12.965	3.601	.563	2.381
เรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ	25	14.00	16.780	4.096	.668	2.361
เรื่อง การวางแผนครอบครัว	25	14.37	13.965	3.737	.593	2.384

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบแต่ละฉบับที่หาค่าความเชื่อมั่นแบบ KR-20 ของ กูเดอร์ ริชาร์ดสัน

1. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย เรื่อง ยาเสพติดให้โทษ มีค่าความเชื่อมั่น .66 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 1.335

2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย เรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ มีค่าความเชื่อมั่น .53 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 2.345

3. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย เรื่อง การวางแผนครอบครัว มีค่าความเชื่อมั่น .54 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 2.393

เมื่อได้แบบทดสอบที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งสามฉบับแล้ว ผู้วิจัยจึงใช้แบบทดสอบนี้ทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ดำเนินการทดลอง

ก. ให้กลุ่มทดลองทุกกลุ่ม เลือกหัวหน้ากลุ่มหนึ่งคนเป็นผู้ดำเนินการอธิบาย
ข. ครูควบคุมชั้นเรียนเป็นผู้เปิดเทปใหญ่ เรียนฟังรายการ ในห้องเรียนที่จัดไว้
ค. กลุ่มทดลอง ก. ฟังจากรายการบทละครวิทยุ (Dramatization) ความยาว 15 นาที แล้วให้หัวหน้ากลุ่มนำอภิปรายกลุ่มในประเด็นที่กำหนดให้ 15 นาที แล้วทำแบบทดสอบ 30 นาที

ง. กลุ่มทดลอง ข. ฟังจากรายการบทสนทนา (Dialogue) ความยาว 15 นาที แล้วให้หัวหน้ากลุ่มนำอภิปรายกลุ่มในประเด็นที่กำหนดให้ 15 นาที แล้วทำแบบทดสอบ 30 นาที

จ. กลุ่มทดลอง ค. ฟังจากรายการบทความ (Straight Talk) ความยาว 15 นาที แล้วให้หัวหน้ากลุ่มนำอภิปรายกลุ่มในประเด็นที่กำหนดไว้ 15 นาที แล้วทำแบบทดสอบ 30 นาที

ฉ. กลุ่มควบคุม ครูสอนตามปกติ 30 นาที แล้วทำแบบทดสอบ 30 นาที

2. นำระยะพักก่อนทั้งหมดตรวจในคะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน และตอบผิด

ให้ 0 คะแนน รวมคะแนนของแต่ละคนจากข้อทดสอบทั้งชุด นำขัณฐานที่เป็นคะแนนมาแยกวิเคราะห์หาคำตอบจากสมมติฐานโดยวิธีการทางสถิติ

ระยะเวลาการทดลอง

ในการทดลองทุกกลุ่มเริ่มรับการทดลองพร้อมกัน กลุ่มทดลองทุกกลุ่มจะรับฟังรายการจากแผ่น 15 นาที อธิบาย 15 นาที รวมเวลา 30 นาที ส่วนกลุ่มควบคุม ครูจะสอนตามปกติ 30 นาที แล้วทุกกลุ่มทำแบบทดสอบใช้เวลาประมาณ 30 นาที รวมเวลาทดลองกลุ่มละประมาณ 1 ชั่วโมงต่อครั้ง จะต้องใช้เวลา 3 ครั้งในการทดลอง

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หาค่าเฉลี่ยของคะแนน นำคะแนนจากการทดสอบมาหารายเฉลี่ยเพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดค่าอื่น ๆ และเปรียบเทียบกันในแต่ละตัวแปรที่ทำการศึกษา การหาค่าเฉลี่ยของคะแนนคำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N} \quad (\text{Guilford, 1965 : 54})$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบ

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่ม

4.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการทดสอบ คำนวณจากสูตร

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}} \quad (\text{Ferguson, 1966 : 67})$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสองแล้ว

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่ม

4.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ คำนวณจากสูตร KR-20 ของ คูเกอร์ - วิการ์คสัน

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\Sigma pq}{S_x^2} \right] \quad (\text{Ferguson. 1966 : 67})$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ

p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูก

q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิด ($q = 1-p$)

pq แทน ความแปรปรวนของข้อสอบแต่ละข้อ (ในกรณีให้คะแนนแบบศูนย์-หนึ่ง)

S_x^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมด

4.4 หาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด (Standard Error of Measurement) คำนวณจากสูตร

$$SE_{meas} = S_x \sqrt{1 - r_{tt}} \quad (\text{Guilliksen. 1967 : 63})$$

เมื่อ SE_{meas} แทน ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด

S_x แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากการทดสอบ

r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

4.5 การทดสอบความแตกต่างของผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยของกลุ่มตัวอย่าง
ทั้ง 4 กลุ่ม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบองค์ประกอบเดียว (One Way Analysis
of Variance) (Lindquist, 1953 : 56)

4.6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละคู่ โดยใช้วิธีเปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple Comparison
แบบ T-Method ของ Tukey (อินทกั ศรีโสภา 2520 : 256 - 257)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ความพึงพอใจที่เกิดจากการฟังรายการวิทยุที่เป็นละครวิทยุ บทสนทนา และบทความ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และการสอนปกติ เรื่อง ยาเสพติดให้โทษ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ความพึงพอใจที่เกิดจากการฟังรายการวิทยุที่เป็นละครวิทยุ บทสนทนา และบทความ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และการสอนปกติ เรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ความพึงพอใจที่เกิดจากการฟังรายการวิทยุที่เป็นละครวิทยุ บทสนทนา และบทความ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และการสอนปกติ เรื่อง การวางแผนครอบครัว

แต่ละตอนจะมีลำดับขั้นตอนการเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. คำสถิติพื้นฐานของข้อมูลผลการเรียนรู้
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนรู้จากการฟังรายการวิทยุรูปแบบต่าง ๆ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และการสอนปกติ จากการใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบองค์ประกอบเดียว (One Way ANOVA)

3. เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละคู่ โดยวิธีเปรียบเทียบพหุคูณแบบ T-Method ของ Tukey เมื่อพบความแตกต่างของผลการเรียนรู้จากการทดลองแต่ละวิธี

การแปลความหมายของผลวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนนักศึกษาทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
X	แทน ผลรวมของคะแนนทุกตัว
S	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน ความแปรปรวน
SS	แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน ค่ารวมเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
df	แทน ตัวแปรอิสระ (degree of freedom)
F	แทน ค่าสถิติจากการแจกแจง F-distribution
∞	แทน รัศมีนัยสำคัญทางสถิติ
q	แทน จตุรภาคที่ใช้พิจารณาในการเปรียบเทียบกลุ่ม
กลุ่มทดลอง ก.	แทน กลุ่มตัวอย่างที่เรียนจากการฟังบทละครวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม
กลุ่มทดลอง ข.	แทน กลุ่มตัวอย่างที่เรียนจากการฟังบทสนทนาตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม
กลุ่มทดลอง ค.	แทน กลุ่มตัวอย่างที่เรียนจากการฟังบทความตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม
กลุ่มควบคุม	แทน กลุ่มตัวอย่างที่เรียนจากการสอนปกติ

รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการวิจัย

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยที่เกิดจากการฟังรายการวิทยุที่เป็น
บทละครวิทยุ บทสนทนา และบทความ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กับการสอนปกติ
เรื่อง ยาเสพติดให้โทษ

1. ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย เรื่องยาเสพติดให้โทษ เสนอ
ค่า $N, \bar{X}, S^2$ และ S ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสี่กลุ่ม ถึงตาราง 4

ตาราง 4 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลผลการเรียนรู้นักศึกษาวิชาชีพ เรื่อง ยาเสพติดให้โทษ

การสถิติ กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	S
กลุ่มทดลอง ก.	26	15.31	2.462	1.569
กลุ่มทดลอง ข.	26	14.81	4.082	2.020
กลุ่มทดลอง ค.	26	14.54	4.178	2.044
กลุ่มควบคุม	26	13.77	3.945	1.986

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มทดลอง ก. มีคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนรู้นักศึกษา ร้อยละ 100 มาจากกลุ่มทดลอง ข. และกลุ่มทดลอง ค. ส่วนกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ซึ่งหมายความว่า การเรียนจากกรณีศึกษาทั้งสามรูปแบบ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม ส่งผลให้การเรียนรู้นักศึกษาวิชาชีพสูงกว่าการสอนปกติ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้นักศึกษาวิชาชีพ เรื่อง ยาเสพติดให้โทษของนักศึกษาผู้ใหญ่ที่เรียนจากกรณีศึกษาทั้งสามรูปแบบต่าง ๆ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และการสอนปกติ จากการวิเคราะห์ในตาราง 4 พบว่าค่าสถิติพื้นฐานของผลการเรียนรู้นักศึกษาวิชาชีพของกลุ่มตัวอย่างทั้งสี่กลุ่มแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบว่าคะแนนเฉลี่ยต่างกันอย่างไร มีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ จึงทดสอบโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบของค่า ประกอบไปด้วยปรากฏผลการวิเคราะห์ดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบองค์ประกอบเดียว เพื่อเปรียบเทียบคะแนนผลการเรียนรู้คุณพุทธวิสัย เรื่องยาเสพติดให้โทษ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสี่กลุ่ม

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	32.18	3	10.73	2.92 *
ภายในกลุ่ม	366.66	100	3.67	
รวมทั้งหมด	398.84	103		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าผลการเรียนรู้คุณพุทธวิสัย เรื่องยาเสพติดให้โทษ ของกลุ่มที่เรียนจากการฟังรายการวิทยุที่เป็นบทละครวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มที่เรียนจากการฟังบทสนทนาตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มที่เรียนจากการฟังบทความตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และกลุ่มที่เรียนจากการสอนปกตินั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เพื่อให้ทราบว่าการเรียนรู้คุณพุทธวิสัย เรื่องยาเสพติดให้โทษของกลุ่มตัวอย่าง คุใด ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบด้วย T-Method ของ Tukey ปราบกฎผลวิเคราะห์ดังตาราง 6

ตาราง 6 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวของกลุ่มตัวอย่าง เรื่องยาเสพติดให้โทษ

กลุ่ม		กลุ่มทดลอง ก.	กลุ่มทดลอง ข.	กลุ่มทดลอง ค.	กลุ่มควบคุม
	$\bar{X}$	15.31	14.81	14.54	13.77
กลุ่มทดลอง ก.	15.31	—	1.316	2.026	4.053*
กลุ่มทดลอง ข.	14.81		—	0.711	2.737
กลุ่มทดลอง ค.	14.54			—	2.026
กลุ่มควบคุม	13.77				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลอง ก. มีผลการเรียนรู้นานพหุวิธีพิสัย เรื่องยาเสพติดให้โทษ สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ นั้น มีผลการเรียนรู้นานพหุวิธีพิสัย เรื่องยาเสพติดให้โทษ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ

1. กลุ่มที่เรียนจากการฟัง รายการวิทยุที่เป็นบทละครวิทยุตามค่ายการอาชีพ รวมกลุ่ม มีผลต่อการเรียนรู้นานพหุวิธีพิสัยสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. กลุ่มที่เรียนจากการฟัง รายการวิทยุที่เป็นบทละครวิทยุตามค่ายการอาชีพ รวมกลุ่ม กลุ่มที่เรียนจากการฟังบทสนทนาตามค่ายการอาชีพ รวมกลุ่ม และกลุ่มที่เรียนจากการฟังบทความตามค่ายการอาชีพ รวมกลุ่ม มีผลการเรียนรู้นานพหุวิธีพิสัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. กลุ่มที่เรียนจากการฟัง รายการวิทยุที่เป็นบทสนทนาตามค่ายการอาชีพ รวมกลุ่ม กลุ่มที่เรียนจากการฟังบทความตามค่ายการอาชีพ รวมกลุ่ม และกลุ่มที่เรียนจากการสอนปกติ มีผลการเรียนรู้นานพหุวิธีพิสัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้นักพุทธรูปที่เลือกจากการฟังรายการวิทยุที่เป็น
บทละครวิทยุ บทสนทนา และบทความ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และการสอนปกติ
เรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

1. คำนวณค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลผลการเรียนรู้นักพุทธรูปที่เลือก เรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ เสนอ
ค่า N , $\bar{X}$, S^2 และ S ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ดังตาราง 7

ตาราง 7 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลผลการเรียนรู้นักพุทธรูปที่เลือก เรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

ค่าสถิติ กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	S
กลุ่มทดลอง ก.	26	15.19	2.642	1.625
กลุ่มทดลอง ข.	26	14.73	3.565	1.888
กลุ่มทดลอง ค.	26	14.81	3.522	1.877
กลุ่มควบคุม	26	13.81	3.242	1.80

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลอง ก. มีคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนรู้นักพุทธรูปที่เลือก
เรื่องสิ่งแวดล้อมทดลอง ค. และกลุ่มทดลอง ข. ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำกว่ากลุ่ม
ซึ่งหมายความว่าผลการเรียนจากการฟังรายการวิทยุทั้งสามรูปแบบ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม
ให้ผลการเรียนรู้นักพุทธรูปที่สูงกว่าการสอนปกติ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้นักพุทธรูปที่เลือก เรื่อง สิ่งแวดล้อม
เป็นพิษ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนจากการฟังรายการวิทยุรูปแบบต่าง ๆ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม
และการสอนปกติ จากการวิเคราะห์ในตาราง 7 พบว่าค่าสถิติพื้นฐานของผลการเรียนรู้นัก
พุทธรูปที่เลือก ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบว่าคะแนนเฉลี่ยต่างกันอย่างไร
ทางสถิติหรือไม่ จึงทดสอบโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบของคู่ ประกอบด้วย มีรากฐาน
การวิเคราะห์ดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบองค์ประกอบเดียว เพื่อเปรียบเทียบ
คะแนนผลการเรียนรู้นักเรียนที่ศึกษา เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสี่กลุ่ม

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	26.68	3	8.96	2.77 *
ภายในกลุ่ม	324.24	100	3.24	
รวมทั้งหมด	351.12	103		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่าผลการเรียนรู้นักเรียนที่ศึกษา เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ของกลุ่มที่เรียนจากการฟังรายการวิทยุที่เป็นบทละครวิทยุตามวิทยุชุมชน กลุ่มที่เรียนจากการฟังบทสนทนาตามวิทยุชุมชน กลุ่มที่เรียนจากการฟังบทความตามวิทยุชุมชน และกลุ่มที่เรียนจากการสอนพิเศษนั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เพื่อให้ทราบว่าการเรียนรู้นักเรียนที่ศึกษา เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ของกลุ่มตัวอย่างคู่ใดที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบด้วย T-Method ของ Tukey ปราบกฎผลวิเคราะห์ทั้งตาราง 9

ตาราง 9 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคู่ของกลุ่มตัวอย่าง เรื่องสิ่งแวดลอม
เป็นพิษ

กลุ่ม		กลุ่มทดลอง ก.	กลุ่มทดลอง ข.	กลุ่มทดลอง ค.	กลุ่มควบคุม
	$\bar{x}$	15.19	14.73	14.81	13.81
กลุ่มทดลอง ก.	15.19	—	1.314	1.086	3.943*
กลุ่มทดลอง ข.	14.73		—	-0.229	2.629
กลุ่มทดลอง ค.	14.81			—	2.857
กลุ่มควบคุม	13.81				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลอง ก. มีผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย เรื่อง
สิ่งแวดลอมเป็นพิษ สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มตัวอย่าง
อื่นๆ นั้นมีผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย เรื่องสิ่งแวดลอมเป็นพิษ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ นั่นคือ

1. กลุ่มที่เรียนจากการฟังรายการวิทยุที่เป็นบทละครวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม
มีผลให้การเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

2. กลุ่มที่เรียนจากการฟังรายการวิทยุที่เป็นบทละครวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม
กลุ่มที่เรียนจากการฟังบทสนทนาตามด้วยการอภิปรายรายกลุ่ม และกลุ่มที่เรียนจากการฟังบทควา
ตามด้วยการอภิปรายรายกลุ่ม มีผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. กลุ่มที่เรียนจากการฟังรายการวิทยุที่เป็นบทสนทนาตามด้วยการอภิปรายรายกลุ่ม
กลุ่มที่เรียนจากการฟังบทความตามด้วยการอภิปรายรายกลุ่ม และกลุ่มที่เรียนจากการสอนปกติ มีผล
การเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการเรียนรู้นักอนุพิทยที่เกิจากการฟัง รายการวิทยุที่เป็น
บทละครวิทยุ บทสนทนา และบทความ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และการสอนฝัก
เรื่องการวางแผนครอบครัว

1. คาสติพื้นฐานของข้อมูลผลการเรียนรู้นักอนุพิทย เรื่องการวางแผนครอบครัว
เสนอค่า N , $\bar{X}$, S^2 และ S ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสี่กลุ่ม ดังตาราง 10

ตาราง 10 แสดงคาสติพื้นฐานของข้อมูลผลการเรียนรู้นักอนุพิทย เรื่องการวางแผนครอบครัว

คาสติ กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	S
กลุ่มทดลอง ก.	26	15.23	3.385	1.840
กลุ่มทดลอง ข.	26	14.88	2.466	1.570
กลุ่มทดลอง ค.	26	14.62	3.846	1.961
กลุ่มควบคุม	26	13.81	3.762	1.939

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มทดลอง ก. มีคะแนนเฉลี่ยของผลการเรียนรู้นัก
มากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มทดลอง ข. และกลุ่มทดลอง ค. ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด
ความสำคัญ ซึ่งหมายความว่าผลการเรียนจากการฟัง รายการวิทยุทั้งสามรูปแบบ ตามด้วยการ
อภิปรายกลุ่ม ให้ผลการเรียนรู้นักอนุพิทยสูงกว่าการสอนฝัก

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้นักอนุพิทย เรื่องการวางแผน
ครอบครัว ของนักศึกษานักเรียนใหญ่ที่เรียนจากการฟัง รายการวิทยุรูปแบบต่าง ๆ ตามด้วยการ
อภิปรายกลุ่ม และการสอนฝัก จากการวิเคราะห์ตาราง 10 พบว่าคาสติพื้นฐานของผลการ
เรียนรู้นักอนุพิทยของกลุ่มตัวอย่างทั้งสี่กลุ่มแตกต่างกัน เพื่อให้ทราบว่าจะแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ จึงทดสอบโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบองค์รวม ระกอบด้วย
ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังตาราง 11

ตาราง 11 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบองค์ประกอบเดียว เพื่อเปรียบเทียบคะแนนผลการเรียนรู้นักศึกษาที่สัปดาห์ที่ 15 เรื่องการวางแผนครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่างทั้งสี่กลุ่ม

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	28.66	3	9.55	* 2.84
ภายในกลุ่ม	336.46	100	3.36	
รวมทั้งหมด	365.12	103		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าผลการเรียนรู้นักศึกษาที่สัปดาห์ที่ 15 เรื่องการวางแผนครอบครัว ของกลุ่มที่เรียนจากการฟังรายการวิทยุที่เป็นบทละครวิทยุตามความชอบการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มที่เรียนจากการฟังบทสนทนาตามความชอบการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มที่เรียนจากการฟังบทความตามความชอบการอภิปรายกลุ่ม และกลุ่มที่เรียนจากการสอนปกตินั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. เพื่อให้ทราบว่าการเรียนรู้นักศึกษาที่สัปดาห์ที่ 15 เรื่องการวางแผนครอบครัว ของกลุ่มตัวอย่างคู่ใดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบด้วย T-Method ของ Tukey ปรากฏผลวิเคราะห์ดังตาราง 12

ตาราง 12 แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างคู่ของกลุ่มตัวอย่าง เรื่องการวางแผนครอบครัว

กลุ่ม		กลุ่มทดลอง ก.	กลุ่มทดลอง ข.	กลุ่มทดลอง ค.	กลุ่มควบคุม
	$\bar{X}$	15.23	14.88	14.62	13.81
กลุ่มทดลอง ก.	15.23	—	0.972	1.694	3.944*
กลุ่มทดลอง ข.	14.88		—	0.722	2.972
กลุ่มทดลอง ค.	14.62			—	2.250
กลุ่มควบคุม	13.81				—

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลอง ก. มีผลการเรียนรู้นักนพฐิติด้วยเรื่อง การวางแผนครอบครัว สูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่ม ตัวอย่างอื่น ๆ นั้นผลการเรียนรู้นักนพฐิติด้วยเรื่องการวางแผนครอบครัว แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ

1. กลุ่มที่เรียนจากกา รฟัง รายการวิทยุที่เป็นบทละครวิทยุตามค่ายกา รอาชีพ รายการ มีผลให้การ เรียนรู้นักนพฐิติด้วยสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2. กลุ่มที่เรียนจากกา รฟัง รายการวิทยุที่เป็นบทละครวิทยุตามค่ายกา รอาชีพ รายการ กลุ่มที่เรียนจากกา รฟังบทสนทนาตามค่ายกา รอาชีพ รายการ และกลุ่มที่เรียนจากกา รฟังบทความ ตามค่ายกา รอาชีพ รายการ มีผลการ เรียนรู้นักนพฐิติด้วยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. กลุ่มที่เรียนจากกา รฟัง รายการวิทยุที่เป็นบทสนทนาตามค่ายกา รอาชีพ รายการ กลุ่มที่เรียนจากกา รฟังบทความตามค่ายกา รอาชีพ รายการ และกลุ่มที่เรียนจากการสอนปกติ มีผลการ เรียนรู้นักนพฐิติด้วยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทขอ สรุปผล อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

บทขอ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การปฏิบัติพิสัยจากการฟัง รายการวิทยุ ซึ่งมีเนื้อหาคือ
ด้วยเพลงบันทึกเสียง ที่เป็นบทละครวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม บทสนทนาตามด้วยการ
อภิปรายกลุ่ม บทความตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กับการสอนปกติ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

ผลการเรียนรู้การปฏิบัติพิสัย ของกลุ่มที่เรียนจากการฟังรายการบทละครวิทยุตามด้วยการ
อภิปรายกลุ่ม กลุ่มที่เรียนจากการฟังรายการบทสนทนาตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มที่เรียน
จากการฟังรายการบทความตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และกลุ่มที่เรียนจากการสอนปกติ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 โรงเรียนผู้ใหญ่จักราชบุรณะ เขตพระนคร
กรุงเทพมหานคร จำนวน 104 คน เลือกมาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random
Sampling) จากจำนวน 365 คน แบ่งนักศึกษาทั้ง 104 คน ออกเป็น 4 กลุ่ม เท่า ๆ กัน
กลุ่มละ 26 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากนั้นใช้วิธีจับสลาก
เพื่อกำหนดกลุ่มเป็นกลุ่มทดลอง ก. กลุ่มทดลอง ข. กลุ่มทดลอง ค. และกลุ่มควบคุม

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาคนควว

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ นำมาจากหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น ระดับ 3 วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จำนวน 3 เรื่อง คือ ยาเสพติดให้โทษ สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ และการวางแผนครอบครัว

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ในการทดลองครั้งนี้ ใช้เวลาในการทดลองสามครั้ง คือ

- ครั้งที่ 1 ทดลองเรื่อง ยาเสพติดให้โทษ
- ครั้งที่ 2 ทดลองเรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ
- ครั้งที่ 3 ทดลองเรื่อง การวางแผนครอบครัว

ในการทดลองทุกกลุ่ม ได้รับความรู้ทดลองพร้อมกันโดยกลุ่มทดลองทุกกลุ่มฟังรายการวิทยุที่บันทึกเสียงไว้ด้วยเทป 15 นาที ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม 15 นาที รวมเวลา 30 นาที ส่วนกลุ่มควบคุม ครูสอนตามปกติ 30 นาที จากนั้นกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มทำแบบทดสอบ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 30 นาที รวมเวลาในการทดลองแต่ละครั้งประมาณ 1 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. รายการวิทยุที่บันทึกไว้ด้วยเทปในสามรูปแบบ คือ บทละครวิทยุ บทสนทนา และบทควาญ มีความยาว 15 นาที จำนวนสามเรื่อง คือ

- 1.1 ยาเสพติดให้โทษ
- 1.2 สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ
- 1.3 การวางแผนครอบครัว

2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อนและหลังสามฉบับ คือ

- 2.1 แบบทดสอบเรื่องยาเสพติดให้โทษ จำนวน 25 ข้อ เป็นแบบทดสอบ

ที่เลือก ได้รับการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบแล้วโดยมีค่าความเชื่อมั่น .56 ค่าความ

ยากง่ายตั้งแต่ .34 - .75 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 - .46 ดังแสดงไว้ในภาคผนวก

2.2 แบบทดสอบ เรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ จำนวน 25 ข้อ เป็นแบบทดสอบ
 สี่ตัวเลือก ได้รับการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบแล้วโดยมีความเชื่อมั่น .67 ค่าความ
 ยากง่ายตั้งแต่ .37 - .70 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .26 - .45 ดังแสดงไว้ในภาคผนวก

2.3 แบบทดสอบ เรื่อง การวางแผนครอบครัว จำนวน 25 ข้อ เป็นแบบทดสอบ
 สี่ตัวเลือก ได้รับการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบแล้วโดยมีความเชื่อมั่น .59 ค่าความ
 ยากง่ายตั้งแต่ .37 - .75 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 - .46 ดังแสดงไว้ในภาคผนวก

การดำเนินการทดลอง

การทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แผนการทดลองแบบ Post test-Only Control Group Design เพื่อศึกษาความแตกต่างของผลการเรียนรู้ก่อน-หลังเรียน จากการจัดรายการวิทยุสามรูปแบบ คือ บทละครวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม บทสนทนาตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม บทความตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และการสอนปกติ ผู้วิจัยจะศึกษาอิทธิพลของตัวแปรแต่ละตัวโดยไม่เกี่ยวข้องกัน

ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสี่กลุ่ม คือกลุ่มทดลองสามกลุ่ม และกลุ่มควบคุมหนึ่งกลุ่ม โดยให้กลุ่มทดลอง ก. เรียนจากการฟังบทละครวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มทดลอง ข. เรียนจากการฟังบทสนทนาตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มทดลอง ค. เรียนจากการฟังบทความตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และกลุ่มควบคุมเรียนจากการสอนปกติ จากนั้นก็ให้นักศึกษาผู้ใหญ่ในกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ก่อน-หลังเรียน ซึ่งจะใช้เวลาในการทดลองรวมสามครั้ง แล้วนำผลทดสอบทั้งสามเรื่องมาตรวจวิเคราะห์ แลจากนั้นนำคะแนนที่ได้มาทำการวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ดังนี้

1. เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย ที่เกิดจากการฟังรายการวิทยุทั้งสามรูปแบบ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และการสอนปกติ ด้วยการหาความเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแปรปรวนของคะแนน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบองค์ประกอบเดียว (One Way ANOVA)

2. หาความแตกต่าง ระหว่างผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยจากคะแนนเฉลี่ยแต่ละกลุ่มตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง หลังจากการเรียนด้วยการฟังรายการวิทยุทั้งสามรูปแบบตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และการสอนปกติโดยวิธี T-Method ของ Tukey

สรุปผลการทดลอง

การศึกษาดังกล่าวครั้งนี้ ปรากฏผลสรุปได้ดังนี้

ผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยทั้งสามเรื่องที่ใช้ในการทดลอง คือ ยาเสพติดให้โทษ สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ และการวางแผนครอบครัว ในวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 ที่เกิดจากการฟังรายการวิทยุทั้งสามรูปแบบ และการสอนปกติ ปรากฏว่ากลุ่มที่เรียนจากการฟังรายการวิทยุที่เป็นบทละครวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่มมีผลการเรียนรู้อ่านพุทธิพิสัยสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนกลุ่มที่เรียนจากการฟังรายการวิทยุที่เป็นบทละครวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มที่เรียนจากการฟังบทสนทนาตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และกลุ่มที่เรียนจากการฟังบทความตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม มีผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

และกลุ่มที่เรียนจากการฟังรายการวิทยุที่เป็นบทสนทนาตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มที่เรียนจากการฟังบทความตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และกลุ่มที่เรียนจากการสอนปกติ มีผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป ปลายผล

การที่กลุ่มตัวอย่างสี่กลุ่มซึ่งมีระดับความสามารถทางการเรียนเท่ากัน โดยให้กลุ่มทดลองเรียนจากการฟังรายการวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม ส่วนกลุ่มควบคุมเรียนจากการสอนปกตินั้น ผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยทั้งสามเรื่องที่ใช้ในการทดลองผลปรากฏว่า

กลุ่มที่เรียนจากการฟังบทละครวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม มีผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากการสอนปกติอย่างเด่นชัด ส่วนกลุ่มที่เรียนจากการฟังบทละครวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มที่เรียนจากการฟังบทสนทนาตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และกลุ่มที่เรียนจากการฟังบทความตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม ไม่มีผลทำให้ผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย แตกต่างกันอย่างเด่นชัด

และกลุ่มที่เรียนจากการฟังบทสนทนาตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มที่เรียนจากการฟังบทความตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และกลุ่มที่เรียนจากการสอนปกติก็เช่นเดียวกัน ไม่มีผลทำให้ผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย แตกต่างกันอย่างเด่นชัด

ตามความคิดเห็นของผู้วิจัยอาจเป็นสาเหตุหลายประการ ประการแรกอาจเป็นเพราะธรรมชาติของตัวรูปแบบของรายการวิทยุเอง คือรูปแบบของรายการทั้งสามนั้น ไม่มีผลทำให้ผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยต่างกัน

และหากเราจะพิจารณาจากตัวแปรแทรกซ้อนอื่นที่ผู้วิจัยคาดไม่ถึงก็อาจมีได้ในการวิจัย อาทิ เช่น เนื้อหาวิชาที่ผู้วิจัยเลือกนำมาใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นเนื้อหาทางยา ๆ เป็นสิ่งที่นักศึกษามืออาชีพและเป็นผู้หาอยู่ในชีวิตประจำวัน คือเรื่องยาเสพติดให้โทษ สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ และการวางแผนครอบครัว ซึ่งอาจเป็นที่เข้าใจกันอยู่แล้ว เพียงแต่เป็นความรู้ที่ยังไม่ได้กระชับเข้าไว้เท่านั้นเอง เมื่อได้รับฟังรายการวิทยุเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ ก็เข้าใจได้ง่าย ๆ ไม่จำเป็นต้องพึ่งเทคนิคการจัดรายการวิทยุอะไรมากนัก ฉะนั้นแม้จะเรียนจากรูปแบบของรายการวิทยุที่ต่างกัน ก็ไม่มีผลอะไรในการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ตรงกันข้ามหากเป็นเนื้อหาที่ไกลตัวนักศึกษามากเกินไป เช่น รูปแบบของรายการวิทยุที่ต่างกันอาจส่งผลให้การเรียนรู้อย่างไรก็ได้ เช่น นักศึกษาไม่เคยรู้จักเขาไฟ เมื่อจะสอนให้นักศึกษารู้จักเขาไฟ โดยจัดเป็นบทเรียนทางวิทยุ โดยใช้รูปแบบของรายการต่างกันสามแบบดังกล่าว แล้ววัดความคิด-

รวบยอด (Concept) น่าจะมีผลต่างกันได้อย่างเด่นชัด แทนที่จะวัดผลการเรียนรู้ตาม พุทธิพิสัย หรืออาจวัดจากความคงทนในการจำ ก็น่าจะมีผลที่แตกต่างกันได้ เพราะในการ ทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เฟ้นสังเกตอย่างใกล้ชิด ขณะที่นักศึกษากำลังฟังรายการวิทยุ พบว่า นักศึกษากลับเรียนจากรูปแบบรายการที่เป็นบทละครวิทยุ นั้น แสดงความสนใจในบทเรียนมาก กว่ากลุ่มใด ๆ เช่น แสดงอาการหัวเราะชอบใจคำพูดของตัวละคร หรือการพูดสอพลอแทรก โต้ตอบกับตัวละครเป็นต้น ส่วนบทสนทนา บทความ และการสอนฝึก ก็ได้รับความสนใจ น้อยลงตามลำดับ

ตามสภาพการณ์แล้วรายการบทละครวิทยุ น่าจะให้ผลการเรียนรู้ตามพุทธิพิสัยดีกว่า บทสนทนาและบทความ จากการสำรวจของนักการศึกษาในสหรัฐ สรุปความเห็นพ้องกันว่า บทละครวิทยุ นั้นเหมาะแก่นักเรียนชั้นสูง ๆ สำหรับนักเรียนชั้นเล็ก ๆ จะใช้บทความหรือบท สนทนา ก็ใกล้เคียงเหมือนกัน (กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 19) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยนี้ สำหรับความคิดเห็นเจ้าหน้าที่วิทยุในออสเตรเลียสรุปว่า รายการบทความก็ใช้ได้ดี หากผู้พูด มีความสามารถในการบรรยายได้ดี (กระทรวงศึกษาธิการ 2503 : 23) ฉะนั้นผลการ เรียนรู้จากรายการวิทยุอาจขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้แสดงในรายการวิทยุที่แตกต่างกันด้วย นี่ก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้รูปแบบรายการวิทยุต่างกัน ไม่อาจส่งผลให้ผลการเรียนรู้ต่าง กันได้ เพราะไม่อาจใช้บุคคลเดียว แสดงทั้งหมดได้ในทุกรายการได้นั่นเอง

การอธิบายรายการเป็นวิธีหนึ่งที่ผู้วิจัยได้กำหนดขึ้น เพื่อให้กลุ่มทดลองทุกคนได้แสดงความ คิดเห็นเพื่อเป็นการระดมความคิด ในการแก้ปัญหา ตามประเด็นที่ตั้งขึ้นหลังจากมีการฟังรายการ วิทยุจบลงแล้ว จากการสังเกตของผู้วิจัยในขณะที่นักศึกษาทุกคนกำลังอธิบาย ปรากฏว่าการ อธิบายเป็นกลุ่มใหญ่สมาชิกในกลุ่มบางคนพูดจากการพูดเสียคนเดียว บางคนก็ไม่ยอมแสดง ความคิดเห็น เวลาที่ใช้ในการอธิบายอาจจะน้อยเกินไป เลยทำให้ผลการเรียนรู้ไม่แตกต่าง กัน ฉะนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปจะต้องคำนึงถึงวิธีการอธิบาย ซึ่งควรจะได้มีการฝึกการอธิบาย เป็นอย่างถี่ถ้วน เปาโล เฟร์ ได้เสนอถึงหลักการสอนผู้ใหญ่วิธีให้อธิบาย ยิ่งอธิบายดีก็ยิ่ง เพียงใจ ผู้เรียนก็จะมองเห็นความถูกต้องความจริงใจมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ทักษะของผู้เรียนเอง จะเปลี่ยนจากความคิดเห็น เนื่องจากการวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ และมองเห็น

ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนย่อย ซึ่งแต่เดิมผู้เรียนยังมองไม่เห็น (สุนทร สุนันท์ชัย 2519 : 391 - 392)

ส่วนรายการวิทยุที่เป็นบทละครวิทยุตามกติกการอภิปรายกลุ่ม ส่งผลให้การเรียนรู้สูงกว่าการสอนปกตินั้น ก็แสดงให้เห็นแนวโน้มว่าคุณสมบัติของบทละครวิทยุซึ่งประกอบด้วยเสียงพูดของตัวละครที่ต่างกัน เสียงดนตรี และเสียงประกอบ (Sound Effect) ซึ่งเป็นการทำให้เกิดความสมจริงสมจังในเนื้อหาที่กำลังเสนออยู่ สิ่งเหล่านี้เองเป็นลักษณะเด่นของบทละครวิทยุ (จิระพันธ์ เมาะ 2524 : 16, Crews. 1944 : 125, Missouri State Dpt. of Education. 1959 : 69) ที่อาจส่งผลให้การเรียนรู้สูงกว่าการสอนปกติตามผลการวิจัยนี้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยนี้ ถ้าจะใช้บทเรียนที่มีลักษณะเป็นรายการวิทยุสอนความรู้ด้านพหุวิธีพิสัย จะใช้รายการรูปแบบไหนก็ได้ ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน แต่ขอให้นาสังเกตคือรายการบทละครวิทยุมีแนวโน้มว่าจะได้รับการพิจารณาเลือกรายการแบบอื่น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัย โดยการนำเอาการอภิปรายกลุ่มใหญ่ และการอภิปรายกลุ่มย่อย มาใช้กับรูปแบบของรายการวิทยุ ว่ารูปแบบใดจะส่งผลต่อการเรียนรู้ได้ดีกว่ากัน
2. ควรมีการวิจัยผลการเรียนรู้ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เช่น การวิจัยทางทัศนคติ หลังจากการฟังรายการวิทยุในรูปแบบต่าง ๆ หรือลองวิจัยดูว่ารูปแบบรายการแบบใดส่งผลต่อความสนใจหรือความคงทนในการจำ ได้ดีที่สุด อย่างนี้เป็นต้น

ນັກກະສັດ

บรรณานุกรม

- กต สวัสดิ์พาณิชย์ "เทคโนโลยีทางการศึกษา" ประมวลบทความเกี่ยวกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2517, 250 หน้า
- เกตุณี โชติกเสถียร การใช้เทคโนโลยีทางการสอนในห้องเรียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา 2523, 248 หน้า อักสาเนา
- เกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ "การวางแผนครอบครัวกับโครงการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ" วารสารประชากรศึกษา 1 : 52 - 54 พฤษภาคม - มิถุนายน 2519
- ขวัญจิต กัญญาชีพ ผลการเรียนรู้ออกจากการฟังรายการวิทยุเพื่อการศึกษาในระบบแบบฟังและอภิปราย กับฟังแล้วไม่อภิปราย ของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 ปริญญาโทพนธ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 84 หน้า อักสาเนา
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 อักษรปริทัศน์ 2520 ก., 33 หน้า
- _____ รายงานการวิจัยการจัดการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ 2520 ข., 74 หน้า
- _____ รายงานไม่หนังสือในประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2517, 51 หน้า
- คณเพชร ฉัตรสุกกุล กิจกรรมกลุ่มในห้องเรียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 101 หน้า อักสาเนา
- จันทิภา ลิ้มภิเจริญ กระบวนการกลุ่มในการเรียนการสอน วิทยาลัยครูภูเก็ต ภาควิชาจิตวิทยา และแนะแนว 2522, 99 หน้า
- จารุรัตน์ นุสึกะพงษ์ และคณะฯ คู่มือผลิตรายการวิทยุทาง ว.ปณ. ชุดที่ 5 "รายการสนทนา" กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ม.ป.ป., 10 หน้า
- จิระพันธ์ เถาะ ศึกษาลักษณะการใช้สิ่งช่วยจัดความถี่ความยาวของคลื่นสีกส์ัมผัสแบบทาง ๆ ก่อนการเสนอละครวิทยุทางการศึกษา ที่มีผลต่อการเรียนรู้อาพหิพัตย์ และความคงทนในการเรียนรู้อาพหิพัตย์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 133 หน้า อักสาเนา

จุฬพล รอดคำดี และคนอื่น ๆ คู่มืออบรมผู้ผลิตรายการวิทยุทาง ว.ป.อ. ชุดที่ 3 "รายการ
ທຸກຄວາມ" กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ม.ป.ป., 7 หน้า
ชม ภูมิภาต "การปรับเปลี่ยนคตินิยมและวิธีการใหม่" ใน ศูนย์ศึกษา 11 : 58 - 59
พฤศจิกายน 2506

_____ "สื่อสารมวลชนกับการพัฒนาประเทศ" ใน ศึกษาศาสตร์ 1 : 78 มิถุนายน -
ธันวาคม 2519

_____ คู่มือการผลิตรายการวิทยุกระจายเสียง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา
เทคโนโลยีทางการศึกษา 2520, 327 หน้า

ชวาล แพทย์กุล เทคนิคการวิจัย วัฒนาพานิช 2508, 452 หน้า

_____ เทคนิคการเขียนขอทดสอบในโรงเรียนเพื่อตนเอง 2/2 ซอยอุดมยศ 3,
สุขุมวิท 71 หัวหมาก บางกะปิ กทม. 24 2520, 407 หน้า

เจียงใหม่, มหาวิทยาลัย คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาส่งเสริมการศึกษา รายงานผลการวิจัย
เรื่อง ลักษณะปัญหาและความต้องการของประชาชนภาคเหนือเกี่ยวกับการศึกษาผู้ใหญ่
โรงเรียนพระเสริรัฐสิริ 2520, 370 หน้า

นงนุช จงพฤษ และคนอื่น ๆ คู่มือการศึกษาวิจัยสอนวิทยาศาสตร์ มิตรสยาม 2517,
279 หน้า

บุญสม นาวานุเคราะห์ "โครงการจัดการไม่หนังสือ" รวมบทความการศึกษาผู้ใหญ่
กองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2515, 322 หน้า
ประจักษ์ บุญชัย "รูปแบบการสอนในวัยปัจจุบันสำหรับเด็กประถม" ใน วิทยาสาร
28 : 53 - 54 เมษายน 2520

* ปวย อิงภากร เสียงพ่อยาเสียงสิน สำนักพิมพ์แคลิไทย 2517, 227 หน้า

เป็รื่อง กุฑ "โสภณศึกษา" ใน นิทรรศการโสภณศึกษา 23 - 24 ธันวาคม 2515
ณ วศ. ประสานมิตร สุขุมวิท 23 หน้า 1 - 2 สหนิคมการพิมพ์ 2515

_____ การวิจัยสื่อและนวัตกรรมการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา 2519, 139 หน้า

- พนม ลิมอาวี กมลสัมพันธ์ จินกัณฑ์การพิมพ์ กทม. 2520, 122 หน้า
- ไพฑูริย์ จันทยศ "คำนำ" รายงานการทดลองหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ
ระดับ 3 - 4 ปีการศึกษา 2518 - 19 ศูนย์การศึกษาผู้ใหญ่ ภาคเหนือ เชียงใหม่
 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2519, 123 หน้า
- ไพโรจน์ เมาใจ การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาสุขศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษา
ปลายโดยใช้สไลด์ประกอบเพลงยวียุทธศาสตร์ ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา
 ประสานมิตร 2516, 92 หน้า
- มนัส ภากรณ์ พฤติกรรมทางการงานการรู้จักและกัมสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนของครูสอน
การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร 2520, 94 หน้า
- มานพ กละคร "หลักสูตรเรียนครูของผู้ใหญ่ 8 ประการ" รวมบทความการศึกษาผู้ใหญ่
 หน้า 97 - 102 กองการศึกษาผู้ใหญ่ กรมสามัญศึกษา 2515
- โมหันต์ อับดุลกาเดร์ จิตวิทยาและเทคนิคการสอนการศึกษาผู้ใหญ่ หรือการศึกษานอกระบบ
โรงเรียน อักษรมั่งคั่ง 2517, 88 หน้า
- เยาวพา เกษะคุปต์ ทฤษฎีกระบวนการกมลสัมพันธ์สำหรับการสอนในระดับประถมศึกษา
 วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 294 หน้า อุดสาเนา
- วิจิตร ศรีสอน "เทคนิควิทยาทางการศึกษา" รายงานการสัมมนาเรื่องการพัฒนาผู้นำ
นวกกรรมและเทคโนโลยีมาปรับปรุงคุณภาพการประถมศึกษาในโรงเรียนที่นครสอนไม่ครบชั้น
ณ ศูนย์วัสดุการศึกษา โรงพิมพ์สุราษฎร์ 2516, 320 หน้า
- วิชัย วงษ์ใหญ่ พัฒนาหลักสูตรและการสอน โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม 2521, 220 หน้า
- วิเชียร โฉมทศ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 จากการใช้วิทยุเพื่อการสอนในรูปแบบรายการที่ต่างกัน ปริญญาโท กศ.ม.
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 132 หน้า อุดสาเนา

วิโรจน์ แสงผล ผลการเรียนรู้ขอความจริงของนักศึกษาประเภทนิสิตวิชาการศึกษา ปีที่ 1
วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา จากการใช้ภาพยนตร์ 16 ม.ม. วีซีทีง ๗ วิทยานิพนธ์ ศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 143 หน้า อักษรนำ

วีระพันธ์ สวัสดิ์ ประสิทธิภาพของรายการวิทยุโครงการศึกษานอกโรงเรียนทางวิทยุและไปรษณีย์
ของศูนย์การศึกษาอบรมประจำภาคใต้ วิทยานิพนธ์ ศ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522,
 129 หน้า อักษรนำ

ไวรัช เจียมบรรจง อิทธิพลของขนาดกลุ่ม และลักษณะของสมาชิกต่ออิทธิพลและความพอใจ
ในกลุ่ม วิทยานิพนธ์ ศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 59 หน้า
 อักษรนำ

ศึกษาธิการ, กระทรวง กองเผยแพร่การศึกษา วิทยุโรงเรียน : หลักการและวิธีการสอน 2503,
 138 หน้า

_____ รวมบทความการศึกษานานาชาติ กองการศึกษานานาชาติ กรมสามัญศึกษา โรงพิมพ์คุรุสภา
 ลาดพร้าว กรุงเทพฯ 2515, 322 หน้า

_____ กองการศึกษานานาชาติ คู่มือการสอนการศึกษานานาชาติแบบเบ็ดเสร็จ กองการศึกษานานาชาติ
 2517, 331 หน้า

_____ กองการศึกษานานาชาติ โครงการแก้ไขการไม่รู้นั่งสอแบบเบ็ดเสร็จ 2518, 5 หน้า
 อักษรนำ

_____ รวมบทความการศึกษานานาชาติ เล่ม 2 โรงพิมพ์คุรุสภา 2519, 456 หน้า

สมประสงค์ วิทย์เกียรติ รายงานการศึกษานานาชาติแบบเบ็ดเสร็จ ปี 2515 - 2518 โครงการ
 การศึกษานานาชาติแบบเบ็ดเสร็จ กองการศึกษานานาชาติ กรมสามัญศึกษา 2518, 112 หน้า

สมพงษ์ กิริเจริญ และคณะ คู่มือการใช้สื่อทัศนวัสดุ สำนักพิมพ์โครงการพัฒนาการศึกษา
 กระทรวงศึกษาธิการ 2506, 422 หน้า

สมาน ชาดิยานนท์ "เทคโนโลยีทางการศึกษา" ใน ประมวลบทความเกี่ยวกับนวัตกรรม และ
เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2517, 250 หน้า

สาย ภาณุรัตน์ "ความสำคัญของการศึกษานานาชาติกับการพัฒนาประเทศ" คู่มืออบรมผู้สอนการศึกษานานาชาติ
แบบเบ็ดเสร็จ หน้า 17 - 20 กองการศึกษานานาชาติ กรมสามัญศึกษา 2518

- สุจิต ใยชอบ การเขียนแบบทาง โรงพิมพ์สุภา 2515, 83 หน้า
- สุนทร สุนันท์ชัย "วิธีสอนการศึกษายุ่งใหญ่แบบเบ็คส์เรจ" คู่มือสอนการศึกษายุ่งใหญ่แบบเบ็คส์เรจ 76 - 81 กองการศึกษายุ่งใหญ่ กรมสามัญศึกษา 2518
- _____ "เปาโลแฟร์ กับการสอนใหญ่ใหญ่หนังสือ" ใน รวมบทความการศึกษายุ่งใหญ่ เล่ม 2 หน้า 391 - 392 โรงพิมพ์สุภา 2519
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ หลักการเรียนรู้อย่างใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร คณะศึกษาศาสตร์ ภาควิชาการศึกษายุ่งใหญ่ 2524, 91 หน้า
- โสภณ ชูกลุพิชัย และ อรุณ ชื่นมณ จิตวิทยาสังคม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ม.ป.ป., 236 หน้า
- อนันต์ ศรีโสภณ การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2520 ก., 251 หน้า
- _____ สถิติเบื้องต้น ไทยวัฒนาพานิช 2520 ข., 396 หน้า
- _____ หลักการวิจัยเบื้องต้น พิมพ์ครั้งที่ 2 สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช 2521, 430 หน้า
- อรรถา ปรัชญ์โถม การใช้สื่อการสอนแบบละครในโรงเรียนมัธยมในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 157 หน้า
- อรรถา เข็มธาวาร วิทยุกระจายเสียงและการผลิตรายการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะนิเทศศาสตร์ ภาควิชาการสื่อสารมวลชน ม.ป.ป., 314 หน้า อักษรสาม
- อรรถา พงษ์วาท "การหนังสือและพัฒนาบท" ใน วารสารการศึกษายุ่งใหญ่ 11 : 65 กรกฎาคม - สิงหาคม 2517
- อาคม จันทสุนทร และคนอื่น "ลดเวลาการสอน" นวัตกรรมการศึกษา โครงการส่งเสริมสมรรถภาพการสอน 2511, 378 หน้า
- อูราร เนื่องจำนงค์ สัณวณวิทยุกระจายเสียง อักษรสาม 2508, 276 หน้า
- _____ สัณวณวิทยุ - โทรทัศน์ อักษรสาม 2520, 192 หน้า
- เอนกกุล กวีแสง จิตวิทยาการศึกษา พิมพ์ 2520, 267 หน้า

- ✓ Abbot, Waldo., and Rider, L. Richard. Handbook of Broadcasting.
New York, McGraw-Hill, Inc., 1957. 531 p.
- Aspinall, Richard. Radio Programme Production. UNESCO Paris, 1971.
151 p.
- ✓ Callahan, Jennie Waugh. Radio Workshop for Children. New York,
McGraw-Hill Book Company, Inc., p. 112 - 113, 1948.
- Chester, Girard., and Garrison, R. Garnet. Television and Radio.
New York, Meredith Publishing Company, 1963. 659 p.
- Crews, Albert. Radio Production Directing. New York, Houghton Mifflin
Company, 1944. 550 p.
- Dale, Edgar. Audio-Visual Method in Teaching. 3 rd. printed., New York,
Dryden Press, 1955. 534 p.
- Faure, Edgar, and others. Learning to Be. Sterling Publisher, New York,
1972. 610 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education.
2nd. ed. New York, McGraw-Hill Book Co., 1966. 446 p.
- Fox, D., and others. "Comparison of Decisions Written by Large and Small
Group", American Psychologist. 8 : 351, 1953.
- Graham, J. Jones. Teaching with Tape. The Focal Press, London & New York,
1972. 175 p.
- Guilford, Joy Paul. Fundamental Statistics in Psychology and Education.
4th ed., New York, McGraw-Hill, 1965. 605 p.
- Gulliksen, Harold. Theory of Mental Test. New York, John Willy and
Sons, Inc., 1967. 486 p.
- Hare, A.P. "Interaction and Consensus in Different Size Groups", in
America Sociology Review. p. 261 - 267, Free Press. 1952.

- Harrison, J.A. European Research on Audio-Visual Aids Abstract Part II.
Wightman & Co., Ltd, 1966. 144 p.
- Hilliard, L. Robert. Writing for Television and Radio. New York,
Hastings House, Publisher, 1974. 461 p.
- Kelley, H.H. "Two Functions of Reference Group", in Reading in Social Psychology. p. 410 - 414, New York, 1952.
- Lawton, P. Sherman. The Modern Broadcaster. New York, Harper & Row,
1961. 351 p.
- Lindquist, E.F. Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education. Houghton Mifflin Co., 1953.
- Literacy House Lucknow and Literacy House Hyderabad. Functional Literacy and Family Life Planning Education. Literacy House,
Lucknow, 1972. 72 p.
- Mastatsu, Matsumoto. "Radio Dramatization in Audio-Visual Education"
- Mathur, J.C. Functional Literacy. Literacy House, Lucknow, 1972. 83 p.
- Mc Curdy, H.G., and Lambert, W.E. "The Efficiency of Small Human Group in The Solution of Problem Requiring Genuine Co-operation", Journal of Personality. 20 : 478 - 479, 1958.
- Mc Keachie, W.J. "Research on Teaching at the College and University Level", in Handbook of Research on Teaching. p. 1118 - 1172, Rand
Mc Mally & Co., Chicago, 1963.
- Missouri State Department of Education. A Guide of Speech, Dramatics, Radio and Television. Jefferson City, Publication No. 118 - G, 1959.
- Slater, P.E. "Contrasting Correlates of Group Size", Sociometry.
21 : 129 - 139, 1958.

- South, E.B. "Some Psychological Aspects of Committee Work", Journal of Applied Psychology. 11 : 348 - 368, 1927.
- Taylor, D.W., and Faust, W.L. "Twenty Questions : Efficiency in Problem Solving as A Function of Size of Group", Journal of Experimental Psychology. 44 : 360 - 368, 1952.
- Williams, L. Grenfell. Radio in Fundamental Education in Under-Developed Areas. UNESCO Paris, 1950. 227 p.
- UNESCO. Seminar on Rural Adult Education for Community Action Mysore, Nov. 2-Dec. 4, 1949, p. 57 - 141 Unesco,
- Ziller, E.F. "A Determinant of The Quality and Group Discussion", Sociometry. 20 : 165 - 173, 1957.

การคำนวณ

ภาคผนวก ก.

สคริปต์รายการวิทยุที่เป็นบทละครวิทยุ บทสนทนา และบทความ

เรื่อง ยาสีฟันดีให้โทษ

เรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

เรื่อง การวางแผนครอบครัว

รายการบทละครวิทยุ

เรื่อง นาวายุศ (ยาเสพติดให้โทษ)

วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

การศึกษานักเรียนแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3

ดนตรี : Fade in ... Fade under

ผู้บรรยาย : สวัสดิ์คะ หานยู้ง/ รายการบทละครของเรานี้/ เราจะพาท่านไปพบกับชีวิตที่เรียก
ว่า "ตายทั้งเป็น" กันนะคะเชิญติดตามได้เลยคะ/

ดนตรี : Fade in ... Fade out

ผู้บรรยาย : ในสถานการณ์ปัจจุบันนี้คะ/ เมืองไทยเรากำลังเผชิญปัญหาต่าง ๆ มากมาย/ที่จะก่อให้เกิด
แก้ไขให้ลุล่วงไป/ รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยที่เข้ามาบริหารประเทศ/ ก็พยายามแก้ไขปัญหามา
เพื่อจะบริหารประเทศให้ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้/ / แต่ปัญหามากมาย ที่ให้ประสบเห็นอยู่
ในปัจจุบันเช่น ราคาน้ำมัน/ปากท้องของประชาชน/ความยากจนของชาวไร่ ชาวนา/
ความมั่นคงทั้งภายในและภายนอกประเทศ/ และภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศ/
เป็นต้นว่า ภัยจากอุบัติเหตุการร้าย คอมพิวเตอร์/ภัยโจรกรรม/ภัยคุกคามจากภายนอก
ประเทศคะ/ / หานยู้งก็จะยกอีกอย่างหนึ่งคะ/ ที่ต้องรีบแก้ไข โดยเร็วที่สุดคือ/
ภัยจากยาเสพติดให้โทษนี้คะ/ บางท่านอาจจะคิดว่าภัยประเภทนี้/ ไม่น่ากลัวมีความ
สำคัญนัก/ เพราะปัญหายาเสพติดมีความสำคัญมากกว่าคะ/ แต่ถ้ามองจากชีวิตจริง
ใคร่ครวญให้คิด/ / เราจะเห็นว่าปัญหานี้เป็นปัญหาที่ร้ายแรง/ยังความเสียหายให้เกิด
แก่ครอบครัวของผู้ติดยาเสพติด/ และแก่สวัสดิภาพทางสังคมกับเสถียรภาพของบ้าน
เมือง/ เป็นปัญหาการเสื่อมทางศีลธรรม/ ก่อให้เกิดอาชญากรรมนานาชนิด/ และเป็น
ปัญหาความมั่นคงของชาติรวมทั้งความเสียหายแก่ประเทศชาติเป็นส่วนรวม/ ทั้งใน
ด้านการพัฒนาคนและเศรษฐกิจอีกด้วย/ นอกจากนั้นยังก่อความเสื่อมโทรมแก่สุขภาพ
อนามัยของผู้เสพยาด้วย/ไม่ว่าจะเป็นในกรณีของอะไร/ชายหรือหญิง/หนุ่มหรือแก่/
ถ้าไปหลงซมกัมนัน/ชีวิตก็เหมือนคนถูกสาปและนางสงสาร/คงจะไม่ผิดนักคะ/
ถ้าเราจะเรียกเขาเหล่านั้นว่า คนที่กำลัง//ตายทั้งเป็น/

Page 1

คนตรี : Fade in ... Fade out

ประไพ : เออ..พอจะเข้าใจละ เรื่องของเงาละ/ เห็นไฟบอไฟตั้งหลายครั้งแล้ว/ ว่าจะไปพบกับ
พ่อแมของไฟ/ เมื่อไรจะไปสักที// หรือว่า จะแกล้งหลอกให้พ่อใจเลินอย่างนั้นแหละ/
ชั้นกรุงเพทมน้อย ๆ หรือว่าคิดสาวกรุงเพทมน้อยเสียแล้วก็ไม่รู้// คอยดูนะถ้าไฟรู้ว่า เป็น
จริงละก็ ฮึ่ม..นาค

วิธี : โอ..ไม่ว่าจะ/ที่ไหนไหน/ส่วกรุงเทพที่ในเขาจะมองคนอย่างพี่/
แถมตัวกันแสนเซย//ไฟกรว้า ฟั่น ร้อกหนอย เอะแล้วพะให้แม่ไปพอกแน ๆ/
ตอนนั้นต้องขยันจนตัวเป็นเกลียว/ก็เพื่อใครละ/ เพื่อ รำนันแหละ/ พี่วัง วาต่อไปเมื่อ
แต่งงานกันแล้ว/ เราจะไต่ไม้ทองสำบาก/ ตอนนั้นพี่ ก็เก็บเงินไปคางแล้ว/คงจะพอ
สำหรับการแต่งงานของเรา/ เออ. คิคอย่างพี่หรือเปลาละว้/งานแต่งงานของเรา
ไม่ต้องจึกัใหม่ใหญ่ โดนัก/ เราจะไต้เงินเหลืออีกก่อนนะ ไต้มาเป็นทุนสร้างตัวกัน

ประไพ : จะไฟฟักคอย่างนั้นเหมือนกัน

วิธี : ไพ่อะ พักพิศพอเราแต่งงานกันแล้ว พี่จะเลิกขับรถบรรทุก ส่งของทางจังหวัดเสียที่
ไพบูลย์

ประไพ : โพระคี่ไจมาก ถักฟี่เล็กขั้มรตมรทุกไค้ ไไปะยะทางไกล ๆ อันตรายมากโพเป็นหัวง/
ฟี่งใหม่ฟี่ออกกัที่ไ ร อยุขางหลังกอนนอน/โพ กอถากวนาขอไใหญ่พระคุณเจาคุมกรอง
ฟี่เสมอ/

วิธีรับ : ขอใบ اجازه/ก่อนนั้นกองทอนทำไปก่อน/งานนั้นหายาก พักกำลังมองหางานอื่นอยู่เหมือนกัน/

ประไพ : เออ..พ่านนี้ ไม่ไปขับรถหรือ

วิชัย : ไปจะ... นึกไม่ออกเลย

ประไพ : เกือบจะสี่โมงครึ่งแล้วจะ พ

วิธี : ค่ายจริง... เกือบสี่โมงครึ่งแล้ว/ถูกเสียเพลินผ่านหน้าตลาดแล้ว/นึกกลัวว่าสี่โมงครึ่ง
ที่ตลาด/ผ่านไปก่อนนะ

ประไพ : จะพี่... โชคดีนะกะ/จับภรรยาจิง ๆ หนอยนะ อย่าไประมาทนะจ๊ะ/

วิชัย : จะ ฟ้าไปละนะ ฟ้าไม่มเหรอก

ฉาก 2

ดนตรี : Fade in ... Fade out

Sound Effect เสียงรถยนต์ของถนน รถสวนไปมาในเวลากลางคืน

ชิต : อาย ชัยโย.. เออ..เคียวเอ็งช่วยขับไปก่อนนะ/ เที่ยงคืนเอ็งคอยปลุกษา/ วัณ
ไปกินเหล้ากับนายแมนมา/ซักคืน ๆ /อยากนอนพักสักคืน/ข้าขอนอนสักคืนก่อนนะ//
เออ..ถ้าเอ็งง่วงมาขาว อยู่หนารถนั้นใจ/ซักเข้าไปสัก 2 เม็ด รับรองเอ็งเอ๋ย
ขับรถไต่ทั้งคืนเลยละ/// เคียวรีบกกแล้วกัน/

วิชัย : ครับ พี่ นอนเถอะ/ รับรองฉันจะขับให้มันที่สุด/

ชิต : เออ...

วิชัย : (หาวออกมา 2 - 3 ครั้ง คิดต่อกัน)

(คิด) เอะ..วัณ เป็นอย่างไหน/ง่วงจังเลย/นึกเพ็ง 4 พุ่มกว่าเท่านั้นเอง/จะว่า
ไม่ไค่นอนตอนกลางวันหรือก็ไม่จริง/เราหลับไปเกือบทั้งวัน/

วิชัย : (นึกถึงคำพูดของชิต) ถ้าเอ็งง่วง มาขาว อยู่หนารถนั้นใจ/ซักเข้าไป สัก 2 เม็ด
รับรองเอ็งเอ๋ย ขับรถไต่ทั้งคืนเลยละ/ เออ..จริงด้วย มาขาว นั้นเป็นเม้ากยสิทธิ์
จริง ๆ/ก็เข้าไป 2 เม็ด หูตาสว่าง ขับรถไค่สบายเลย/เราผิคำพูดกับไฟ่อแล้ว
คงไม่เป็นไรหรอกนา/เด็กขับรถเมื่อไร เราที่จะเลิกก็มัน/

Sound Effect เสียงรถยนต์วิ่งบนถนน

วิชัย : (คิด) เออ..คอยสบายขึ้น/หายง่วงเป็นลิดิดังเขี้ยว/เกือบจะสองยามกว่าแล้ว/
เรายังไม่รู้สึกง่วงเลย/ขับต่อไปเรื่อย ๆ ก็กว่า/ปล่อยให้คิด แก่นอนตามสบาย
ของแกไปก่อน/

ฉาก 3

ดนตรี : Fade in .. เปลี่ยนฉาก ... Fade out

ชิต : โชคดีจังวะ../เหวนี้เราไค่สินคากลับไค่เลย/ไม่ตองรอคิวอยู่อีกให้เสียเวลา//ถ้าไค่
อย่างนี้ทุกเหว/ไม่ว่าเอ็งคงไค่ตงเมี้ยน ๆ /เป็นใจของเรีบร้อยก็ไซ/

วิชัย : เรียบร้อย ครับ/เราจะออกมาก็ไม่งครับ/

- ชิต : สองทุ่มตง เอ็งอย่าเผลไปไหนอีกนะ/เออ..อ้ายชัย ไหววขวานให้ไปซื้อข้าวที่
 หมายยานั้นนะ/ให้หาหน่อย/ข้าจะดูเครื่อง รดสักหน่อย/
 วิชัย : เออ..เมื่อเช้าฉันหาข้าว/เจอข้าวเกี่ยวกับ ยามา หรือ ข้าว กล้วยละ
 ชิต : เออ..เขาทำอะไรบ้าง
 วิชัย : ชาวเขาว่า ผูหญิงพลาครัก กินยามาเข้าไปเกินขนาด/แอนตายน้ำลายฟูมปาก/เขามอง
 ว่าเป็นยาอันตราย เพราะเป็นยากระดูกประสาท เมื่อกินเข้าไปจะทำให้ร่างกาย
 กระปรี้กระเปร่าขึ้นชั่วขณะ/เมื่อหมดฤทธิ์ร่างกายจะอ่อนเพลียอย่างหนัก/เพราะ
 ร่างกายถูกฉีดยาให้ทำงานหนักเกินกำลัง ถ้ากินเข้าไปมาก อาจทำให้ถึงตายได้
 ชิต : (เสียง)อันตราย อย่างไรวะ/ข้ากินมาตั้งหลายปีแล้ว/ไม่เห็นมันเป็นอะไรเลย/แถมกิน
 อยู่ ก็อยู่ของมันเป็นอย่างไร/
 วิชัย : (คิด) เราเพิ่งจะรู้ค่าของมันเองว่า/ทำไมเราจึงอ่อนเพลียมาก/เวลาเรากินมัน
 เข้าไปรู้สึกทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่าขึ้นมา/แถมยาหมดฤทธิ์จะรู้สึกเพลียมาก/
 ที่เรารู้สึกว่ามันแรงเป็นเพราะ เราคิดว่ามันอ่อนแอ ธรรมดาของมันเอง/เราน่าจะบอกลา
 ยานี้ได้แล้ว/เราเคยรับปากกับพระโศภิต เราก็กินมันเข้าไป/ถ้าเขารู้เขาคงจะ
 ภาวณ/
 คนตรี : Fade in ... Fade out
 Sound Effect เสียงรถยนต์วิ่งบนถนน
 ชิต : นั่นแกลงไม่นอนอีกหรือ// มันมันแรงอยู่โคตรเลยพอจิมเสียเท่านั้นเอง
 วิชัย : (คิด) จะให้นอนเขาไปได้อย่างไร/ไม่รู้ราพิชิตแกล้งเป็นอะไรไปวันนี้/ขับรถเหมือนคน
 ใจลอยเมื่อสิ้น/หรือเหมือนหลับในอย่างนั้นแหละ/เมื่อใกล้กับรถบรรทุกพุ่งเข้าที่หนึ่ง
 แล้ว/คิดว่าเราจับพวงมาลัยหักหลบเสียทัน/พิชิตก็บอกว่า เผลอ คิดอะไรเพลิน ๆ
 ไปหน่อย/
 ชิต : อะไรของแะ ขาดามว่า แกลงไม่นอนหรือไง/
 วิชัย : เออ..เออ..ฉันยังไม่วาง/พิชิตวางหรือ ให้ฉันขับแทนก็ได้/
 ชิต : เออ..ไม่ว่าก็ แกล้งมาหาไปไว้ไหนวะ
 วิชัย : เออ..ผมตั้งไว้มันก่อนเรากินข้าว/ฉันคิดว่าพิชิตหนีมาแล้ว

ดนตรี : Fade in ... Fade out

วิชัย : ฟัด...ฟัด...โครม (Sound Effect เสียงรถชนกัน)

ฉาก 4

ดนตรี : Fade in ... Fade out

วิชัย : (ตื่นจากสลบ นึก) โอ้ย..ปวดหัวจังเลย/// เอ๊ะ..ทำไมที่ไหนกัน//ทำไมมันเจ็บ
ไปหมดทั้งตัวอย่างนี้ โอ้ย.....//

พยาบาล : ออ..คุณตื่นแล้ว/คุณเฮนรี่ ๆ นะคะ/เดี๋ยวจะกระเทือนแผล

วิชัย : ทำไมที่ไหนครับ

พยาบาล : โรงพยาบาลคะ/คุณถูกรถชน/มีคนมานำไปพบเขาก่อน/นำมาส่งโรงพยาบาล/คุณไม่เป็น
อะไรหรอก แค่ศีรษะแตก/และได้รับการกระแทกกระเทือนอย่างแรง/แต่มือ
ข้างซ้ายหัก/

วิชัย : เออ...แล้ว...แล้วเพื่อนผมล่ะครับ/เป็นอย่างไรบ้าง

พยาบาล : เพื่อนคุณ อาการหนักมาก/ปานยังไม่นอนเลย/

วิชัย : (ย้อนคิดถึงคำเหตุการณ์) เราจำได้ว่า ฟัดเป็นคนขี้รถ/วันนั้นผมถูกเป็นอะไร รู้สึก
หงุดหงิดอารมณ์เสีย/แถมหายหน้า/เพราะเราดื่มวิสกี้/ดูทางแก๊งค์เรย์ค/
หงุดหงิดพิกล...มือสั่นแล้วแก้มไม่โกน/ขี้รถก็โดนชนกับรถบรรทุกคันหนึ่งแล้ว/
ก็แล้วเราช่วยหักพวงมาลัยเสียที//แต่พวกรถบรรทุกก็วิ่งสวนมา/ซึ่ง
ก็ไม่น่าเกิดขึ้นเลย/คุณช่วย...ฟัดก็กลับพุ่งตรงเข้าหารถบรรทุกคันนั้นแล้วอ้อ ๆ/
เราตะโกนเรียกฟัดอย่างตลกตึง/เสียงโครมใหญ่// จากนั้นสติสัมปชัญญะของเรา
ก็ดับวูบลง...../

พยาบาล : เราได้ติดต่อถึงญาติของคุณแล้ว/ตามที่อยู่ที่พักประชาชน/คุณคงจะต้องนอนพักสัก
1 อาทิตย์ คงจะกลับบ้านได้/

Sound Effect ... เสียงคนเดินเข้ามา

ประไพ : ฟัด เป็นไงบ้าง/พอได้รับโทรเลข ไฟตกใจแทบตาย/แม่ว่าก็เป็นลมไปเลย/
แม่ว่าแกไม่คอยสบายอยู่แล้ว/แกมาไม่ได้/แกเลยวานให้พาไปเยี่ยมพี่แทน/ฟัด...
เป็นไงบ้าง/แล้วฟัดล่ะ/

วิชัย : รู้สึกปวดหัวมาก//และเจ็บไปหมดทั้งตัว/มือที่หักก็เจ็บมาก//พื้ที่อาการหนัก ยังไม่ได้
สติเลย//ไฟไปบอกพี่แจ่มเนี่ยพื้ที่คิดหรือเปล่านั้น/

ประไพ : ไปจะ แกบอกว่าจะความมาถึงหลัง/ไหนมันอย่างไรกัน/พื้ที่เข้าให้ฟังหน่อยสิ

กนกวี : Fade in ... Fade out

วิชัย : นี่แหละเป็นอย่างนั้นแหละ

ประไพ : เห็นไหมละ เพราะขงมันแท้ ๆ/นาคลัวพื้ที่ก็จะเกิดอาการหลับในเนี่ย ๆ /ไม่อย่างนั้น
แกคงไม่ขับรถเข็นเขาเอาค้อ ๆ/ซึ่งไม่น่าเป็นไปได้เลย/พื้ที่เหมือนกันไฟเคยเกิด
เสมอ ๆ แกพื้ที่ขงแอมโซขงอีกโง่ไหมละ

วิชัย : ไซจะ...แก...เออ...ควรวพพื้ที่เห็นจะเล็กกินแน่นอนแล้วจะ/

ฉาก 5

กนกวี : Fade in .. (เปลี่ยนเพลง) .. Fade out

ประไพ : เออ...พื้ที่เป็นอย่างไร บางละ

วิชัย : รู้สึกคันมากแล้ว แผลหายค้อแล้ว/แต่ยังรู้สึกปวดหัวในคตนอน/

ประไพ : น้จะ ขงฝากขงกะพื้ของขงของพื้ใจละ/เออ...แม่ไปไหนจะ

วิชัย : ขอบใจจะ...แหม...ขงรู้ใจจริง/เออ...แม่หรือเห็นมอภพวจะไปวัด

ประไพ : สงสารพื้ที่แจ่มจ้ะพื้/ล้นพื้ที่ไปเสียคนคงจะลำบากมาก/ต้อง รับประทานอาหารเลี้ยงลูกถึง
4 คน/ลูก ๆ ขงแกคงจะคองออกจากโรงเรียน/มารวมแม่ขงของ/คุณเลนอง/
อนาคตคองกับลง/นั้นละเห็นไหมเพราะมาขาว นั้นแท้ ๆ /ชีวิตตัวเองก็กับสูญ/
แถมยังทำให้อ้อมค้อมลำบากอีก/

วิชัย : เออ...ไฟจะ/เมื่อพื้ที่หายค้อแล้วพื้ที่เห็นจะเล็กกับรถส่งของทางจังหวัดเสียพื้/มันเสียเงินไป

ประไพ : ไฟกำลังจะขอร้องพื้ที่พื้ที่/ค้อแล้วจะพื้/หางานอื่นพื้ที่คิดว่าไม่คองคตหลับนอน/พื้ที่
ไม่ไรจะไ ความสามารถเสียพื้ที่ค้อแล้ว/แล้วขงมาหรือ มาขาวก็เหมือนกัน/พื้ที่จะ
พยายามเล็กกับจะ/มันไม่เห็นพื้ที่คตตรงไหนเลย/

วิชัย : จ้ะ...พื้ที่ขงสัญญา/พื้ที่ไม่คองกับน้ค้อ/เออ...น้ที่หนังสืออะไรของไฟนะ/

ประไพ : ออ...หนังสือเกี่ยวกับขงมาใจละ/ไฟเอามาฝาก

วิชัย : ไฟอานให้พี่ทั้งหนอยไคใหม่ละ//ก็เหมือนกัน/จะไครู้จักมันนี้กัน/และจะไคที่เล็กไผ่จ๋มมัน /
เอา..ไฟอานี้จะ/

ประไพ : พี่ทั้งนะไฟจะอานให้ทั้ง// (อาน) ยามา มาขาว หรือยายยัน/ วงการแพทย์เขาเรียก
ว่าแอมเฟตามีน/ เป็นยาเสพติดให้โทษประเภทกระตุ้นประสาท/ เมื่อเสพเข้าไปจะ
ออกฤทธิ์/ กระตุ้นประสาทส่วนกลาง โดยตรง/ กระตุ้นการเต้นของหัวใจและอารมณ์/
และเมื่อเสพเขาไปนาน ๆ จะทำให้สมองเสื่อมโทรม/ และเมื่อใช้ติดต่อกันร่างกาย
จะหนักเียวแรง/ เมื่อหนักฤทธิ์ยาจะเกิดอาการตัวสั่น/ หงุดหงิด มีอาการหลับใน/
อาจถึงกับหมดสติและตายไค/

วิชัย : มิน่าเล่า พอพี่พูดก็ยามา/มันจะรู้สึกอ่อนเพลีย/ใจสั่นเมื่อสัมผัสอมกล/ เออ..ว่าต่อไปเดอะ/

ประไพ : ยามา นี้จะมีลักษณะเป็นเม็ด/เป็นผง แคปซูล และส่วนมากเป็นสีขาว/ นำเข้าสู่ร่างกาย
โดยรับประทาน/หรือผสมอาหาร เครื่องดื่ม/ชนิดนำบรรจุหลอดใช้ฉีด ทำให้ร่างกาย
กระปรี้กระเปร่าขึ้นชั่วขณะ/ เมื่อหนักฤทธิ์ยาร่างกายจะอ่อนเพลียอย่างหนัก/ เพราะ
ร่างกายถูกใช้ในให้ทำงานหนักเกินกำลัง// ใช้กันครั้งแรกในหมู่เด็กศึกษามางคน/ ต่อมา
ใช้กันในหมู่นัก มกษ/คณันร/ชาวประมง ซึ่งรู้เท่าไม่ถึงกรรม// ในเมื่อเป็นเช่นนี้
แล้วพักละกินอีกหรือเปล่านั้น/

คนตรี : Fade in ... Fade out

ผู้บรรยาย : ท่านผู้ฟังที่รักคะ/ท่านผู้ฟังคงจะไครู้ประโยชน์จากละครเรื่องน่านไผ่มาดน้อย//
อย่างน้อยก็เก็บไปคิดเป็นอุทาหรณ์ สำหรับผู้หลงใหลยาเสพติดให้โทษ/ เพื่อท่านจะไม่
นำไปปฏิบัติกับตัวท่านเอง/และจะทำให้ชีวิตอนาคตของท่าน/ไม่ต้องถูกทำลายลงไป
เพราะยาเสพติด/โทษของยาเสพติดนั้นเี่ยงไร/ เรากู ๆ ก็น้อย/ถ้าใครทางไกล
จากนั้นไค/ก็นับว่าเป็นบุญที่ไคียว/แต่ถ้าเกิดเมื่อใด/หลงไปติดมันเขา/ก็ขอให้พยายาม
รักษาให้มันหายขาดเสีย/ท่านจะรักษาด้วยวิธีใดก็ตาม/ไปรักษาที่โรงพยาบาล/ที่สถาน
บำบัดโรคศึกษามางแห่ง/หรือแม้จะอาศัยหลักศาสนาให้เขามาเป็นเครื่องนำมิด/และ
ฟื้นฟูจิตใจก็ตามที/ขอเพียงแต่ให้หายจากการติดยาเสพติดก็แล้วกัน/ควรระวังใจจาก
ตัวเองไผ่มาด/อย่าไคหลงเขาไปแตะต้องยาเสพติด/ที่กำลังแพร่หลายอยู่ในขณะนี้
อันหาก ผลประโยชน์ไคไคเกิดขึ้นกับใครหรือคณะ/นอกจากตัวเราเองและยังทำให้พ่อแม่
ญาติพี่น้องชใจ/

คนตรี : Fade in ... Cross Fade

รายการบทสนทนา

เรื่อง น้าพยศ (ยาเสพติดให้โทษ)

วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

การศึกษาค้นคว้าแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3

ดนตรี : Fade in ... Fade under

ผู้บรรยาย : สวัสดิ์กะทานผู้ฟัง/ รายการสนทนาของเรานี้จะนะกะ/ เราจะพาท่านผู้ฟังไปพบกับดีวีต
ที่เรียกว่า ค่ายทั้งเป็น อีกแบบหนึ่ง ในหลายร้อยหลายพัน แบบ นะ

ดนตรี : Fade in ... Fade out

ผู้บรรยาย : ในสถานการณ์ปัจจุบันนี้กะ/ เมืองไทยเรากำลังเผชิญ/ กับปัญหาทาง ๆ มากมาย/
ที่จะต้องแก้ไขให้ลุล่วง ไป/ รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยที่เข้ามาบริหารประเทศ/ ก็พยายาม
แก้ไขปัญหานั้น/ เพื่อจะบริหารประเทศให้ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้/ แต่ปัญหาทาง ๆ
ที่โผล่ให้เห็นอยู่ปัจจุบันเช่นราคาน้ำมัน/ ปากท้องของประชาชน/ ความยากจนของ
ชาวไร่ ชาวนา/ ความมั่นคงภายในและภายนอกประเทศ/ ใจ ขู่วายชุกชุม// และภัยต่าง ๆ
ที่เกิดขึ้นในประเทศ/ เป็นต้นว่า ภัยจากนกการร้ายคณมิวนิสต์/ ภัยคุกคามจากภายนอก
ประเทศกะ/ / ท่านผู้ฟังกะ/ ภัยอีกอย่างหนึ่งกะที่ควรต้องรีบแก้ไขโดยเร็วที่สุด/ คือภัยจาก
ยาเสพติดให้โทษในะกะ/ แต่มีบางท่านกะอาจคิดว่า/ ภัยประเภทนี้/ ไม่ค่อยมีความ
สำคัญนัก/ เพราะปัญหายาเสพติดมีความสำคัญมากกว่ากะ/ แต่ถ้ามองจากมุมมอง
ไตรศรองให้ถี่ถ้วนกะ/ เราจะเห็นว่าปัญหานี้เป็นปัญหาที่ร้ายแรง// ยิ่งความเสียหาย
ให้เกิดแก่ครอบครัวของผู้ติดยาเสพติด/ และแก่สวัสดิภาพของสังคมกับเสถียรภาพของ
บ้านเมือง/ เป็นปัญหาการเสื่อมทางศีลธรรม/ ก่อให้เกิดอาชญากรรมนานาชนิด/ และเป็น
ปัญหาความมั่นคงของชาติ รวมทั้งความเสียหายแก่ประเทศชาติเป็นส่วนรวม/ ทั้งในทาง
การพัฒนาคนและเศรษฐกิจอีกด้วย/ นอกจากนั้นยังก่อความเสื่อมโทรมแก่สุขภาพอนามัย
ของผู้เสพยาด้วย/ ไม่ว่าจะเป็นโคโร/ อาชีพอะไร/ ชายหรือหญิง/ หมูหรือแกะ/ ถ้าไปหลง
ขึ้นคากับมัน/ ชีวิตก็เหมือนคนถูกสาปและนาสงสาร/ คงจะไม่มีวันกะกะ/ ถ้าเราจะเรียก
เขาเหล่านั้นว่า/ คนที่กำลังตายทั้งเป็น/

- คนตรี : Fade in ... Fade out
- มานี้ : วิชัยเป็นใจบางละ/ฉันมาเยี่ยม/ฉันไปหาจากสมัยเมื่อวานนี้เอง/เรื่องมันไปอย่างไร
มาอย่างไรกันละ/ถึงขับรถไปจับกับรถเขาละ
- วิชัย : มานี้ หรือ..ขอใจนะ/ที่อุทิศมาเยี่ยม/เมื่อวานไอ้แดงกับไอ้หมื่นมันกลับมาเหมือนกัน/
- มานี้ : โคนเขาตรงไหนบางละ/พันมาอย่างมันมีเขี้ยว/
- วิชัย : ที่หัวระมมไปหมก หัวแตก/รูปลัฟหัวจิ้งเลย/และที่แขนซ้ายหัก/
- มานี้ : นายยังโชคดียุ่่มากนะ/ที่ยังหายใจได้/ฉันคิดว่าไม่รอดเสียแล้ว
- วิชัย : เออ..แทนที่ใกล้ถึงใจ/กลับมาแข่งให้ตายเสีย
- มานี้ : ไหนนายเล่าให้ฟังหน่อยสิ/ว่าขับรถทำอะไร/พอคืนนี้
- วิชัย : เห็นจะทองเล็กแน่ ๆ แอว//มา..นะมันเลิกหยิ่งขึ้นมา/ฉันเลยเกือบตกมาตาย/
- มานี้ : อะไรวะของนายนะ/นายพูดอะไรของนาย/ฉันไม่เห็นรู้อะไรเลย/
- วิชัย : ภาษาว นายไม่รู้จักหรือใจ
- มานี้ : มาขาว ที่คือวินัยมาช่วยกันจนหรือเปล่า//นายเป็นอัครวิญญูหรือ
- วิชัย : ก็ชนะซี/แถมมาขาวที่มานี้...
- มานี้ : แล้วทำไมถึงตกมาละ/อ..นี่ออกแล้ว มาขาวของนาย/มันไปขานมาหรือเปล่าละ/
- วิชัย : ก็ชนะซี
- มานี้ : แหม..ก็กว่านายเป็นอัครวิญญูเสียจริง ๆ/วันหลังจะไต่ไปช่วยฉันบ้าง
- วิชัย : ฉันจะเล่าให้ฟัง/นายก็รู้ว่า ฉันต้องรับจ้างขับรถบรรทุกส่งของทางจังหวัด/ฉันไม่มี
วาสนาอย่างพวกนายนี่/พอจน เลยต้องออกมาทำงานเลี้ยงตัว/
- มานี้ : เออ วา..ของนายต่อไปเถอะ/คนเราเลือกเกิดไม่ได้/ต่อไปข้างหน้าถ้านายขยัน
ทำงาน/อาจจะแป๊ะอะไรก็ได้ ไครจะรู้/
- วิชัย : เมื่อต้องขับรถ ยามา หรือมาขาวก็เป็นสิ่งจำเป็น/ของพวกบรรทุกทุกทั้งหลาย/
- มานี้ : แล้วใครเป็นผู้ชักชวน นายละ
- วิชัย : ก็ลุงพี่นะซี/พี่คิดเป็นแผนขับรถร่วมกับฉัน/แก้ขับรถมานาน 10 กว่าปีแล้ว/แก้ก็ขายมา
มาตลอด/คราวแรกฉันก็ไม่กล้าแต่ความจำเป็น/เพราะต้องขับรถระยะทางไกล/และ
ขับในเวลากลางวัน/แต่เมื่อทนงทนไม่ไหว/เลยต้องกินมันเข้าไป/

- มานี้ : นายเลยต้องพึ่งมาชาวอย่างหลีกไม่ไค/ วางใจเถอะ/
- วิชัย : ก็ไหนซี/... เมื่อกินเข้าไปแล้วรู้สึกกระปรี้กระเปร่า/ ขับรถไคสบาย/ ไม่รู้สึกง่วงนอนเลย/ เมื่อรู้สึกง่วงนอนก็กินเข้าไปอีก/ มันแก้ลมกระปรี้กระเปร่าเหมือนเดิม/ ฉันก็คิดว่ามันเป็นยาวิเศษสำหรับพวกเรา/ ที่ต้องออกหลัดนอนนอน/
- มานี้ : นายก็กินกันตั้งแค่นี้ ไคไหมละ/
- วิชัย : ตอนแรก ฉันก็คิดว่าคงจะไม่ติดคาไม่กินก็คงไม่เป็นอะไร/ / แต่ตัวไหนไม่ไคกิน/ มันอ่อนเพลียแทนขับรถไม่ไหว/ / ความเคยชินเลยต้องกินมันทุกครั้งก่อนขับรถ/
- มานี้ : ยังจะปากแข็งอีกว่า ไม่ติด/ / ไคที่กินทุกครั้งก่อนขับรถ นั้นแหละเขาเรียกว่าติดมาแล้วละ/ นายไปอยู่ไหนมาถึงไม่ไคว่าเกี่ยวกับยานาหรือมาชาวบางหรือ/ เขาประกาศออกโครม ๆ ทุกวัน ๆ/
- วิชัย : เคยไคกับเหมือนกัน แต่ไคกอยไคสนใจมันนัก/ เพราะทำใจไคละฉันต้องทำงานนอน/ ถางวงนอนแล้วแกวดยอนริมทาง/ เคยวกดูก็เท่านั้นเอง/ ขนาดไม่จอนอนยังถูกดูถูกลงเลย/
- คนทีวี : Fade in ... Fade out
- มานี้ : กราวนี้ฉันเข้าใจแล้วว/ ทำไมนายจึงเป็นนักวินคณาชาว/ แลยังสงสัยว/ นายขับรถไคไคไหนถึงไปชนกันไค
- วิชัย : อีตอนนั้น/ ฉันไม่ไคกับหรอก/ ลูกพี่เขาเป็นคนขับ/ ฉันนั่งอยู่ข้าง ๆ/ เรื่องมันมีอยู่ว/ / หลังจากขับรถส่งของตกรุงเพาแล้ว ก็พอดีมีคนวางรถบรรทุกส่งของกลับไคเลย/ มันก็ไคก็เหมือนกัน/
- มานี้ : ไคไคอย่างไคกัน/ / แอนเจินอย่างนี้หรือที่เรียกว่าไคไค/
- วิชัย : เคยวซี ทั้งฉันไคจนกลืนซี/ / ทำเป็นวิญญูใจรอนไปไค/
- มานี้ : เออ... วาของนายคอปไปเถอะ
- วิชัย : ที่ว่าไคไคนั้นนะ/ คือไคไคมรรทุกของกลัดันเท/ ไม่ตอมมันง รอให้เสียเวลาอยู่อีก/ / พอดีลูกพี่ทำหน้าทีเป็นขับรถ/ / หลังจากพักรถกินน้ำมันแล้วกินข้าวที่เพรรมูรี/ เราขับรถคอปไปไคไคพิชิตเป็นคนขับคอป/ ก็ประหลาดใจมากไคไม่พิชิตเป็นอย่างไร วาสมารถวิ่งเร็วมาก/ บิอัส/ จะชนเขาทำไคว/ มีอยู่ครั้งหนึ่งก่อนที่จะเกิดเรื่อง/ แก้วไคบจะชนกับรถบรรทุกเขา-

ให้แล้ว/ก็เตวฉันช่วยหักพวงมาลัยหลบเสียทัน/ รถเกือบเฉลบลางข้างทาง/ มากครั้งหนึ่ง
แล้ว/ พอขึ้นมาใกล้ก็สังเกตเห็น/ พัดตกโล่นไปนอน/ ฉันก็ไม่กล้านอนเพราะพัดตกไม่รู้นอน
อะไร/ จับรถเหมือนคนเหิงหักกับรถอย่างนั้นแหละ/

มานี้ : แลวนายทำไมไม่ขับเสียเองละ/

วิชัย : ฉันบอกแก่แล้ว/ แก่ก็ไม่ยอม// ตอนนั้นฉันจำได้ว่า/ มีรถบรรทุกถอยวิ่งสวนมา/ ซึ่งไม่มา
จะชนกันได้เลย/ ฉันตกใจแทบสิ้นสติ/ เพราะพัดกับรถพุ่งเข้าหารถบรรทุกถอยคันนั้น/
ฉันตกตะลึงทำอะไรไม่ถูก/ เสียงก็สนั่นไปทั่วบริเวณ/ สติสัมปชัญญะของฉันก็มึนลง.../
มารู้สึกตัวอีกทีฉันก็นอนอยู่โรงพยาบาลในลักษณะนั้นแหละ/

มานี้ : แลวลูกพี่ของนายละ เป็นอย่างไรบ้างละ

วิชัย : เมื่อที่พยาบาลเขาพาฉันกลับมาถึงเขา/ เขาก็บอกว่าพัดตกอากาศหนักมาก/ พอเขาไม่รับรอง
แล้ว/ นั่นแหละเพราะมาขานเอง อคติวินชิตตัวจริง/ เลยต้องมาเป็นแบบนี้/ พัดตกเกิน
มาขานของเก่าเป็นประจำ/ / วันนั้นก่อนออกรถที่เพชรบุรี/ แก่ก็ให้ฉันไปหาซื้อมาขานมา
ใหม่/ แก่แก้งตั้งไว้ในร้านอาหาร ตอนเราเข้าไปกินข้าวด้วยกัน/ แก่เลยแสดงอาการ
หงุดหงิดฉัน/ เออ... นึกได้ว่าตอนนั้นแกจะหลับในเพราะไม่ได้กินมาขานซึ่งแก่กินอยู่
เป็นประจำ/ แล้วไม่ได้กิน

มานี้ : มันเลยเกิดอุบัติเหตุมา/ อคติวันทั้งสองเลยตกมาใส่ใหม่ละ/ เออ... แล้วใส่อะไร/ แฟน
ของนายไม่มาเยี่ยมบ้างหรือไง/

วิชัย : มา เมื่อคืนก็มาเฝ้าฉันทั้งคืน/ เพิ่งจะกลับไปเมื่อเช้านี้เอง/ บอกว่าจะกลับไปเปลี่ยน
เสื้อมา/ บาย ๆ ถึงจะมาใหม่ถามทำไมหรือ

มานี้ : แหม...ถามทำไมก็หรือไง/ แล้วเขาวางอย่างไร/ เขารู้หรือเปล่าว่านายติดคามา/

วิชัย : รู้อยู่... จะวางอย่างไรฉันก็ฟังเทศน์/ เสียหลายกัณฑ์ฟังจนซี่เกี้ยวจะพัง/ เลยนอนฟัง
ตามริบ ๆ / พอเขาเหนื่อยเขาก็หยุดเอง/

มานี้ : เขาคำนายเรื่องยามาใส่ใหม่ละ

วิชัย : ก็ฉันนะซี/ ไข้เขาเคยห้ามเสมอ ๆ/ เรื่องยามา/

มานี้ : ก็เขาเป็นหวัดนะซี/ และเพราะเขารักนายมากใส่ใหม่ละ

- วิชัย : ไซ้ แค้นไม่คอยเชื่อเขา/// เขากลัวว่าถ้ากินเวลาขั้บรจะทำให้เกิคันทรายไค/
แต่ฉันก็กลัวงานของฉันมันคับโหดองกิน/ หลีกเลี้ยงไมไค// ฉันจึงกลัวว่าถ้าหางานอื่นไค/
เลิกขั้บรของทางจังหวัดก็คงจะเลิกกินยามาเช่นกัน/ ตอนนั้นฉันกำลังมองหางานอื่น
อยู่เหมือนกัน/
- มานี่ : สมัยนี้งานมันหายากนะ/ ถ้านายจะออกก็หมายความว่านายต้องไคงานไคแล้ว/ ไมไคชออก
มาหางานเลี้ยงหาไมไค/ ก็คงเตะฝุ่นอีกแน่นอน/
- วิชัย : ก็มันะซี/ ฉันก็คิอย่างนั้น/ ฉันเลยต้องทนทำงานนี้ไปก่อน/ แต่ประไฟเขายื่นค่าชาก็ไคว่า/
ถ้าฉันยังขั้บรงานขั้บรอยู่อีก/ เขาจะไม่แ่่งงานคย/
- มานี่ : ออ... นี่นายแนใจกับประไฟแล้วหรือ/
- วิชัย : ฉันแนใจแล้ว/ เราก็ปริษากันแล้วว/ ไคฉันเก็บเงินไคสักก้อน/ แล้วไคพอแ่่งของฉันไป
สู่ขอกับพอมแ่่งของเขา/ แ่่งมาเมื่อวานประไฟเขานอกว/ ถ้าฉันยังทำงานอย่างนี้/ เขาจะ
ไมแ่่งงานกับฉันแน่นอน/
- มานี่ : เขาคงจะรังไคจอาชีขั้บรคอย่างนายหรือใจ
- วิชัย : เปล่าหรือค.../ แต่เขากลัววเขาจะคองเป็นหมาย/ เพราะเมื่อก่อนภคที่ไค เขาไคหยา
ทุกที่/ ไคฉันก็เคอะเมื่อก่อนคิจะทำไปเรื่อย ๆ สักพักไคเก็บเงินแ่่งงาน// แ่่งมา
ไควัน/ ขณะนั้นเมื่อก่อนคิอยู่โรงพยาบาล/ ฉันคิควาเมื่อกันคิตายคิแล้ว/ ฉันจะเลิกขั้บร
รับจ้างส่งของทางจังหวัดแน่นอนแล้ว/ เพราะฉันทำคิไป/ ฉันก็หลีกเลี้ยงยามาไมไค
แน ๆ/ และนาน ๆ เขาคิอาจเป็นเหมือนพี่คิไค/ ซึ่งแ่่งขั้บรมาไคอบสิม่/ คิญา
มาคิตลอดคิฉันไมไค/ แต่พอมาคิฉันเขาคิฉันก็สาเราคิที่/
- มานี่ : แล้วลูกเมียพี่คิอยู่ไคไหนละ/
- วิชัย : มานกอยู่ไคกับฉันนี่แ่่งละ/
- มานี่ : นาส่งสารเมียแ่่งและลูก ๆ นะ/ ถ้าไคคิพี่คิแ่่งเป็นอะไรรองไป/
- วิชัย : นั่นนะซี พี่ขอยเมียพี่คิ/ คงจะคองลำนากแน่นอนลูกก็มาก/ กำลังเรียนกับคิทั้งนั้น/
- มานี่ : เมียพี่คิแ่่งทำงานอะไรรละ/
- วิชัย : เปล่าหรือค/ อยู่บ้านทำงานบ้านเล็ก ๆ แ่่ง ๆ เท่านั้นแ่่งคิไป คงจะคองรับภาระคิ
เลี้ยงลูกแ่่งพี่คิแล้วละ/

- มานี : ลูกแก่กคนละ
- วิชัย : 4 คน/ กำลังเรียนหนังสือ/ กำลังกินกับทั้งนั้น/ ลีนพิศเสียคนหนึ่ง อนาคตของลูก ๆ /
คงจะพลอยกับวุ่นลงกาย/ พยายามที่จะต้องเป็นผู้ต่อสู้กับชีวิตกับลูก ๆ คอไป/ ลูก ๆ คง
จะออกจากโรงเรียน/ เพราะไม่มีใครส่งให้เรียนอีกแล้ว
- มานี : นี่เหตุผลของยามา/ หมอบความหายนะ/ ไม่เพียงแต่เฉพาะตนเองเท่านั้น/ กรอบกรัว
หรือแม้แต่สังคมก็พลอย รับเคราะห์ไปด้วย/
- วิชัย : ฉันจะคงเลิกมันแน่ ๆ แล้ว
- มานี : เออ... นายช่วยเล่าอาการของพี่กีนยามาให้ฉันฟังหน่อยซี/ นายไม่ประสบความสำเร็จแล้ว/
ฉันเห็นเพื่อน ๆ บางคนตอนเรียนหนังสือ/ / เขาแนะนำให้ฉันกินเหมือนกัน/ เขาว่า
วิเศษจริง ๆ / กินเขาไปแล้วไม่ง่วงนอน/ สามารถอ่านหนังสือไคสว่าง/ ไม่ง่วงนอน
เลยเชียวละ
- วิชัย : โอ้ ยามาเมื่อกินเขาไปแล้วจะรู้สึกกระปรี้กระเปร่า/ ฉันสามารถขับรถไคทั้งคืน/ ถ้ารู้
สึกว่างเหงหรืออ่อนเพลีย/ ฉันก็กินเขาไปอีก/ มันก็กระปรี้กระเปร่าเพิ่มขึ้นอีก/ ตอนแรก
ฉันคิดว่ายามานี้คือยาวิเศษ/ แต่พอกลับถึงบ้านก็หลับเป็นตายทั้งวัน/ เพราะรู้สึกอ่อน
เพลียมาก/ ตอนแรกฉันก็ไม่คิดอะไร/ คิดว่าเมื่อออกถนนมันก็ต้องเพลีย เป็นธรรมดา/
แต่มาในระยะหลัง/ ฉันรู้สึกอ่อนเพลียมาก/ หลังจากที่ฉันงัดกีนยามาเข้าไป/ ฉันสังเกต
อยู่หลายครั้งว่ามันเกิดจากสาเหตุอะไรกันแน่/
- มานี : เมื่อรู้ว่ามันทำให้กระปรี้กระเปร่าเพียงชั่วคราว/ แล้วนายทำไมยังใช้มันอยู่ละก็เหตุผล
เหมือนเดิมอีกใช่ไหมละ/ อาการแบบนี้เป็นอาการติดยามาแล้วรู้ไหม/ มันยังกินะที่นาย
ยังเพิ่งจะเริ่มใช้มัน/ อาการต่าง ๆ จึงไม่รุนแรงมากนักถึงขั้นหลับใน/ หงุดหงิด
ใจสั้น/ อย่างพิศ
- วิชัย : เออ... เมื่อวานพี่พาเขาเอาหนังสือเกี่ยวกับยามา ยามา ยามา มาให้ฉันอ่าน/ นายช่วย
อ่านให้ฉันฟังหน่อยได้ไหมละ/ รีบไปไหนหรือเปล่าละ/
- มานี : เปล่าหรอก/ ไหนละ
- วิชัย : มันอยู่บนโต๊ะนั่นไง

มานี้ : ฟังนะ (พูดท่อนองอ่าน) ยามา มาขาว หรือยาขยัน/ วงการแพทย์เรียกว่า แผลไฟฟฟ้าไหม้/
เป็นยาเสพติดให้โทษประเภทกระตุ้นประสาท/ เมื่อเสพเข้าไปจะออกฤทธิ์/ กระตุ้นประสาท
ส่วนกลาง/ กระตุ้นการเต้นของหัวใจและอารมณ์และเมื่อเสพเข้าไปนาน ๆ จะทำให้
สมองเสื่อมโทรม/ และเมื่อใช้ติดต่อกันร่างกายจะหมดเรี่ยวแรง/ เมื่อหมดฤทธิ์ยาจะเกิด
อาการตัวสั่น/ ถึงเกือบมีอาการหลับใน/ อาจถึงกับหมดสติและตายได้

วิชัย : มิน่าเล่า ที่ฉันสังเกตไว้ มันก็จริงอย่างนี้เอง

มานี้ : ยามานี้จะมีลักษณะ เป็นเมื่อกเป็นผง แผลขูด และส่วนมากเป็นสีขาว/ นำเข้าสู่ร่างกาย
โดยรับประทาน/ หรือผสมอาหาร เครื่องดื่ม/ ชนิดนำบรรจุหลอดใช้ฉีด/ ทำให้ร่างกาย
กระตุ้นกระตุ้นประสาท/ เมื่อหมดฤทธิ์ยาในร่างกายจะอ่อนเพลียอย่างหนัก/ เพราะ
ร่างกายถูกใช้ในทางงานหนักเกินกำลัง/ ใช้กันครั้งแรกในหมู่นักศึกษาบางคน/ ต่อมาใช้
กันในขบวนการ/ คนขับรถ/ ชาวประมงซึ่งรู้เท่าไม่ถึงการณ์// ในเมื่อรู้ว่าเป็น
เช่นนี้แล้วนายคิดจะกินต่ออีกหรือเปล่านั้นพออีกวัน

คุณบรรยาย : ท่านผู้ฟังที่รักคะ/ ท่านผู้ฟังคงจะได้รับ ประโยชน์จากบทสนทนาบ้าง/ อย่างน้อยก็เป็น
อุทาหรณ์สำหรับผู้หลงศึกษาเสพติดให้โทษ/ เพื่อท่านจะไม่นำไปปฏิบัติกับตัวท่านเอง/
และจะทำให้ชีวิตอนาคตของท่าน/ ไม่ต้องถูกทำลายลงไปเพราะยาเสพติดให้โทษ/
ถ้าเมื่อใดหลงไปติดมันเข้า/ ก็ขอให้คุณยามรักษาไว้มันหายขาดเสีย/// การจะ
พิจารณาตัวเองให้มาก/ อย่าให้หลงเข้าไปและต้องยาเสพติดที่กำลังแพร่หลายอยู่ใน
ขณะนี้เป็นอย่างมาก/ ผลประโยชน์ไม่ได้เกิดขึ้นกับใครหรอกคะ/ นอกจากตัวเราและยังทำ
ให้พ่อแม่ญาติพี่น้องเศร้าใจ/

ดนตรี : Fade in ... Cross Fade

รายการบทความ

เรื่อง นามพศ (ยาเสพติดให้โทษ)

วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

การศึกษานานาชาติแบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3

ดนตรี : Fade in ... Fade under

ผู้บรรยาย : สวัสดีค่ะท่านผู้ฟังที่เคารพ/ รายการบทความของเราในวันนี้ค่ะ/ เราจะพาท่านผู้ฟังไปพบกับชีวิตที่เรียกว่า ค่ายทั้งเป็น อีกแบบหนึ่ง ในหลายร้อย หลายพันแบบ/ เชิญติดตามไปนะคะ/

ดนตรี : Fade in ... Fade out

ผู้บรรยาย : ในสถานการณ์ปัจจุบันนี้ค่ะ/ เมืองไทย เรากำลังเผชิญกับปัญหาต่างๆ มากมาย/ที่จะต้องแก้ไขให้ลุล่วงไป/ รัฐบาลทุกรัฐบาลที่เข้ามาบริหารประเทศ/ ก็พยายามแก้ไขปัญหานั้น/ เพื่อจะบริหารประเทศให้ไปสู่เป้าหมายที่วางไว้/ / แต่ปัญหาต่าง ๆ ที่โผล่ให้เห็นอยู่ในปัจจุบัน เช่น ราคาน้ำมัน/ปากท้องของประชาชน/ ความยากจนของชาวโรฮิงญา/ ความไม่สงบทั้งภายในและภายนอกประเทศ/ และภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศ/ เป็นที่น่าวิตกจากนักการวิจัยสังคม/นักจิตวิทยา/นักจิตวิทยา/นักจิตวิทยาจากภายนอกประเทศ/ ท่านผู้ฟังคะ/ ภัยอีกอย่างหนึ่ง/ ที่ต้องรีบแก้ไขโดยเร็วที่สุด/ คือภัยจากยาเสพติดให้โทษนี่แหละ/ บางท่านอาจจะคิดว่ากับประเทศไทย/ ไม่เคยมีความสำคัญนัก/ เพราะปัญหานี้ไม่มีความสำคัญมากกว่าคะ/ แต่ถ้ามานึกถึงโดยใช้เวลาอันยาวนาน/ ใครตรองให้ถี่ถ้วน/ เราจะเห็นว่าปัญหานี้แหละคะ เป็นปัญหาที่ร้ายแรงมาก/ ซึ่งยังมีความเสียหายให้เกิดแก่ตนเอง แก่ครอบครัว ของผู้ติดยาเสพติด/ แก่สวัสดิภาพทางสังคม และแก่เสถียรภาพของบ้านเมือง/ เป็นปัญหาการเสื่อมทางศีลธรรม/ ยังผลก่อให้เกิดอาชญากรรมนานาชนิด/ และเป็นปัญหาความมั่นคงของชาติ/ รวมทั้งความเสียหายแก่ประเทศชาติเป็นส่วนรวม/ ทั้งในด้านการพัฒนาคนและเศรษฐกิจอีกด้วย/ นอกจากนี้ยังก่อความเสื่อมโทรม แก่สุขภาพอนามัยของผู้เสพยาด้วย/ ไม่ว่าจะเป็นใคร/ อาศัยอะไร/ ชายหรือหญิง / หนุ่มหรือแก่/ ถ้าไปหลงขึ้นหมกกับมัน/ ชีวิตก็เหมือนคนถูกสาปและน่าสงสาร/

คงจะไม่ผิดกันนะคะ/ถ้าเราจะเรียกเขาเหล่านั้นว่า/คนที่กำลังตายทั้งเป็น/

คนตรี

: Fade in ... Fade out

เราจะเห็นได้ว่า ยาเสพติดให้โทษนั้น มีหลายประเภทด้วยกัน มีทั้งที่สูบ/หรือสูดหรือ
 กู้ก/หรือฉีดเข้าทางร่างกาย/ซึ่งถ้าใครเสพเข้าไปแล้ว/ก็จะเกิดภัยต่อตนเอง ถึงคำ
 สอนขององค์สมเด็จพระเจ้า/ซึ่งทรงตรัสถึงโทษ 6 ประการ คือ/เสียทรัพย์ ทรัพย์
 ทุกคนหันมาโทษภัยความยากลำบาก/แต่ต้องเสียไปเพราะยาเสพติดให้โทษ/ซึ่งเปรียบ
 เสมือนเชื้อสาครารุณประหารตัวเอง//นอกจากนั้นจะยาเสพติดให้โทษจะก่อให้เกิด
 การทะเลาะวิวาท/ทำให้เกิดโรค/นอกจากนี้ยังทำให้ถูกขโมย/นอนกำลังเฝ้า/และ
 ไม่รู้จักอาย/มักจะกระทำในสิ่งที่ตนกระทำไม่ได้ตอนที่ไม่มีใคร/เช่น การขูด
 ขูดขูด แสดงกิริยาอาการลามกดูจาก//นี่แหละภัยที่ทำให้เกิดแก่ตนเอง//ภัยยัง
 จะเกิดกับครอบครัว เช่นถ้าผู้นำครอบครัวติดยาเสพติด/ครอบครัวจะเกิดความลำบาก
 เพราะเงินที่หาไปถูกนำไปซื้อสิ่งเสพติดเสียหมด/อีกทั้งยังก่อให้เกิดภัยต่อสังคมและ
 ประเทศชาติ/เพราะถ้าสังคมใดก็ตาม เมื่อมีผู้ติดยาเสพติดอยู่ในสังคมนั้น/ก็จะมีแต่เป็น
 โทษและภัยไม่เจริญก้าวหน้าเท่าที่ควร/ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรม/ปัญหาความไม่
 สงบสุข/ปัญหาความล่าช้าในสังคม/ซึ่งเมื่อบุคคลที่เป็นวัตถุพิษของเรายังไม่พร้อม/
 ประเทศก็จะพัฒนาไปไม่ได้ละ/

คนตรี

: Fade in ... Fade out

ท่านผู้ฟังคะ/วันนี้เราจะนำท่านไปพบกับชีวิตที่ตายทั้งเป็น อีกแบบหนึ่ง/ซึ่งคิดได้ไป
 สัมภาษณ์/ชีวิตของเขาถูกบังคับให้เสพยาเสพติดให้โทษ/อย่างที่ไม่คิดเลยไม่ได้/
 วิชัย อาชีพรับมรดกรับจ้างส่งของจากโกเขากรุงเทพฯ/และจากกรุงเทพฯส่งไป/
 ซึ่งจะต้องใช้เวลาเดินทางเป็นระยะทางไกลมาก/เขาประกอบอาชีพนี้มาได้ 2 ปีแล้ว/
 ก็เกิดอุบัติเหตุรถชนกันอย่างแรง/เขาได้รับบาดเจ็บ ส่วนเพื่อนร่วมงานของเขาต้อง
 เสียชีวิต/โชคที่มากที่เขาสามารถรอดชีวิตมาได้/เขาจึงตัดสินใจเลิกอาชีพรับมรดกรับ
 ส่งของทางจังหวัด/หันมาทำอาชีพค้าขาย/ซึ่งเขาทำอะไร ๆ เป็นของตัวเอง/เคยในฐานะ
 ของเขา ก็ค่อนข้างสมควร/เขามีภรรยามีลูกด้วยกัน 2 คน/วันนี้คิดจะเล่าชีวิตของเขาตอน
 หนึ่ง /ที่บางเท่าเขาสู่วิถีที่เรียกว่าตายทั้งเป็น/จากภายนอกเขาเองคะ//

เมื่อเขายังเป็นหนุ่มอยู่/ความรักที่รักก็ไม่มี/จึงไม่ได้เรียนถึงกรุงน่านกรุงเทพฯ
 กับเขา/ เมื่อจบ ป.7 โรงเรียนวัดแล้วก็ไม่เป็นกระเป๋ารดเมลอยู่พักหนึ่ง/เขาใช้เวลา
 วางหัดขับรถจนสามารถขับแทนลูกพี่ได้ในบางคราว// เป็นกระเป๋ารดอยู่พักหนึ่ง/
 นายชิตก็ชักชวนมาขับรถบรรทุกของทางจังหวัดกรมกัน/ เพราะเห็นว่าการขี่รถกว่า/
 ประกอบกับขณะนั้นอยากได้เงินสักก้อนหนึ่ง/ เพื่อสร้างฐานะสู่ขอรรยา คนที่อยู่ด้วยกัน
 ปัจจุบันนี้/ เลยตกลงมาทำงานกับนายชิต/ เพราะเห็นว่าเงินดีกว่าเป็นกระเป๋ารดเมล
 เป็นไหน ๆ /แต่ต้องออกหลับนอนเพราะจะต้องขับรถในระยะทางไกลในเวลา
 กลางคืน/ เขาก็ปรึกษากับแฟน/ซึ่งแฟนเขาไม่ค่อยยอมเพราะเป็นห่วง/แต่จนกว่า
 เหตุผล/ เพราะเห็นแฟนเขาทำกันได้/เขาก็ต้องทำได้เช่นกัน/ เงินก็ดี/ แฟนเลยยอมให้
 ทำ/ หลังจากนั้นทำงานขับรถมาตลอด/ตอนแรก ๆ ก็เป็นนายชิต/คือเป็นลูกมือ
 สำรองไปก่อน//ยังนึกนิมนายชิตอยู่มาก/ที่ขับรถได้เองจริง ๆ ขับรถได้มากไม่
 ง่วงนอนเลย/บางที่ก็ขับตั้งแต่หัวค่ำไปยันสว่างเลยก็/แรก ๆ ก็ไม่ค่อยสงสัยอะไร/เห็น
 แกะกระสาสีขาว ๆ จากแถบซูลีใส่ปากเป็นประจำ/ตอนจะขับรถ/ก็ถือไปว่าแกงจะ
 เป็นโรคอะไรสักอย่าง/ก็ไม่ค่อยใส่ใจสงสัยอะไร/แต่มีอยู่วันหนึ่งก่อนนายชิตออกม
 รู้สึกว่าแกะ เมวหมักไปหน่อย/นายชิตเลยให้วิชัยขับรถแทน/แต่นายชิตก็บอกวิชัยว่า
 ทางวง มาขาวางอยู่หน้ารถนั้นใจ/กินเข้าไปสัก 2 เม็ด/รับรองขับรถได้สว่างโย
 ไม่ง่วงเลย//อ้อ..โธ่เองทำให้ลูกพี่ของเขาขับรถได้ทั้งคืน วิชัยก็กลัวใจจะ/
 มันเป็นยาวิเศษจริง ๆ /วิชัยก็ลองกินเข้าไปบ้าง/ก็จริงอย่างที่นายชิตว่า/มีเมวทำให้
 รู้สึกกระปรี้กระเปร่า/ไม่ง่วงนอนเลย/ขับรถไปเรื่อย ๆ /เลยตั้งแต่นั้นมาวิชัยก็
 ใจมาขาวมาตลอด//มีบางครั้งก็มาถึงบ้านแฟนของเขาคนเจอในกระเป๋ารด/ก็ปาก
 เสี่ยงกัน/วิชัยจะถูกแฟนเขาเสมอ ๆ เกี่ยวกับเรื่องกินยาบ้าหรือมาขาวนี้แหละ/แต
 แฟนยังยืนยันว่าเขาคือกว่า/ถ้าขึ้นกินมาขาวอีกเห็นทีจะต้องเลิกติดต่อกันแน่นอน/ก็เริ่มแ
 ว่าเขาควรจะรังเกียจที่คบติดต่อกับเสพติดก็ได้/วิชัยก็บอกว่ากินส่วนเหมือนกัน/แต่เหตุผล
 ที่แท้จริงก็คือเขากลัวจะเป็นหมอย/ถ้าขึ้นกินมาขาวเขาไปมอ ๆ /เวลาขับรถอาจจะไป
 ชนกับรถคันอื่นก็ได้/เมื่อแฟนมากินในที่สุดวิชัยก็ทราบดีว่าทำไม/ก็รับปากไปอย่างนั้นเอง
 เพราะถ้าไม่กิน วลาขับรถง่วงนอนตามแน/ก็มันจะจอดนอนทางทางก็ไม่ปลอดภัย-

ประการทั้งปวง/อาจจะมีความจำเป็น/จนเขาได้ /ขนาดไม่จอก่อนข้างทาง/ยังดูปล้น
 นอยเลย/วิชัยเลยแถมก็มาหาใน เวลาขับรถเสมอ ๆ/โดยที่ไม่ให้แฟนเขา// /ก่อนจะ
 เข้าบ้านเขาจะสำรวจกระเป๋าทูตกรัง/ถ้ามีมาขาวอยู่ก็จะทำลายหลักฐานให้หมด
 เสียก่อน/เพื่อตัดปัญหาถูกหาหรือถูกหนีให้รำคาญ/ก็ขึ้นถามว่า คุณไม่ทราบบางหรือใจ
 วายมากินเขาไปแล้วมันอันตราย/ทางการเขาประกาศเตือนผู้นอย ๆ/วิชัยก็ว่าโง่
 และรู้อยู่เหมือนกัน/แต่ทำอะไรโง่ละในเมื่ออาชีพอย่างนี้ ทำงานอย่างนี้/มันต้อง
 กินมันเขาไป เห็นพวกมอมมรรทุกใช้กันเป็นส่วนใหญ่/ยังไม่เห็นใครเป็นอะไรเลย/
 เขาก็จะเลิกเหมือนกัน/โดยที่จะเลิกอาชีพขับรถมอมมรรทุกส่งของทางจังหวัด/จะได้
 ไม่ต้องอดหลับอดนอน/ยามาหรือมาขาวก็คงจะไม่ต้องไข่มือกต่อไป// แต่สมัยนั้นงานมัน
 หายากจริง ๆ/เพราะความขี้เกียจ/ถ้าทางอื่นใดก็จะเลิกกินมาขาวเสีย// /รู้ทั้งรู้ว่า
 มันไม่ดี/แต่จำเป็นก็ต้องกินเขาไป/มีอยู่ครั้งหนึ่งก็ลองพยายามไม่กินมาขาวในขณะที่
 ขับรถ/มันก็รู้สึกนอนหลับ/ง่วงนอน/มือสั่น/จนแทบขับต่อไปไม่ได้/มันจะหลับเสียให้ใคร/
 แต่พอกินมาขาวเข้าไป/ทุกอย่างดีขึ้น รู้สึกกระปรี้กระเปร่าขึ้นทันทีเลย/ฉะนั้นแหละ
 คณะฤทธิ์ของยา มาขาว หรือยาขยัน/ซึ่งวงการแพทย์เรียกว่า แอมเฟตามีนนะ/
 เป็นยาเสพติดให้โทษประเภทกระตุ้นประสาท/เมื่อเสพเข้าไปจะออกฤทธิ์กระตุ้น
 ประสาทส่วนกลางโดยตรง/กระตุ้นการเต้นของหัวใจและอารมณ์/และเมื่อเสพเข้าไป
 นาน ๆ จะทำให้สมองเสื่อมโทรมลงคะ// เมื่อใช้ติดต่อกันร่างกายจะหมดเรี่ยวแรง/
 เมื่อหมดฤทธิ์จะเกิดอาการท้อแท้ หงุดหงิด มีอาการหลับใน/อาจถึงกับหมดสติ
 และตายได้/วิชัยยังเล่าถึงอาการเมื่อยาหมดฤทธิ์ว่า/แรก ๆ ก็ไม่ได้คิดอะไร คิดแต่
 เพียงว่า เมื่อยอดนอนมาก/ก็ง่วงนอนหลับเป็นธรรมดา/เท่านั้น ๆ เขาก็ไม่รู้เลยว่า
 อาการนอนหลับนั้นเกิดจากมาขาว/ถ้าวันไหนกินเขาไปมาก/พอหมดฤทธิ์จะนอน
 หลับมาก/ใจสั่น มือสั่น/จะหลับเป็นทายเป็นเมื่อถึงบ้าน// /ก็ขึ้นถามวิชัยว่า/ เพราะอะไร
 ที่คลั่งคลั่งใจให้เขาเลิกกินมาขาว/ เขาก็บอกในทางที่คลั่งกว่า ก็คือวินาศมาขาวนะซี/
 คิ๊นกันนั่งงง แด... กรองออก... ออกมา/อุบัติเหตุรถชนนั้นเองที่ทำให้เขาเลิกอาชีพขับรถ
 และเลิกกินมาขาวหรือมาขาวนั้นเกิดจากคะ/ เขาเล่าว่าวันนั้นหลังจากที่ขับรถของ
 ชนรถ เรียบร้อยแล้ว/ ก็เตรียมตัวขึ้นรถกลับไ้เลย/นายซิคเป็นคนขับในช่วงที่สอง

ซึ่งเป็นช่วงกักแล้ว/ไม่ทราบว่าคุณพี่ของเขาเป็นอย่างไรวันนี้/อาหมณ์หงุดหงิด/ไม่สน/
มีอากรอีกโรยมาก/ขับรถเหมือนเพิ่งหัดขี่ใหม่/จะไล้ชนคนอื่นเสมอ ๆ /เขาก็ไม่กล้า
ที่จะไปนอนเพราะถูกพี่ของเขาตีทางไหนไปไว้อเลย/ก่อนจะเกิดอุบัติเหตุเขาก็จะ
ชนรถบรรทุกคันหนึ่งแล้ว/ก็แค่เขาสามารถหักพวงมาลัยหลบเสียทัน/ เขาก็ขอขับ
เสียเองแต่ถูกพี่ไม่ยอม/จนในที่สุด...ถูกพี่ซึ่งมีอากรเหมือนคนหลับใน/ / รถบรรทุกถอย
วิ่งสวนมา/ซึ่งมันก็ไม่อาจจะเป็นไปได้อ/ เขาก็ยังไม่ทันระวัง/และมันแตกตกลง/ถูกพี่หัก
พวงเขาจนอย่างจัง/เสียงดังสนั่นไปทั่วบริเวณ/ สติสัมปชัญญะก็ดับวูบลง/มารู้สึกตัวอีก
ครึ่งก้านนอนอยู่โรงพยาบาล/ ระเบิดไปพบทั้งตัว/หัวแตกและปวดหัวยาวนานหลายวัน/
ส่วนแขนข้างซ้ายหัก/ต้องนอนอยู่ที่โรงพยาบาลทั้งอาทิตย์กว่า/ ส่วนนายชิตเสียชีวิตหลัง
จากที่เขาพาโรงพยาบาลไม่นาน/ เพราะพิษบาดแผลไม่ไหว/ ก่อนนำมากับมากเจ็บสาหัส
มากอยู่แล้ว/ เขาคงจะเกิดอาการหลับใน/ เพราะจากการบอกลาของวิชัยว่า/ เมื่อตอน
กลางคืน ชิตก็มาหาเขาไปมาก/ และตอนขับรถไม่ได้อกินเพราะลืมไว้ที่ร้านอาหารที่
เขารู้หลังจากหักกินข้าวต้ม/นี้แหละคะพิษภัยของยามาแหละ/ เมื่อกินมันก็รู้สึก
อึดหรือ/แต่พอไม่ได้อกินมัน มันก็กลับพยับขึ้นมาทันที/ อย่างนายชิตนี้แหละคะคงเสียชีวิต
เมื่อเขาเสียชีวิต/ครอบครัวของเขาต้องไ้ร้ผลสะทอนอันนี้ด้วย/ ภรรยานายชิตก็ต้อง
รับภาระเลี้ยงลูก ๆ อีก 4 คน/ซึ่งก็เข้าโรงเรียนกันทั้งนั้น/ เมื่อสิ้นนายชิตเสียคนหนึ่ง
อนาคตของลูก ๆ ก็พลอยดับวูบลง/ เพราะจะคงออกมาขายแม่ทำงาน/กินรันทอดสูกัน
ต่อไป/ เมื่อวิชัยมานอนอยู่โรงพยาบาลนี้เองทำให้เขาคิดอะไรขึ้นมาได้อ/ และถัดสินใจ
อย่างเด็ดขาดว่าจะต้องเลิกอาชีพขับรถบรรทุกวันจาง/และจะคงเลิกกินยา
เค็ด/จะหางานอื่นทำ/ / ค่ะท่านพี่อาศัยที่เขาเป็นคนมีนิสัยรักเก็บออม/ในที่สุด.../
เขาก็เปิดร้านขายข้าวแกงเล็ก ๆ /ที่มานเขาเอง เขามั่นใจขายใหญ่โตแล้วคะ/
หลังหนีจากมาหาไอ้กล้าแล้วคะ/

ท.เทวี

: Fade in ... Fade out

คะท่านพี่ ภูมิจานทางตาของมาชานี้จะมีลักษณะ เป็นเม็ด/ เป็นผง แผล/ และส่วนมาก
เป็นสีขาว/ นำเขาสู่วางกายโดยรับประทาน/ หรือสมอาหาร เค็ด/ กับน้ำ

บรรจุหลอดใช้ฉีก/ทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่าขึ้นชั่วขณะ/เมื่อหมดฤทธิ์ยาในร่างกาย
จะอ่อนเพลียอย่างหนัก/เพราะร่างกายถูกบีบให้ทำงานหนักเกินกำลัง/ใช้กันครั้งแรก
ในหมู่นักศึกษาบางคน/ต่อมาใช้กันในหมู่นักเรียน/คนขับรถ/ชาวประมงซึ่งรู้เท่าไม่ถึง
การฉะ/

คนตรี

: Fade in ... Fade out

ทานผู้ฟังที่รักคะ/ทานผู้ฟังคงจะได้ประโยชน์จากเรามาก/ไม่ว่ามากน้อย/อย่างน้อย
น่าจะกลับไปคิดเป็นอุทธาหรณ์/เพื่อท่านจะไม่นำไปปฏิบัติกับตัวท่านเอง/และจะทำให้
ชีวิตอนาคตของท่าน/ไม่ต้องถูกทำลายลงไปเพราะยาเสพติดให้โทษ/โทษของยาเสพติด
นั้นอย่างไร เรารู้ ๆ กันอยู่/ถ้าใครหลงใหลจากมันได้/ก็นับว่าเป็นบุญที่เยี่ยม/แต่ถ้า
เกิดเผลอเผลอหลงไปติดมันเข้า/ก็ขอให้พยายามรักษาที่โรงพยาบาล/ที่สถานบำบัดโรค
ติดยาบางแห่ง/หรือแม่แต่อาศัยหลักศาสนาให้เข้ามาเป็นเครื่องบำบัด/และฟื้นฟูจิตใจ
ก็ตามที่/ขอเพียงแต่ให้หายจากการติดยาเสพติดก็แล้วกัน/ควรจะพิจารณาตัวเองให้
มาก/อย่าให้หลงเข้าไปแตะต้องยาเสพติด/ที่กำลังแพร่หลายอยู่ในขณะนี้เป็นอย่าง
ผลประโยชน์ไม่ใคร่เกิดขึ้นกับใครหรอกคะ/นอกจากตัวเราเอง และยังทำให้พ่อแม่
ญาติพี่น้องช้ำใจ//

คนตรี

: Fade in ... Cross Fade

รายการละครวิทยุ

เรื่อง "สิ่งแวกลอมเป็นพิษ"

วิชา สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

การศึกษายุใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3

ดนตรี : Fade in ... Fade under

ผู้บรรยาย : สวัสดีค่ะ ท่านผู้ฟัง รายการละครของเราวันนี้ เราจะพาท่านไปพบชีวิตที่กอง
ผจญกับสิ่งแวกลอมเป็นพิษ ค่ะ

ฉาก 1

ดนตรี : Fade in ... Fade out

Sound Effect เสียงรถยนต์วิ่งไปมาบนท้องถนน

ตอย : (กำลังนั่งคิด) "เอ...มันเราจะทิ้งเบิ้ลรถบนถนนไหนดี/ไม่มีใครสนใจ
เราอะนะ/ เอาละวะทิ้งบนถนนไหนแหละ/ เพียงขึ้นเดียว คงไม่หนักหนาอะไรหรอก/

ทุก : อยานะ ตอย/ไม่ทิ้งหรอก/อย่าทำตัวเป็นคนมักง่ายหน่อยเลย/ถ้าเธอทำอย่างนี้/ เธอของ
คิดกว่า บ้านเมืองจะสะอาดอยู่ได้อย่างไร/

ตอย : แหม...พี่ทุก เพียงขึ้นเดียวเท่านั้นเอง/คงไม่หนักหนาอะไรหรอก/

ทุก : ตอยลองคิดดูเอาเองเถอะว้า/ถ้ามานเมืองนี้คนที่คิดเหมือนเธอ/ เพียงขึ้นเดียวคงไม่
หนักหนาอะไร/บ้านนี้บ้านเมือง คงมีขยะเป็นภูเขาแล้วละ/

ตอย : (เถียง) ฮาแล้วเขาจวนคนกวาดขยะไปทำไมละ/

ทุก : คนกวาดขยะ น่าสงสาร/

ตอย : น่าสงสารอย่างไร

ทุก : เขาต้องทำงานตลอดเวลา ไม่มีเวลาพัก/กวาดเท่าไรก็ไม่หมด ถ้าเธอคิดอย่างนี้อยู่/
เธออย่าพยายามทำตัวเหมือนคนบางคนทิ้งรถกองคันงาม ๆ/แล้วทิ้งขยะลงบนถนน
หน่อยเลย/มันน่าอายรู้ไหม// เธอไปได้อ่านหนังสือพิมพ์หรือใจ/ที่ลงข่าวว่า คนกรุงเทพฯ
และโรงหลาทิ้งขยะ 4 แห่งใกล้โลกัมทอวัน/ลงแม่น้ำเจ้าพระยา/ทำให้แม่น้ำเจ้าพระยา
เน่าเสีย/นั่นแหละผลของการทิ้งขยะ ที่คิดว่าเพียงเล็กน้อย เท่านั้น/อีกไม่ช้าหรอก/

ถ้าขึ้นทั้งขยะ และปล่อยน้ำเสียลงสู่แม่น้ำ/น้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาจะดำ/ เหมือนนุญ
เหมือนน้ำในคลองแสนแสบเนะ ๆ

ดนตรี

: Fade in ... Fade out

Sound Effect ได้ยินรถออกจากไฟแดง

*
ทอย

: พัก... ทุกลเมดคันนี้/ปล่อยคันโฮมเงี้ยว/

*
ทุกล

: คันกันนั้นแหละ/คือตัวการสำคัญที่ทำให้อากาศเป็นพิษ/ ก๊าซพิษที่รถยนต์พ่นออกมาจากท่อ
ไอเสีย มันคือ คาร์บอนมอนนอกไซด์/ถ้าสูดเข้าไปมาก ๆ อาจเป็นอันตรายถึงตายได้/
ถ้าสูดเข้าไปในรถยนต์ ๆ จะทำให้เกิดอาการ/คลื่นเหียน วิงเวียนศีรษะ ถ้าเจียนได้/
ถ้านั่งอยู่บนรถอยู่อย่างนี้สักสามชั่วโมง/อาจทำให้เกิดอาการเมารถ เป็นอ้วกได้/

*
ทอย

: มีนาเลา ตอนที่แม่เพิ่งเข้ามากรุงเทพฯ/แม่จึงเมารถอาเจียน เต็มรถเลย/อาเจีย
จะตาย แม่ว่ารถปล่อยคันโฮมเงี้ยวนี้/ควรจะให้เขาซ่อมไ้แล้ว เพราะ รถถูกซ่อม
หลวม การเผาไหม้จึงไม่สมบูรณ์ ทำให้เกิดควันดำขึ้น

ฉาก 2

ดนตรี

: Fade in ... Fade out

*
ทุกล

: คุณลุงขา สวัสดีค่ะ

*
ทอย

: สวัสดีครับ คุณลุง

*
ลุง

: สวัสดีค่ะ ยายทุกลกับตาทอยใช้ไหมนี้

*
ทอย

: ครับ คุณลุง/คุณป้า ไปไหนละครับ

*
ลุง

: ป้า ไปวัดตั้งแต่ตอนเช้าแล้วละ

*
ทุกล

: หนูก็ใจจังเลยที่เห็นคุณลุงยังมีสุขภาพดี/แข็งแรงเหมือนเดิม

*
ลุง

: ธรรมดาเอย่างไรว่าลุงมาละ/

*
ทอย

: ธรรมดาจากคุณมา เมื่อวานนี้ครับ

*
ทุกล

: แยะจังเลยคะ/จราจรในกรุงเทพฯ รถติดกันเป็นแพ/ตั้งแต่พ่นออกมาจากบ้าน จนถึงที่
เลยคะ รถติดเป็นชั่วโมง ๆ/รถนักรอน แดมยังต้องยืนคอยไหนเนี่ยคเสียคักอยู่บน
รถเมล์/หนูจะเป็นลมเอาให้ได้/เสียงมอเตอร์ไซด์ ปะเภทที่แผกเสียงดังแสบแก้วหู/
บางคันกะนาโมโหจริง ๆ/

ลุง : เออ...ยายทุก ทาคอบ มาถึงเหนื่อย ๆ ไปล้างหน้าล้างตาให้สบาย เนื่อสบายตัวก่อนสิ//
เดี๋ยวลุงจะหาอะไรมาให้กิน/

คนตรี : Fade in ... Fade out

ลุง : (off to on) ยายทุก การงานเป็นไงบ้างละ//นาที่เดี๋ยวนี้อยู่คนเดียวที่ไมไ่ค้พบหนุทั้งสอง
คน/คอบละเรียนไปถึงชั้นไหนแล้วเรา/

คอบ : ตอนนี้ ผมเรียนอยู่มหาวิทยาลัยปี 3 แล้วครับ/

ลุง : งานของหนุก็ ียบรอบคอบละ//หนุก็พยายามทำจนสุดความสามารถ/คุณลุงกะ หนุอยาก
จะขยายไปทำงานทางจังหวัดแล้วละกะ

ลุง : อาทำไมละ/ที่กรุงเทพฯ มันเป็นอย่างไรหรือ

ลุง : ไม่นะไรหรอกกะ/แต่เมื่อ 2 - 3 วัน ก่อนหนุไปราชการทางจังหวัด/นิกรักคอบกะ
ไปอยู่จังหวัดยะ/อากาศดี เย็นสบาย รถก็ไม่ติด/ผู้คนก็โอบอ้อมอารี มีความจริงใจ
เป็นกันเอง กะ/

ลุง : เออ...แปลกดี/คนหนุ่ม คนสาว เขามีแต่อยากจะอยู่ในกรุงเทพฯกันทั้งนั้น/ กรุงเทพฯ
เต็มไปด้วยแสง สี โรงหนัง โรงละคร/และเต็มไปด้วยความสะดวกสบายสมัยใหม่ ๆ
มากมาย

ลุง : หนุก็เห็นด้วยกะ/กรุงเทพฯมีทุกสิ่งทุกอย่างที่สะดวกสบาย/แต่หนุว่าเหมาะสำหรับจะมา
เที่ยวเป็นครั้งเป็นคราว//ไปเที่ยวหาซื้อข้าวของเท่านั้นกะ/ไม่เหมาะที่จะอยู่อาศัยกะ/
ปัญหาหนุของขยายแน ๆ/จะไ้หน้ความจ้อแจ หน้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษในกรุงเทพฯ/

คอบ : เขาเรียก มลภาวะ หรือพอลลูชั่น ครับ

ลุง : จะ พอลคอบ ถักวาทังนะเรา

คอบ : ไมไ่ได้ ๆ เดี๋ยวนีเห็นในหนุใหญ่บางคนพูดไทยไม่คอบเป็นเสียแล้ว/พูดไทยมาจนงูเง
อย่างนั้นแหละ/ เออ...พี่เมื่อก่อนหนิง รมมาพูด เรื่องนึ่งไม่จบเลย/พูดไทยมาทั้งค

สิครับ

ลุง : โอ้ย...เรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นพิษนี่ะ/พูดได้ 3 วัน 7 วันก็ไม่จบง่าย ๆ/เราเพิ่งจะมา
รู้สึกตัวกันเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา//ในโลกสมัยใหม่ที่ให้ความสะดวกสบายกับเรา/

แต่ในทางตรงกันข้าม มันให้ความหนักแน่นแก่เราเช่นกัน/ที่สามารถทำให้ชีวิตเราตาย
อย่างช้า ๆ หรือที่เรียกว่า ทายแบบนอนลง นั่นแหละ/อย่างเช่น โรงงานอุตสาหกรรม
ปล่อยควันพิษ ปล่อยน้ำเสียลงสู่แม่น้ำ อาหารเป็นพิษ/รถที่ติดกันเป็นแพทุกวัน ซึ่งทำให้
เสียสุขภาพอย่างมาก/

ลุง : ใช้อย่างที่หนูว่ามันแหละ/เพราะการจราจรในกรุงเทพฯ คับคั่งจริง ๆ นั่นแหละ/จะไป
ไหนมาไหน แล่นจะลำบาก/คนที่ออกไปทำงานนอกบ้าน/วันหนึ่ง ๆ จะต้องใช้เวลา
อยู่บนถนนไม่น้อยกว่า 4 ชั่วโมง/ค่อย ลองคิดถึงถนน ๆ นะ/พวกมันในกรุงเทพฯ มี
ประมาณ 5 ล้านคน/สมมติว่าออกไปทำงานนอกบ้านเสียสองด้านครึ่ง จะเสียเวลา
ทั้งหมดเท่าใด

* คอย : เออ..โอโฮ ทั้ง 20 ล้านชั่วโมง ครับ

ลุง : เออ..ถ้าสมมติว่า มีรายได้ชั่วโมงละ 50 บาท/วันหนึ่งจะขาดรายได้ไปถึง 500 ล้านบาท
เกือบหนึ่งก็ 15,000 ล้านบาท// เป็นจำนวนที่มากที่นักตกใจทีเดียว/

* คอย : โอโฮ..มันเป็นการสูญเสียทางเศรษฐกิจจำนวนมากทีเดียวนะครับ/

* ทุก : นอกจากทางทางเศรษฐกิจแล้วนะ/ยังมีการสูญเสียที่ใหญ่หลวงกว่านั้นอีกนะ/

* คอย : อะไร ครับพี่ทุก

* ทุก : ก็การสูญเสียสุขภาพ ทั้งทางร่างกายและจิตใจนี่ละ/ค่อยลองคิดถึง/คนที่รถติด
หรือขณะที่คนต้องการใช้เวลาเกินทางอยู่บนถนนนั้นนะ/เขาต้องทนทุกข์ทรมาน สู้อากาศ
เสียที่เต็มไปด้วยฝุ่นละออง ควันเสียรถยนต์/เขาสูดควันละ 4 ชั่วโมง ทุกวัน/เขาลอง
คิดถึงเขาเถอะ ร่างกายจะเป็นอย่างไร/

* คอย : ก็ มะเร็งปอดความหยาบคาย ๆ นะซี/เออ..ผมอ่านพบจากหนังสืออะไรก็จำไม่ได้แล้ว
ครับ/เขาเขียนให้ท่านเห็นว่า ๆ ว่า// กองทัพอากาศจะเก่งกลาสามารถอย่างไร/ก็ไม่
อาจบุกงานกรุงเทพฯ ไปได้/เพราะจะต้องติดจราจรในกรุงเทพฯ ซึ่งติดอย่างหนัก/
เมื่อไฟฟ้ทุกกับคุณลุงพูดให้ฟัง/คุณลุงไม่ออกเสียแล้ว/แต่กลับคิดถึงหนัก/

ลุง : นอกจากนั้น พวกโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ มักใช้เชื้อเพลิงน้ำมัน/และถ่านหินกำมะถัน
เป็นองค์ประกอบ/เมื่อเชื้อเพลิงเหล่านี้เผาไหม้ มันก็จะปล่อยก๊าซกำมะถันไปออกไซด์
ออกมา ซึ่งเป็นพิษ/ทำให้คนไม่สบาย ทำให้เหล็กเป็นสนิม/เมื่อคนหายใจเอาก๊าซนี้

- เขาไปก็จะไปกักเชื้อจุลินทรีย์ เชื้อแปลก ทำให้น้ำสกปรกไหล เจ็บคอ/
 ทุก : ตะ เกี้ยวคนไทย/ส่วนมากมีโรคหวัดเป็นโรคประจำตัวกันมาก/
 คนตรี : Fade in ... Fade out
 ทุก : คุณลุงคะ คุณป้าจะกลับจากวัดกี่โมงคะ/
 ลุง : นึกหาโมงกว่าแล้ว/น่าจะกลับมาแล้ว สงสัยจะคุยถูกคอกันมีใครอยู่ข้างข้าง
 คอย : ไม่เป็นไรครับ/วันนี้ผมจะอยู่ทานข้าวเย็นด้วย/จะไปด้วยกับคุณป้านาน ๆ/
 ทุก : แหม...สัปดาห์หน้าหนาวก็จริง ๆ นะคะ/หนาวนี้ผลไม้เยอะ กินผลไม้อะไรก็อร่อย/
 ลุง : ใช่จะ แครกคาชินนุ/มันทำให้อร่อยนอบลง/
 ทุก : เกี้ยวอะไรก็แพงคะ/เพราะน้ำมันขึ้นราคา เชื่อว่าคงจะไม่หยุดเพียงแค่นี้/กลุ่มโอเปก
 คงจะขึ้นราคาน้ำมันต่อไปอีกเรื่อย ๆ/
 คอย : ความจริง มันก็เหมือนกันนะพี่/
 ทุก : ก็อย่างไร
 คอย : ทำไมจะไม่คิดละ/ก็จะทำให้รถน้ำมันจะไ้ลดต้นทุนลงบ้าง/สุขภาพของคนเราจะไ้ดีขึ้น
 อย่างพี่ว่าไงละ/
 ทุก : ถ้าเป็นจริงไ้มันก็อยู่หรือ/คนเราจะไ้หายใจกันโล่งปลอดเสียที/เกี้ยวคนเรากำลัง
 กลับมาแรงไปพลกั้มาก/
 ลุง : เมื่อไม่กี่ปีมานี้/ทางวงการแพทย์เขาพบว่าโรคเกี้ยวกับแปลกเพิ่มมากขึ้น/แล้วคนที่ เป็น
 ส่วนมากก็คือ ผู้ที่อยู่ในบริเวณที่มีอากาศเสีย/
 คนตรี : Fade in ... Fade out
 Sound Effect เสียงคนเดินขึ้นบันไดมา
 ทุก : นากลัว คุณป้า จะกลับมาแล้ว/
 คอย : (off mic) สวัสดีครับคุณป้า
 ทุก : สวัสดีคะ คุณป้าคะ คุณป้าสบายดีหรือคะ
 ป้า : สวัสดีคะ คอย ยายทุก/แหมไม่ไ้เจอกันเสียนานเป็นหนุ่มเป็นสาวกันหมดแล้ว/
 ป้า เออ...ก็สบายดีแบบคนแก่กันแหละ/
 ลุง : แหม...คุณน้าก็จะไปเยี่ยมหลวงพ่อบุญพระเคี้ยวเกี้ยว/วันหนึ่งพอดี

ป้า : ออ... คุณก็คลมอยู่กับหลวงพ่อ/แล้วก็ไปตลาดขายกับชาวมาควย/ทุก คอย ใ้บวอญานขาว กับป้านะ/

ฉาก 3

คนตรี : Fade in ... Fade out

ลุง : นึกดู เลือกลูกช้อนกะโหลกนี่นะ/ดูสิในนี้มันเป็นรูปหุ่นทั้งนั้น/หรือว่าวันนี้เขาไม่ขายอีกกับ แลวหรือไง/

ป้า : คุณไม่รู้ละไร/นี่แหละมันที่เขาไม่ได้อธิษฐานแมลงละ ในจึงถูกแมลงกัด//อาย...ที่ใบสวย ๆ มีเยอะเยอะไป/แต่ฉันไม่กล้ารอดมา/ เพราะไมแน่ใจว่ายังมีมาฆาแมลงสะสม อยู่อีกหรือเปล่า/หนูจำไว้นะ ถ้าจะเลือกช้อนก็ให้เลือกช้อนที่มีรูปหุ่นมาก ๆ/ถ้าใบสวย ๆ ไม่มีรูปหุ่นนั่นแหละ/เราของสวนทองโธษามาแมลงฉีกยากมันแมลง มันจึงจะได้ราคา/

ตุ๊ก : ละ หนูเพิ่งจะได้รับความรู้ใหม่จากคุณป้าวันนี้เองละ/

คอย : เออ...คุณป้าครับ/แล้วที่เมื่อไม่นานมานี้หนังสือพิมพ์ลงข่าวเกี่ยวกับที่มี พอลคา แมคคาบวงคน//นำเอาน้ำยาอบศพหรือฟอร์มาลีน มาฉีกผัก ปลา เนื้อสัตว์/ในหุสสถานินเสนอ/และได้มีผู้นำไปประกอบอาหาร เมื่อกินเข้าไปแล้วทำให้เกิด อาการ/เจ็บหน้าอก หายใจขัด ๆ มีไข้หวัด และปวดหัวอย่างแรง/ได้มีการร้องเรียน เป็นเรื่องเป็นราว/ไม่จบกันง่าย ๆ นานักลัวมากนะครับ/

ป้า : นั่นนะซี/ป้าช้อนมันแต่ละทีต้องเลือกแล้วเลือกอีก/กว่าจะได้มันที่ถูกต้อง//ต้นผักสลัด ถ้าหักคุดังป้าจะเหม็นอับที่จะตัดมาจากสวนให้ระวัง/อาจจะฉีกพอมาฉีกก็ได้/แต่ถ้ามาก เหมือนกัน ที่ไปหักผักของเขาแล้วไม่ซื้อ/ก็ไม่ได้ แมคคาบวงเอาอีก/

ลุง : พุทโร...ซิมโม...สังโฆ...นั่นแหละความเห็นแก่ได้โดยไม่คำนึงถึง/ผลที่เกิดขึ้นกับเพื่อน มนุษย์ด้วยกัน/

ตุ๊ก : กรรมกตกรรมอยู่ทุกที่ในโลก อีกนั่นแหละละ/

ฉาก 4

ดนตรี : Fade in ... Fade out

Sound Effect เสียงรถยนต์วิ่งไปมาบนท้องถนน

* คอย : แหม...คุยกับคุณลุงคุณป้า เสียเกือบ 2 ชม. กว่าจะโคกลับมา/ไม่ทราบว่า รถจะติดอีกหรือเปล่า/

* ทัก : คงจะไม่แล้วละ เพราะตอนนั้นเกือบ 2 ชม.แล้ว/

* คอย : เออ...พี่ทัก ถ้าสภาพแวดล้อมเป็นอย่างนี้/ เราควรจะทำอย่างไรดีละ/

* ทัก : เชอ ละ เราควรจะทำอย่างไรดี/

* คอย : เมว่า สิ่งที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดลอมที่เสียอยู่ขณะนี้/ เป็นฝีมือของเราทั้งนั้น/ เพราะฉะนั้น เราทุกคนจะต้องร่วมมือกันไม่ทำ และรักษาสีงแวดลอม/ โดยถือป็นหน้าที่ไม่บังคับให้เป็นเรื่องของกฎหมาย เพียงอย่างเดียว

* ทัก : เออ...พี่เห็นเชอพูดเขา เรองเขาราววันนี้เอง/ นอกจากนั้นการให้การศึกษากับคนทุกระคับ/ โดยชี้ให้เขาเห็น คนเหทุ ผล โทษ และการป้องกันสิ่งแวดลอม/ ไม่ให้เกิดสภาพเป็นพิษ/ พอเม แปลกรอง ทรู จะตองร่วมมือกัน อบรมสั่งสอน เยาวชนของเราในเรื่องนี้/ ให้เขารู้และไปปฏิบัติ/ รวมทั้งผู้ใหญ่ก็ต้องเป็นตัวอย่างที่ดี ให้แก่เขาด้วย// เชอว่าไว้เถอะว/ ถาขณิให้สิ่งแวดลอมถูกทำลาย/ ก็ ทากับ รាយขณิให้ตัวเราเองถูกทำลายไปด้วย/ การที่ทุกคนมีความห่วงใยสภาพเป็นพิษของสิ่งแวดลอมในกรุงเทพฯ นั้นเป็น การสมควรแล้ว/ และควรจะต้องช่วยกันหาวิธีหยุดยั้งสภาพเป็นพิษของสิ่งแวดลอมโดยเร็ว/ และในขณะเดียวกันก็จะต้องช่วยกันรักษาป้องกันชนบทของเรา/ อย่าให้เกิดสิ่งแวดลอมเป็นพิษ อย่างที่เกิดขึ้นกับกรุงเทพฯ/ และเมืองใหญ่ ๆ บางเมืองในขณะนี้

ดนตรี : Fade in ... Cross Fade

รายการ บทสนทนา

เรื่อง "สิ่งแวกลอมเป็นพิษ"

วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

การศึกษานักเรียนแบบเปิดเสรีระดับ 3

ดนตรี : Fade in ... Fade under

ผู้บรรยาย : สวัสดีค่ะ ท่านผู้ฟัง/ รายการของเราในวันนี้ เราจะพาท่านไปฟังการสนทนากันถึงเรื่อง/
สภาพของสิ่งแวกลอมเป็นพิษ ค่ะ/

ดนตรี : Fade in ... Fade out

ผู้ : คุณลุงขา/ สวัสดีค่ะ หนูก็ใจจริงเลยคะ/ ที่เห็นคุณลุงยังมีสุขภาพดีเหมือนเดิม/

ลุง : ยายคุณหรือคะ/ สวัสดีค่ะหนู ขอบใจมากที่เอาใจใส่สุขภาพของลุง/ ทราบไปโดยบังเอิญว่า
ลุงมา

ผู้ : หนูทราบจากคุณมาเมื่อวานนี้/ เลยรีบมากราบคุณลุง/ คุณป้าละคะคุณลุง/

ลุง : คุณป้าไปวัดคะ/ เกียวคงจะกลับแล้วละ/ นานทีเดียวนะไม่เห็นหนูไปกรุงเทพฯเลย/ การงาน
เป็นไงบ้าง/ การพำนักอยู่หรือ/

ผู้ : ค่ะ เรียบร้อยดี/ ไม่มีอะไรน่าหนักใจ/ และหนูก็พยายามทำจนสุดความสามารถ/ เมื่อตอน
ที่หนูไปกรุงเทพฯ ครึ่งก่อน/ หนูไปทักทาย พบท่านผู้ใหญ่/ ท่านเห็นว่าหนูไปอยู่ต่างจังหวัด
เสียนาน/ ท่านก็ถามไถ่โดยตลอดว่า อาตมาของการขอกลับเข้าไปทำงานในกรุงเทพฯ/ ก็จะ
อนุญาต หนูขอบพระคุณท่าน/ และกราบเรียนท่านว่า/ จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง/ ถ้าหาก
ไปหนูไปโดยที่เดิม/ / คุณลุงคะ/ ถึงแม้ว่าจะทำใจจริง/ หนูก็ไม่อยากเข้าไปอยู่กรุงเทพฯ

ลุง : อ้าว..ทำไมหนูจึงคิดอย่างนั้นละ/ เออแปลกดี/ คนหนุ่ม คนสาว เขามีแต่อยากจะไปอยู่
ในกรุงเทพฯทั้งนั้น มี แสง สี โรงหนัง โรงละคร/ เต็มไปด้วยความเจริญสมัยใหม่

ผู้ : หนูเห็นด้วยคะ/ ว่ากรุงเทพฯมีทุกอย่างทุกอย่างที่สะดวกสบาย/ เหมาะสำหรับจะไปเที่ยว
เป็นครั้งเป็นคราว/ ไปเที่ยวหาซื้อข้าวของ/ แต่ไม่เหมาะสำหรับจะไปอยู่อาศัย/ ขณะนี้
หนูก็ทนเสียแล้วคะ/ อาทาค่ะ เจริญสงบ/ ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวกลอมเป็นพิษ/ ผู้คน
ก็โอบอ้อมอารี/ มีความจริงใจ เป็นกันเอง/ หนูก็อยากจะอยู่ในชนบทแบบนี้มากกว่าคะ/

- ลุง : ที่ลุงถามก็เพราะอยากรู่ว่าหนูคิดอย่างไร/ลุงเองก็มีความรู้สึกอย่างเดียวกับหนู/ชีวิต
ในชนบทมากมาย/ เมื่อตะกนหนูพูดถึงสิ่งแวดลอมเป็นพิษ มันอย่างเดียวกับมลภาวะ
อะไรรึไหม/ใช่ไหมจะ
- ตุ๊ก : ตะ/หรือที่เราเรียก พอลดชั้นกันจนคิดปากนั้นแหละคะ
- ลุง : เออ..หนูมาถึงเห็นอย ๆ/ไปลงหนาลางคำให้สบายเนื้อสบายตัวก่อนนึ/ แล้วลุงจะ
หาอะไรมาให้กิน
- ตุ๊ก : คุณป้าจะกลับจากวัดอีกไหมคะ
- ลุง : นึกหาไม่งกวาแล้ว นาวะกลับมาแล้ว/สงสัยจะคุยถูกคอกับใครอยู่ละมัง
- ตุ๊ก : ไม่เป็นไรคะ/วันนี้หนูจะอยู๋ทานข้าวเป็นถาย/จะไ้คุยกับคุณป้านาน ๆ
- ดนตรี : Fade in ... Fade out
- ลุง : เออ..พูดถึงสิ่งแวดลอมเป็นพิษกันแล้ว/เราเพิ่งจะมารู้สึกตัวกันเมื่อไม่กี่สิบปีที่ผ่านมา
ในโลกสมัยใหม่ ซึ่งไ้ให้ความสะดวกสบาย/แถมความเป็นอยู่มากกว่าเกาะหลายสิบเกาะ/
และในทางตรงข้าม/ก็ไ้หิยขึ้นเอาสิ่งนาสึงกลัวหลายอย่างมาให้พร้อม ๆ กันถาย/
ซึ่งทำให้คนเราคอย ๆ ตายหรือกำลังตายไปอย่างช้า ๆ/ที่เรื่อกันว่า "ถายแบบเมอเส่ง"
ใจละ/ เมืองใหญ่อย่างกรุงเทพฯ/ที่มีคนมากมาย/ กำลังประสบปัญหา/ เรื่องความสะดวก
ของบ้านเมือง/ การทิ้งและกำจัดขยะมูลฝอย/ อากาศ น้ำดิน อาหาร เสียง/ กำลังเป็นพิษ
อยู่ในขณะนี้/
- ตุ๊ก : หนูว่า การจราจรในกรุงเทพฯ ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง/ที่แย่มากจริง ๆ/หนูอ่านพบจาก
หนังสืออะไรก็จำไม่ได้แล้ว เขาเขียนให้อ่านกันช้า ๆ ว่า "กองทัพอากาศจะเก่งกลา
สามารถอย่างไร/ ก็ไม่อาจบุกฉานกรุงเทพฯ ได้/ เพราะจะกองตึกราวรในกรุงเทพฯ
ซึ่งคิดอย่างหนัก/หนูอ่านแล้วช้าไม่ออก แดกลับทำให้ตอคิด
- ลุง : ใช่ อย่างที่หนูว่านั่นแหละ/ เพราะการจราจรในกรุงเทพฯ ก็ยักรจริง ๆ/จะไปไหน
มาไหน แดละที่แสนจะลำบาก/ถที่ออกไปทำงานนอกบ้านวันหนึ่ง ๆ จะต้องใช้เวลา
อยู่บนท้องถนนไม่น้อยกว่า 4 ชั่วโมง/ลองนึกดูกับเลน ๆ นะ คนในกรุงเทพฯ มี
ประมาณ 5 ล้านคน/สมมติว่าออกไปทำงานนอกบ้าน ครึ่งหนึ่ง/คือ สองล้านครึ่ง/

วันหนึ่งจะเสียเวลาทั้งหมดไป 10 ล้านชั่วโมง/สมมติว่ามีรายได้ชั่วโมงละ 50 บาท/
วันหนึ่งจะขาดรายได้ไปถึง 500 ล้านบาท/เดือนหนึ่งก็ 15,000 ล้านบาท/เป็น
จำนวนที่น่าตกใจทีเดียว/

- ทุก : ค่ะ/ เป็นการสูญเสียทางทางเศรษฐกิจ จำนวนมากทีเดียวค่ะ
- ลุง : แต่ยังมี การสูญเสียที่ใหญ่กว่านี้อีกะ
- ทุก : อะไรระลุง
- ลุง : ก็ การสูญเสียทางสุขภาพ ทั้งทางร่างกายและจิตใจละ/ หนูลองคิดดูซิ/ ตอนที่รถติดหรือ
ขณะที่คนต้องกรอไช เวลาเดินทางอยู่บนถนนนั้นละ/ เขาต้องทนทุกข์ทรมาน/ สู้อากาศ
เสียที่เต็มไปด้วยฝุ่นละออง/ ควันเสียรถยนต์ เขาสูดดมวันละ 4 ชั่วโมง ทุกวัน/ หนูลอง
คิดว่าสุขภาพของคนจะเป็นอย่างไร/ จะปกติก็อยู่หรือ
- ทุก : นั่นสิคะ/ แล้วยัง โรงงานอุตสาหกรรมอีกมากมายนั้นละ/ แต่หนูว่าอากาศเสียเป็นพิษมาก
กว่าครึ่ง/ มีสาเหตุมาจากรถยนต์ ที่ใช้เครื่องยนต์เสื่อมสภาพ/ มีการเผาไหม้ ไม่สมบูรณ์
จึงก่อให้เกิดควันพิษ/ ซึ่งกำลังเป็นปัญหาอยู่ขณะนี้
- ลุง : ลุงว่าถ้าไม่มาตรวจการ/ ควบคุมการใช้เครื่องยนต์ให้ประสิทธิภาพว่า ควรจะใช้เวลานาน
สักเท่าไร แล้วเขาอุ้มน้ำมันเครื่องยนต์/ เราคงจะสามารถจัดปัญหาอากาศเสียเป็นพิษ
ไปได้มากทีเดียว/ นอกจากนี้ พวกโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ/ มักใช้เชื้อเพลิงน้ำมัน
และถ่านหินกำมะถันเป็นองค์ประกอบ/ เมื่อเชื้อเพลิงเหล่านี้เผาไหม้มันก็จะปล่อยก๊าซ
กำมะถันไปออกโชกออกมา/ ซึ่งเป็นพิษทำให้คนไม่สบาย/ ทำให้เหล็กเป็นสนิม/ เมื่อคน
หายใจเอาพิษเข้าไปจะไปกัดเยื่อจมูก/ เยื่อปอด/ น้ำมูกไหล เจ็บคอ/
- ทุก : ตอนนั้นคนไทยส่วนมากมีโรคหวั่นเป็นโรคประจำตัวละ/ สงสัยว่าอากาศเป็นพิษ เหล่านี้
นี่ถึงเป็นสาเหตุ
- ลุง : อากาศเสียมีอันตรายมาก/ การหายใจเอาอากาศเสียที่มีฝุ่นละอองและไอเสียจาก
รถยนต์หรือโรงงานอุตสาหกรรมเข้าไปนั้น/ เป็นสาเหตุทำให้เกิดโรคต่าง ๆ/ การที่
ร่างกายที่สูดจากไอเสียรถยนต์/ คือคาร์บอนมอนนอกไซด์/ ถ้าสูดหายใจเข้าไป
เพียงนิดเดียว/ จะทำให้รู้สึกไม่สบาย มีอาการง่วงนอน/ วิงเวียน คลื่นเหียน อาเจียน /
ถ้าสูดเข้าไปมาก ๆ ในสภาพที่อับลม/ อาจจะทำให้สูญเสียอันตรายถึงชีวิตได้/

- ตุ๊ก : โออ..เพียวนี้คุณลุงจะมาอยู่หลายวันใหม่ละ
- ลุง : คงจะอยู่ทั้งเดือนละ/ไม่ไหว อากาศที่กรุงเทพฯตอนนี้มันร้อนจริง ๆ/ความจริงจริงหวั่น
กรอน/แต่อากาศมันยังบริสุทธิ์กว่ากัน พอจะชกเซย์กันไปได้/
- ตุ๊ก : ใคร ๆ เขาเลือกไปเพียวตากอากาศแถบชายทะเล/แต่คุณลุงคุณป้ากลับมาจังหวัด
เล็ก ๆ นี่แทน ไม่ทันสมัยเสียเลย/
- ลุง : เอลุงขอยมเป็นลุงเซียวะ/ไม่ไหว/เข้าไปทันสมัยกับเขานั่นที่มันทันสมัย โอความร่อเจือก
อีกนั่นแหละ/ถนนมาก ๆ ที่ไหนกันที่นั่นจริงใหม่/
- คนตรี : Fade in ... Fade out
- ตุ๊ก : สัมปะ รกเขาหวานก็จริง ๆ นะคะคุณลุง/ทานนี้กินผลไม้อะไรก็อร่อย/
- ลุง : แตรคานี่ทำให้อร่อยจนลง/
- ตุ๊ก : เพียวนี้อะไร ๆ ก็แพงทั้งนั้นละ/เพราะน้ำมันขึ้นราคา/เชื่อว่าคงจะไม่หยุดเพียงแค่นี้/
กลุ่มโอแปดคงจะขึ้นราคาน้ำมันต่อไปอีกเรื่อย ๆ/
- ลุง : ความจริงก็กะ/รถมันจะโอดกนอยลงไป/สุขภาพของคนเราจะโอดกนอย
ตุ๊ก : ถ้าเป็นจริงละก็/หนูคงจะหายใจโล่งปอดขึ้นบาง/
- ลุง : เมื่อไม่กี่ปีมานี้ทางวงการแพทย์/เขาพบว่ามีโรคเกี่ยวกับปอดเพิ่มมากขึ้น/แล้วคนที่
ส่วนมากก็อยู่ภายในบริเวณที่มีอากาศเสีย
- ตุ๊ก : ออ..พวกที่เป็นโรคเกี่ยวกับหลอดลมอักเสบเรื้อรังใช่ไหมละ/
- ลุง : ยังมะเร็งปอดก็อ่ะ/โอย ลุงอะก็กลัวจริง ๆ/มะเร็งนี้ไม่รู้สาเหตุเสียด้วยซี
- ตุ๊ก : นี่ละคะ/หนูถึงไม่อยากจะอยู่กรุงเทพฯ จะมองไปทางไหนก็แต่รถยนต์ติดกันเป็นแพ/
รถมอเตอร์ไซด์แค่นี้ยังจอดเสียบแถว/บางทีนะคะนาไม่ไหวจริง ๆ/หนูอยากไปเห็น
ว่าตายไปเพียวนี้เลย/นาส่งสารคนกรุงเทพฯจริง ๆ/หนูวานนอกจากคนจะแยแล้ว
นะคะ/หนูว่าคนไม่เกียเหมือนกัน/
- ลุง : โชติ กงขางอย่างที่ปล่อยออกมาจากโรงงานอุตสาหกรรมนะ/เป็นอันตรายต่อพืช
ไร่/ลู่อยู่ควาย
- ตุ๊ก : หนูอ่านพบในหนังสือพิมพ์/เมื่อเร็ว ๆ นี้เองว่าคนกรุงเทพฯ/และโรงเหล้าถึงขยะ
4 แสนกิโลกรัมต่อวัน ลงแม่น้ำเจ้าพระยา/จึงเกิดสภาพน้ำเสียขึ้นในแม่น้ำเจ้าพระยา/

- ลุง : ทำไมมันจะไม่เสียละ/ ที่น้ำไม่ออกก็เห็นอยู่เลย/ คอยดูเถอะ/ ถ้าขึ้นถึงขะปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำกันอยู่อย่างนี้/ อีกหนอยน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาจะดำ/ เหมือนนุ้ยเหมือนน้ำในคลองแสนแสบแน ๆ
- ตุ๊ก : เออ...คุณลุงคะ/ คุณลุงไปก่อนหนึ่งสี่สิบพี่ต๋องขาวเกรียวกราวเมื่อเร็ว ๆ นี้เลยละ/ ที่ว่ามีพอลคาแมคาบางคนนำยาอาบศพ หรือ ฟอรัมาลีน/ มาฉีดยาก ปลา เนื้อสัตว์/ เพื่อให้สกปรกกัน/ และให้มันเข้าไประกอบอาหาร/ เมื่อทานเข้าไปพิษของมันก็ทำให้เกิดอาการคลื่นเหียน หายใจขัด ๆ หายใจไม่ออก และปวดท้องอย่างแรง/ ใ้มีการร้องเวียนกันขึ้น ซึ่งไม่จบกันง่าย ๆ
- ลุง : พุทฺธิธ...ซิมโม...สังโฆ/ นี่แหละความเห็นแก่ได้โดยไม่คำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นกับเพื่อนมนุษย์
- ตุ๊ก : คะ ทางกระทรวงสาธารณสุข/ ก็ออกประกาศเตือนเสมอเกี่ยวกับการสังเฏกการซอมักเนื้อสัตว์/ ที่เห็นว่าสกปรกก็กักไม่ถวหรือ/ คนมักด่าหักๆ ถึงเปาะเหมือนฟุ้งคัมาจากสวนใหม่ ๆ ในระวัง/ อาจจะมีคนนำยาอาบศพไป/
- ลุง : เออ...ลุงมักจะบ่นเสมอ ๆ ว่าทำไมถึงซอมักที่พบ รูป รูปทำอาหาร/ คุณปากบอกว่านั้นแหละผู้ที่ไม่นำมาแมลง/ เพราะถ้าไม่มียอยแมลงก็กินเลยก็แสดงว่า/ เจ้าของสวนจะคงรักษาเป็นอย่างดี/ โดยฉีกยาฆ่าแมลงป้องกัน/ ถ้าไม่มียอยพวกนี้ก็จะไ้ราคาค่า คนก็นิยมซื้อ/ โดยไม่ไ้คิดถึงยาฆ่าแมลงยังไม่ทันสลายตัวไ้หมด/ เจ้าของสวนก็ตัดคัมาขายแล้ว/ เวรกรรมตกอยู่ที่ใครละ/
- ตุ๊ก : กรรมก็ตกอยู่ที่คนวิโรกอีกนั่นแหละ/
- ลุง : พูดถึงเรื่องสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ/ ก็คงพูดกันมานาน 3 วัน 7 วันก็ไม่จบ/ ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่า/ มนุษย์เราเป็นคนเหตสำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสภาวะแวดล้อม/ ทั้งในด้านการทำลายสิ่งแวดล้อม/ การแก้ไขปัญหาสังแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้กลับคืนสภาพดีขึ้น/ หรือการพิทักษ์รักษาสังแวดล้อมที่คงอยู่แล้วไว้คงอยู่/ เราทุกคนจะต้องร่วมมือกันใจกันโดยถือป็นหน้าที่อันสำคัญในการป้องกันสิ่งแวดล้อม/ เออ...ถ้าเป็นหนู/ จะทำอย่างไรกันละ/
- ตุ๊ก : หนูจะลดอัตราการเกิดใ้คนอยลงละ// การชี้ให้เห็นถึงการทำลายสิ่งแวดล้อม/ คนเหตุของสภาพสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ/ ผลที่เกิดขึ้น/ ตลอดจนการป้องกันสิ่งแวดล้อม/ ไม่ให้เกิด

สภาพเป็นพิษนี้/ซึ่งเป็นหน้าที่ของเราทุกคนจะต้องช่วยกันรับผิดชอบ/ร่วมมือกันจะอาศัย
เพียงกฎหมายอย่างเดียว/คงไม่สำเร็จ/พอเม ญูทกรอง ทรู/จะต้องร่วมมือกันยอม
สละส่วนเบาะชนของเราในเรื่องนี้/ให้เขารูและใ้ปฏิบัติ/

ลุง

: ไรจะ เราผู้ใหญ่/ก็ต้องปฏิบัติเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เขากาย/ เพื่อได้ของที่เราจะได้
ไม่เป็นเหมือนผู้ใหญ่บางคน/ที่เรามักจะพบเห็นเสมอ ๆ//ที่ทั้งเศษกระดาษออกจากรถเก
คันงาม ๆ ลงบนถนน//ถ้ายอมให้สิ่งแวลอมถูกทำลาย/ก็เท่ากับเรายอมให้ตัวเราเอง
ถูกทำลายไปควย// การที่ทุกคนมีความห่วงใย/สภาพเป็นพิษของสิ่งแวลอมในกรุงเทพ/
นั้นเป็นการสมควรแล้ว/และควรจะต้องช่วยกันหาวิธีหยุดยั้งสภาพเป็นพิษของสิ่งแวลอม
โดยเร็ว/ในขณะที่เดียวกันจะต้องช่วยกันรักษาป้องกันชนบทของเราอย่าให้เกิดสิ่ง
แวลอมเป็นพิษ/อย่างที่เกิขึ้นกับกรุงเทพ/และเมืองใหญ่ ๆ บางเมืองในขณะที่นี้ควย/

คนตรี

: Fade in ... Cross Fade

รายการบทความ

เรื่อง "สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ"

วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

การศึกษาค้นคว้าแบบเบ็ดเสร็จระดับ 3

ดนตรี : Fade in ... Fade under

ผู้บรรยาย : สวัสดีค่ะ ท่านผู้ฟัง/ วันนี้รายการของเราจะมาพูดคุยกับท่าน/ ถึงเรื่องสภาพของสิ่งแวดล้อมเป็นพิษกันนะคะ/

ดนตรี : Fade in ... Fade out

ผู้บรรยาย : ค่ะ เมื่อพูดถึงสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ/ เราเพิ่งจะรู้สึกตัวกันเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา/ ในโลกสมัยใหม่ ซึ่งได้ให้ความสะดวกสบายแก่ความเป็นอยู่/ มากกว่าการหลายสิบปีมานี้/ นะคะ/ และในทางตรงกันข้าม/ ก็ได้พินิจเห็น สิ่งที่น่าสยดสยองหลายอย่างมาให้พบบ่อย ๆ กันด้วย/ สิ่งน่าสยดสยองเหล่านี้ทำให้คนเราคอย ๆ คาย/ หรือ กำลังทยอยไปอย่างช้า ๆ ที่เรื่อกันว่า คายแบบนอนส่งใจละละ / เออ...เมื่อสองวันก่อน/ คิดถึงท้องไร่รวงการแถวชานเมืองมาคะ/ นึกอยากจะไปอยู่แถวชานเมืองจังเลยคะ/ อากาศที่จริง ๆ เย็นสบาย/ ไม่มีปัญหาดังสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ/ ผู้คนที่โอบอ้อมอารี/ มีความจริงจัง เป็นกันเอง ค่ะ/ นึกถึงกรุงเทพฯ เมืองฟ้า/ ที่เต็มไปด้วยแสง สี/ โรงหนัง โรงละคร/ เต็มไปด้วยความเจริญสมัยใหม่/ ความสะดวกสบาย/ เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจอันสำคัญของประเทศ/ เป็นศูนย์กลางศิลปวิทยาการ/ และอื่น ๆ อีกมากมาย/ ซึ่งมีบางคนโศกน่านนามิหาว่า "กรุงเทพฯ คือประเทศไทย" / ซึ่งเป็นที่ไฝ่ฝันของคนหนุ่ม คนสาว และผู้แสวงโชค/ ที่อยากเข้าไปใช้ชีวิตในกรุงเทพฯ ค่ะ/ เมื่อเป็นเช่นนั้นละ/ ปัจจุบันกรุงเทพฯ จึงมีประชากรเกือบครึ่งร้อยกว่าคน/ ประมาณ 5 ล้านกว่าคน/ เมื่อคนยิ่งมากขึ้น/ การกิน การใช้ ก็ยิ่งมากขึ้น/ โรงงานอุตสาหกรรมก็ยิ่งเร่งเพิ่มผลผลิตสิ่งต่าง ๆ ให้เพียงพอ กับความต้องการ/ เมื่อของกิน ของใช้มาก/ ขยะก็เพิ่มมากขึ้นด้วย/ จึงเป็นการเพิ่มภาระอย่างมากในการกำจัดขยะ/ นอกจากนั้นรถก็เพิ่มมากขึ้น วิ่งกันขวักไขว่ นำเวียนหัวทั้งวัน/ ยิ่งทำให้อากาศเสียเป็นพิษเพิ่มมากขึ้น/ คนมากขึ้น ปัญหาต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น

ปัญหาหนึ่งก็เกิดขึ้นที่ เรา ๆ ท่าน ๆ ไม่ค่อยค้นคว้าในอันตรายที่หอมล้น/ ถูกความชีวิต
ร่างกายของเรายุนะคะ/ มันเพิ่มขึ้นตามความเจริญที่มนุษย์สร้างขึ้น/ คือปัญหา
สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ/ หรือหมอกควัน/ ภัยความกลัว/ หรือพอลลูชั่นนั้นแหละคะ/

คนตรี

: Fade in ... Fade out

เมื่อพูดถึงสิ่งแวดล้อมเป็นพิษกันแล้วนะคะ/ ตอนนี้กรุงเทพฯ ซึ่งมีคนเป็นจำนวนมาก/
กำลังแย่งพื้นที่ กำลังประสบปัญหา/ ความสะอาดของบ้านเมือง/ การทิ้ง และกำจัด
ขยะมูลฝอย/ อากาศ น้ำ ดิน อาหาร เสี่ยง เป็นพิษ/ โย... ล้วนแล้วแต่มีสภาพไม่ทาง
กันเลย/ กำลังเน่าเสียขึ้นทุกวัน นะ/ คิดถึงว่า การจราจรในกรุงเทพฯ ก็ไม่
เรื่องหนึ่ง/ ที่แย่มากในขณะนี้/ คิดในใจว่าหนทางจากหนังสืออะไร ก็จำไม่ได้แล้วคะ/
เขาเขียนให้อ่านกันช้า ๆ ว่า/ กองทัพอากาศจะเก่งกลาสามารถอย่างไร/ ก็ไม่อาจบุก
ผ่านกรุงเทพฯ ไปได้/ เพราะจะต้องติดจราจรในกรุงเทพฯ ซึ่งก็ค่อนข้างหนัก/ ก็อ่านแล้ว
ช้าไปนอก/ แรกคิดหัวใจท้อใจ/ ก็เพราะการจราจรในกรุงเทพฯ ก็คือจริง/ จะไปไหน
มาไหนแต่ละที่ แลจะลำบาก/ ทานผู้ฟังลองคิดดูกันเล่นนะคะ ว่า/ คนที่ออกไปทำงาน
นอกบ้าน วันหนึ่ง ๆ จะต้องใช้เวลารอบนถนน/ ไม่น้อยกว่า 4 ชั่วโมง/ คนในกรุงเทพฯ
มีประมาณ 5 ล้านคน/ สมมติว่าออกไปทำงานนอกบ้าน ครึ่งหนึ่ง/ คือ สองล้านครึ่ง
วันหนึ่ง จะเสียเวลาทั้งหมดไป 10 ล้านชั่วโมง/ สมมติว่ามีรายได้ชั่วโมงละ 50 บาท/
วันหนึ่งจะขาดรายได้ไปถึง 500 ล้านบาท/ เดือนหนึ่งก็ 15,000 ล้านบาท/ เมื่อจำนวน
เพิ่มมากขึ้นเท่าที่เกี่ยวจะคะ/ เป็นการสูญเสียทางความเจริญจำนวนมากที่เสีย
นะคะ/ นอกจากนั้นแล้วจะยังมีการสูญเสียที่ใหญ่กว่านี้คือคะ/ คือการสูญเสียความสุขภาพ
ทั้งทางร่างกายและจิตใจลงละคะ/ ทานผู้ฟังลองคิดดูสิคะว่า/ ตอนที่เราคิด/ หรือขณะที่
คนต้องการใช้เวลาเดินทางอยู่บนถนนนั้นะ/ เขาต้องทนทุกข์ทรมาน สู้อากาศเสียที่
เต็มไปด้วยฝุ่นละอองไอเสียรถยนต์/ เขาสูดควันละ 4 ชั่วโมงทุกวัน/ ทานผู้ฟังลอง
คิดว่าสุขภาพของคนเรา เป็นอย่างไร/ จะเป็นปกติอยู่ได้อย่างไร ใช้ไหมคะ/ แรกก็พูด
เถอะคะ/ คิดถึงว่าอากาศเสียเป็นพิษมากกว่าครึ่ง/ มีสาเหตุมาจากรถยนต์ที่ใช้เครื่อง
ยนต์เสื่อมสภาพ/ มีการเผาไหม้ ไม่สมบูรณ์/ สิ่งเหล่านี้เวลาตอนนั้นจะปล่อยควันดำ/

ซึ่งกำลังเป็นปัญหาอยู่ขณะนี้/ ถ้าไม่มีการควบคุมการใช้รถยนต์/ ให้มีประสิทธิภาพ/ มาตรการจราจรบนถนนสักเท่าไรแล้วเขาอุทิศเครื่องยนต์/ เราคงจะสามารถจัดปัญหาอากาศเสีย เป็นพิษไปไ้มากที่สุด// นอกจากนี้ นะคะ/ พวกโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ ก็เป็นตัวการสำคัญที่ทำให้เกิดอากาศเสียเป็นพิษ/ มักใช้เชื้อเพลิง น้ำมัน และถ่านที่มีกำมะถันเป็นองค์ประกอบ/ เมื่อเชื้อเพลิงเหล่านี้เผาไหม้ มันจะปล่อยกำมะถันออกไอออกมา/ ซึ่งเป็นพิษทำให้คนในภายหลัง/ ทำให้เหล็กเป็นสนิม/ เมื่อคนหายใจเอาพิษนี้เข้าไป/ จะไปกัดเยื่อจมูก เยื่อปอด/ น้ำมูกไหล เจ็บคอไอระคายเคือง/ หายใจลำบาก/ โรคหอบเป็นประจำตัวก็มาก นะคะ/ สงสัยว่าอากาศเป็นพิษเหล่านี้มีเองเป็นสาเหตุ/ อากาศเสียมีอันตรายมาก/ การหายใจเอาอากาศเสียที่ปนละออง/ และไอเสียจากรถยนต์ หรือโรงงานอุตสาหกรรมเข้าไปนั้น/ เป็นสาเหตุทำให้เกิดโรคต่าง ๆ/ การที่ร่างกายเรายึดจากไอเสียรถยนต์ คือ คาร์บอนมอนอกไซด์/ ถ้าเราสูดหายใจเข้าไปเพียงนิดเดียว/ จะทำให้รู้สึกไม่สบายมีอาการง่วงนอน/ มีเมื่อย กลืนเหียน อาเจียน/ ถ้าสูดเข้าไปมาก ๆ ในสถานที่อับลม/ อาจจะทำให้รู้สึกมีอันตรายถึงชีวิตได้ ค่ะ// เออ... ไม่ทราบว่า อากาศกรุงเก่า ระยะเวลาเป็นอย่างไรกันแน่ นะคะ/ บางวันก็ร้อนแทบจะขาดกาย/ บางวันก็ฝนตกน้ำท่วมเต็มไปหมด/ ตามแถบชานเมืองมันก็ร้อนเหมือนกัน/ แต่อากาศยังบริสุทธิ์กว่าในกรุงเทพฯ เป็นไหน ๆ ค่ะ/ ก็พอจะแยกกันไปได้/ เออ... ถ้าหากนิคมอุตสาหกรรมจะไปพักผ่อนวันหยุดสุดสัปดาห์/ ถ้าไม่ชอบความจอแจ/ คึกคักข้างรถไปแถว/ ชานเมือง/ หรือไม่กล้าเข้าไปเขา/ น่าจะดีกว่า แถวชายทะเล/ ซึ่งไม่ว่าจะไปฤดูไหน/ คนจะมากอยู่อย่างนั้นแหละคะ/ ค่ะ/ มาก ๆ ที่ไหนกันดูที่นั่น จริงไหมคะ/

ดนตรี

: Fade in ... Fade out

เดี๋ยวนี้ นะคะ/ อะไร ๆ ก็แพงไปเสียทุกอย่าง// ไม่ว่าจะเป็นของกิน ของใช้/ มีเงินอยู่ 100 บาท เดี๋ยวนี้เกือบจะไม่มีค่าหมายอะไรเลย/ ไปตลาดขายกับชาวไม่ทันครบ// ของขึ้นราคาเรื่อย ๆ/ คงจะเป็นเพราะน้ำมันขึ้นราคา/ และเชื่อแน่ว่าคงจะไม่หยุดเพียงแค่นี้/ กลุ่มใดไปลองจะขึ้นราคาน้ำมันต่อไปเรื่อย ๆ/ ความจริงมันก็เหมือนกันนะคะ/

รถมันจะไถ่ถอนลงไป/สุขภาพของคนที่เราจะไถ่ถอนนี้/เราคงจะหายใจโล่งปอด
ขึ้นบ้างคะ/เมื่อไม่กี่ปีมานี้ ทางวงการแพทย์/เขาพบว่าโรคเกี่ยวกับปอดเพิ่มมากขึ้น/
แล้วคนที่เป็นส่วนมาก/ก็อยู่ในบริเวณที่มีอากาศเสีย/ซึ่งมักจะเป็นโรคเกี่ยวกับ
หลอดลมอักเสบ เรื้อรัง/โรคหอบหืด/และ สิ่งที่ไม่ปกติของกรุงเทพฯละ/
ไม่ว่าจะไปทางไหน/ก็แต่รถยนต์ก็กันเป็นแถว/รถมอเตอร์ไซด์ที่แซ่ดเสียงดังแสบ
แสบหู/บางครั้งกะนั้นไม่ไหวจริง ๆ/อยากให้มีคนว่าตายไปเกี่ยวกับเสียง/บาดสาหัส
คนกรุงเทพฯจริง ๆ/คิดว่า นอกจากคนจะแย่นะคะ/คนไม่ปลูกใจตามริมถนน
ก็แย่นะคะ/เพราะทัศนียภาพที่ปล่อยออกมาจากโรงงานอุตสาหกรรมนะ/เป็น
อันตรายต่อพืชที่เราปลูกอยู่ด้วย/เออ...คงจะมีบางคนได้เคยอ่านหนังสือพิมพ์/ที่ลงข่าว
เมื่อเร็ว ๆ นี้ว่า/คนกรุงเทพฯและโรงเหล้าทั้งขยะ 4 แสน์ก็โลกมืด คอวัน ลงแม่น้ำ
เจ้าพระยา/จนเกิดสภาพน้ำเสียขึ้นในแม่น้ำเจ้าพระยา/ท่านผู้ฟังลองนึกดูเอาเองแล้ว
กัน/ทั้งขยะและสิ่งสกปรกวันละ 4 แสน์ก็โลกมืด/ลงไปแม่น้ำ/ทำให้น้ำสะอาดก็เจือ
จึงเกิดเน่าเสีย/ลอยกลิ่นเหม็นคาว ถ้าขึ้นทั้งขยะ/ปล่อยน้ำเสียลงแม่น้ำก็เป็นอย่างนี้
อีกหน่อยเถอะคะ/น้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาจะดำ/ส่งกลิ่นเหม็น/เหมือนน้ำในคลอง
แสนแสบเน ๆ ค่ะ/

คนตรี

: Fade in ... Fade out

เออ...ท่านผู้ฟังคงจะได้อ่านข่าวหนังสือพิมพ์/ที่ลงข่าวเกี่ยวกับโรค
แมลงบางชนิด/นำยารักษาหรือพ่นมาฉีด/มาฉีดมาก ปลา เนื้อสัตว์ ไข่สด กุ้งหอย
และไข่ปูหรือไปประกอบอาหาร/เมื่อท่านเข้าไปฟังของมันทำให้เกิดอาการ/คลื่นเหียน
มีไข้/ปวดท้องอย่างแรง/ใช้การร้องเรียนกันขึ้น ซึ่งไม่จบกันง่าย ๆ/เห็นไหม
ละคะว่า เกี่ยวกับตัวคนนั้น ไม่มีความหมายอันใดเลย/ทางถนนทางถนน/ทางเห็น
แก่ตัว เห็นแก่ใจ/ทางกระทรวงสาธารณสุขก็ออกประกาศ/เตือนอย่าดื่ม/เกี่ยวกับ
การสังเกตการซื้อผัก เนื้อสัตว์/ที่เห็นวสคิปกติ ก็ไม่ควรซื้อ/ตนมักกลัวถูกโกงเปาะ/
เหมือนเพิ่งจะตัดมาจากสวนใหม่ ๆ ไร่วังนะคะ/มีคนพูดเสมอ ๆ ว่าถ้าจะซื้อผัก/ที่
ปราศจากยาฆ่าแมลงก็ควรที่จะเลือกซื้อเอาชนิดที่มีรูปทรงมาก ๆ/เพราะถ้าเลือกซื้อผัก

ที่สวยไม่มีรอยสักของแมลง/ก็แสดงว่า เจ้าของสวนจะทอรักษาเป็นอย่างดี/โดยดีคยา
 มาแสดงป้องกันไม่มีมีพรุน ก็จะไม่ใคร่กัด/คนก็ยืนขอโดยไม่ได้อีกถึง เรือง/ยาธา
 แมลงที่สะสมอยู่ ซึ่งบางทียาธาแมลงยังไม่ทันสลายตัว/ก็หมดคะ/เจ้าของสวนก็คึกคัก
 มาขายแล้ว/กรรมตกอยู่ที่ใครละคะไม่ใช่พวกเราที่เป็นมูรีโงคือนั่นแหละคะ/เฮอ..
 ทานูฟังคะ/เมื่อพูดถึง เรื่องสิ่งแวดลอมเป็นพิษก็ของพวกกันนี้คยา/คงจะต้องพูดกันเป็น
 สักพัก ก็คงจะไม่จบกันง่าย ๆ/ปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันแล้ววามพิษ เราเป็นพิษเหตุสำคัญ
 ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสิ่งแวดลอม/ทั้งในด้านการทำลายสิ่งแวดลอม/ การ
 แก้ไขปัญหาสิ่งแวดลอม ที่เสื่อมโทรมให้กลับคืนสภาพดีขึ้น/หรือการพิทักษ์รักษาสิ่งแวดลอม
 ที่อยู่แล้วให้คงอยู่/ เราทุกคนจะต้องร่วมมือกัน/โดยถือเป็นหน้าที่ที่สำคัญในการ
 ป้องกันสิ่งแวดลอม/เฮอ...ถ้าถือเป็นหน้าที่/ทานูฟังจะทำอย่างไรคะ/สำหรับจิตันคิคา/
 ลกัธการเกิดใหม่เลยละคะ ตลอดจนการให้เห็นถึงการทำลายสิ่งแวดลอมมาก ๆ/
 เช่นถนนของสภาพอากาศเป็นพิษ/ผลที่เกิดขึ้น/ตลอดจนการป้องกันสิ่งแวดลอมไม่ให้
 เกิดสภาพเป็นพิษ/ซึ่ง เป็นหน้าที่ของ เราทุกคนจะต้องช่วยกันรับผิดชอบ/ร่วมมือกัน จะ
 อาศัยเพียงกฎหมายอย่างเดียวคงไม่สำเร็จแน่/พ่อแม่/แปลกรอง/ครู จะต้องร่วมมือกัน
 อบรมสั่งสอน/แก้ไขของเราในเรื่องนี้/ให้เขารู้และปฏิบัติเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่เขาด้วย/
 เพื่อเด็กของเราจะได้ไม่เป็นเหมือนผู้ใหญ่ บางคนที่เราจะพบเห็นอยู่เสมอ ๆ/ทั้งที่เข
 กระทำ ออกจากรถเก๋งกันงามๆ/ลงบนท้องถนนละคะ/ภายหลังสิ่งแวดลอมถูกทำลาย/
 ก็เท่ากับเราขมิให้ตัวเราเองถูกทำลายไปด้วย/การที่ทุกคนมีความห่วงใยสภาพเป็นพิษ
 ของสิ่งแวดลอมในกรุงเทพมหานครนี้ เป็นการสมควรแล้ว และควรจะช่วยกันหาวิธีหยุด
 ยั้งสภาพเป็นพิษของสิ่งแวดลอมโดยเร็ว/ในขณะเดียวกันก็ต้องช่วยกันรักษาป้องกัน
 ชนบทของเรา/อย่าให้เกิดสิ่งแวดลอมเป็นพิษ อย่างที่เกิดขึ้นกับกรุงเทพฯ/และเมืองใหญ่/
 บางเมืองในขณะนั้นละคะ/

คนตรี

: Fade in ... Fade under

ทานูฟังคะ รายการของเราวันนี้ ก็หมดเวลาลงแล้วละคะ พบกับเราใหม่ในโอกาสหน้า
 ขอเชิญฟัง ประสมบทความไรคดี นะคะ สวัสดีค่ะ

คนตรี

: Fade in ... Cross Fade

รายการละครวิทยุ

เรื่อง จะทำอย่างไรกับปัญหาการเป็นประชากร (การวางแผนครอบครัว)

วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

การศึกษายุใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3

ฉาก 1

ดนตรี : Fade in ... Fade under

ผู้บรรยาย : สวัสดิ์กะทานผู้ฟัง/ รายการละครของเราวันนี้ จะเสนอเรื่อง/ "จะทำอย่างไรกับปัญหาการเป็นประชากร" เชิญติดตามไปเลยคะ/

ดนตรี : Fade in ... Fade out

ผู้บรรยาย : ทานผู้ฟังเชื่อไหมคะว่า/ ในชั่วเวลาเพียง 1 นาทีนั้นคะ/ จะมีเด็กทารกลืมตาดูโลก 3 คน/ ในเพียง 1 นาที เท่านั้นคะ/ ถ้าเราลองคูณกันก็คะว่า/ วันหนึ่ง เกิดหนึ่งปีหนึ่ง เข้าไปแล้ว/ มันเป็นจำนวนมหาศาลเชียวกะ/ ปีหนึ่งคนเพิ่มถึง 1 ล้าน 5 แสนคน/ ถ้าเรานำมาเปรียบเทียบ มันก็จะเท่ากับจำนวนคนในจังหวัดเชียงใหม่ทั้งจังหวัดเชียวกะ/ เราจะทำอย่างไรกับเด็กที่ลืมตาดูโลกเหล่านี้ เพราะเราไม่ได้อบรมที่อยู่อาศัย/ อาหารการกิน/ ไม่ได้อบรมสิ่งต่างๆ ที่เด็กเกิดใหม่เหล่านั้นต้องการกิน ต้องการใช้/ ที่เรียนก็ไม่ได้เตรียมให้/ ทำมาหากินก็ค่อนข้างย่ำแย่/ ซึ่งเป็นปัญหาหนักใจอยู่แล้วในขณะนี้/ และถ้าเราคงให้เด็กทารกเกิดเป็นอยู่อย่างนี้/ อีก 20 ปีข้างหน้า เราจะทำอย่างไรกันคะ

ดนตรี : Fade in ... (เปลี่ยนดนตรี) ... Fade out

แม่ : พอจ... ลูกก็อยู่กับลูกเต๋ ของเราหายไปไหนกันนะ/ แกนอกคิดฉันว่า จะไปสมัครงานตั้งแต่เช้าโนนแน/ จนปานนี้เกือบสองทุ่มแล้วยังไม่กลับมาเลย/ น่าเป็นห่วงเสียจริง ๆ

พอ : เคยวก่อน... เคยวก่อน... แม่ฟังพอฟุคกอนธิ/ สมัยนั้นะงานมันหายาก/ คนมันยาก คนส่งงานทองแย่งกัน/ ลูก ๆ คงจะตระเวนกันหลายแห่ง/ ขนาดเราว่ามีลูกสองคนเท่านั้นคะ/ ยังมีปัญหาเลย

แม่ : นั้นนะสิคะ ดิฉันก็เคยใจ เรื่องลูกเสียจริง/ ตอนสอบเข้าเรียน ก็วิ่งกันวันครึ่งทั้งแล้ว/

กวางจะสอบเข้าโลกเห็นอย่งกันพักใหญ่/พอเรียนจบออกมาจะมีปัญหาเรื่องหางานทำไม่ได้
เฮอ... กลุมใจจริงจัง/

พอ : ไม่ใช่แค่ถูกเราเท่านั้นหรอก/อย่างถูกคุณไปสอบที่มหาวิทยาลัยเมืองนอกมา 2 ปีแล้วยัง
ไม่ไปงานเลย/

แม : ขนาดเรามีลูก 2 คนเป็นอย่างนี้/แล้วคนอื่น ๆ ที่เขามีลูกมาก/จะทำอย่างไรกัน/คนที่
เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ แย่งกันกินแย่งกันใช้

พอ : เฮอ... พอดึก ๆ แล้วนึกสงสาร/นายแสง/ แกเป็นคนดูแลไม่พำนักของพ่อ/แกมีลูก
7 คนฐานะยากจน เวียแก่กของช่วยหาเงิน หาเงินขาย

คนตรี : Fade in ... (เปลี่ยนฉาก) ... Fade out

ฉาก 2

แสง : เฮอ... ยายแจ่ม/ ทำไมทำไม่ออกไปขายขนมสายจingle/ เสริหรือยัง/

แจ่ม : เสริแล้ว/ กำลังจะไปเคียนวัน รอนึงแจ่วไปซื้อถุงกระดาษที่ร้าน/ เฮอ... เคียนวัน
ไม่รู้เป็นอะไร/มันจะหนามึนคอบ ๆ

แสง : เฮอ... ขาวา ถ้าไม่สบายก็หยุดเสียบางซี/

แจ่ม : จะหยุดไปอย่างไรละ/ ขาวาสารทมค็อกแล้ว/ ซินไม่ขาย ลำพังเงินเดือนของแกจะไป
พอที่ไหน/

แสง : เฮอ... ขาวาส่งสารทมกั้ง ทองทำงานมาตั้งแต่สาวจนแก่

แจ่ม : ทำใจได้ ลูกเรามีมาก จะไม่เลี้ยงมันไปอย่างไร มันก็ลูกของเรา/ แกจะคงไม่คิดเลิก
เพิ่มเศษฐ์/ สงสารนังแจ่มมัน จบ ป.6 แล้ว ก็ต้องออกโรงเรียน มาช่วยขายของ/
มันก็จะบ่นเสมอ ๆ ว่าอยากเรียนต่อ/ อธิติคิดว่าเมื่อไอแก เรียนจบแล้ว จะให้มัน
ขายส่งนังแจ่ว เรียนฝึกปณาสัพเคลอนนี่ มันบอกว่ายากเรียนตัดเสื้อ

แสง : เฮอ... เมื่อวานไอแก/ เขียนจดหมายมาขอเงินค่าหน่วยกิต/ มันบอกว่ายากเรียนตัดเสื้อ
ส่งไปเคียนมาแล้ว/ เราเห็นจะต้องไปหยิบยืมเขาให้มันก่อนละ/

แจ่ม : เฮอ... ขาวาสารทมค็อกแล้วนะ/ ไม่ทันถึงเคียนเลย ลูกมันกำลังโต กำลังกินนังนม/

แสง : ออใจรออีกหนอยเถอะ/ รอให้ไอแกมันจบ/ เราคงจะสบายขึ้นบ้าง มันคงจะไปทำงาน
หาเงินช่วยเราบาง/

- แจ่ม : คิ๊ม ก็ยังไม่แน่ใจเหมือนกัน/ เขียวทำงานไม่ทันกับลูกค้าหลานเธอทั้งนั้น/ เออ...คนจน
ถูกเขียนอยู่เสมอ/ รัฐบาลก็จะหลอกให้คนจนที่ใจอยู่เสมอ/ ว่าจะช่วยอย่างนั้น
ช่วยอย่างนี้/ เสร็จแล้วก็ไม่ช่วย
- แสง : แล่น ไอ้กำนันหายหัวไปไหนตั้งแต่เมื่อคืนแล้วไม่เห็นกลับมาอนมนาน/
แจ่ม : จะไปไหนเสียอีกละ/ มันก็มาอยู่กับพวกไอ้โก ปากซอยนั้นแหละ/ วันทั้งวันไม่ทำอะไร
อะไรหรอก/ แทนที่จะทำงานทำการ หรือช่วยแม่ขายของ/ อีกหนอยหรือ กงจะเป็น
อันธพาล/ ไ้ควาจากฝั่งแจ่วว่ามันไปมีวสันต์ชากันด้วย/ ไม่น่าคงจะเห็นมันอยู่ในกรุงช้าง
เพราะวีนานไปสูบลีโธ/ พยายามจัดการกับมันให้เค็ดชาตน้อยซี/ เมื่อวานไ้ควาวา
วิ่งหนีตำรวจกันที่หนึ่งแล้ว/
แสง : แล้วตัวบุ้ง 3 ตัว นั้นละ/ ไปโรงเรียนแล้วหรือยัง/
แจ่ม : ไปแล้ว/ แต่วาจะไปไ้คโยเย ขอเงินค่าหนังสือใหม่/ เออ ไม่รู้ว่าหลวงท่านจะเปลี่ยน
หนังสือกันไปถึงไหน/ เขียวเปลี่ยนเขียวเปลี่ยน/ สมัยเราเป็นนักเรียน/ ไม่เห็นต้องยุ่งยาก
เปลี่ยนหนังสือกันบ่อย/ มีอยู่เล่มเดียวใช้กันตั้งแต่ ปี่ จนถึงน้อง
- แสง : เออ...นี่แหละชีวิตของคนจน..
- คนตรี : Fade in ... Fade out
- พอ : นี่แหละครอบครัวของนายแสง
- แม่ : นาสงสารกว่าเรามากนะ/ แล่วทำไมเขาจึงไม่วางแผนครอบครัวละละ/
พอ : พ่อถามเหมือนกัน/ นายแสงก็ให้เหตุผลว่า เมื่อก่อนไม่มีความรู้ เรื่องการวางแผน
ครอบครัวเลย/ เขาเข้าใจว่าถ้าไม่ท้องกามีลูกแล้วก็ให้หญิงตอน/ ซึ่งก็เคยบอก
ให้ยายแจ่มไปตอนเหมือนกันแต่ทางคนทางให้ไปทำ/ เพราะเนื่องจากความกลัวว่า
กลัวทำงานหนักไม่ไ้/ กลัวจะอ้วน/ กลัวจะพบคสมรรณภาพทางเพศ/ เพราะเพื่อนบ้าน
บางคนบอกว่า มันจะเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้/ ลูกเคยเป็นโสดตอนนั้นไม่รู้อะไรอย่าง
ไรแล้ว/
แม่ : เออ...แล้วการทำหมันมันจริงอย่างที่ใครเข้าใจหรือเปล่านั้น/
พอ : แล่วแม่เห็นพ่อซึ่งทำหมันแล้วเป็นอย่างนั้นหรือเปล่านั้น/

- แม่ : ก็ฉันเห็นว่า มันปกติทุกอย่าง/
- พอ : ที่นั่นนะซี/มันอยู่ที่สภาพดีมากกว่า/ถ้าไม่คิดหากระแวงก็ไม่เป็นอะไร/บางคนกลัว
และดีมากจนเกิดอาการอย่างนั้นจริง ๆ/หลายต่อหลายราย/
- แม่ : เออ...นี่สองทุ่มกว่าแล้ว/ลูก ร่ายยังไม่กลับอีกหรือน/
Sound Effect เสียงคนเดินเข้ามา
- ลูกสาว : (เสียงพูดเหนื่อยอ่อนท้อแท้) พ่อคะ แม่คะ/หนูไปสมัครงานคงหลายแห่ง/แต่ไม่มีที่ไหน
รับเลย/เพื่อน ๆ หนูหอบมีธุระนี้พร้อมหนู/จะไปทำอะไรกัน/งานทุกแห่งก็เต็มหมด/
เฮ้อ...กลุ้มใจจังเลย แม่คะ/
- พอ : เอ๊ยวัน คนมันมากขึ้น/จะทำอะไร รกต้องแข่งกัน แย่งกัน/ไม่เหมือนสมัยพ่อ//จนได้ ม.6
หรือ ม. 8 ถึงมาทำให้ทำอะไรสบาย/ถ้าใครเรียนดี เขาก็จะมาจองตัวไปทำงาน
เลยล่ะ/
- ลูกสาว : แล้วหนูจะทำอย่างไร รก ค่ะพ่อ/ตอนเช้าเรียนก็ต้องแย่งกันแปะกายที่ห้องแล้ว/มาตอน
ทำงานก็ต้องแย่งกันอีก/แม่...หัด/พ่อคะ หนูมันก็กลัวเลย/อากาศแบบนี้จะหายใจ/
กว่าจะหอบสังขารมาถึงบ้าน สามทุ่มพอดี/หนูจะไปอยู่โลกไหนดี ที่ไม่ต้องแย่งกัน/
- แม่ : แม่ก็สงสารลูกเหมือนกัน/ปัญหานี้ไม่ใช่ปัญหาภายในบ้านเพียงอย่างเดียวคะ/แต่เป็น
ปัญหาสังคมด้วย/พ่อจะช่วยอะไรลูกได้บางละคะ/
- พอ : พ่อก็อดคิดใจเหลือเกิน/แม่ก็รู้สึกผิด ที่ต้องคิดเรื่องนี้เองมาโดยตลอด/พ่อ จึงอยากให้อุทิศ
ใจช่วยตัวเองก่อน/จนสู่ความสามารถ/เขาจะภูมิใจ/เราควรให้ความยุติธรรมแก่
คนเก่งเขาบ้าง/พอไม่ชอบใช้เส้นสายให้ลูกได้เขาทำงานเลย/
- แม่ : ก็พ่อเป็นคนอย่างนี้แหละ/ลูกจึงต้องลำบากออกจากงานทุกวัน/
- ลูกสาว : ค่ะ พ่อ หนูก็คิดอย่างพ่อเหมือนกัน/หนูจะอดสู้อไป/พ่อคะ ปัญหาต่าง ๆ มันเกิดขึ้น
เพราะอะไรคะ/
- พอ : พ่อจะเล่าให้ฟังนะ/ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน/มันเป็นปัญหาใหญ่ สืบเนื่องจากการที่คน
เพิ่มขึ้นทุกที หนูลองคิดดูว่า นาที่หนึ่งคนเพิ่มขึ้น 3 คน/เมื่อคนเพิ่ม ทุกอย่างก็ต้องเพิ่ม
ปริมาณขึ้น/แต่เมื่อสิ่งอุปโภค บริโภค ยังผลิตได้เท่าเดิม/ความขาดแคลนก็ย่อมเกิดขึ้น/
ก็อย่างนี้คนในเมืองเพิ่มมากขึ้นทุกที ๆ/เพราะในเมืองเป็นแหล่งความเจริญ มีการงาน

หลายรูปแบบ/ไม่เหมือนกับในชนบท ซึ่งมีแต่ทำเกษตรกรรม และค้าขายเท่านั้น/
ถ้ามีไหนแสง/ทำเกษตรไม่ไถ่/ทางคนทางก็กินเงินเข้าหางานทำในเมืองก็ว่า
ออกขายอยู่นาน/ทั้งกินฐานเข้ามาหางานในเมืองเป็นการแสวงโชค/อย่างเช่น
ชาวอีสาน ซึ่งมักจะประสบกับปัญหาฝนแล้งทุกปี/ก็อพยพเข้ามาหางานในกรุงเทพฯ/
คราวนี้ เมื่อคนแออัดขึ้น ปัญหาต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น/เริ่มกันตั้งแต่ปัญหาความอดอยาก
ปัญหาที่อยู่แออัดจนกลายเป็นชุมชนแออัด/ปัญหาอาชญากรรม/ปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นพิษ/
ปัญหาสุขภาพอนามัย/ปัญหาการเกิดสูง// คนมากขึ้นเองก่อให้เกิดปัญหาทุกด้าน กับคน
นั่นเอง

- แม่ : เออ...พอละ ก็ฉันก็คิดว่าจะมีปัญหาเฉพาะคนจนเท่านั้น คนรวยเขามีปัญหาเหมือนกันละ
- พอ : (เสียงประชดประชัน) ปัญหาเรื่อง กอบโกยไถ่ของใช้ไหมละ
- แม่ : แหม...พอ...เมื่อวันก่อนเจอกับคุณสมศรี ที่สามีเขามีธุรกิจการค้าใหญ่โต/เขามีลูก
6 คน ฐานะดี ๆ ไม่น่าจะมีปัญหาหนักใจอะไรเลย
- พอ : เขามีปัญหาอย่างไรละ คงจะมีปัญหาแบบคนรวย ๆ ใช่มั้ยละ
- แม่ : (เสียงเชิงๆ) พ่อเป็นอย่างไรละ/ก็ฉันเคยเขาว่าฐานะดี ๆ อย่างคุณสมศรีนะ/
มีลูกเป็นโหลก็คงจะไม่เป็นอะไร คงจะไม่เกิดครุ่นอะไร
- พอ : ก็ฉันนะสิ เขาคิดชีวิตกับแม่ก็/คนรวยนี่เรื่องมากจริง ๆ เขาว่าอย่างไรละ
- แม่ : เขากว่า "โอ้ย...เธอเอ๋ย ฉันจะบ่ตาย/ถ้ามีลูกเป็นโหลขนาด 6 คน/วันหนึ่ง ๆ
บ้านจะพังเสียให้/เสียคนนั้นเป็นอย่างนั้น เสียคนนั้นเป็นอย่างนั้น/สารพัดจะ
กวนใจ ฉันนี่ก็อยากจะทำมันเสียที/ถึง 6 คนแล้ว
- พอ : แล้วทำไมเขาจึงไม่ทำละ
- แม่ : ก็พ่อเถิกเขานะสิ/บอกว่าจะอยากได้ลูกชายสักคน แล้วจะให้ทำมัน/แต่ออกมาที่ไร
หญิง ๆ ๆ // เขามองว่าตาม 7 เป็นหญิงอีก เป็นทายอย่างไรก็ต้องทำมันแน่ ๆ/
- พอ : ไม่ก็อหิรัญ มีลูกหญิงเยอะ ๆ จะได้เป็นท้าวสามล
- แม่ : เขายังบอกอีกว่าแต่ละวัน ก่อนจะไปโรงเรียน/ประสาที่จะกินให้/กระจองอแง
เสียคนนั้นจะเอาอย่างนั้น/คนนี้จะเอาอย่างนั้น/บางทีทะเลาะ บางทีแย่งของกัน/
มาให้พ่อแม่ตัดสิน / บางทีพ่อเรื่องไม่กินข้าวไข่เจียวจะกินไข่ดาว/โอ้ย...สาธยาย-

ไม่พบ/ไม่เห็นเขาที่กำลังจะมีปัญหาเหมือนลูกเร่อีก// ลูกคนแรกเขาจะคงเปลี่ยน
โรงเรียนใหม่/ เพราะโรงเรียนเก่าเขามีแค่ ม.6/ไม่จัดหาโรงเรียนใหม่ให้ลูก/
เพราะทุกแห่งคงสอบคัดเลือกทั้งนั้น

พ่อ : จะไปทำอะไร เงินทองก็ออกเยอะไป/โรงเรียนราษฎรมีออกเยอะไป/เอาไปให้
โรงเรียนที่เขาเรียนได้แล้ว/

แม่ : ก็ฉันก็รู้อย่างนี้ แต่เขาวาดอยากให้เขาโรงเรียนรัฐบาล/แต่โรงเรียนที่ใด ๆ เขาไม่เห็น
แก่เงินหรอก/เขาก็นั่งกลุ่มใจอยู่/ขนาดลูกคนแรกนะ อีกทั้ง 5 คน มีแยกบ้านอีก

คนตรี : Fade in ... Fade out

แม่ : นี่แหละค่ะ พ่อ คนอย่างเราแก้ปัญหา คนรวยแก้ปัญหา นานักใจเรื่องปัญหาครอบครัว
ถึงขนาดนี้/เออ...ถ้าเป็นครอบครัวที่ยากจนบางละ/แต่ยังมีลูกมาก// บ้านของเขา
ชาวทองหล่อ/ก็ฉันว่าคงประสบกับปัญหา/

พ่อ : พอยังไม่เห็นคนจนเป็นประสาส์น/มีแต่คนรสนี้ซึ่งเป็นก๊วนอะไร หนักเป็นไม้ทอง
เขาเซ่ประสา/เพราะคิดมาก หวังจะคอยโยกเอาเสีย คิดมากก็เลยเป็นประสา/
แต่คนจน ไม่ค่อยมีปากเสียง/หวานอมขมกลืนทนทนทน ทนเขาเกินคำต่อคำอีก/

ฉาก 3

คนตรี : Fade in ... (เปลี่ยนเพลง) ... Fade out

Sound Effect เสียงคนเดินเข้ามา

ลูกชาย : (เสียงอย่างอารมณ์เสีย) โอ๊ย...ไม่รู้อะไรอยู่ที่นี่/ไปที่ไหนก็แน่นไปหมดเลย/
งานการที่หายาก เหนียวทุกแห่ง/อยากจะทำอะไร/

แม่ : บ่นอีกคนหนึ่งแล้ว/มาพอดีเรารอทานข้าวอยู่พอดี ไปล้างหน้าล้างตา/อาบน้ำก่อน/

คนตรี : Fade in ... Fade out

Sound Effect เสียงช้อนกระทบจาน คนกำลังกินข้าว

แม่ : เป็นใจบางงานของลูก

ลูกชาย : ไม่ได้อีกตามเคย แม่อยากจะเป็นโจรปล้นเงินเลย

แม่ : ทำไมลูกก็เป็นอย่างนั้นละ

- ลูกชาย : ก็ไม่ทองเท่าานหนัก และไ้เงินเยอะ ลูกจะปล้นคนรวย ๆ มาแบ่งให้คนจน
- แม่ : แม่ว่า นั่นไม่ใช่ทางออกของลูก/คนเจริญพระโมเชาชาวณมิศรอก/
- ลูกชาย : แม่เ็นเซย์จ้ง/กาวทางการเขาจะรู้ เขาก็รวยไปแล้ว/พอถูกรับอีกไม่เท่าไร/ก็ออกมา
เก็บพรอแล้ว/
- พอ : พอว่า เราเลิกพูดถึงเรื่องนี้กันดีกว่า/ เพราะยิ่งพูดถึงปัญหามากขึ้นทุกที/
- คนตรี : Fade in ... Fade out
- ลูกสาว : เออ..พอคะ/พอว่าควรจะทำอย่างไรกันดีที่จะสามารถแก้ปัญหา การเงินประจำวันนั้น
ได้คะ/
- พอ : ปัญหานี้มันมีความสำคัญอย่างยิ่ง/ต่อความอยู่รอดของประเทศไทย และสวัสดิภาพของ
ทุกคน/ปัญหานี้จะแก้ได้ก็เห็นจะได้โดยการวางแผนครอบครัว/
- ลูกสาว : วางแผนครอบครัว/
- พอ : ใช่ วางแผนครอบครัว/ซึ่งเป็นงานของทุกคน โดยจะต้องเริ่มที่ตัวเราเองก่อน/
ครอบครัวของเรา/ในชุมชนของเรา/ในอำเภอ ในจังหวัด และในที่สุดเพื่อประเทศ
ของเราเอง/
- ลูกชาย : พอครับ เออ..ผมเคยปรึกษากับแฟนของผม ถึงเรื่องการแต่งงานของเราเหมือนกัน
ครับว่า/ก่อนเราจะแต่งงาน เราทั้งสองจะต้องสร้างฐานะ มีงานมีที่ทำกินเสียก่อน/
และเมื่อแต่งงานแล้ว มานั่งแฟนผมเขาบอกว่าเขาเอาลูกเลย/โดยเขาให้เหตุผลว่า
สุขภาพของเรากำลังสมบูรณ์ทั้งสองคน ลูกเกิดมาจะได้ฉลาด/แข็งแรง/
- แม่ : ก็เหมือนกัน/มีลูกเลยแม่จะได้มีหลานอุปเร้ว ๆ/
- ลูกชาย : แต่ผมคิดว่า ยังมีปัญหาเรื่องบ้าน/ เพราะเคียวของเขยแต่งงานอีกคน/ถ้าเป็นอย่างนั้น
บ้านนั้นก็คงจะคับแคบ/และจะไม่ค่อยสะดวก/อีกอย่างหนึ่ง ถ้าผมมีลูก/ก็จะต้องหาพี่เลี้ยง
มาเพิ่มอีก 1 คน คนในบ้านก็จะเพิ่มขึ้นไปอีก/ผมเคยคิดกันว่าจะต้องควมบ้านอีกหลัง
ก่อน/ /และถ้า เราไปอยู่ในหมู่บ้านจัดสรร/สิ่งจำเป็นตามมาก็คงจะเป็นรถยนต์/ สำหรับ
เก็บทางไปทำงาน/และเมื่อเรามีลูกอาจต้องพาลูกไปหาหมอ/
- แม่ : แล้ว ถ้าออกก็จะมีลูกเมื่อไรละ

ลูกชาย : ผมว่า เมื่อทุกอย่างพร้อมที่จะเป็นพ่อคน แม่คน/และสามารถดูแลเอาใจใส่/และการให้การศึกษากับลูกได้เต็มเท่าที่ใจพอใจ/เออ...ผมคิดว่าผมจะมีลูกสัก 2 คน/หญิงหนึ่งชายหนึ่งก็พอแล้ว/

ดนตรี : Fade in ... Fade out

ผู้บรรยาย : เป็นความจริง เท่าที่ผมมาว่า/ยังมีคู่สามีภรรยาอีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่พร้อมที่จะมีบุตร/หรือมีบุตรเพียงพอกับความต้องการแล้ว/ไปมาขอคำแนะนำเกี่ยวกับการคุมกำเนิด// แต่หลังจากนั้นไม่นานก็ปรากฏว่า/ภรรยาตั้งครรภ์อีก/ เพราะเกิดเปลี่ยนความตั้งใจ/ เนื่องจากได้ฟังคนในครอบครัวโน่น คนโน้นพูดอย่างนั้น/ทำให้เกิดความกลัวไม่กล้าคุมกำเนิด// ซึ่งเป็นเพราะว่าสามีภรรยาทั้งคู่กลัว/ยังไม่เข้าใจ เรื่องการคุมกำเนิดที่พอ/จึงเกิดความกลัวไปทาง ๆ นาน ๆ/เราจะทำอย่างไรกันดีละ/

ดนตรี : Fade in ... Cross Fade

รายการบทสนทนา

เรื่อง "จะหาอย่างไรกับปัญหาการเพิ่มประชากร" (การวางแผนครอบครัว)

วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

การเรียนรู้แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3

บทที่ : Fade in ... Fade under

ผู้บรรยาย : สวัสดีค่ะ ท่านผู้ฟัง/รายการสนทนาของเราในวันนี้ จะเสนอเรื่อง//จะหาอย่างไรกับ
ปัญหาการเพิ่มประชากร/เชิญติดตามได้ค่ะ/

บทที่ : Fade in ... Fade out

ผู้บรรยาย : ท่านผู้ฟังเชื่อไหมค่ะว่า/ในชั่วเวลาเพียง 1 นาทีนั้นค่ะ/เด็กจะเกิดมาล้มตายโลก
3 คน/เพียง 1 นาทีเท่านั้นค่ะ/ถ้าเราลองมาคูณกันดูค่ะว่า/วันหนึ่ง เดือนหนึ่ง
ปีหนึ่ง/มันจะมีจำนวนมหาศาลเสียค่ะ/ปีหนึ่งคนจะเพิ่มถึง 1 ล้าน 5 แสนคน/ถ้าเรา
นำมาเปรียบเทียบกับมันก็จะเท่ากับ จำนวนคนในจังหวัดเชียงใหม่/ทั้งจังหวัดเชียงใหม่/
เราจะหาอย่างไรกับเด็กะกับปัญหาเหล่านี้/เพราะเราไม่ได้เตรียมที่อยู่อาศัย/อาหาร
การกิน ไม่ได้เตรียมสิ่งต่าง ๆ ที่เด็กเกิดใหม่เหล่านี้/ต้องการกินต้องการใช้ ที่เวียน
ก็ไม่ได้เตรียมให้//ที่พามาหาภิกษุเริ่มลดน้อยถอยลงทุกวัน/ซึ่งเป็นปัญหานานานักใจอยู่
แล้วในขณะนี้//และถ้าเราคงให้อัตราการเกิดเป็นอยู่อย่างนี้ /อีก 20 ปีข้างหน้า เรา
จะหาอย่างไรกับเด็กะ/ท่านผู้ฟังคะ เราลองมาฟัง สามี ภรรยา คู่หนึ่งเขาคุยกันค่ะ

บทที่ : Fade in ... Fade out

แม่ : พอจ...ลูกขอ กับลูกเอย/ของเรหายาวไปไหนกันนะ/แกบอกดิฉันว่า จะไปสมัครงาน
ทั้งแต่เขาโน่นเนาะ/จายานี้เกือบหกโมงเย็นแล้วยังไม่กลับมาเลย/นาเป็นห่วงเสีย
จริง ๆ/

พ่ : เคยมาก่อน...เคยมาก่อน...แม่ฟังพ่พูดก่อนสิ/สมัยนี้ งานมันหายาก/คนมันมาก คนอื่นงาน
งานทองแย่งกัน/ลูก ๆ คงจะตระเวนกันหลายแห่ง/น้าเนาะเรามีลูกสองคนเท่านี้เนาะ/
ยังมีปัญหาเลย

แม่ : น้าเนาะดิฉันก็ภูมิใจ เรื่องลูกเสียจริง/ตอนสอบเข้าเรียนก็วิ่งกันวุ่นแรงแห่งแล้ว/

กว่าจะสอบเข้าได้ก็เหนื่อยกันพักใหญ่/พอเรียนจบออกมาก็มีปัญหาเรื่องหางานทำไม่ได้
อีกเฮ้อ... กลุ้มใจแทนลูก ๆ/

พ่อ : ไม่ใช่แต่ลูกเราเท่านั้นหรอก/อย่างลูกคุณไสวสิ/จบมหาวิทยาลัยเมืองนครฯ 2 ปี
แล้ว/ยังเตะฝุ่นอยู่เลย

แม่ : ขนาดเรามีลูกสองคนเป็นอย่างนี้/แล้วคนอื่น ๆ ที่เขามีลูกมาจะทำอย่างไรกัน/จะเอา
อะไรกินเขาไป/คนก็ให้มากชิ้นเรื่อย ๆ แยกกันกิน แยกกันใช้/น่าวัดหัว

พ่อ : เฮ้อ... พ่อคิด ๆ แล้วนี่ก็สงสาร/นายแสง// แกเป็นคนดูแลคนไม่ทำงานของพ่อ/แกมี
ลูก 7 คน//ฐานะก็ยากจน เมียแกก็ต้องช่วยกันหาเงินตัวเป็นเกลียว/หาหนทางขายกับ
ลูกสาวที่จบ ป.6 แล้วออกช่วยแม่ขายของ/เมื่อวันก่อนตอนพักเที่ยง พ่อไปคุยกับแก/
ครอบครัวแกมาสงสารมาก/แกเล่าว่าลูกคนแรกเรียนตรู อยู่ทางจังหวัดพัทลุงกับลุง/
กำลังจะจบอยู่แล้วแกก็ให้ความหวังกับลูกคนนี้นะมาก/ เงินเดือนของแกเดือนหนึ่ง ๆ
แกแทบจะไม่ได้ไรเองเลยต้องส่งให้ลูก/ต้องเสียค่าเช่าบ้าน ต้องเสียค่าไฟ ต้องซื้อ
ข้าวสาร อะไรอีกสิบแปด/ เพราะลูก ๆ กำลังกิน กำลังโตทั้งนั้น ค่าจ้างเงินเดือนของ
แกคนเดียวก็ไม่พอ ยายแจ่มภรรยาของแก จึงต้องออกหาหนทางขาย/พอหาเงินมาจุน
เจือครอบครัว/หนูน้อยสุภาพของยายแจ่มก็แยลง มักจะเป็นขมขม ๆ /กับมีงแวงลูกแก
อีกคนที่คอยช่วยเหลือแม่/แสงมันจะนบนเสมอว่า ถ้าไอ้แกลูกคนหัวขี้จมนมา ก็จะให้
มันส่งให้แกจวนเรียนต่อเพราะมันนบนเสมอ ๆ ว่า อยากเรียนต่อ มันอยากเรียนสักสี่
พ่อก็แนะนำให้ไปเรียนที่ศูนย์ฝึกฝนอาชีพเคลื่อนที่

แม่ : แล้วลูกคนอื่น ๆ ของแกละ

พ่อ : อีก 3 คนออกจากแวง/ กำลังเรียนอยู่ชั้นประถม โรงเรียนวัด/ไอ้ 3 คนนั้นมันตัวร้าย/
มันไม่รู้อะไรเลยจะกินหาเที่ยว/แกกำลังบ่นกระพืดกระพืด เรื่องที่ทางกระทรวงศึกษา
เปลี่ยนหนังสือเรียนทุกปี เหมือนกับแกเองจน/สมัยก่อนที่แกเรียนไม่เห็นต้องเปลี่ยน
เลย/เรียนกันตั้งแต่รุ่นพี่ หนังสือตกมาถึงน้อง น้องก็ไปเรียนอีก แยกจริง ๆ สมัยนั้น
อย่างไรกันแน/ดูแกจะให้ความหวังไว้กับลูกคนหัวขี้จมน

แม่ : ก็คิดว่า ถ้าจะเหมือนลูกของเราอีกนั่นแหละ กว่าหางานได้/ความเก่งมักแพ้/

ถูกตามหลานเธอทั้งนั้นแหละ ก็ฉันไม่อยากเชื่อรัฐบาลอีกแล้ว/คนจนมันจะถูกหลอกให้ใจ
เสีย/ว่าจะช่วยอย่างนั้นช่วยอย่างนี้/เสร็จแล้วไม่รู้วามืออะไรจะช่วยเหลือ/ผูกแพปาก
ทั้งนั้น/พอคะ...แล้วดูอีก 2 คนของแกละ

พอ

: ออ...อีก 2 คนที่ติดจาก ไอ้แกละนั้นนะ/คนหนึ่งไปทำงานทางจังหวัดกับญาติหายเงียบ
ไปเลย/อีกคนหนึ่ง/อยู่มานไม่ค่อยได้/ร้องไครว/ทำงานก็ไม่ทำ มั่วสุมอยู่กับพวกโก
ในซอยนั้นแหละ/สูบบุหรี่ กินเหล้า เกะกะเกเร กำลังจะทำตัวเป็นอันธพาล/พอ
ให้ความเห็นว่า แสงคงจะโตศักดิ์ศรีแข็งแรง/หรือไม่ก็แยกมันออกจากพวกโกเหวี่ยง
เสีย/เพราะอีกไม่ช้า รอกันอาจจะรื้อบ้านสูบดิน เสร็จแล้วเข้าไป/คราวนี้ละจะกดขี่หา
มากขึ้น/อาจจะตองตีถูกเพราะปัญหาสาเหตุที่ปัญหาอาชญากรรมก็/แสงยัง
บอกเลยว่า มันเคยวิ่งหนีตำรวจหลายหนแล้ว/แกละก็ปลากว่า ถ้าไม่ช่วยทำงานแทน
ก็จะส่งให้ไปทำงานกับญาติทางจังหวัดอีกคน/

คนตรี

: Fade in ... Fade out

พอ

: น้แหละครอบครัวที่ดูมาก ปัญหาต่าง ๆ มันก็ระดังเข้ามา ๆ จนแทบจะคิดตัวไม่ได้

แม่

: แล้วทำไม ตามแสง จึงไม่วางแผนครอบครัวละคะ/

พอ

: พอถามถึงเหมือนกัน หลังจากที่พูดถึงเรื่องต่าง ๆ แกละก็ให้เหตุผลว่า เมื่อตอน
ไม่ค่อยมีความรู้ เรื่องการวางแผนครอบครัวเลย/เขาเข้าใจเพียงว่า ถ้าไม่ต้องการ
มีลูกอีก ก็จะให้หญิงท้อง/แกละเลยให้ยาขมเม็ดไปตอน/แกละก็รับคำปฏิเสธจาก
เมียแกละ/ เป็นยายอย่างไรรู้ไม่ตอนเด็กซาด/แกละก็ไล่ให้แสงไปตอนเสียเอง/แกละ
ไม่สำเร็จ เพราะทางคนทางกลัวว่าจะอวน ลงพุง/ทำงานหนักไม่ได้/กลัวจะพบ
ความรู้สึกทางเพศ/

แม่

: อะไรของพอนะ คำว่า ตอน นะ

พอ

: ออ...ก็การทำมันใจละ ชาวบ้านเขาเรียกว่าตอนกัน/ เพราะเนื่องจากเพื่อนบ้าน
บางคนบอกว่าตอนแล้วมันจะเป็นอย่างนั้น เป็นอย่างนี้//ลูกเลยเป็นโสด เลยต้อง
แก้ปัญหากันอีกนาน/

แม่

: เออ...แล้วการทำมันแล้ว/มันจริงอย่างที่เขาวาหรือเปล่าละ

- : แล้วแม่เห็นพอนั่งทำหมั้นแล้ว/ เป็นอย่างไรบ้างละ
 แม่ : คิ๊ตม เห็นว่า มันปกติทุกอย่าง
 พอ : ก็นั่นแหละ/มันอยู่ที่สุขภาพจิตมากกว่า/ถ้าไม่คิดหาอะไรทำก็ไม่เป็นอะไรหรอก/ถ้ามันแค่
 คิดวิตกกังวล คนไม่เป็นอะไรจะเป็นก็ได้/
 แม่ : เออ..นี่สองทุ่มกว่าแล้ว/ ลูกเรายังไม่กลับอีกหรือนี่
 พอ : เคียวนี้คนมันมาขึ้น/จะทำอะไร รกทองแข่งกัน แย่งกัน/ไม่เหมือนสมัยพอ//บางคนจนแค
 ม.8 หรือ ม.6 ก็มางานให้ทำอย่างสบาย/ถ้าใครเรียนดี เขาก็อาจจะมาจองตัวไป
 ทำงานเลยก็
 แม่ : นาส่งสารลูกเราจริง ๆ /นี่คงจะมัดไปสมัครงานกันทั่วกรุงแล้วละมัง/ เพื่อน ๆ ลูก
 ที่เขาจบมัธยมมาพร้อมกับเขาไปทำอะไรกัน/คนมันลงงาน/
 พอ : ใจเย็น เอะแม่..ประเคียวเขาคงจะกลับมาหรอก มันคงจะติดอกติดใจ/ไปไหน
 แตะที่ มันไม่ทันอกทันใจเอาเสียเลย/ กว่าจะหอบสังขารมาถึง พอวาไม่ 2 ทุ่มกว่า
 ก็ 3 ทุ่มก็มันแหละ
 แม่ : พอนั่นแหละมันใจเย็นอยู่ได้ ลูกเราทั้งคนนะ
 พอ : เออ..นา
 แม่ : ปัญหาที่ไม่ใช่ปัญหาภายในบ้านเพียงอย่างเดียวเสียแล้ว มันเป็นปัญหาสังคมด้วย/เออ..
 พอ : พอดูออกใจเหลือเกิน/แมกรุ่นพี่ของพอดี้ ที่ต้องกินรอนต่อสู้ด้วยตนเองมาตลอด/พอจึง
 อยากรู้ลูกให้ช่วยตัวเองก่อน/จนสุดความสามารถของเขา/เขาจะไ้ภูมิใจ/เราควร
 ให้ความยุติธรรมแก่คนเก่งเขาบ้าง/พอไม่ชอบก็ไปเล่นส่ายให้ลูกได้เขาทำงานเลย/
 แม่ : จะ คิ๊ตมเข้าใจ แต่พอดูใจไม่เต็มนะว ลูกเคยเป็นลูกของเรา/พอดูองวิเการะปัญหา
 อันนั้นหนอยว่ามันเพราะอะไรละ/
 พอ : พอดูจะให้ฟัง/ปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้/มันเป็นปัญหาสืบเนื่องมาจากคนที่คนเพิ่ม
 ขึ้นทุกที/แมลงอดึกความที่หนึ่ง คนเพิ่มขึ้น 3 คน/เมื่อคนเพิ่มทุกอย่างก็ของเพิ่ม
 ปริมาณขึ้น/แต่เมื่อสิ่งอุปโภค บริโภคยังผลิตได้เท่าเดิม/ความขาดแคลนก็ย่อมเกิดขึ้น/

- : เคียงวันคนในเมืองเพิ่มมากขึ้นทุกที ๆ/เพราะในเมืองเป็นแหล่งความเจริญมีการงาน
 หลายรูปแบบ/ไม่เหมือนในชนบทซึ่งมีแต่ทำเกษตรกรรม/และค้าขายเท่านั้น/ถ้ามีหน
 ฝนแล้งทำเกษตรไม่ได้ผล/ทางคนต่างถิ่นก็ขน เขาหางานทำในเมืองเป็นการแสวงโชค/
 แม่ : อย่างเช่น ชาวอีสาน/นี่ก็จะประสบปัญหาเรื่องฝนแล้งทุกปี/แล้วอพยพเข้ามาทำงาน
 ในกรุงเทพฯ ใช่มั้ยคะ/
 พ่อ : ใช่แล้ว เออ...คราวนี้เมื่อคนเข้ามาแออัดอยู่ในเมือง/ปัญหาต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น/เริ่มกัน
 ตั้งแต่ปัญหาความอดอยาก/ปัญหาที่อยู่อาศัยแออัด จนกลายเป็นชุมชนแออัด/ซึ่งเป็น
 แหล่งเพาะเชื้อต่าง ๆ ให้กับสังคม/เป็นต้นว่า ปัญหาการว่างงาน/ปัญหาอาชญากรรม/
 ปัญหาสุขภาพจิตให้โทษ/ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ/ปัญหาสุขภาพอนามัย/ปัญหาการเกิดสูง//
 คนมากขึ้นเอง ก่อให้เกิดปัญหาทุกด้านกับคนนั่นเอง//
 แม่ : เออ...พ่อ คิดฉันคิดว่าจะมีปัญหาคนจนเท่านั้น/คนรวยเขามีปัญหาเหมือนกันละ
 พ่อ : ปัญหาเรื่องกอบโกยได้เยอะกว่าคนอื่นหรือไงจะ
 แม่ : แทน...พ่อก็/เมื่อวันก่อนเจอกับคุณสมศรี/ที่สามีเขามีธุรกิจการค้าใหญ่โต/เขามีลูก 6 คน/
 ฐานะดี ๆ ไม่น่าจะมีปัญหาหนักใจอะไรเลย/
 พ่อ : เขาคงจะมีปัญหาแบบคนรวย ๆ ใช่มั้ยคะ/
 แม่ : พอเป็นอย่างไรนะ/ฉันเห็นเขาว่าฐานะดี ๆ อย่างคุณสมศรี เขามีลูกเป็นโหลก็ถึง
 จะไม่เป็นไรหรอกลูก ๆ คงจะไม่เกียจคร้านอะไร เขาก็บอกว่า "โอ้ย...เขาเคย...
 ฉันจะบ่ตาย/ถ้ามีลูกเป็นโหล ๆ ใหนาค 6 คน/วันหนึ่ง ๆ บ้านจะพังเสียให้ใคร/
 เคียงวันนั้นเป็นอย่างนี้/เคียงวันนั้นเป็นอย่างนั้น/สารพัดจะกังวลใจ นี่อยากจะทำหมัน
 เสียที/มีลูกทั้ง 6 คนแล้ว
 พ่อ : แล้วทำไมเขาจึงไม่ทำละ
 แม่ : ก็พ่อแก่เขานะซี/บอกว่ายากได้ลูกชายสักคนแล้วจะให้ทำหมัน/แต่ออกมาที่ ร หึง ๆ ๆ//
 คนที่ 7 เป็นหญิงอีก/เป็นตายอย่างไร ก็คงทำหมันแน่ ๆ/
 พ่อ : ไม่ก็อีกหรือ/มีลูกหญิงเยอะ ๆ จะได้เป็นท้าวสามล/
 แม่ : เขาเล่าว่าแต่ละวันก่อนจะไปโรงเรียน/ประสาที่จะกินให้ใคร/กระจอกอแง เคียงวันนั้น

จะเอาอย่างนี้/คนนี้จะเอาอย่างนั้น/บ้างทะเลาะ บ้างก็แย่งของกัน/มาให้พ่อแม่ตัดสิน
ความ/บ้างก็ฟ้องร้องไม่กินข้าวไข่เจียวจะกินไข่กว/โธ...สารยาไม่แพง/ใส่เท้า
เขาก็กำลังจะมีปัญหาเหมือนลูกเราอีก// ลูกคนแรกเขาจะต้องเปลี่ยนโรงเรียนใหม่อีก/
เพราะโรงเรียนเก่าเขามีแค่ ม.6/ไม่จุห้หาโรงเรียนที่ใหญ่ใหญ่/ เพราะทุกแห่ง
ต้องสอนคัดลอกทั้งนั้น/

พอ : จะไปยากอะไร เงินทองก็ออกเยอะไป/โรงเรียนราษฎรมีออกเยอะไป/เอาไปให้
โรงเรียนที่เขาเรียนไปแล้ว/

แม่ : คิดกันทุกอย่างนี้ แต่เขาวาดอยากให้เข้าโรงเรียนรัฐบาล/แต่โรงเรียนที่ใด ๆ เขาไม่เห็น
แก่เงินหรอก/เขาคงนึกกลัว/ขนาดลูกคนแรกจะอีกทั้ง 5 คน มีแถมกว่านี้สิ/

คนตรี : Fade in ... Fade out

แม่ : นี่แหละค่ะพอ คนอย่างเราที่มีปัญหา คนรวยที่มีปัญหานานักใจ เรื่องปัญหาครอบครัว
ถึงขนาดนี้/เออ...ถ้าเป็นครอบครัวที่ยากจนบางละ/แถมยังมีลูกมาก ๆ//บ้านของเข
ชาวทองหล่อ/คิดว่าจะต้องประสาทมันแน่ ๆ/

พอ : พอยังไม่เห็นคนจนเป็นประสาทมัน/มีแต่คนรวยนี่เป็นกันมาก/มีอะไรกันอะไร รันทน
เป็นทองไปใช้ประสาทมัน/เพราะคิดมาก หวังจะกอบโกยเทาเถียว ถิษมากก็เลยเป็น
โรคประสาท/แถมคนจนไม่ค่อยปากเสียง ไม่มีโอกาสที่จะมีบ้างคิด/หวานฉ่ำ ขมกลืน
ทนทนทนหาเขากินคำกลอกลั้ว/บางคนทนทุกข์ทรมานไม่ไหวก็กลายเป็นโจรผู้ร้าย
ในนั้นหมดเรื่องกัน/

คนตรี : Fade in ... Fade out

แม่ : พอ..จนปานนั้นแล้วลูก เรายังไม่กลับมาเลย/เกือบ 2 ชมแล้ว/เออ...พอว่า เราควร
จะทำอย่างไรที่จะสามารถ/แก้ปัญหาการเพิ่มประชากรกันได้/

พอ : ปัญหานี้มันมีความสำคัญอย่างยิ่ง/ต่อความอยู่รอดของประเทศชาติ และสวัสดิภาพ
ของทุกคน//การวางแผนครอบครัว/จึงเขามามีบทบาทสำคัญ/

แม่ : การวางแผนครอบครัว

พอ : ใช่ การวางแผนครอบครัว/ซึ่งเป็นงานของทุกคนที่จะต้องร่วมมือกัน

- แม่ : เออ..พอ/ เมื่อวานลูกท้อกับหนูมานี้ มาปรึกษากับดิฉัน เกี่ยวกับเรื่องการแต่งงาน
ของแก/แกติดกับแฟนของแกมาก่อนแต่งงาน/จะต้องสร้างฐานะมีงานมีที่ทำกัน
เสียก่อน/และเมื่อแต่งงานแล้ว หนูมานี้ แกจะอยากได้ลูกเลย/แก้ไขให้หนูคิดว่า
สุขภาพกำลังสมบูรณ์ทั้งสองคน/ลูกเกิดมาจะได้ฉลาด และแข็งแรง/
พอ : ก็เหมือนกัน มีลูกเลย พอจะได้อะไรมาเร็ว ๆ/
แม่ : แกลูกคอยแย่งว่า/ยังมีปัญหาเรื่องบ้าน/บ้านนี้คงจะคับแคบ/และจะไม่ค่อยสะดวก/เขาเลย
คิดจะควมบ้านสักหลัง ก่อน/ต่อจากนั้นก็ต้องซื้อรถยนต์/สำหรับเดินทางไปทำงาน/
กราวจำเป็นต้องพาลูกไปหาพ่อ/
พอ : เออ..แกติของแกถูก/ถ้าทุกอย่างเป็นความดีทุกอย่าง/คนก็คงจะไม่เพิ่มมากขึ้นหรอก/
คือคิดว่าอะไรก็ความพอเหมาะพอดี/กับฐานะความเป็นอยู่ของคนที่/มีอะไรจึงจะพอ/
คนตรี : Fade in ... Fade out
ผู้บรรยาย : เป็นความจริงเท่าที่พูดมาว่า/ยังมีคู่สามี ภรรยาอีกเป็นจำนวนที่ยังไม่พร้อมที่จะมีบุตร/หรือมีบุตรเพียงพอกับความต้องการแล้ว/ไปขอคำแนะนำเกี่ยวกับการคุมกำเนิด//
แต่หลังจากนั้นไม่นานก็ปรากฏว่า/ภรรยาตั้งครรภ์/เพราะเกิดเปลี่ยนความตั้งใจ/
เนื่องจากได้ฟังคนนั้นพูดอย่าง โฉน/คนโน้นพูดอย่างนี้/ทำให้เกิดความกลัวไม่กล้าคุม
กำเนิด/ซึ่งเป็นเพราะว่าสามีภรรยาทั้งคู่กลัว/ยังไม่เข้าใจ เรื่องการคุมกำเนิดพอ/
จึงเกิดความกลัวไปต่าง ๆ นานา/เราจะทำอย่างไรกันดี/
คนตรี : Fade in ... Cross Fade

รายการบทความ

เรื่อง "จะหาอย่างไรกับปัญหาการเพิ่มประชากร" (การวางแผนครอบครัว)

วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

การศึกษานิวแมนแบบเบ็คส์ระดับ 3

คนตรี : Fade in ... Fade under

ผู้บรรยาย : สวัสดีค่ะท่านผู้ฟัง/ รายการบทความของเราในวันนี้/ จะเสนอเรื่อง/ /จะหาอย่างไร
กับปัญหาการเพิ่มประชากร/ เชิญติดตามไปเลยค่ะ/

คนตรี : Fade in ... Fade out

ผู้บรรยาย : ท่านผู้ฟังเชื่อไหมค่ะว่า/ เกือบในชั่วเวลาเพียง 1 นาทีนั้นะ/ จะเกิดมีคนมา
โลกถึง 3 คน/ ในนั้นะเพียง 1 นาทีเท่านั้นะ/ ถ้าเราลองนำมาคูณกันดูซิค่ะ ว่า/
วันหนึ่ง เดือนหนึ่ง ปีหนึ่ง/ มันจะมีจำนวนมหาศาลเสียวนะคะ/ ปีหนึ่งคนจะเพิ่มถึง
1 ล้าน 5 แสนคน/ ถ้าเรานำมาเปรียบเทียบกันดูนะคะ/ มันจะเท่ากับจำนวนคนใน
จังหวัดเชียงใหม่/ ทั้งจังหวัดเสียคะ/ ท่านผู้ฟัง นักภาพอกใหม่ค่ะว่า/ อะไรจะเกิดขึ้น
และจะหาอย่างไรกับปัญหานี้/ บางคนอาจจะบอกว่าโอ้ย...มันเกินความสามารถ
ของเรา/ จริงๆ มันเป็นปัญหาใหญ่เกินไป/ แต่ปัญหาใหญ่นี้แหละค่ะที่ทุกคน
เข้ามา/ บางคนอาจจะบอกว่าเราหาอย่างไรในเมื่อเราจะเกิด/ ท่านผู้ฟังลองคิดถึง
ซิค่ะว่าเมื่อคนเกิดมากขึ้น/ แต่เราไม่ได้เตรียมที่อยู่อาศัย/ อาหารการกินก็ไม่ได้เตรียม/
สิ่งต่าง ๆ ที่เด็กเกิดใหม่เหล่านี้ ต้องการกินต้องใช้/ ที่เรียนก็ไม่ได้เตรียมให้//
เดี๋ยวนี้คะ แม่แก่ทำกินก็ลำบากจนอดตายทุกวัน/ ซึ่งเป็นปัญหานานักใจอยู่ในขณะนี้//
และถ้าเราลองให้อัตราการเกิดเป็นอยู่อย่างนี้/ อีก 20 ปีข้างหน้าเราจะหาอย่างไร
กับปัญหานี้/

คนตรี : Fade in ... Fade out

ดิฉันจะขอยกตัวอย่าง ถึงครอบครัวที่ดิฉันได้ไปสัมภาษณ์ค่ะ/ เราจะไปทราบถึงปัญหา
ของเขามีกันอย่างไรบ้าง/ ครอบครัวแรกนะคะ เป็นครอบครัวของคุณมารศรี/ ซึ่งเป็น
ครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง/ สำเร็จราชการตำแหน่งใหญ่โตพอสมควร เขามีลูก 2 คน

เป็นชายหนึ่ง หญิงหนึ่ง/ซึ่งเมื่อเรามองเขาอย่างนั้น ก็คิดว่า/มันไม่น่าจะมีปัญหาอะไร
 เกิดขึ้นเลยนะคะ เพราะมีลูกแค่ 2 คนเท่านั้นเอง/พอได้รับราชการ ส่วนคุณสมศรี
 เองก็เป็นแม่บ้าน/ทั้งคุณความรู้ดี/แต่จากการไปพูดคุยกันนะคะ/คุณสมศรีก็รับถึงลูก ๆ
 ของเธอทั้งสองให้ฟังว่า/ลูกชายเรียนจบมหาวิทยาลัย ส่วนน้องเรียนจบพาณิชย์ มี 5/
 กำลังหางานกันทั้งสองคน//ออกหางานเขายันทุกวันนี้/เสร็จแล้วก็กลับมาทำงาน
 กับพ่อกับแม่วางานหายากจริง ๆ/ตระเวนกันไปจนทั่วกรุงแล้ว/เธอยังบ่นแทนลูกก็ว่า/
 ตอนสอบเข้าเรียนก็วิ่งกันวันครึ่งหนึ่งแล้ว/กว่าจะสอบเข้าได้ก็เหนื่อยกันทั้งคู่ใหญ่/
 พอเรียนจบออกมาก็มีปัญหา เรื่องหางานทำไม่ได้อีก/เห็นไหมละคะว่า/เดี๋ยวนี้งานมัน
 หายาก/คนมากขึ้นจะเขาทำงานอะไร ก็ต้องแย่งกัน/คนลงงาน/บางคนนะจะ จนมา
 จากเมืองนอกเมืองนา ตกงานก็มากพอสมควร/เขาเป็นพวกนะคะถ้ารัฐบาลยังไม่ปล่อยให้
 เกิดปัญหาวางานเกิดขึ้นมากขึ้นทุกวัน ๆ/ก็จะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นอีกมากมาย/
 ให้นึกคร่อมครวญที่ฐานะปานกลางนะคะ/ยังมีปัญหา/ /คราวนี้ เราลองมาดูอีกคร่อมครวญ
 หนึ่งที่ฐานะอยู่ในชั้นเศรษฐี/คือคร่อมครวญของคุณสมศรี ซึ่งสามีเขาทำธุรกิจการค้า
 ใหญ่โต/เขามีลูกหญิงทั้งหมด 6 คน/คนรวย ๆ ก็ไม่น่าจะมีปัญหา ในสายภาคนี้เลย
 เรา ๆ ท่าน ๆ/เขาก็คิดว่าเงินสามารถซื้อได้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาต้องการ/มี 6 คน
 หรือมีลูกเป็นโหล/เขาคงไม่เดือดร้อนอะไร/แต่เมื่อไปพูดคุยกับคุณสมศรี/ก็ขึ้นก็เหวว่า
 ถึงคุณสมศรีมีลูก 12 คน/ก็คงจะไม่เดือดร้อนอะไรนะ ๆ/คุณสมศรีก็รับบอกว่า แค่
 6 คนนี่นะคะ/โรงพยาบาลจะกินเสียให้ไต่ วันละหลายร้อยหนควย/กันไปโรงเรือน
 แต่ละวันมานะแทบจะพัง/เดี๋ยวคนนั้นเป็นอย่างนี้/เดี๋ยวคนนั้นเป็นอย่างนั้น/สารพัดจะ
 กวนใจ/กระจองอแง/บางทีทะเลาะกัน/บางทีแย่งของกัน มาให้พ่อแม่คัดสินความ/
 บางทีฟ้องเรื่องไม่กินข้าวไข่เจียว/จะกินไข่ขาว/โดย...สาธยายกันไม่หมด/คุณสมศรี
 ก็มาถึงปัญหาการเข้าโรงเรียนของลูกเหมือนกัน/ปีหน้าจะต้องหาโรงเรียนใหม่ให้ลูก
 คนแรกอีก เพราะโรงเรียนเก่ามีแค่ ม.6 เท่านั้น//เดี๋ยวนี้โรงเรียนรัฐบาลดี ๆ
 ก็หายาก/เพราะโรงเรียนเขาไม่เห็นแก่เงิน/มีเงินเยอะก็ไม่มีควมหมาย/ก็จะ
 ไปเรียนทางประเทศ/เดี๋ยวนี้ประเทศต่าง ๆ ก็ตรงกรัดเขี้ยวกับนักเรียนต่างชาติ

มาก/โดยเฉพาะสหัสวรรษะ/เขาก็น่าจะเฒ่าลูกคนแรก มีปัญหาถึงขนาดนั้นะ/และอีกทั้ง
5 คน มีแถมกันหรือ/คิดกันมาว่าทำหมันแล้วหรือยัง/คุณสมศรีกับเรื่องการทำหมัน
เช่นกันนะ/แต่พอของเค้านะชี้ห้ามไว้บอกวาขอให้ลูกชายสักคน/แล้วจะให้ทำหมัน
ทันที/ถ้าคนที่ 7 เป็นหญิงอีก/เป็นกายอย่างไรเขาไม่ยอมตามใจพ่อเค้าอีกแล้ว/คง
ทำหมันแน่ ๆ/คิดกันแย่งคุณสมศรีว่า/ไม่ก็หรือ มีลูกหญิงเยอะ ๆ จะโคเป็นท้าวสามล/
เขารับปฏิเสธใหญ่เลยละ

คนที่

: Fade in ... Fade out

เห็นไหมคะ/ในขนาดคนรวย มีลูกมากยังมีปัญหามากมายถึงขนาดนั้นะ/เออ...ถ้าเป็น
ครอบครัวจน ๆ/และยังมีลูกมาก ๆ/บ้านต้องเช่าชาวทองหล่อ/ต้องรับภาระชีพาเกาะภายใน
บ้าน/ /คิดนอกนี้ก็ส่งสารครอบครัวลู่แสงจริง ๆ ละ/ลูกลูแสงมีอาชีพเป็นภารโรง
ฐานะยากจน/ภรรยาต้องช่วยกันทำมาหากินหาบขนมขาย/มีลูกชายหนึ่งรวมทั้งหก
7 คน คอยกัน/แก่เขามานแล้ว ๆ ตลาดพลูนี้เอง/จากการไต่พุกคุยกับลูกลูแสงแต่งงาน
อยู่ด้วยกันกับแม่ภรรยาของแก 40 กว่าปีแล้ว/ทางช่วยกันทำมาหากินเสมอมา/
ส่งลูกเรียนหนังสือ/ลูกชายคนแรกเรียนอยู่ที่วิทยาลัยครูทางจังหวัดโดยไปอยู่กับญาติ/ลูกลู
แสงมักจะพูดและปากความหวังไว้กับลูกชายคนแรกแก่มาก/แกบอกว่าเรียนจบแล้ว
ไปทำงาน/จะเป็นอีกแรงหนึ่งที่จะช่วยพ่อช่วยแม่หาเงิน//แกเล่าว่าเงินเดือนของแก
เดือนหนึ่ง ๆ แม่จะไม่ค่อยได้ใช้เองเลย/ต้องส่งให้ลูกชาย/และค่าใช้จ่ายภายในบ้าน/
เลี้ยงชาวสาร น้ำปลา/คาน้ำ ค่าไฟ/ค่าเช่าบ้าน/สุขภาพของพ่อแม่ภรรยาของแก/
หมั่นทำทุกสิ่งทุกอย่าง/มักจะ เป็นลมบ่อย ๆ/พ่อแม่ซึ่งก็เป็นกำลังสำคัญของบ้าน/หาบขน
มขายทุกวัน/พอหาเงินมาจุนเจือครอบครัว/แกก็จวนเจียนแก่เกินไปที่จะช่วยเหลือแม่/ซึ่ง
นางส่งสารเพราะเขามักจะบ่นเสมอ ๆ ว่า/อยากเรียนหนังสือ เห็นเพื่อน ๆ จบ ป.6
แล้วก็เรียนต่อกันทั้งนั้น/แกส่งสารลูกก็ไปแปลบไปใจว่าเมื่อลูกชายคนแรกเรียนจบแล้ว/
ก็จะส่งให้แกเขาเรียนต่อเสียที่ศูนย์ฝึกอาชีพเถื่อนนี้/คิดกันถามถึงลูกคนอื่น ๆ/
แกก็บอกว่า อีก 3 คนยังเล็ก ๆ อยู่โรงเรียนวัดข้างบ้านนี้แหละ/กำลังเรียนชั้นประถม/
โอ้ 3 คนนี้ตัวรวย/เขาไม่รู้อะไรเลยจะกินหาเที่ยว/ต้นเขาก็กินเมื่อขอเงินเขามาแล้ว/

แลกกันกระฟัดกระเฟียด เรื่องทางกระทรวงศึกษาธิการ/ เปลี่ยนหนังสือเรียนทุกปี
 เหมือนกับแกล้งคนจนอย่างนั้นแหละ/ สมัยก่อนที่แกลเรียนไม่เห็นต้องเปลี่ยนเลย/ หนังสือ
 เล่มหนึ่งเรียนกันตั้งแต่คนแรกไปถึงน้องคนสุดท้าย/ แยะจริง ๆ สมัยนั้นมันอย่างใจกันเน/
 แกลก็ยังไปถึงลูกชาย วาจนมาแล้วไม่รู้จะไ้ทำงานหรือเปล่า/ เพราะสมัยนี้จะทำงานอะไร
 สักทีจะของอาศัยเส้นสาย/ คนจน ๆ ไม่รู้จะเอาเส้นสายที่ไหนไปสู้กับเขา/ คนรวย
 มีทุกอย่างพร้อมอยู่แล้ว/ ไม่น่าจะเอาเปรียบคนจนเลย/ แกลกระบายความในใจถึงรัฐบาล
 ว่าไม่อยากเชื่อรัฐบาลอีกแล้ว/ เพราะมักจะเอาใจเฉพาะคนรวยและหลอกลวงคนจน
 เสมอมา/ มักจะพูด/ แต่ไม่คอยทำตามอะไรจริงเลย/ พูดแต่ปากทั้งนั้น// คิฉินก็เอียงตาม
 ถึงลูกอีก 2 คนของแกล/ รู้สึกว่าแกลไม่ยอมพูดถึงลูกชาย 2 คนของแกลเลย// หลังจากที่
 ออกจากโรงเรียนแล้ว/ ก็ให้ไปรับจ้างทำงานตามโรงงาน/ คนพิศวงใจทำงานที่แกล
 ค้าจากคาถาอ้อน/ ก็ไม่เหลือสักเท่าไร/ เม้าหัวร่าเป็นประจำ/ ส่วนคนของไม่ยอมทำงาน
 อะไร/ มีว่สมอยู่กันพวกโง่เถาปากชอยขวางมาน/ ใจคนนั้นเอาทุกอย่าง สุ่มหุ้ สุ่มกัฐา
 กินเหล้า เกะกะ ะราน/ ทำตัวเป็นอันธพาล/ จะวากล่าวตักเตือนอย่างไร/ ก็ไม่ยอมฟัง/
 คิฉินเลยแนะนำแกลว่า/ ควรให้เขาทำงานหรือไม่ส่งไปอยู่ทอนเสีย/ เพราะมันเปลืองใจ
 เขาคงของสร้างควมเดือดร้อนให้กับลุงแน่นอน/ ถ้าริอานสุ่มกัฐาอีกไม่ช้าเขาคงริอาน
 สุ่มปิ่นหรือเฮโรนแน่นอน/ เขาอาจจะตองตักตักเพราะเสพยาเสพติด/ หรือไปกระชาก
 กระเป๋า หรือสรวัยคอของใคร/ เพื่อแลกเป็นเงินชื้อยาเสพติด/ ลุงแสงยังปรับทุกข์กับ
 คิฉินอีกว่า// นี่... ลูกชายคนแรกก็เขียนจดหมายมาบอกอีกแล้วว้/ ประมาณเดือนธันวาคม
 จะทองชำระค่านายกัฐาก/ บางทีเงินขาดมือหาไม่ทันก็ทองหยิบยืมเพื่อนบ้านก่อน//
 ชาวสารภีจะพมออกแล้ว/ ลูก ๆ ก็กำลังกินกำลัง โต้ทั้งนั้น/ แกลบอกว่า เมอมายจะ
 เป็นใจจริงเลย/ จะไ้ไปปล้นคนรวย และพอคหาหาเลือด/ ซึ่งคอยแตะเอาเปรียบคน
 จนเสมอ/ ชื่นราคาอยู่/ อย/ มันเห็นคนจนเป็นอย่างไรกัน/ ถึงไ้ขูดเลือดกันนัก//

คนตรี

: Fade in ... Fade out

นีแหละคะครอบครัวยคนจนหาเช้ากินค่ำ/ ปัญหาต่าง ๆ มันประดังกันเข้ามา/ จนแทบ
 กระดิกตัวไม่ไ้/ เขารักเขาปลากันไปโดยะ// คิฉินก็ตามลุงแสงเหมือนกับว่า/ ทำไม

จึงไม่ทำหมัน/ตั้งแต่มีลูก 3 คนละ/ทำไมไม่วางแผนครอบครัวเสียละ/จะไ้ไ้ไม่ต้องเลี้ยง
 ลูกถึง 6 - 7 คน/ก็ได้รับคำทอนว่าเมื่อก่อนนั้นไม่ค่อยมีความรู้เรื่องนี้นัก// รุแคว
 ถ้าไม่ยากก็ให้ลูกอีกก็ให้ภรรยาทอนเสีย/ตะคองขวานามักจะเรียกการทำหมันว่าทอน/
 เขาเคยให้ภรรยาของเขาไปทำหมันเหมือนกัน/แต่ไม่เคย ปลาแจ่มก็ไม่ยอมทำ
 เพราะกลัวจะเจ็บ/กลัวจะอ้วนลงพุงกลัวจะทำงานไม่ไหว/กลัวว่าจะหมดความรู้สึก
 ทางเพศ//ซึ่งแท้จริงแล้วนะคะ/วงการแพทย์เขายืนยันมาแล้วว่า/ทำหมันแล้ว
 ทุกอย่างจะปกติเหมือนเดิม/ความรู้สึก หรือสมรรถภาพทางเพศก็เหมือนเดิมคะ/ไอ้ที่
 บางคนทำหมันแล้วเกิดอาการอย่างนั้น/เกิดอาการอย่างนั้น/ก็ฉันคิดว่าเนื่องจากความ
 หวาดระแวง ความกลัว/เขื่อนั้นพวที่ คนนี้พวที่/เลยทำให้คิดมาก สุขภาพจิตเสีย/เลย
 พาลเป็นไปเสียจริง ๆ เลยคะ/

คนตรี

: Fade in ... Fade out

ทานมูทั้งคึกคักอย่างคึกคักหรือเปล่านั้น/ปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ทุกวันนี้/ เพราะคนเพิ่มปริมาณ
 ขึ้น/และคนนั้นแหละทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ขึ้นมา/ เมื่อต้องมีการแย่งกันกินแย่งกันใช้/
 งานทุกอย่าง จะต้องมีการสับสนแย่งกัน/ไม่เหมือนสมัยก่อน/ทานเลวบางคน
 จนเกษม ม.8 หรือ ม.6 ก็งานนี้ทำอย่างสบายแล้วละ/ถ้าใครเรียนดีเขาก็อาจจะ
 มาจองตัวไปทำงานเลยก็/ทานมูทั้งคึกคักต่าง ๆ มักจะเกิดขึ้นในมานาน/แต่เมื่อ
 หลาย ๆ บ้างมีปัญหาลาย ๆ กัน เลยก็กลายเป็นปัญหาสังคมขึ้นมาได้เหมือนกันคะ//
 ปัญหาเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ทั้งนี้ไม่ว่าจะอยู่ในเมืองหรือในชนบท// เมื่ออัตราการเกิด
 สูงความอดอยากก็เกิดขึ้น/แม้แต่ในชนบทเองซึ่งพลเมืองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม/
 และมีจะประสบปัญหา/ เนื่องจากการเกษตรเสื่อม เพราะชาวไร่ชาวนาสวนมากอาศัย
 น้ำ จากน้ำฝนเท่านั้น/ถ้าปีไหนเกิดฝนแล้งหรือน้ำท่วม/สร้างความเสียหายให้แก่ ไรนา//
 คางคนก็อดกินร่นเขามาหางานทำในเมือง/ก็กวอดคายอยู่บ้านนอก/ฉะนั้นปัญหาการ
 ย้ายถิ่นก็เกิดขึ้น/ทั้งถิ่นฐานเขามาหางานทำในเมืองเป็นการแสวงโชค/อย่างเช่นชาว
 อีสานนะคะ/ที่มักจะประสบปัญหาเรื่องฝนแล้งทุปี/หรือไม่ก็น้ำท่วมนั่นแหละคะ/ภาคอีสาน
 นี่จะคะไม่เคยมีความพอกักกับเขาหรอกคะ/ เพราะพื้นที่ของเขาเป็นดินทราย// เมื่อมีการ

อพยพเข้ามาอยู่ในเมือง/คนก็เข้ามาแออัดอยู่ในเมือง/ปัญหาทาง ๆ ก็เกิดขึ้นละ/
 เริ่มกันตั้งแต่ปัญหาความอดอยาก/ปัญหาความยากจน/ปัญหาที่อยู่แออัด จนกลายเป็นชุมชน
 แออัด/ซึ่งชุมชนแออัดนั้นจะจะเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรคทางสังคมมากมายทีเดียวละ/
 เป็นคนว่า ปัญหาการว่างงานสูงมาก/เมื่อไม่มีงานทำแต่ต้องกินต้องใช้/ปัญหาอาชญากรรม
 ก็ตามมา/แล้วก็ปัญหาสุขภาพจิตให้โทษ/ปัญหาเรื่องสุขภาพอนามัย/ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็น
 พิษ/ปัญหาการเกิดคนข้างสูง เพราะขาดความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวละ//
 เพราะคนมากในเมืองละ จึงก่อให้เกิดปัญหาทุกด้าน ให้กับคนในเมืองละ

คนตรี

: Fade in ... Fade out

จุดใหญ่ใจความที่ เราทุกคนต่างเห็นกันละ/ตามหนังสือที่ว่า เราควรจะทำอย่างไร
 กันทีละ/ที่จะสามารถแก้ปัญหาการเพิ่มประชากรนี้ได้ละ//การวางแผนครอบครัวใน
 ละละ/ก็เห็นมองเห็นว่า การวางแผนครอบครัวนี้แหละละ/ที่จะช่วยลดการเพิ่มจำนวน
 ประชากรลงได้ละ/แต่ก็ยังมีความอยู่อีกว่า เราจะทำอย่างไรกันดี/จึงจะให้ค่าสี่ ศาส
 ตามา ซึ่งมี ที่อยู่นานนอกคอกนาโนนั้นะ/มีความรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวละ/
 และขณปฏิบัติโดยดี/ไม่มีความกลัวและเชื่ออะไรผิด ๆ เกี่ยวกับการวางแผน
 ครอบครัวละ/โดยที่นั้นะก็ได้มีการจัดตั้งหน่วยงาน/เกี่ยวกับให้บริการเกี่ยวกับ
 การวางแผนครอบครัวมากมาย/เป็นการรณรงค์ครั้งใหญ่/เพื่อที่จะลดจำนวนประชากร
 ลงให้ได้//การวางแผนครอบครัวนั้นะเป็นงานของทุกคน/โดยจะต้องเริ่มที่ตัวเราเอง
 ก่อน/ถนัดในครอบครัวของเรา/ในชุมชนของเรา/ในอำเภอ ในจังหวัด และในที่สุด
 เพื่อประเทศของเราเองละ/เรื่องปัญหาการเพิ่มประชากรนี้ละ/เป็นปัญหาที่เกิดขึ้น
 ในชุมชน/ผู้ที่อยู่ในชุมชนของตนเองจะต้องมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหานะละ/โดยให้
 ความรู้ที่มอบกับบุคคลในชุมชน/เพื่อให้เขานำกลับไปปฏิบัติงานทำหน้าที่ในชุมชนของ
 ตนต่อไปละ/

คนตรี

: Fade in ... Fade out

ตามหนังสือบางกอนอาจจะสงสัย/ว่าการวางแผนครอบครัว มันก็อย่างไรกัน// สมมตินะ
 ว่า มีสามีภรรยาคนหนึ่งเพิ่งจะแต่งงานกันใหม่ ๆ/เขาปรึกษาถึงเรื่องชีวิตครอบครัว

ว่าเมื่อไรจะมีลูกถึงจะดี/ฝ่ายภรรยาอยากได้ลูกเลย โดยให้เหตุผลว่า/ตอนหนึ่งพอ
และเมื่อบางทีสมบรูณ์/ลูกที่เกิดออกมาจะไ้ฉลาดและแข็งแรง/แต่ฝ่ายสามีให้เหตุผล
ว่า ควรมีการสร้างฐานะสักระยะหนึ่งก่อน/พอมีฐานะมั่นคงสามารถที่จะเลี้ยงดูลูก
ได้/ให้การศึกษาจนเขาพอใจที่จะเรียน/นอกจากนั้นกับมีความจำเป็นมากเหมือนกัน/
จะได้ไม่ต้อง รบกวนพ่อแม่/เมื่อมีลูกก็จะท่องเที่ยวไปเลี้ยงดู/ก็เพิ่มสมาชิกขึ้น
อีกคน/ถ้ายู่นานพ่อแม่ก็จะไม่เป็นการสะดวก/ถ้าไปอยู๋บ้านจ้กสรร/สิ่งจำเป็นต่อมา
ก็คงจะเป็นรถยนต์/เพื่อขับไปทำงาน/หรือพาลูกไปหาหมอ/สามี ภรรยา เห็นเขาคิดกัน
ไว้วา/จะมีลูกหญิงชาย 2 คนพอ/แล้วจะใช้วิธีคุมกำเนิด//เพราะคิดว่ามีลูก 2 คน
พอเหมาะสมควรฐานะ/เขาสามารถให้ความรักให้ความอบอุ่นแก่ลูกของเขาได้อย่าง
เต็มที่//ในแต่ละความหมายของคำว่าการวางแผนครอบครัวคะ//คือความพอเหมาะ
พอดีตามฐานะของตน คงจะไม่ผิดนัก// เป็นความจริงเท่าที่พินิจจะคะ/ยังมี คู่สามี
ภรรยาอีก เป็นจำนวนมากที่ยังไม่พร้อมที่จะมีบุตรคะ/หรือมีบุตรเพียงพอกับความต้องการ
แล้ว/โ้ดมาขอคำแนะนำเกี่ยวกับการคุมกำเนิด//แต่หลังจากนั้นไม่นานก็ปรากฏว่า/
ภรรยาตั้งครรภ์อีก/เพราะเกิดเปลี่ยนความตั้งใจ/เนื่องจากได้ฟังคนนั้นพูดยัง โน้/
คนโน้นพูดยังโน้/ทำให้เกิดความกลัว ไม่กล้าคุมกำเนิด/ซึ่งเป็นเพราะว่า สามี
ภรรยาทั้งคู่กลัว/ยังไม่เข้าใจ เรื่องการคุมกำเนิดพอ/จึงเกิดความกลัวไปทาง ๆ
นานทีคะ//เราจะทำอย่างไรกันคะ/

คนตรี

: Fade in ... Fade under

ท่านผู้ฟังคะวันนี้รายการความของเราหมดเวลาแล้วนะคะ/ต้องขอลาท่านผู้ฟัง
ไปก่อน/ขอให้ท่านผู้ฟังจงโชคดีนะคะ/สวัสดีคะ

คนตรี

: Fade in ... Cross Fade

ภาคผนวก ข.

การวางแสดงค่า P_H , P_L , p , r , Δ

และ

แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้บูรณาการพุทธิพิสัย

เรื่อง ยาเสพติดให้โทษ

เรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

เรื่อง การวางแผนครอบครัว

ตาราง 13 แสดงค่า P_H , P_L , p , r , Δ ที่ได้จากการวิเคราะห์แบบทดสอบ
 เรียง ยาสีฟันให้ไทย

ข้อ	P_H	P_L	p	r	Δ
1.	.75	.44	.60	.32	12.0
2.	.63	.38	.53	.30	12.7
3.	.81	.38	.60	.45	11.9
4.	.81	.56	.69	.29	11.0
5.	.86	.44	.66	.46	11.3
6.	.63	.31	.47	.32	13.3
7.	.69	.50	.60	.20	12.0
8.	.63	.31	.47	.32	13.3
9.	.75	.44	.60	.32	12.0
10.	.81	.44	.63	.40	11.6
11.	.81	.50	.66	.34	11.3
12.	.86	.63	.75	.31	10.3
13.	.56	.25	.40	.32	14.0
14.	.81	.38	.60	.45	11.9
15.	.63	.31	.47	.32	13.3
16.	.56	.25	.40	.32	14.0
17.	.69	.44	.57	.26	12.3
18.	.44	.25	.34	.21	14.6
19.	.81	.56	.69	.29	11.0
20.	.69	.31	.50	.38	13.0
21.	.81	.38	.60	.45	11.9
22.	.63	.31	.47	.32	13.3
23.	.75	.50	.63	.27	11.7
24.	.44	.25	.34	.21	14.6
25.	.63	.38	.53	.38	12.7

ตาราง 14 แสดงค่า P_H , P_L , p , r , Δ ที่ได้จากกรวิเคราะห์แบบทดสอบ
เรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

ข้อ	P_H	P_L	p	r	Δ
1.	.81	.50	.66	.34	11.3
2.	.81	.50	.66	.34	11.3
3.	.75	.44	.60	.32	12.0
4.	.69	.25	.47	.44	13.3
5.	.81	.50	.60	.34	11.3
6.	.86	.50	.70	.41	11.0
7.	.75	.50	.63	.27	11.7
8.	.81	.44	.63	.40	11.6
9.	.56	.25	.40	.32	14.0
10.	.86	.44	.66	.46	11.3
11.	.63	.25	.44	.39	13.6
12.	.56	.25	.40	.32	14.0
13.	.86	.50	.70	.41	11.0
14.	.69	.25	.47	.44	13.3
15.	.75	.38	.57	.38	12.3
16.	.81	.38	.60	.45	11.9
17.	.81	.38	.60	.45	11.9
18.	.56	.25	.40	.32	14.0
19.	.86	.56	.72	.36	10.7
20.	.63	.25	.44	.39	13.6
21.	.81	.31	.57	.51	12.3
22.	.50	.25	.37	.27	14.3
23.	.56	.31	.43	.26	13.7
24.	.69	.25	.47	.44	13.3
25.	.63	.31	.47	.32	13.3

ตาราง 15 แสดงค่า P_H , P_L , p , r , Δ ที่ได้จากกรวยวิเคราะห์แบบทดสอบ
เรื่อง การวางแผนครอบครัว

ข้อ	P_H	P_L	p	r	Δ
1.	.81	.56	.69	.29	11.0
2.	.86	.63	.75	.31	10.3
3.	.81	.56	.69	.29	11.0
4.	.81	.56	.69	.29	11.0
5.	.75	.44	.60	.32	12.0
6.	.86	.56	.72	.36	10.7
7.	.86	.63	.75	.31	10.3
8.	.81	.44	.63	.40	11.6
9.	.69	.31	.50	.38	13.0
10.	.56	.25	.40	.32	14.0
11.	.63	.19	.40	.46	14.0
12.	.81	.56	.69	.29	11.0
13.	.56	.19	.37	.40	14.0
14.	.69	.25	.47	.44	13.3
15.	.86	.56	.72	.36	10.7
16.	.75	.31	.53	.44	12.7
17.	.81	.50	.66	.34	11.3
18.	.69	.31	.50	.38	13.0
19.	.56	.25	.40	.32	14.0
20.	.75	.31	.53	.44	12.7
21.	.63	.25	.44	.39	13.6
22.	.69	.50	.60	.20	12.0
23.	.56	.25	.40	.32	14.0
24.	.75	.31	.53	.44	12.7
25.	.81	.44	.63	.40	11.6

ขอทดสอบวัดผลการเรียนรู้คุณพุทธิพิสัย
เรื่อง ยาเสพติดให้โทษ

วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ชั้น การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 3

คำสั่ง ขอสอบตอบไปเมื่อคำตอบอยู่ 4 คำตอบ คือ ก, ข, ค, และ ง มีคำตอบที่ถูกต้องที่สุด
เพียงคำตอบเดียว ให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้อง โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท
(X) หน้าข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ลักษณะสำคัญของยาเสพติดให้โทษ คือ
 - ก. ทำให้ยาเสพติดเกิดความทนการอย่างแรงกล้าทั้งทางร่างกายและจิตใจ ที่จะถอนหาย
เสพยาเสพติดนั้นมาได้ไม่ว่าวิธีใด
 - ข. ทำให้ยาเสพติดของตกอยู่ในบังคับอันเกิดจากฤทธิ์ของยาเสพติดนั้น จะหยุดเสพยาไม่ได้
ถ้าหยุดเสพยาจะมีอาการชาควา
 - ค. ทำให้ยาเสพติดของเพิ่มปริมาณของยาเสพติดนั้นขึ้นเรื่อย เพราะมีอาการชินยาของเพิ่ม
ขนาดของยาเสพติดให้โทษนั้น ๆ ยิ่งขึ้น
 - ง. ทดลามาถูกทุกข้อ
2. จากการสำรวจของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการเสพติดให้โทษ พบว่า ยาเสพติด
ให้โทษที่ติดยาเสพติดให้โทษนั้นเป็นเพราะสาเหตุอะไร
 - ก. ถูกชักชวน
 - ข. ถูกหลอกลวง
 - ค. ความคึกคักของ
 - ง. ขยากรู ขยาททดลอง
3. อาการที่ผู้เสพยาเสพติดให้โทษ แสดงออกมาพอที่เราจะสังเกตเห็น คือข้อใด
 - ก. สุขภาพทรุดโทรม ผอมซูบซีด มีอาการเซื่องซึม
 - ข. เป็นคนมีลักษณะทุพบุรุษใจ
 - ค. ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย ไร้ประโยชน์
 - ง. เป็นคนเจ้าอารมณ์ หงุดหงิดง่าย

4. เราควรจะป้องกันยาเสพติดให้โทษได้อย่างไร
 - ก. พยายามไม่ใช้ยาทุกชนิด โดยมีใบรับการแนะนำจากแพทย์
 - ข. ไม่ควรทดลองเสพยาเสพติดให้โทษทุกชนิดโดยเด็ดขาด
 - ค. ช่วยชี้แจงให้ผู้อื่นเข้าใจถึงโทษและภัยอันตรายของยาเสพติดให้โทษ
 - ง. ทักลามาถูกทุกข้อ
5. สนิท เมื่อตอนเป็นคนที่แข็งแรง วาเวียง ชัยนันทางาน เขาเข้าไปทำงานในกรุงเทพฯ ส่วนเคื่อน
 ต่อมาเขากลับมาบ้านนอก สนิทเปลี่ยนไป รูปร่างกายซูบผอมจนเห็นกระดูก เขาอาทรภ
 หงุดหงิดบ่อย ๆ บางครั้งชอบทำตัวลึกลับ ชอบแต่งตัวอยู่เงิบ ๆ คนเดียว
 - ก. เขาอาจจะติดยาเสพติดให้โทษ
 - ข. เขาคงจะมีเรื่องก่อกวนก่อกบฏใจ เกี่ยวกับชีวิตของเขา
 - ค. ภรรยาเศรษฐกิจปัจจุบันกำลังบั่นทอน เขาจึงต้องติดยา
 - ง. เขาอาจจะทำความผิดไว้ที่กรุงเทพฯ แล้วหลบหนีมา
6. คนเฒ่าส่วนใหญ่ที่ทำให้คนติดยาเสพติดให้โทษคืออะไร
 - ก. ถูกบังคับให้เสพยาเสพติดให้โทษ
 - ข. มีจิตใจอ่อนแอไม่ถึงการแก้
 - ค. นอนไม่หลับ จึงเสพยาเพื่อให้นอน
 - ง. เป็นโรคภัยแรงจึงเสพยาเสพติดให้โทษ
7. ทักล่าวา ยาบำรุงกำลัง หรือยาชูกำลังเป็นยากระตุ้นประสาทนั้น เนื่องจากสาเหตุใด
 - ก. ช่วยกระตุ้นความรู้สึกทางเพศได้
 - ข. ทำให้ร่างกายมีกำลังแข็งแรงและสดชื่น
 - ค. มีสารคาเฟอีน ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นประสาท
 - ง. มีสารโคเคอีน ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นประสาท
8. สภาพในปัจจุบันของประเทศไทย มีเยาวชนเป็นจำนวนมากติดยาเสพติดให้โทษ ก่อให้เกิด
 ปัญหาต่าง ๆ ในสังคม เราจะมีทางแก้ไขปัญหานี้อย่างไรบ้าง
 - ก. พ่อแม่ควรจะได้มีเวลาเอาใจใส่ดูแลลูก ๆ บ้าง
 - ข. ควรจัดให้มีศูนย์นิเทศเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ
 - ค. ทุกคนควรจะได้มีส่วนช่วยกัน คำนวณหาผลและความรับผิดชอบ
 - ง. ทั้งโทษ กับผู้ขายยาเสพติดให้โทษ ถึงขั้นประหารชีวิต

9. เมื่อท่านพบว่า นายสินไทย ซึ่งเป็นเพื่อนรักของท่านศึกษาเสพศิลป์ให้โทษ สิ่งแรกท่านควรจะทำ คืออะไร
- นำเขาส่งโรงพยาบาลทันที
 - แนะนำให้เขาเลิกเสพศิลป์ให้โทษทันที
 - แนะนำให้เขารับการรักษา โดยชี้ทางให้เห็นถึงโทษภัย
 - แจ้งตำรวจจับเขา ถ้าแนะนำแล้วไม่ปฏิบัติตามที่แนะนำ
10. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นักศึกษาควรเลือกซื้อใด
- นาน ๆ ครั้ง
 - เป็นประจำ
 - ดื่มเล็กน้อย
 - ไม่ควรดื่มเลย
11. นักศึกษาคิดว่า คนที่ชอบดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ จะได้รับโทษอย่างร้ายแรงข้อใด
- เสียชีวิต
 - สมองเสื่อม
 - เสียชื่อเสียง
 - สังคมรังเกียจ
12. นักศึกษาจะปฏิบัติอย่างไร จึงจะไม่ศึกษาเสพศิลป์ให้โทษ
- ไม่คบกับมั่วเสพศิลป์
 - ไม่คบกับพวกอันธพาล
 - ไม่ทดลองเสพเป็นอันขาด
 - ไม่ฝ่าฝืนกฎหมายบ้านเมือง
13. เราจะช่วยกันกำจัดมั่วเสพศิลป์ให้โทษได้อย่างไร
- จับกุมส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจ
 - ชี้แจงให้เข้าใจถึงโทษและอันตราย
 - แจ้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
 - แนะนำให้ไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลยาเสพติด
14. เมื่อพบว่าเยาวชนในชุมชนของคุณของท่าน ศึกษาเสพศิลป์ให้โทษ ท่านจะทำอย่างไร
- พยายามพาเขาไปรักษา
 - ทำโทษอย่างรุนแรงแล้วพาไปรักษา
 - คุกคามประณามอย่างรุนแรง แล้วพาไปรักษา
 - ทำโทษอย่างรุนแรง แล้วไล่ออกจากบ้าน

15. ท่านคิดว่าใครมีแนวโน้มที่จะศึกษาเสพศึกษามากที่สุด
- ก. นายพิชัย มีฐานะดี เป็นลูกคนโตพ่อแม่ไม่ได้อาใจใสมากนัก เพราะต้องหาเงิน
 - ข. นายวิชัย มีฐานะปานกลาง มีพี่น้อง 3 คน ได้รับการอบรมและความอบอุ่นจากพ่อแม่
ตามฐานะ
 - ค. นายสมิธ มีฐานะค่อนข้างยากจน มีพี่น้อง 4 คน ทุกคนต้องช่วยหาเงินเพื่อเลี้ยงชีพ
 - ง. นายสมใจ มีฐานะปานกลาง มีพี่น้อง 4 คน ในบ้านไม่ค่อยสงบ พ่อแม่ทะเลาะตบตีกัน
เสมอ ๆ
16. ท่านเข้าใจวาทะอย่างไร "หลงทางเสียเวลา หลงศึกษาเสียอนาคต"
- ก. เป็นการเปรียบให้เห็นถึงโทษของยาเสพติดให้โทษ
 - ข. ไม่ควรจะหลงทางหรือหลงศึกษาก็เป็นผลเสียได้ทั้งนั้น
 - ค. หลงทางดีกว่า หลงศึกษาให้โทษ
 - ง. เป็นคำพูดที่ตรงตัว ไม่ต้องแปลอีกแล้ว
17. ยาเสพติดให้โทษ ก่อให้เกิดปัญหาอะไรบ้างกับสังคม
- ก. ปัญหาครอบครัว
 - ข. ปัญหาอาชญากรรม
 - ค. ปัญหาการว่างงาน
 - ง. ปัญหาทางศาสนาเศรษฐกิจ
18. สมชาติ คายาเสพติดให้โทษ ถูกตรวจจับได้ ศาลสั่งประหารชีวิต ท่านเห็นสมควรหรือไม่
เกี่ยวกับคำตัดสินของศาล
- ก. เห็นด้วย เพราะยาเสพติดให้โทษทรมานผู้ให้โทษอย่างเลือกเย็นจำวนมาช้านาน
 - ข. เห็นด้วย เพราะยาเสพติดให้โทษ เป็นสิ่งผิดกฎหมายที่ทางราชการประกาศห้าม
ขาย เสพ
 - ค. ไม่เห็นด้วย เพราะถ้าไม่มีผู้เสพก็ไม่มีผู้ศึกษา คนคาก็ไม่รู้จักขายใคร
 - ง. ไม่เห็นด้วย เพราะ การประหารชีวิตมนุษย์เป็นบาป โทษสูงสุดแก่เจ้าทุกข์ตลอดชีวิตก็พอแล้ว

19. เสวต มีอาชีพรับจ้างขนของ เขามีส่วนช่วยปราบปรามยาเสพติดให้โทษหรือไม่
- มี คอยเป็นหูเป็นตาให้กับทางราชการ
 - มี คือไม่ทำตนเป็นหูเสพยาเสพติดให้โทษ
 - ไม่มี เพราะเขาคงหาหาเลี้ยงชีพเขาอยู่แล้ว
 - ไม่มี เพราะทางรัฐบาลมีเจ้าหน้าที่มากมายคอยป้องกันอยู่แล้ว

ไปรอ่านกลอนสุภาพต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 20 - 21

ยาเสพติดกัดกรายทำลายสิ้น	ทั้งทรัพย์สินร่างกายฉิบหายทั่ว
ทั้งชื่อเสียงศักดิ์ศรีมรดกตัว	พลอยหมองมัวเสื่อมยศคุณทาง
เพราะหลงผิดศึกษาพาให้เผลว	หลงมัวเมาชั่วช้าพาหมองนาง
เหมือนแวงวาสยธารอันเวียงว้าง	ทองวาวว้างเพราะเสพยาฆ่าตัวเอง

20. กลอนบทนี้ มีความหมายอย่างไร ในแง่การนำไปใช้
- เป็นเครื่องเตือนใจถึงโทษของยาเสพติดให้โทษว่าไม่ควรไปแตะต้อง
 - เป็นคำชี้แจงโทษที่ทำใหร่างกาย ทรัพย์สินกันสูญไป
 - เป็นคำขู่ไม่ให้ไปศึกษาเสพติดให้โทษเท่านั้นเอง
 - เป็นการเขียนให้ทานกลัว เท่านั้นเอง
21. ผลเสียของยาเสพติดให้โทษ มีอะไรบ้าง
- เสียทรัพย์ เสียชื่อเสียง
 - ทำให้ร่างกายเสื่อมโทรม เสียทรัพย์
 - เสียทรัพย์ เสียชื่อเสียง เสียชีวิต
 - เสียทรัพย์ เสียชื่อเสียง ร่างกายเสื่อมโทรม เสียชีวิต

ไปรฟิจารณา ขอความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 22 - 23

- ก. นายมนัส เป็นบ้าน เพราะป้ามักจะดูคาเสมอ ๆ
 - ข. นายมานิษฐ์ เป็นคนเก็บอารมณ์ได้ดี
 - ค. นายมานะ ขาเป่ มักจะถูกเพื่อน ๆ เรียกว่าไอเป่
 - ง. นายมานพ เป็นคนขยันทำงาน เพราะต้องรับภาระเลี้ยงดูน้อง ๆ สามคน
22. ถ้ามีใครมาชักชวนบุคคลเหล่านี้ไปเสพยาเสพติดให้โทษ ใครที่มีโอกาสศึกษาเสพติดน้อยที่สุด
23. ใครมีโอกาสศึกษาเสพติดมากที่สุด
24. สมศักดิ์ เป็นเพื่อนสนิทกับสมชาย และสมชาติ สมชัยเป็นสมาชิกใหม่ของกลุ่ม เพื่อเป็นการต้อนรับเพื่อนใหม่ สมศักดิ์ชักชวนให้สมชัยสูบบุหรี่ ยักยอกเงิน ซึ่งสมชัยก็ทราบก็ อะไรคือสาเหตุให้สมชัยศึกษาเสพติดให้โทษในเวลาต่อมา
- ก. เพราะกลัวว่าเพื่อนจะโกรธเขา
 - ข. เพราะกลัวว่าเพื่อนจะไม่รับเข้ากลุ่ม
 - ค. เพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นคนกลุ่มเดียวกัน
 - ง. สมชัยอาจจะมึนเมาทางบ้านอยู่แล้วเลยต้องการระบายออก
25. หากคิดว่าสิ่งต่อไปนี้ อะไรเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเลิกเสพยาเสพติดให้โทษ
- ก. จิตใจที่มั่นคง
 - ข. การสนใจตนเอง
 - ค. การวางตัว
 - ง. การคบเพื่อน

..... ขอให้โชคดี

ขอทดสอบวัดผลการเรียนรู้ความพุทธิพิสัย
เรื่อง สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ชั้นการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3

คำสั่ง ขอสอบต่อไปนี้ มีคำตอบอยู่ 4 คำตอบ คือ ก, ข, ค และ ง มีคำตอบที่ถูกต้องที่สุด เพียง
คำตอบเดียว ให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้อง โดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X)
ทับข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. มลภาวะ หมายถึงอะไร

- ก. สภาพที่สิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลง
- ข. สภาพที่สิ่งแวดล้อมมีผลกระทบกระเทือนต่อมนุษย์
- ค. สภาพที่อากาศนั้นแปร และมีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์
- ง. สภาพแวดล้อมที่เป็นพิษ มีผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

2. ปัญหาสิ่งแวดล้อมส่วนใหญ่เกิดขึ้นเพราะเหตุใด

- ก. มนุษย์ต้องการความเจริญ
- ข. มนุษย์ต้องการที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นทุกวัน
- ค. ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของมนุษย์
- ง. มนุษย์เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม

3. ข้อใดไม่ใช่ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ

- ก. ปัญหามลภาวะ
- ข. ปัญหาประชากร
- ค. ราคาน้ำมันแพง
- ง. ทรัพยากรธรรมชาติที่ร่อยหรอ

4. การแก้ปัญหาความสะอาดภายในโรงเรียนควรทำอย่างไร

- ก. หาดังขยะไว้ตามจุดต่าง ๆ ให้เพียงพอ
- ข. นักเรียนต้องไม่ทำใหบริเวณโรงเรียนสกปรก
- ค. กำหนดให้นักเรียนเป็นเวรเก็บกวาดขยะทุกวัน
- ง. กำหนดโทษให้รุนแรงสำหรับนักเรียนที่ไม่ทำความสะอาด

5. คำกล่าวต่อไปนี้ขอใ้ถูกทอ้งที่สุด
- การปลูกพืชหมุนเวียนทำให้ดินพังทลาย
 - การไถยา คือ ที่ ช่วยป้องกันและจะไม่มีโทษต่อมนุษย์
 - ใช้ถุงพลาสติก ก่อให้เกิดปัญหาล้างแวลดดมมากกว่าใบทอง
 - การใส่ปุ๋ยเคมีในการเกษตร ทำให้ดินมีคุณภาพดีกว่าปุ๋ยคอก
6. เราควรจัดการอย่างไร เกี่ยวกับเรื่องทางระบายน้ำโสโครกพื้นบ้านของเรา
- ทำทางระบายน้ำลงสู่แม่น้ำลำคลอง
 - ทำทางระบายน้ำให้ยาว ๆ พนบ้านเรา
 - ฉนที่ให้สูงแล้วไม่ทอ้งทำทางระบายน้ำ
 - ทำทางระบายน้ำลงบ่อซึม
7. ในอดีต หมู่ "ขวัญ" เคยลอยควายน้ำในคลองแสนแสบไปหาสาว "เฝียม" ถ้าในอนาคตจะเกิดนิยายรักเช่นนี้อีก ขวัญคงไม่ควายน้ำไปอีกแล้ว เพราะอะไร
- พายุเรือไปสลายกวาง
 - ทอไปคนเราจะควายน้ำไม่เป็น
 - น้ำในคลองสกปรกจนไม่กล้าควายน้ำ
 - สมัยนี้และในอนาคตทอ้งขับรถไฟหาสาว
8. การทิ้งซากสัตว์ลงไปในแม่น้ำลำคลองจะมีผลอย่างไร
- เพิ่มเชื้อโรคในแหล่งน้ำ
 - เพิ่มอาหารให้สัตว์น้ำ
 - ทำให้แม่น้ำลำคลองเน่า
 - เป็นร่องของสุมมูลทางธรรมชาติ
9. การจับปลาในหนองน้ำควยยาเป็นปลา ย่อมมีผลต่อเนองเช่นไรได้
- หนองน้ำจะเต็มไปด้วยเชื้อโรค
 - หนองน้ำจะมีสาหร่ายเพิ่มขึ้นอีก
 - หนองน้ำนั้นจะมีอันตรายตอบุคคลได้
 - หนองน้ำจะเน่าและเปลี่ยนสีไปในที่สุด
10. ข้อใดไม่ถือว่า เป็นสาเหตุทำให้เกิดสิ่งแวลดดมเป็นพิษ
- มีรถยนต์มากขึ้น
 - มีโรงงานอุตสาหกรรมมากขึ้น
 - มีสวนสาธารณะมากขึ้น
 - มีการปลูกสร้างบ้านเรือนมากขึ้น

11. การแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษในฐานะที่เป็นประชาชนคนหนึ่งควรมีวิธีอย่างไร
- ใช้สินค้าที่ผลิตขึ้นในประเทศ
 - ช่วยกันรักษาความสะอาดของบ้านเมือง
 - ไม่ทิ้งเศษกระดาษหรือขยะมูลฝอยในที่สาธารณะ
 - ต้องปฏิบัติและร่วมมือกันทำความสะอาดภายในบ้านเมือง
12. ลักษณะใดเป็นการแก้ปัญหา เรื่องน้ำเสีย
- สระน้ำที่บานของชุมชนมีกตบชาสวยงามจึงเลย
 - อาจารย์สุชาติ ใจดีทั้งเครื่องทำน้ำพุในสระหน้าโรงเรียน
 - ทางใต้ของประเทศไทยมีการทำเหมืองดินน้ำ จึงหมุนเวียนมาใช้มากขึ้น
 - อุไรรับจ้างซักผ้า ทุกครั้งที่ซักผ้าเสร็จเธอจะเทลงน้ำข้างบ้านไปเลย
13. การกระทำต่อไปนี้ใครทำได้เหมาะสมที่สุดในเรื่องของสิ่งแวดล้อม
- แฉงเลี้ยงไก่ไว้ในเลาข้างบ้าน
 - เขียนประวัติรถยนต์ของเขาย่างหรูหรา
 - คำนวณกระถางต้นไม้ที่สวยงามไว้ในห้องนอน
 - สุนัยเป็นคนใจระเียบยชอบนำขยะไปทิ้งในหลุมที่ขุดไว้
14. ข้อใดคือปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ
- รถติด
 - น้ำเน่า
 - แหล่งเสื่อมโทรม
 - คนแย่งกันหางานทำ
15. การทิ้งขยะมูลฝอยไม่เป็นระเบียบ มีผลเสียด้านใดมากที่สุด
- ทึ่งนาน ๆ เขาของโต
 - ทำให้เสียสุขภาพ
 - ทำให้ทัศนียภาพสกปรก
 - ทำให้เหม็นและแมลงมากขึ้น
16. การร่วมมือเพื่อปรับปรุงสิ่งแวดล้อมในชุมชนใหญ่ที่สุดลักษณะทำได้อย่างไร
- ไม่ทิ้งขยะปะปนบนถนน
 - ช่วยกันพัฒนาหมู่บ้านของตน
 - ช่วยกันปลูกออกุศลองและกษยพญาตามถนน
 - ถูกทุกข้อ

- [illegible]

..... ขอให้โชคดี

ข้อทดสอบวัดผลการเรียนรู้จากพฤติกรรม
เรื่อง การวางแผนครอบครัว

วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ชั้นการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3

คำสั่ง ข้อสอบต่อไปนี้ไม่มีคำตอบอยู่ 4 คำตอบ คือ ก, ข, ค และ ง มีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้องโดยเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. การวางแผนครอบครัว หมายถึง
 - ก. การวางแผนไม่เพิ่มบุตร
 - ข. การวางแผนไม่เพิ่มบุตร
 - ค. การให้การศึกษาเพศศึกษา
 - ง. การใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้จำนวนบุตรเท่าที่ต้องการ
2. โครงการวางแผนครอบครัว มีกิจกรรมส่วนใหญ่ คือ
 - ก. การให้ข่าวสาร และชักจูงให้หญิงและชายอยู่ในวัยเจริญพันธุ์มารับบริการวางแผนครอบครัว
 - ข. การให้ข่าวสารและชักจูงให้หญิงและชายมาคุมกำเนิด
 - ค. การให้ข่าวสารและชักจูงให้หญิงและชายมาทำหมัน
 - ง. การให้ข่าวสารและชักจูงให้หญิงมาใส่ห่วง
3. การเพิ่มประชากรอย่างรีบเร่งในประเทศไทย มีผลทำให้เพิ่มปัญหาทาง
 - ก. อาหาร หายขาด ภัยธรรมชาติ
 - ข. หายขาด การศึกษา เครื่องนุ่งห่ม
 - ค. อาหาร หายขาด งานและอื่น ๆ การศึกษา
 - ง. อาหาร หายขาด เครื่องนุ่งห่ม การศึกษา การมีงานทำและอื่น ๆ
4. ข้อความต่อไปนี้ ข้อความใดที่มีความจำเป็นของค่านึงถึงในการแต่งงาน

ก. อาชีพของคู่ครอง	ข. สุขภาพอนามัยของคู่ครอง
ค. ฐานะทางเศรษฐกิจของคู่ครอง	ง. ถูกทุกข้อ

5. มลิวัดนี้มีบุตรมาก จึงนับมลิวัดควรเป็นมารดาของ
 - ก. ทนงศักดิ์ ตำรวจตระเวนชายแดน
 - ข. ชรินทร์ พนักงานเก็บตลาดทางจังหวัด
 - ค. นริส เป็นพระเอกหนังช็อคกิ้ง
 - ง. สุเทพ เป็นเกษตรกร
6. สองหัวดีกว่าหัวเดียว เป็นสุภาษิตที่
 - ก. ส่งเสริมการทลาย
 - ข. ส่งเสริมการแรงงาน
 - ค. ก่อความเกริก
 - ง. ส่งเสริมการบวช
7. ประเพณี ขอใดที่สนับสนุนการมีบุตรชาย
 - ก. ภารลงแขก
 - ข. การบวช
 - ค. การทำบุญทอดกฐิน
 - ง. การแห้วสาว
8. การยักเวลาการสมรสออกไปจนอายุมากขึ้นผลทำให้
 - ก. อัตราการเกิดอยู่ในระดับสูง
 - ข. อัตราการเกิดอยู่ในระดับต่ำ
 - ค. อัตราการขายดินสูง
 - ง. อัตราส่วนผู้เป็นภรรยาสูง
9. ขอความถี่คิดว่า ใช้ไม่ไถ่ กับสังคมปัจจุบัน
 - ก. ขอให้มึลดูหัวมีทาเย
 - ข. ขอให้ถือไม่เทายอกทองกระบองบอกระพร
 - ค. ขอให้ทั้งสองมีลูกน่ารักและเลี้ยงง่าย ๆ นะ
 - ง. ถูกทุกข้อ
10. การทำงานนอกบ้านของสตรีในสังคมอุตสาหกรรมมีส่วนทำให้
 - ก. อัตราเกิดสูง
 - ข. อัตราเกิดต่ำ
 - ค. ฐานะทางสังคมของสตรีเท่ากับบุรุษ
 - ง. สิทธิสตรีในการใช้เงินมีเท่ากับบุรุษ
11. สาเหตุใดที่มีผลต่อการลดอัตราเพิ่มประชากรมากที่สุด
 - ก. การทำหมัน
 - ข. การศึกษา
 - ค. ฐานะทางเศรษฐกิจ
 - ง. ศาสนาและความเชื่อ

18. ระยะใดที่ควรคิดเรื่อง การวางแผนครอบครัว

ก. เมื่อเริ่มแต่งงานใหม่ ๆ

ข. เมื่อไม่ต้องการมีลูกอีก

ค. เมื่อร่างกายไม่แข็งแรงเจ็บป่วย

ง. ถูกทั้ง ก, ข และ ค

19. องค์ประกอบใดที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจวางแผนครอบครัว

ก. อายุในการมีบุตร

ข. ขนาดของครอบครัว

ค. ระยะห่างของบุตร

ง. ระดับการศึกษาของบุตร

20. วารุณี เป็นข้าราชการชั้นเอก อายุ 40 ปี มีบุตรแล้ว 2 คน นักเขียนคิดว่าวารุณีจะเป็นเหตุผลใดที่สุดในการที่วารุณีตัดสินใจทำหมัน

ก. ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู

ข. การศึกษาของบุตร

ค. สุขภาพของมารดา

ง. ระยะห่างจากบุตรคนสุดท้าย

ไปรก่อนบทความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม ข้อ 21 - 23

เมื่อ 2 วันก่อน นนม เกิดงาน ชาวไท่รุ่ง ไปงั้น ไปเยี่ยม ทิดคง เพื่อนสนิทซึ่งมารักษาตัวที่โรงพยาบาล กรันเยี่ยมเพื่อนรักจนไ้เวลา นนมก็เ็นลงบันได เพื่อจะกลับบ้านเพื่อพักผ่อนทางกับสุกิจ ญาติห่าง ๆ กัน ทักทายไ้ความว่าสุกิจจะทำหมัน เพราะไม่ยอมมีลูกอีกต่อไป สุกิจบอกว่าตัวเองมีลูกถึง 4 คนแล้ว สุกิจกับพอเอกต้องทำงานจนเ็นกำลังเพื่อหาเลี้ยงดู จึงคิดว่าจะพอเสียที่ ถ้าปล่อยให้ลูกอีกจะเลี้ยงไม่ไหว ไม่สามารถจะดูแลเอาใจใส่ และส่งเสริมลูก ๆ ไ้ทั่วถึง ส่วนนมมมเมื่อแยกทางกับสุกิจแล้วก็คิดว่านงอยคนเียวว่า เอ... โลกเานเ็นแปลกคนจะเ็กไปหาเสียไม่กลัวนปลัดวกรรมทิมจะช้เียวทำงานหาเลี้ยงดู เมืองไทยเรานเ็นยังมีทิมทากินอีกมากมาย หักวางดวงพงเอกไ้ คนไทยเรายันเสียหนอยก็ไม่มีทางจะอคลายหรอก ที่ตาตนเองเป็นเียงนัวสุกิจจะจะไม่ยอมให้สุกิจทำหมันอย่างเ็กษาที่เียว

21. เหตุผลที่สุกิจ ตัดสินใจทำหมันครั้งนี้

ก. การเอาใจใส่ดูแล

ข. การศึกษาของบุตร

ค. สุขภาพของพอและแม่

ง. ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู

การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้นักอนุบาล วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
ของนักศึกษามัธยมศึกษา ระดับ 3 จากการจัดรายการวิทยุที่เป็นละครวิทยุ
บทสนทนา และบทความ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม

บทคัดย่อ

ของ

ทวีศักดิ์ ทิพย์รอด

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
พฤศจิกายน 2525

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย โดยการเรียน
จากรายการวิทยุในรูปแบบต่าง ๆ ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และการสอนปกติ กลุ่มตัวอย่าง
ที่ใช้ได้แก่นักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3 โรงเรียนผู้ใหญ่วัดราชบูรณะ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร
จำนวน 104 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายจากนักศึกษาผู้ใหญ่ทั้งหมด แล้วแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น
สี่กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง ก. กลุ่มทดลอง ข. กลุ่มทดลอง ค. และกลุ่มควบคุม โดยให้
กลุ่มทดลอง ก. เรียนจากการฟังละครวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มทดลอง ข.
เรียนจากการฟังสนทนาตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มทดลอง ค. เรียนจากการฟังบทความ
ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และกลุ่มควบคุมเรียนจากการสอนปกติ ในเนื้อหาวิชาสร้างเสริม
ประสบการณ์ชีวิต เรื่อง ยาเสพติดให้โทษ สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ และการวางแผนครอบครัว
หลังจากที่มีการเรียนในแต่ละครั้งทำการทดสอบทันที เพื่อวัดผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัย

ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยทั้งสามเรื่องที่ใช้ในการทดลองปรากฏว่า

1. กลุ่มนักศึกษาที่เรียนจากการฟังละครวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม มีผลการ
เรียนรู้ทางพุทธิพิสัยสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่เรียนจากการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
2. กลุ่มนักศึกษาที่เรียนจากการฟังละครวิทยุตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มนักศึกษา
ที่เรียนจากการฟังสนทนาตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และกลุ่มนักศึกษาที่เรียนจากการฟังบทความ
ตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม มีผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. กลุ่มนักศึกษาที่เรียนจากการฟังสนทนาตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม กลุ่มนักศึกษา
ที่เรียนจากการฟังบทความตามด้วยการอภิปรายกลุ่ม และกลุ่มนักศึกษาที่เรียนจากการสอนปกติ
มีผลการเรียนรู้ทางพุทธิพิสัยแตกต่างกันอย่างไรมีนัยสำคัญทางสถิติ

THE COMPARATIVE STUDY OF COGNITIVE LEARNING IN LIFE
EXPERIENCE OF THE THIRD LEVEL ADULT STUDENTS
FROM LISTENING DRAMATIZATION, DIALOGUE
AND STRAIGHT TALK RADIO PROGRAM
FOLLOWED BY GROUP DISCUSSION

AN ABSTRACT

BY

THAVEESAK THIPROD

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

November, 1982

The purpose of this study was to compare the result of cognitive learning in life experience of the third level adult students from listening to dramatization, dialogue and straight talk radio program followed by group discussions.

The sample comprised 104 students in the third level adult students of Wat Ratburana school, Bangkok, randomly assigned into 4 groups : three experimental groups and one control group. The experimental group A studied through dramatization followed by group discussions, the experimental group B studied through dialogue followed by group discussions, the experimental group C studied through straight talk followed by group discussions and the control group studied through conventional teaching. The contents of life experience subject were narcotic drugs, pollution and family planning.

The cognitive learning tests were given immediately after the treatment to all groups.

The result of cognitive learning of the three content areas were as follows.

1. The adult students who learned from listening to dramatization followed by group discussions had higher scores than the adult students who learned from conventional teaching at the .05 level of significance.

2. The cognitive learning among the adult students who learned from listening to dramatization followed by group discussions, the adult students who learned from listening to dialogue followed by group discussions and the adult students who learned from straight talk followed by group discussions had no significant difference.

3. The cognitive learning among the adult students who learned from listening to dialogue followed by group discussions, the adult students who learned from listening to straight talk followed by group discussions and the adult students who learned from conventional teaching had no significant difference.